

BESTSELLER *NEW YORK TIMES*
HOLLY BLACK

STORIA
BOOKS

 COLLECTIA
YOUNG
ADULT

Mostenitorul furat

Despre autor: Copyright © 2023 by Holly Black
All rights reserved. © Storiabooks, 2023, pentru ediția în limba română Storiabooks respectă legea dreptului de autor pentru că apreciază și încurajează nuca scrisorului. Prin cumprarea ediției autorizate a cărții știți în contul autorului drepturile de autor. Îți mulțumim că nu scanezi, în carci sau distribuie cartea, în orice format. Ai dreptul să preiei citate scurte, dar pentru publicarea unui fragment este necesar acordul scris din partea editorului. Titlul original: The Stolen Heir Autor: Holly Black Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României Black, Holly, Mostenitorul furat; trad. Ceredin Engleză de Lorena Voicilă,

București, Storiabooks, ISBN 978-630-6525-11-9 eISBN 978-630-6525-13-3 Pentru a fi la curent cu renț cu nouă tăile și ofertele noastre, abonează-te la newsletterul Storiabooks (www.storiabooks.ro) și urmărește-ne pe Facebook (@storiabooks) și pe Instagram (@storiabooks).

Pentru Robin Walsmerman, care a rebelestemul (și binecuvântarea) Vederii Depline

Prolog Un trecut a descoperit pe oalee ocolă care stătea pe trotuarul rece și sejuca cu amba la jul de la oconservă cu mănăre pentru pisici. Până a ajuns fațada spitalului, membrele i se albastreaseră de frig. Era o micuță uscată și preaslăbuță, parcă făcuse din bețe. Știa un singur cuvânt: numele ei. Wren. Fațada crescută, dar pielea ei apăstra toașă rănuță albastreie, a semăna toare la ptelul degresat. Părinții ei a doptivii încoțșmana cu ja chete și haie, mănui cu degere și fărdete, dar, spre deosebire de soare, fetei nu îi era nicio dată frig. Culoarea buzelor i se schimba precum cea a inelelor care îi arăta starea, rămănda lăstruie sau movchiar și vara și devenind roz doar când se afla aproape de un foc. Deasemena, fațaputea să se joace în zăpadă oare întregi, conștind tunelele elabore și prefăcându-se că se luptă cu țurțuri, și intra în ca să doară

nd era chema tă . Deși pă rea o so a să și a nemică , a v ea fo
rță . La v â rsta de o pt a ni putea săridice sa co șele pline cu
pro duse a limenta re pe ca re ma ma ei a do ptiv ă a bia le că
ra . La v â rsta de no uă a ni a dispă rut.

Co pilă fiind, Wren citea o mulțime de po v ești cu zâ ne. De
a ceea , câ nd a uv enit mo nștrii, fa ta a știut că v eniseră
pentru că fusese rea . S-a u strecura t înă untru pe ferea stră ,
împing â nd în sus ca drul și spintecă nddra peria a tâ t de
silențio s, încâ t ea nu s-a trezit, do rmind cuibă rită cu v ulpo
iul ei de pluș prefera t în bra țe. S-a scula t a bia câ nd a simțit
g hea rea ting â ndu-i g lezna . Pâ nă să po a tă da drumul
primului strig ă t, o mâ nă i-a a co 0 perit g ura . Pâ nă să po a
tă da prima lo v itură , picio a rele i-a u fo st imo biliza te. —
Îți v o i da drumul, a zis o v o ce a spră , cu un a ccent nefa 0
milia r. Da r, da căv ei trezi pe cinev a din ca să , cu sig ura nță
îți v a pă rea ră u că a i fă cut-o . Și a menința rea pă rea
desprinsă dintr-o po v este cu zâ ne, ia r a sta a fă cut-o peWren
să se tea mă să înca lce reg ulile. A ră ma s cu desă v â rșire tă
cută și nemișca tă , chia r și după ce a fo st elibera tă , deși
inima îi bă tea a tâ t de ta re șide repede, încâ t pă rea cu
putință să o cheme cu zg o mo tul ei pe ma mă . Pa rtea eg o
istă din Wren și-a r fi do rit să o fa că , și-a r fi do rit ca ma ma
ei săintre, să a prindă lumina și să a lung e mo nștrii. Da că a r
fi fo st trezită de bă tă ile inimii ei, a tunci reg ulile nu a r fi fo
st încă lca te, nu-i a șa ? — Ridică -te! i-a co ma nda t unul
dintre mo nștri. Supusă , Wren s-a ridica t.Da r deg etele ei
tremurâ nde a u a scuns v ulpo iul de pluș sub pă turi. Cele trei
crea turi ca re-i fla nca u pa tul o fă cea u să tremure neco ntro
la t. Do uădintre ele era u niște ființe îna lte și ele0 g a nte, cu
pielea cenușie precum pia tra . Prima , o femeie cu o ca sca dă
de pă r deschis la culo a re, prins într-oco ro a nă de o bsidia n
zimța t, purta o ro chie dintr-un ma teria l a rg intiu, ca re
plutea în jurul ei. Era frumo a să , da r buzele ei, co nto r0 sio
na te de cruzime, oa v ertiza u pe Wren că nu trebuie să se
încrea dă în ea . Bă rba tul, ca re se a so rta cu femeia , ca și
cum cei do i a r fi fo st piesele de pe o ta blă de șa h,purta o co
ro a nă nea g ră și ha ine din a cela și ma teria l a rg intiu. Ală
turi de ei se a fla o crea tură uria șă , a menință to a re și
scheletică , cu pielea pa lă ca o ciupercă și ca pul a co perit de
pă r neg ru, rebel. Însă cea ma i

no ta bilă tră să tură a a cesteia era u deg etele lung i, ca niște g hea re. —Tu ești fa ta no a stră , a g ră it unul dintre mo nștrii cu chip cenușiu. —Lo cul tă u este lâ ng ă no i, a a dă ug a t cu g la s ră g ușit celă 0 la lt. No i te-a mfă cut. Wren știa despre pă rinții bio lo g ici, a șa cum a v ea so ra ei 0 o a meni de trea bă ,ca re a ră ta u ca ea , v enea u să o v iziteze și uneo ri a ducea u bunici, g o g o și sa u ca do uri. Fa ta își do rise să a ibă și ea pă rinți bio lo g ici, însă nu-și închipsea nicio da tăcă do rința ei s-a r putea ma teria liza într-un a stfel de co șma r. — Ei bine, a spus femeia cu co ro a nă pe ca p. Nu a i nimic de zis? Ești preauimită de mă reția no a stră ? Crea tura cu deg etele ca niște g hea re a pufă it nepo litico s. —Asta trebuie să fie, a zis bă rba tul. Câ t de recuno scă to a re ne v ei fi câ nd tev o m lua din a cest lo c, co pil-schimba t. Sus! Gră bește-te! —Unde merg em? a întreba t Wren. Tea ma o fă cea să -și înfig ă deg etele în cea rșă furi, de pa rcă a r fi putut să sea g a țe de v ia ța ei de dina inte da că stră ng ea cu destulă putere. — În Tă râ mul Ză nelor, unde v ei fi reg ină ! a zis femeia , cu un mâ râ it înv o ce, în lo c să fo lo sea scă un to n miero s. Nu a i v isa t nicio da tă că v ine cinev a și îți spune că nu ești un co pil murito r, ci unul plă mă dit din ma g ie? Nu a iv isa t nicio da tă că ești lua tă din mica ta v ia ță ja lnică și că ți se o feră una de nea 0 semuită mă reție? Wren nu putea să neg e. A da t din ca p. La crimile îi a rdea u g â tul. Cu a stag reșise. Acea sta era ră uta tea din inima ei, ca re fusese desco perită . —Vo i înceta , a șo ptit fa ta . —Ce? a întreba t bă rba tul.

— Da că pro mit că nu îmi v o i ma i pune a stfel de do rințe nicio da tă , po t sără mâ n? a spus ea , cu g la s șo v ă ito r. Vă ro g ? Pa lma femeii a lo v it o bra zul lui Wren cu a tâ ta fo rță , încâ t lo v itura a suna tca un tunet. Pe fa tă o durea o bra zul și, deși la crimile îi înțepa u o chii, era prea uluită și prea furio a să ca să le la se să curg ă . Nimeni nu o ma i lo v isev reo da tă . — Tu ești Suren, a zis bă rba tul. Ia r no i suntem crea to ri i tă i. Ta tă l tă u șima ma ta . Eu sunt Lo rdul J a rel, ia r ea este La dy No re. Ia r cea ca re ne înso țește este Bo g da na , co to ro a n0 ța -furtunii. Acum, că îți știi a dev ă ra tulnume, dă -mi v o ie să -ți a ră t a dev ă ra ta ta fa ță . Lo rdul J a rel s-a întins spre Wren și a fă cut o mișca re, ca de smulg ere. Ia ra co lo , dedesubt, se a fla chipul ei de mo n0 stru, reflecta t în o g linda a fla tă dea supra șifo nierului: pielea de culo a rea la ptelui a

sco s la iv ea lă ca rnea deun a lba stru pa l, a ceea și nua nță ca a v enelo r a scunse. Când și-a întredes0 chis buzele, a v ă zut dinți a scuțiți, ca de rechin. Numa i o chii iiră mă seseră de culo a rea mușchiului v erde, ma ri și înto rși a supra ei înseși cu g ro a ză . Numele meu nu este Suren, vo ia să sp ună . Ia r a cesta este un truc. Aceea nusunt eu. Însă , chia r câ nd g â nd ea cuvintele, a a uzit câ t d e mult semă na Suren cu p ro p riul nume. Suren. Ren. Wren. Prescurta rea d a tă d e un co p il. Un co p il-schimb a t. — Ridică -te! a cerut Bo g da na , crea tura uria șă și a menin0 ță to a re, cu ung hiilung i ca niște cuțite. Lo cul tă u nu este a ici. Wren a a sculta t sunetele ca sei -zumzetul ra dia to rului, hâ rșâ itul îndepă rta ta l g hea relo r că țelului fa miliei, ca re lo v ea cu la bele în po dea fă ră o dihnă , a lerg â nd dintr-un v is în a ltul. A încerca t să memo reze fieca re sunet. Cupriv irea încețo șa tă de la crimi, și-a întipă rit ca mera în minte, de la titlurile că rți0 lo r de pe ra fturi la o chii sticlo și a i pă pușilo r ei. A strecura t o ultimă mâ ng â iere pe blă nița sintetică a v ulpo iului ei și l-aa pă sa t în jo s, ma i a dâ nc, sub cuv erturi. Da că ră mâ nea a co lo , a v ea să fie în sig ura nță . Tremurâ nd, fa ta s-a strecura t jo s din pa t.

— Vă ro g ! a spus din no u. Un zâ mbet crud i-a co nto rsio na t co lțul g urii Lo rdului J a rel. — Murito rii nu te ma i v o r. Wren și-a scutura t ca pul, pentru că a sta nu putea fi a dev ă 0 ra t. Ma ma șita tă l ei o iubea u. Ma ma ei îi tă ia co a ja de la pâ ine câ nd îi preg ă tea sa ndv iciuri și o să ruta pe v â rful na sului, ca să o fa că să râ dă . Ta tă l ei o țineaîn bra țe câ nd urmă rea u împre0 ună filme, a po i o ducea în pa t după ce a do rmea pe ca na pea . Știa că o iubesc. Cu to a te a cesta , co nv ing erea cu ca rev o rbea Lo rdul J a rel o înfio ra . — Da că v o r spune că v o r să ră mâ i cu ei, a g ră it La dy No re, cu o v o cepentru întâ ia o a ră blâ ndă , a tunci po ți ră mâ ne. Wren a pă șit în ho l, cu inima bă tâ ndu-i cu frenezie în piept, și a a lerg a t înca mera pă rinților r ei, de pa rcă a r fi a v ut un co șma r. Zg o mo tul pa șilo r ei g ră biți și a l ră suflă rii sa ca 0 da te i-a trezit. Ta tă l fetei s-a ridica t în ca pulo a selo r și a po i a tresă rit, întinzâ ndu-și pro tecto r mâ na spre so ția lui, ca re și- a îndrepta t priv irea spre Wren și a țipa t. — Nu v ă temeți! a spus ea , a pro piindu-se de pa t și strâ n0 g â nd cu pumnii eimici pă turile. Sunt eu, Wren! Mi-a u fă cut cev a . —

Dispa ri, mo nstrule! s-a ră stit ta tă l ei. Vo cea lui a ră suna t într-a tă t de înfrico șă to r, încâ t Wren s-a tra s îna po i, lipindu-se de șifo nier. Nu îl a uzise nicio da tă țipâ nd a șa , și cu sig ura nță nu la ea . La crimile i-a u a luneca t pe o bra ji. — Sunt eu! a repeta t, cu v o cea to t ma i îndurera tă . Fa ta v o a stră . Mă iubiți. Ca mera a ră ta ex a ct la fel ca dinto tdea una . Pereți de un bej pa l. Un pa t demă rime medie, cu pla puma a lbă , murdă rită de bla na ma ro a că țelului. Un pro so p ca re ză cea lâ ng ă co șul de rufe, de pa rcă cinev a l-a r fi a runca t și a r fira ta t ținta . Miro s de so bă și izul de petro l a l unei creme fo lo site pentru a înde0 pă rta ma chia jul. Da r era o v ersiune co șma rescă , to a te a ceste lucruri

pă rea u o ribile, ca reflecta te de o o g lindă disto rsio na tă . De jo s, câ inele a lă tra t un a v ertisment dispera t. — Ce ma i a ștepta ți? Lua ți chestia a sta de a ici! a mâ râ it ta tă l lui Wren, cuo chii la La dy No re și la Lo rdul J a rel, de pa rcă a r fi v ă zut a ltcev a , nu pe ei - un so i de a uto rita te uma nă . So ra lui Wren și-a fă cut a pa riția în ho l, frecâ ndu-se la o chi, în mo d cla rtrezită de țipete. Cu sig ura nță , Rebecca a v ea să o a jute, Rebecca , cea ca re se a sig ura că nimeni nu o ta chinea ză la șco a lă , ca re o ducea la tâ rg , chia r da câncio a ltă so ră ma i mică nu a v ea v o ie să mea rg ă . Câ nd a da t cu o chii de Wren însă , Rebecca a să rit în pa t, cu un țipă t îng ro zit, și a strâ ns-o pema ma ei în bra țe. — Rebecca , a șo ptit Wren, da r so ra ei și-a a scuns și ma i a dâ nc chipul încă ma șa de no a pte a ma mei lo r. Ma mă ! s-a rug a t Wren, cu v o cea îneca tă de la crimi, da r ma ma ei nu v o ia să se uite la ea . Lui Wren i-a u tremura t umerii, scutura tă de ho ho te de plâ ns. — Acea sta este fa ta no a stră ! i-a zis ta tă l ei, strâ ng â nd -o ma i a p ro a p e p eReb ecça , d e p a rcă Wren a r fi încerca t să -l p ă că lea scă . Rebecca , cea ca re fusese la râ ndul ei a do pta tă . Cea ca re a r fi trebuit să fiefa ta lo r în a ceea și mă sură în ca re și Wren era . Wren s-a tâ râ t spre pa t, plâ ng â nd a tă t de ta re, încâ t a bia putea să ma isco a tă v reun cuv â nt. Vă ro g , lă sa ți-mă să ră mâ n! Vo i fi cuminte. Îmi pa re ră u, îmi pa re ră u, îmi pa re ră u pentru o rice o i fi fă cut, da r nu-i puteți lă sasă mă ia ! Ma mi, ma mi, ma mi! Te iubesc, te ro g , ma mi! Ta tă l ei a încerca t să o împing ă cu picio rul, a pă sâ ndu-i-l pe g â t. Da r fa ta s-ântins după el o ricum, v o cea ridicâ ndu-i-se pâ nă a dev enit un țipă t. Câ nd deg etele ei

mici i-a u a tins g a mba , el a lo v it-o în umă r, izbînd-o depo dea . Wren s-a tâ rî t însă îna po i, plâ ng â nd și implo rî nd, ră v ă șită de durere. — Destul! s-a a uzit v o cea ră g ușită a Bo g da nei.

A tra s-o pe Wren spre ea , trecâ ndu-și una dintre ung hiile lung i pesteo bra zul fetei, cu un g est ce a ducea a g entilețe. —Vino , co pilă ! Te v o i purta eu. —Nu! a ră spus Wren, înfig â ndu-și deg etele în cea rșă 0 furi. Nu! Nu! Nu! —Nu se cuv ine ca o a menii să te a ting ă cu v io lență , pe tine cea ca re ești ano a stră ! a zis Lo rdul J a rel. —A no a stră să te ră nim, a a pro ba t La dy No re. A no a stră să te pedepsim.Nicăâ nd a lo r! —Să mo a ră pentru o fensa a dusă ? a întreba t Lo rdul J a rel și în ca meră nu ama i ră suna t decâ t bo cetul lui Wren. Să îi ucidem, Suren? a repeta t el, ma i ta re. Să -l lă să m pe câ inele lo r de ca să să între și să îl v ră jim a stfel încâ t să seînto a rcă împo triv a lo r și să le sfâ rtece bereg a tele? La a uzul a cesto r cuv inte, plâ nsul lui Wren a fo st înă bușit de uluia lă șirev o ltă . —Nu! a strig a t ea , fă ră să se ma i po a tă co ntro la . —Atunci a scultă și încetea ză să ma i v erși la crimi, i-a cerut Lo rdul J a rel. Veiv eni cu no i de bună v o ie sa u îi v o i ucide pe to ți a ceia din pa t. Ma i întâ i co pilul, a po i pe ceila lți. Rebecca a scâ ncit înfrico șa tă . Pă rinții lui Wren a u priv it-o cu și ma i ma reo ro a re. — Vo i merg e, a spus în cele din urmă Wren, cu plâ nsul, pe ca re nu-l puteaco ntro la , încă în g â t. De v reme ce nimeni nu mă iubește, v o i merg e. Co to ro a nța -furtunii a ridica t-o și duși a u fo st.

Wren a fo st desco perită do i a ni ma i tâ rziu în luminile fa ruri0 lo r de la oma șină de po liție, în timp ce merg ea pe a uto stra dă . Flecurile pa nto filo r ei era u a tâ t de uza te, încâ t pă rea că le to cise da nsâ nd, ha inele de pe ea era usco rțo a se din ca uza a pei să ra te de ma re, ia r o bra jii și încheieturile îi era u a co perite de cica trici. Câ nd po lițistul a încerca t să o întrebe ce se întâ mpla se, fa ta fie nu a v rut, fienu a putut să ră spundă . Mâ râ ia la o ri0 cine încerca să se a pro pie prea mult, a scunsă sub pa tul din ca mera în ca re o puseseră , și a refuza t să îi o feredo a mnei pe ca re po lițistii o a duseseră cu ei un nume sa u o a dresă a lo cu0 lui din ca re v enea . Zâ mbetele lo r durea u. To tul durea . Câ nd și-a u înto rs spa tele, fa ta a dispă rut.

Ca pito lul 1 Po ziția lunii îmi spune că este o ra zece și

jumă ta te, când neso ra mea sestrecu a ră pe ușa din spa te.
Este în a l do i0 lea a n la co leg iu și a re un pro g ra m ciuda t.
În timp ce eu pri0 v esc din umbră , ea a șa ză un ca stro n g o l
pentrucerea le pe trea pta de sus a pla tfo rmei înclina te și
pline de a șchii. Apo i to a rnă la pte în el dintr-o cutie. Va rsă
puțin. Aplecâ ndu-se, se încruntă spre lizieră . Pentru o clipă ,
mi se pa re că mă priv ește. Da r e impo sibil. Mă tra g
în întuneric, ma i a dâ nc. Miro sul a celo r de pin plutește g reu
în a er, a mesteca t cu cel a l frunzelo rmucezite și a l
mușchiului pe ca re îl striv esc cu deg etele de la picio a rele
mele g o a le. Briza po a rtă mia sma reziduurilo r lipicio a se,
putrezite și za ha risite, ca re se a g a ță încă de sticlele din co
șul pentru recicla t; a cel cev a puturo s de pe fundul g ă leții g
o a le de g uno i; dulcea ța chimică a pa rfumu0 lui pe ca
reneso ra mea îl po a rtă . O urmă resc cu lă co mie. Bex la să la
ptele pentru o pisică din ca rtier, da r mie îmi pla ce să mă
prefa ccă îl la să pentru mine. So ra ei uita tă . Stă a co lo câ
tev a minute, în v reme ce mo liile îi zbo a ră pe dea supra ca
pului și ță nța rii bâ zâ ie. Abia după ce intră îna po i, mă streco
r ma i a pro a pe de ca să , tră g â nd cu o chiul pe ferea s0 tră ,
ca să o urmă resc pe nema ma meacro șetâ nd în fa ța telev i0
zo rului. Ca să îl urmă resc pe neta tă l meu în co lțul în ca re
se ia micul-dejun, la la pto pul lui, ră spunzâ nd la e-ma iluri.
Își ducemâ na la o chi, ca și cum a r fi o bo sit. La Curtea
Dinților era m pedepsită da că le spunea m o a me0 nilo r ca re
m-a ucrescut ma mă și ta tă . Oa menii sunt a nima le, zicea Lo
rdul J a rel, a dmo nesta rea fiind înso ținută de o lo v itură ca re
mi tă ia respira ția . Anima le împutite. Nu a i niciun stro p din
sâ ng ele lo r!

M-a m înv ă ța t să le spun nema ma și neta tă l, sperâ nd ca
a stfel să ev it furia Lordului J a rel. Pă strez o biceiu ca să -mi
rea mintesc ce a u fo st pentru mine și ce nu v o r ma i fi nicio
0 da tă . Să -mi rea mintesc că lo cul meu este niciunde și că
sunt a nimă nui. Mi se ridică pă rul de pe cea fă . Priv esc în jur
și o bserv o bufo niță co co ța tăpe o cra că îna ltă , ca re mă
cercetea ză cu ca pul ră sucit. Nu, nu este o bufniță . Ridic o pia
tră și o a runc în crea tură . Se preschimbă într-un ho b și își ia
zbo rul cu un țipă t stri0 dent, bă tâ nd dina ripile cu pene. Dă
ro a tă de do uă o ri și a po i pla nea ză spre lună . Fă pturile lo
cului nu îmi sunt prietene. M-a m a sig ura t de a sta . Încă un

mo tiv ca re mă fa ce să fiu un nimeni, de nică ieri. Împo triv indu-mă tenta ției de a ma i ză bo v i puțin pe lă ng ă curtea în ca re măjuca m pe v remuri, mă îndrept spre cren0 g ile unui pă ducel de la ma rg inea o ra șului. Ră mâ n în umbra pă durii, în timp ce picio a rele mele g o a le îșig ă sesc drumul în no a pte. La intra rea în cimitir, mă o presc. Uria ș, a co perit de bo bo cii a lbi a i primă v erii timpurii, pă du0 celul se îna lțadea supra pietrelo r și a celo rla lte sta tui ca re ma rchea ză mo rmintele. Lo ca lnicii dispera ți, ma i a les a do les0 cenții, v in a ici și lea g ă do rințe decreng ile sa le. Am a uzit po v eștile pe câ nd era m co pilă . Po a rtă numele de Co pa culDia v o lului. Da că te înto rci de trei o ri la el și îți pui trei do rințe, se presupune că Dia v o lul a r trebui să a pa ră . Acesta ți-a r da ce-i ceri și a r lua în schimb cev rea el. Nu este Dia v o lul însă . Acum, că a m tră it printre Fă pturile Vă zduhului, știucă a cele crea turi ca re fa c a stfel de tâ rg uri se numesc g la istig e - zâ ne cu picio a re de ca pră , că ro ra le pla ce g ustul sâ ng elui uma n. Urc într-un lea g ă n de creng i și a ștept, cu peta lele plutind în jurul meu câ ndse mișcă ra murile co pa cului. Îmi lipesc o bra zul de sco a rța a spră și a scult fo șnetul frunzelor. În cimi0 tirul ca re înco njo a ră pă ducelul, mo rmintele dina pro piere a u peste o sută de a ni. Pietrele s-a u ero da t și s-a u deco lo ra t,

dev enind la fel de a lbe ca o a sele. Nimeni nu le ma i v izitea ză , a șa că lo cul adev enit unul perfect pentru o a menii dispera ți ca re nu v o r să fie g ă siți. Câ tev a stele îmi fa c cu o chiul prin ba lda chinul de flo ri. La Curtea Dinților rera o să ia stră ca re înto cmea hă rți a le ceru0 lui, că ută nd cele ma i fa v o ra bile da te pentru to rtură , crimă și tră da re. Priv esc cu a tenție în sus, însă , o rica re a r fi g hicito a 0 rea scrisă în stele, eu nupo t s-o citesc. Educa ția mea în Tă râ mul Zâ nelor a fo st preca ră , ia r cea din lumea murito rilo r, inco nsistentă . Gla istig a so sește puțin după miezul no pții, bo că nind. Este îmbră ca tă cu oha ină v ișinie, lung ă pâ nă la g enunchi, crea tă ca să -i sco a tă în ev idență picio a rele de ca pră . Pă rul ei ca sta 0 niu, ca sco a rța de co pa c, este ridica t și strâ ns la spa te într-o co a dă împletită . Ală turi de ea zbo a ră un sprîț cu pielea v erde ca a unei lă custe și a ripia so rta te. E do a r cu puțin ma i ma re decâ t o co libri și zbâ rnâ ie neo bo sit prin a er. Gla istig a se înto a rce spre zâ na înna ripa tă . — Prințul din

Elfha me? Cât de interesant să aveți pe cineva cu sânge regală la tălpile de proape... Inima îmi bate mai tare la auzul cuvântului prinț. — Răsfățată, se spune, comentează spritul. Și rebel. Mult prea iresponsabil pentru tron. Nu pare a fi băiatul pe care l-am cunoscut eu, dar în cei patru ani care s-au scurs de când l-am văzut ultima oară, treabă bună să fi cunoscut tot așteptările Înaltei Curți, trebuie să fi servit cu prisosință din tot așteptările voastră luptă țărănească naționale pot fi închipuite. În prezent, lichelele și linguriștii sunt probabil a tălpile de cupă țărănească să se lupte pentru a tenția lui, încă tîmbea nu mi s-a permis să mă apropii nici cât să-i sărut pe a la pelerină. Spritul țărănește, aveți întându-se în sus, din fericire fără să se strecoare printre crengile copacului în care sta ughemuită. Mă așez mai bine și trag cu ochiul.

În aceeași noapte vin trei oameni ca să-și pună dorințe. Unul este un tânăr cu părul de culoarea nisipului, cu care am fost la școală, în clasa a patra, în anul dinainte să fiu luată. Degreșele îi tremură în timp ce își leagă cu sfoară bucată de hărție de o creangă. Al doilea este o femeie în vârstă, cu spațiile înconvoiate. Își tot șterge ochii umezi, iar biletul îi este pătat de la crimi până reușește să îl prindă cu o bandă subțire de plastic. Cel de-al treilea este un bărbat pistruia, cu umerii lați și o șapcă de bașba lătră să joasă, cât să-ia scundă în mărșă chipul. Pentru bărbatul pistruia este cel de-al treilea drum și, la soarta lui, gâdă istigă iese din umbră. Omul geme de spaime. Nu se aștepta ca totul să fie așa de rău. Răzăriri se aștepta. Se face de rușine cu reacțiile lor, cu gura zălă, cu sunetele pe care le scoate. Gâdă istigă îl obligă să-și spună ce vrea, deși bărbatul a scris acest lucru de trei ori, pe trei bilețele. Nu cred că gâdă istigă se obosește să le citească dorințele. Eu le citesc. Bărbatul a cetașare nevoie de bani din cauza unei fațerire. Da că nu face rost de ei, își va pierde casa, apoi soția îl va părăsi. Îi șoptește asta gâdă istigă, în timp ce se joacă aștită cu verigheta de pedeghet. Laschimb, făpătura îi spune că sunt cerințele ei - în fiecare noapte, pe rețedeașă pe luni și șăpe zile, bărbatul trebuie să îi aducă un cub de carne proaspătă de om. Opoartă ia din el sau dintr-altul, cum preferă. Bărbatul este de acoardă repede, din disperare și nebulie, și o lasă să-și lege obucă de piele ră

jită în jurul încheieturii. — A fost lucra tă din pielea mea , îi spune ea . Mă v a co nduce la tine,indiferent de câ t de ta re v ei încerca să te a scunzi de mine. Niciun cuțit fă cut de muritori nu o po a te tă ia , ia r da că nu îți v ei respecta misiunea , se v astrâ ng e pâ nă câ nd îți v a reteza v enele bra țului. Pentru prima o a ră recuno sc pa nica pe chipul lui, a cel tip de spa imă pe ca rea r fi trebuit să -l simtă de la bun început. E prea tâ rziu, ia r o pa rte din el știe a sta . O nea g ă însă într-o clipă , lucidita tea ieșită la supra fa ță scufundâ ndu-se la lo c. Unele lucruri pa r prea îng ro zito a re ca să po a tă fi cu putință . Curâ nd,bă rba tul a r putea să a fle că cel ma i ră u lucru pe ca re și-l po a te închipui este

do a r începutul a ceea ce sunt g a ta să îi fa că Fă pturile. Îmi a mintesc câ nd a mînțeleu eu a sta și sper că îl po t cruța . Apo i g la istig a îi spune bă rba tului pistruia t să a dune frunze. Pentru fiecă refrunză din mo rma nul lui v a primi la schimb o ba ncno tă no uă de do uă zeci de do la ri. Va a v ea la dis0 po ziție trei zile în ca re să cheltuia scă ba nii, îna inteca a ceștia să dispa ră . În biletul pe ca re l-a prins de co pa c a scris că a re nev o ie de 4 0 0 0 0 de do la ri.Asta însea mnă do uă mii de frunze. Bă rba tul a lea rg ă să strâ ng ă un mo rma n suficient de ma re, că utâ nd cu dispera re prin cimitirul bine întreținut.Adună câ tev a de la ma rg inea pă durii din a pro pierie și rupe cu a mâ ndo uă mâ inile dintr-un co pa c cu creng i jo a se. Atentă la ceea ce strâ ng e, măg â ndesc la jo cul a cela de la tâ rg uri, câ nd trebuie să g hicești câ te jeleuri sunt într-un bo rca n. Nu era m bună la jo cul a cesta și mă tem că nici el nu este. Gla istig a v ră jește frunzele, preschimbâ ndu-le în ba ni, cu o flutura replectisită din mâ nă . Apo i bă rba tul e o cupa t să -și îndese ba ncno tele în buzuna re. Alea rg ă după câ tev a , ca re a u fo st zbura te de v â nt și purta te spreadrum. Asta pa re să o a muze pe g la istig ă , da r e destul de inteli0 g entă încâ t să nură dă de fa ță cu el. E ma i bine da că o mul nu știe câ t de ta re a fo st pă că lit. Așa că dispa re în no a pte, che0 mâ ndu-și ma g ia să o a scundă . După ce și-a umplut buzuna rele, bă rba tul îndeia să ba nc0 no te în că mă șă ,unde a cestea i se a șa ză pe sto ma c, fo rmâ nd o burtă a rtificia lă . Cum iese din cimitir, co bo r fă ră zg o mo t din co pa c. Îl urmă resc câ tev a stră zi, pâ nă câ nd co nsider că e mo men0 tul să g ră bescpa sul și îl a puc de încheietură . Câ nd mă v ede, țipă .

Țipă , la fel ca nema ma mea și neta tă l meu. Tresa r câ nd a ud sunetul, da r rea cția lui nu a r trebui să mă surprindă . Știucum a ră t. Pielea , de pa lo a rea a lba stră a unui ca da v ru. Ro chia , pă ta tă de mușchi și de

no ro i. Dinții, fă cuți pentru a sfâ șia cu ma i ma re ușurință ca rnea de pe o s. Șiurechile îmi sunt a scu0 țite - le-a m a scuns sub pă rul a lba stru, mă tuit și murda r, cu do a r o nua nță ma i închis decâ t pielea mea . Nu sunt o pix i cua ripi dră g ă la še, ca de mo lie. Nu fa c pa rte din râ ndul no bili0 lo r, a că ro r frumusețe îi fa ce pe murito ri să înnebunea scă de do rință . Nu sunt nicimă ca r o g la istig ă , ca re nici n-a r a v ea nev o ie de v ră ji da că a r a v ea o fustă suficient de lung ă . Bă rba tul încea rcă să se smulg ă din strâ nso a re, da r eu sunt fo a rte puternică .Dinții mei a scuțiți sfâ șie cu ușurință leg ă 0 tura g la istig ă i, distrug â nd v ra ja . Nu a m înv ă ța t nicio da tă prea bine cum să fo lo sesc fa rmecele pe mine, da r laCurtea Dințilo r a m dev enit pricepută la distrus blesteme. Au fo st a runca te destule pe mine, a șa că a fo st necesă r. La s un bilet în mâ na bă rba tului pistruia t. E hâ rtia lui, cu do rința scrisă pe opa rte. Ia -ți fa milia și fug i, a m scris cu una dintre ca rio cile lui Bex . Îna inte să le fa ci ră u. Că ci le v ei fa ce! Se ho lbea ză în urma mea în timp ce a lerg , de pa rcă eu a ș fi mo nstrul. Am ma i v ă zut cum se desfă șo a ră a cest tâ rg . Cu to ții încep prin a -și spune căv o r plă ti cu pro pria piele. Da r șa pte luni și șa pte zile este o perio a dă lung ă , ia r să ta i un cub de ca rne din pro priul trup în fieca re no a pte este mult.Durerea este intensă și se înră ută țește cu fieca re ra nă no uă . Curâ nd dev ine ușo r să justifici nev o ia de a tă ia puțin din cei din jurul tă u. Pâ nă la urmă ,nu a i fă cut tâ rg ul de dra g ul lo r? Din a cel punct lucrurile se duc repede la fund. Mă cutremur a mintindu-mi de pro pria nefa milie, ca re mă priv ea cu g ro a zăși dezg ust. Oa meni despre ca re a m crezut că mă v o r iubi pentru to tdea una . Mi-a lua t a pro a pe un a n să des0 co pă r că Lo rdul J a rel le îndepă rta se iubireaprintr-o înca nta 0 ție, că v ră jile lui era u mo tiv ul pentru ca re era a tâ t de co nv ins că nu mă v o r v rea . Nici mă ca r a cum nu știu da că sunt încă sub efectul lo r. Nici nu știu da că Lo rdul J a rel a a mplifica t și a ex plo a ta t o g ro a ză rea lăcâ nd m-a u v ă zut sa u da că a crea t sentimentul cu to tul din ma g ie. Astfel mă ră zbun pe Tă râ mul Zâ nelo r:

dezleg v ră jile g la 0 istig ă i, rup to a te

blestemele pe ca re le desco pă r. Îi eliberez pe to ți cei subjug a ți. Nu co ntea zăda că o mul a precia ză ce fa c pentru el. Sa tisfa cția mea v ine din frustra rea g la istig ă i câ nd încă un o m îi sca pă din pla să . Nu po t să -i a jut pe to ți. Nu po t să -i împiedic să ia ceea ce ea o feră și săplă tea scă prețul. Ia r g la istig a nu este nici pe depa rte sing ura ză nă ca re o feră tâ rg uri. Încerc însă . Pă nă a jung îna po i la ca sa co pilă riei mele, nefa milia mea s-a culca t. Ridic ză v o rul și mă streco r în ca să . Ochii mei v ă d destul de bine în întunericîncâ t să mă po t mișca prin ca merele nelu0 mina te. Mă duc la ca na pea și-mi lipesc de o bra ji pulo v ă rul pe jumă ta te termina t a l nema mei mele - pipă ilâ na mo a le, îi res0 pir miro sul fa milia r. Mă g â ndesc la v o cea ei, la cum îmi câ nta în timp ce stă tea la ca pul pa tului meu. Stră lucește, mică stea ! Desfa c g uno iul și a leg ră mă șitele de la cină . Bucă ți ta ri de friptură șico co lo a še de ca rto fi piure, a mesteca te cu frâ nturi împră știa te din ce v a fi fo st o sa la tă . To tul este a duna t la o 0 la ltă cu serv ețele mo to to lite, a mba la jedin pla stic și co ji de leg ume. Îmi preg ă tesc desertul dintr-o prună puțin sto rcită la un ca pă t și un pic de g em ră ma s pe fundul bo rca nului din co șulpentru reciclă ri. Îng hit mâ nca rea și încerc să -mi închipui că sta u la ma să cu ei. Încerc să -miînchipui că sunt din no u fa ta lo r și nu do a r ce a ma i ră ma s din ea . Un cuc ca re încea rcă să intre îna po i în o u. Alți o a meni a u simțit că cev a nu e în reg ulă cu mine de cum a m pă șit înlumea murito rilo r. Asta s-a întâ mpla t chia r după Lupta cu Șa rpele, câ nd Curtea Dințilo r a fo st desființa tă și La dy No re a fug it. Nea v â nd undea ltundev a să merg , a m v enit a ici. În a cea primă no a pte a m fo st desco perită într-un pa rc de câ țiv a co pii ca re a u pus mâ na pe nuiele și a u v rut să maa lung e. Câ nd unul dintre cei ma i ma ri m-a împuns, a m fug it spre el și mi- a m înfipt dinții în ca rnea bra țului să u. I-a m spinteca t pielea ca și cum a r fifo st o co nserv ă . Nu știu ce i-a ș fa ce nefa miliei mele da că m-a r a lung a din no u. Nu ma i po ți

a v ea încredere în mine a cum. Nu ma i sunt un co pil, ci un mo nstru în to a tăreg ula , la fel ca a ceia ca re a u v enit după mine. Cu to a te a cestea , sunt tenta tă să rup v ra ja , să mă a ră t lo r. Mereu mă simttenta tă . Da r, câ nd mă g â ndesc să v o rbesc cu nefa milia mea , îmi v ine în minte co to ro a

nța -furtunii. M-a găsit de două ori în pădurea de lângă orașul amănitor și de două ori a atârnat trupul întins și jupuit al unui muritor deasupra tașoarei mele. Muritorii care, zicea ea, afluaseră prea multe despre Făpturi. Nu văreau să-i ofer un pretext pentru a-l alega pe unul dintre membrii nefamilei mele drept urmas al ei victima. Împietresc când se deschide o ușă la etaj, apoi îmi străng picioarele și-mitrec brațele în jurul gulerului, străduindu-mă să mă fac pe cât de mică pot. Când te văd minute mai târziu aude rezervorul de la toaletă și îmi permit să respir din nou normal. Nu ar trebui să vin aici. Nu vin mereu - în unele nopți reușesc să stau la distanță. Mă năncă mușchi și gândați, bea apă din râuri murdare. Scoarmanesc prin cota inerele din spațiile restanțelor. Rup văluri, ca să mă conving că nu sunt ca ei. Dar sunt adevărată înăpăoi, iar și iar. Uneori spălavale din chiureta sa umută hațele ude în uscător, ca un guler. Alteori furcuțite. Când sunt cel mai furios să, le sfâșii când te văd lucruri. Când te dătaș tipesc în spațiile ca naș peșcă când pleacă toți la muncă sau la școală și pot să mă târăsc din nou afață. Ca ut prin încăperi mășite din mine: cașetele de noți și lucruritrictate. Fatoșra fii de famile care includ o versiune umană a mea, cu pălănd și bărbia așcutită, cu ochii mei mari și nesățioși. Dovăzesc că știm rațea că mințile mele sunt reale. Într-o cutie pe care scria Rebecca mi-am găsit vechiul valpoș de pluș și mam întrebat cum și-a justificat existențaunei întregi încăperi cu lucruri de-a mele. Rebecă își se spune Bexa cum - un nume nou pentru un nou început, lăcș legiu. Deși ea probabil le spune tuturor celor care o întrebă că este singură la părinți, pentru mine este prezentă în fiecare a mintire plăcută pe care o am când eram mică. Bex bănd ca ca o înfața televizorului, strivind bezele pălănd degătele îi devenea ulicioasă. Eu și Bex bălăngă nindu-nepicioarele în mașină pălănd mămășica la noi să ne potolim. Bex la ea în dulpă, jucându-se a lăuri de mine cu figurine - îl ridică pe Bașman ca să-l

să rătăcească pe Omul de Fier și zice: Hai să-i cășătorim, apoi pot să-șicumpereniște pisici și să trăiască fericiți pălă la adănci băștăneți. Când mă gândesc că am fost ștearsă din acesea mintiri mi se încăleștea zădărnici în gură și măsimt și

ma i mult ca o fa nto mă . Da că a ș fi crescut în lumea murito rilo r, a ș fi putut să fiu la șco a lă cu Bex . Așfi putut să că lă to resc, să mă a ng a jez în lo curi neco nv ențio na le, să desco pă r lucruri no i. Acea Wren și-a r fi lua t lo cul pe ca re l-a r fi a v ut în lume de bun,da r eu nu-mi ma i po t ima g ina cum m-a ș putea înto a rce în pielea ei. Uneo ri sta u pe a co periș și urmă resc liliicii înv â rtindu-se în lumina lunii.Sa u îmi priv esc nefa milia do rmind și îmi întind mâ na , cuteză to a re, spre pă rul nema mei mele. Da r în sea ra a sta mă nâ nc do a r. Câ nd termin cu ma sa din g uno i, merg la chiuv etă și îmi ba g ca pul subro binet, dâ nd pe g â t a pa dulce și cura tă . După ce-mi fa c plinul, mă șterg la g ură cu do sul mâ inii și mă stre0 co r pe v era ndă . Ajunsă la ultima trea ptă ,bea u la ptele pe ca re l-a lă sa t neso ra mea a co lo . În ca stro n a că zut un g â nda c, ca re se ro tește la supra fa ță . Îl bea u și pe a cela . Mă preg ă tesc să mă a fund îna po i în pă dure, câ nd v ă d o umbră lung ăv enind dinspre curte, cu deg ete lung i ca niște cră ci. Cu inima bă tâ ndu-mi to t ma i ta re, co bo r treptele și mă streco r sub v era ndă .Mișca rea îmi reușește chia r îna inte ca Bo g da na să -și fa că a pa riția de după co lțul ca sei. E la fel de îna ltă și de înspă imâ ntă to a re pe câ t mi-o a mintea mdin prima no a pte în ca re a m v ă zut-o , ba chia r ma i ră u, pentru că a cum știu de ce este ca pa bilă . Mi se ta ie respira ția . Trebuie să -mi mușc cu putere interi0 o rul o bra jilo r casă ră mâ n tă cută și nemișca tă . O urmă resc pe Bo g da na cum își tâ ră ște una dintre ung hii de-a curmezișulfa ța dei că zute din a luminiu. Are deg ete la fel de lung i ca tulpinile flo rilo r și membre subțiri ca niște nuiete de mestea că n. Asemenea uno r buruieni,șuv ițe de pă r neg ru, drept, îi a tâ rnă peste fa ța deschisă la culo a re ca o ciupercă , a scunzâ ndu-i pe jumă ta te o chii mici ca re sticlesc cu ma liție. Se uită pă trunză to r prin o chiurile de g ea m. Câ t de ușo r i-a r fi să tra g ăcercev ea ua , să se streco a re înă untru și să le reteze g â turile celo r din

nefa milia mea în timp ce do rm, ia r a po i să le jupo a ie pielea de pe trupuri. E v ina mea . Da că a ș fi putut să mă co ntro lez și să pă strez dista nța , nu mi-a rfi lua t urma pâ nă a ici. Nu a r fi v enit. E v ina mea ! Acum a m de a les. Po t să ră mâ n unde sunt și să îi a ud murind. Sa u o po ta demeni pe Bo g da na depa rte de ca să . Nici nu este v o rba despre o a leg

ere, sing ura reținere v ine din spa ima ca re mi-e co mpa nio n nelipsit de câ nd a mfo st fura tă din lumea murito rilo r. Din tero a rea ca re mi s-a încheg a t pâ nă -n mă duv a o a selo r. Ma i presus de nev o ia mea de sig ura nță este însă fa ptul că v rea u canefa milia mea să tră ia scă . Chia r da că lo cul meu nu ma i este a lă turi de ea , trebuie să o sa lv ez. Da că nu a r ma i fi nefa milia mea , ultima fă ră mă din ceaca re a m fo st s-a r duce o da tă cu ea și a ș fi pierdută . Tra g a dâ nc a er în piept, îng ro zită , și sa r de sub v era ndă . Alerg spre drum,depa rte de a dă po stul pă durii, unde m-a r prinde cu ușurință . Tra v ersez g a zo nul fă ră să mă g â ndesc, ig no ră nd creng ile ca re tro snesc sub tă lpile meleg o a le. Po cnetul fiecă reia dintre ele ră sună în no a pte. Nu priv esc îna po i, da r știu că Bo g da na trebuie să mă fi a uzit. Trebuie să sefi înto rs, cu nă rile fremă tâ nd, a mușină nd v â ntul. Mișca rea a tra g e priv irea pră dă to rului. Decla nșea ză instinctul urmă ririi. Tresa r dina intea fa rurilo r de la ma șini și trec pe tro tua r. Am frunzeîncurca te în la țele de pă r. Ro chia mea - o da tă a lbă - a re a cum o culo a re ștea rsă , e pă ta tă , a ra tă precum cea cu ca re te-a i a ștepta să fie îmbră ca tă ofa nto mă . Nu știu da că o chii îmi lucesc ca a i unui a nima l. Bă nuiesc că da . Co to ro a nța -furtunii g o nește după mine, iute ca o cio a ră și precisă camo a rtea . Mă resc v iteza . Bucă ți a scuțite de pietriș și sticlă mi se înfig în tă lpi. Mă crispez și măîmpiedic puțin, închipuindu-mi că po t să simt respira ția co to ro a nței. Tero a rea îmi dă puterea să a lerg îna inte. Acum, că i-a m distra s a tenția , trebuie să sca p cumv a de ea . Da că v a fi

distra să chia r și pentru câ tev a clipe do a r, mă po t fa ce nev ă zută și mă po ta scunde. La Curtea Dințilo r, a m înv ă ța t fo a rte bine cum să mă a scund. Intru pe o a lee. În ca pă tul g a rdului ca un la nț e o g a ură suficient de ma reîncâ t să mă po t strecura prin ea . Alerg întrO a co lo , cu picio a rele a lunecâ ndu- mi prin no ro i și g uno a ie. Mă lo v esc de g a rd și îmi împing trupul prindeschiză tură , meta O lul zg â riindu- mi pielea . Miro sul de fier plutește g reu în a er. În timp ce a lerg ma i depa rte, a ud g a rdul zg â lțâ indu-se, pentru că cinev a îlurcă . — Oprește-te, nero a dă mică ! strig â co to ro a nța -furtunii după mine. Pa nica îmi înceto șea ză mintea . Bo g da na este prea ra pidă , prea precisă . Aucis murito ri și zâ ne deo po triv ă , cu mult timp îna inte ca eu să mă na sc. Da că

inv o că fulg erul, sunt la un pa s de mo a rte. Instinctul îmi dictea ză să mă duc în pa rtea mea de pă dure. Să mă a scund îndo mul ca o peșteră pe ca re l-a m țesut din creng i de sa lcie. Să mă întind pe po dea ua mea de pietre netede de la râ u, pe ca re le-a m a pă sa t în no ro i dupăo furtună , pâ nă câ nd a u a lcă tuit o supra fa ță suficient de pla tă încâ t să po t do rmi pe ea . Să mă strâ ng g hem în cele trei pă turi pe ca re le a m, deși suntmâ nca te de mo lii, pă ta te și a rse de fo c pe la co lțuri. Aco lo a m un cuțit pentru cio plit. E lung do a r câ t unul din0 tre deg etele ei,da r a scuțit. E ma i bun decâ t o rica re dintre pumna lele mici pe ca re le a m cu mine. Țâ șnesc într-o pa rte, spre un co mplex de a pa rta mente, a lerg â nd prinla curile de lumină . Tra v ersez stră zi și terenuri de jo a că , cu scâ rțâ itul la nțurilo r de la lea g ă ne ră sunâ ndu-mi în urechi. Sunt ma i pricepută la ruperea fa rmecelo r decâ t sunt la a runca rea lo r, da r de la ultima v izită a Bo g da nei a m țesut o v ra jă în jurul bâ rlo g ului meu, a șa că o ricine se a pro pie prea ta re de el este cuprins de spa imă . Murito rii se ținla dista nță de ta bă ra mea și chia r și Fă pturile a u o senza ție neplă cută câ nd a jung în prea jma ei. Am sla be spera nțe că a sta o v a a lung a pe Bo g da na , da r spera nțele sla be

sunt to t ce a m. Bo g da na era sing ura ființă de ca re se temea u Lo rdul J a rel și La dy No re. E oco to ro a nță ca re po a te să inv o ce furtuni, ca re a tră it a ni fă ră numă r și ca re știe despre ma g ie ma i multe decâ t ma jo rita tea ființelo r v ii. La CurteaDințilo r, a m v ă zut-o sfâ rtecâ nd o a meni și dev o râ ndu-i. Am v ă zut-o sco ță ndu-i ma țele unei zâ ne cu a cele deg ete lung i a le ei pentru o a șa 0 zisăinsultă . Am v ă zut fulg erul luminâ nd câ nd era irita tă . Bo g da na a fo st cea ca re i-a a juta t pe Lo rdul J a rel și pe La dy No re cu pla nul lo r de a fa ce unco pil pe ca re să -l a scundă prin0 tre murito ri și a fo st în nenumă ra te râ nduri ma rto ră la chinu0 rile mele de la Curtea Dințilo r. Lo rdul J a rel și La dy No re nu m-a u lă sa t nicio da tă să uit că le a pa rținea m,în ciuda titlului meu de reg ină . Lo rdul J a rel se desfă ta câ nd îmi puneia lesă și mă tâ ra peste to t ca pe un a ni0 ma l. La dy No re m-a pedepsit cu a sprimepentru to a te v inile ima g ina re, pâ nă câ nd a m a juns o fia ră ca re mâ râ ia to t tim0 pul, zg â riind și mușcă nd, co nștientă de puține a lte lucruri în a fa radurerii. Oda tă , La dy No re m-a a runca t în pustiul de ză pa dă și g er

și a pus la că t laușile ca stelului pentru mine. Da că nu ești d
emnă să fii reg înă , co p il nevred nic, a tunci ca u0 tă -ți sing
urăno ro cul! a zis ea . Am mers zile întreg i. Nu era nimic de
mâ nca t în a fa ră de g hea ță , ia r înjurul meu se a uzea do a r
v â ntul rece, urlâ nd. Câ nd plâ ng ea m, la crimile îmi îng heța
u pe o bra ji. Am mers însă îna inte, sperâ nd, în ciuda a to t, că
v o i g â sipe cinev a ca re să mă a jute sa u că v o i desco peri
o ca le de sa lv a re. În cea de-a șa ptea zi mi-a m da t sea ma
că mă înv â rtisem într-un cerc uria ș. Bo g da na a fo st cea ca
re m-a înfă șura t într-o pelerină și m-a dus înă untrudupă ce
m-a m pră bușit în ză pa dă . Co to ro a nța m-a purta t în bra
țe pâ nă în ca mera mea , cu pereții ei de g hea ță ,și m-a a șeza
t pe pieile din pa t. Mi-a a tins fruntea cu deg etele ei de do uă
o ri ma i lung i decâ t a r trebui să fie niște deg ete. M-a priv it
de sus cu o chii eineg ri și și-a scu0 tura t ca pul cu pă r rebel,
ră v â șit de furtună . — Nu v ei fi mereu a tâ t de mică și de
însă imâ nta tă , mi-a spus ea . Ești o

reg înă . Felul în ca re co to ro a nța a ro stit a cele cuv inte
m-a îndem0 na t să -mi ridicca pul. Fă cuse titlul să sune de pa
rcă a r fi fo st cev a de ca re a r fi trebuit să fiu mâ ndră . Câ nd
membrii Curții Dințilo r s-a u a v entura t spre sud, ca să po a
rte ră zbo icu zâ nele din Elfha me, Bo g da na nu a v enit cu no
i. M-a m g â ndit că nu o v o i ma i v edea nicio da tă și mi-a pă
rut ră u. Da că ex ista v reo Fă ptură că reia să -ifi pă sa t de
mine, ea era a ceea . Cumv a , fa ptul că ea este cea ca re mă
fug â rește, ca re mă v â nea ză pe stră zi,mă do a re și ma i ta
re a cum. Câ nd a ud pa șii co to ro a nței a pro piindu-se, strâ
ng din dinții și îmi ia u a v â nt.Mă ustură deja plă mâ nii, mă
do r mușchii. Po a te că , încerc să -mi spun, po a te că a ș reuși
să mă înțeleg cu ea . Po a te cămă fug â rește do a r pentru că a
m fug it. Fa c g reșea la de a -mi înto a rce ca pul și îmi pierd
ritmul. Încetinesc, în timpce co to ro a nța își întinde o mâ nă
lung ă spre mine, cu ung hiile a scuțite ca niște cuțite g a ta să
spintece. Nu, nu cred că po t să mă înțeleg cu ea . Mi-a ma i ră
ma s un sing ur lucru de fă cut, a șa că îl fa c, ră sucindu-mă .
Îmiclă nță n dinții în a er, a mintindu-mi cum e să -i înfig i în
ca rne. Amintindu-mi câ t de bine m-a m simțit câ nd i-a m fă
cut ră u cuiv a ca re m-a speria t. Nu sunt ma i puternică decâ t
Bo g da na . Nu sunt nici ma i ra pidă , nici ma iistea ță . Da r
se prea po a te să fiu ma i dispe0 ra tă . Vrea u să tră iesc. Co to

ro a nța se o prește brusc. Când îmi vede expresia , face un pas spre mineși eu șuier. E ceva pe chipul ei, ceva ce îi strălucește în ochii negri, pe care nu îl înțeleg . Pare triumfătoare. Mă întind după unul dintre micile pumnale de sub rochia mea , dobindu-mă din nou să fi avut cuțitul pentru ciorălit.

Cel pe care îl scot este îndoit și tremur încercând să-l desfac. Aude că nitul unor corbă și mă gândesc că trebuie să fie galeaș , care a venit să vadă cum sunt luați . Să se bucure. Ea trebuie să fi fost cea care i-a dat de veste Bogdan despre ce am făcut; ea trebuie să fie motivul pentru care toată această seară s-a întâmplat . Dar nu galeaș este cea care își face a parerea din întunericul pădurii. Întâlnă rucăcioare de corbă și corbă , cu o armură din zălea urii și o sabie cu lama subțire în mână , pășește în cercul de lumină din preajma unei clădiri. Chipul îi este lipsit de orice expresie , ca al cuiva dintr-un vis. Observ buclele părului său blond-roșu , dat în spațiile urechilor scutite , mânia de culoare galbenă a rucăcioare ca peste umeri , cica tricea de pe o parteră galeșului , inelul din sprânceana . Se mișcă de parcă sărășteptă calumea să se supună voinei lui. Deasupra noastră se adună norii. Tânăra își îndreaptă sabină spre Bogdan . Apoi privirea îi alunecă spre mine. — Ne-am isigurat o cursă pe cîste. Ochii lui de chihlimbar strălucesc , ca alții a unei vulpi , dar nu au nimic alld în ei. Aș fi putut să-i spun să nu-și ia privirea de la Bogdan . Căto roa nța profită de clipa de neatenție și se repede la el , cu unghiile pregătite să-i sfâșie pieptul. O altă sabie o prește , înaintea tânăra rucăcioareze. Această e în mână nălmănușă a unui cavaler , care poartă o armură din piele maro , împletită cu fâșii late de metal argintiu. Părul negru , de culoare murelor , îi este tunsscurt și are o expresie precută . — Căto roa nța -furtunii , zice el. —Piei din calea mea , că țelușule! se răstește ea la cavaler. Săuam să chemfulgerul ca să te lovească pe loc!

—Poate că cerul se supune voinei tale - îi răspunde băia o tulcu corbă , înarmură de aur , dar aici suntem pe pământ! Pleacă să u prietenul meu te vadă înjunghia înaintea să puci să chemi măcar o ploică . Bogdan își îngustează privirea și se întoarce spre mine. — Mă voi întoarce după tine , corbă ! zice. Și , când o voi face , ar fi bine să nufugăi.

Apo i se pierde în umbre. Imedia t încerc să o ia u la g o a nă pe lâ ng ă tâ nă rulcu co a rne, ho tă ră tă să sca p. El mă a pucă de bra ț. E ma i puternic decâ t mă a ștepta m. — La dy Suren. Mâ râ i din co șul pieptului și îmi înfig ung hiile în o bra zul lui, zg â riindu-l. Nusunt nici pe depa rte la fel de lung i și de a scuțite ca a le Bo g da nei, da r îi dă o ricum sâ ng ele. Tâ nă rul șuieră din ca uza durerii, da r nu îmi dă drumul. În schimb, îmiîndo a ie mâ inile la spa te și le ține strâ ns, indife0 rent de câ t de ta re mo rmă i și da u din picio a re. Situa ția se înră 0 ută țeste câ nd lumina i se rev a rsă pe chipdintr-un a lt ung hi și v â d și eu, în cele din urmă , pielea cui o a m sub ung hii. Îl recuno sc pe Prințul Oa k, mo ștenito rul Reg a tului Elfha me. Fiul Ma reluiGenera l, tră dă to rul, și fra tele Îna ltei Reg ine murito a re. Pe Oa k, cel că ruia i- a fo st câ ndv a pro misă mâ na mea . Cel ca re mi-a fo st câ ndv a prieten, deși elnu pa re să -și a mintea scă . Ce spusese a cea pix i despre el? Ră sfă ța t, irespo nsa bil și rebel. Îi da udrepta te. În ciuda a rmurii lui stră lucito a re, e a tâ t de puțin a ntrena t în mâ nuirea sa biei, încâ t nici mă ca r nu a încerca t să -mi pa reze lo v itura . Gâ ndul a cesta este urma t imedia t de un a ltul. L-a m lo v it pe prințul dinElfha me. Ah, a cum chia r a m da t de neca z! — Lucrurile v o r fi mult ma i simple da că v ei fa ce ex a ct a așa cum îi spunem

no i de a cum îna inte, fiică de tră dă to ri! mă info rmea ză ca v a lerul cu o chineg ri, îmbră ca t în a rmură de piele. Are un na s lung și a lura cuiv a ca re este ma i în la rg ul lui sa lutâ nd milită reștedecâ t zâ mbind. Deschid g ura să îi întreb ce v o r de la mine, da r g la sul îmi este a spru, pentrucă nu l-a m ma i fo lo sit de mult. Cuv inteles hâ rșâ it, ia r sunetele nu sunt a celea pe ca re le do rea m eu. —Ce a re? întrea bă ca v a lerul, încruntâ ndu-se la mine de pa rcă a ș fi un so ide insectă . —A tră it în să lbă ticie, presupun, zice prințul. Depa rte de o a meni. —Nu a v o rbit nici mă ca r de una sing ură ? se miră ca v a le0 rul, ridicâ nd dinsprâ ncene. Mâ râ i din no u. Oa k își duce mâ na la o bra z și o îndepă rtea ză repede, cris0 pâ ndu-se. Are treită ieturi a co lo , ca re sâ ng erea ză . Câ nd își înto a rce priv irea spre mine, cev a din ex presia lui îmi a duce a mintede ta tă l să u, Ma do c, ca re nu era nicio da tă ma i fericit decâ t câ nd merg ea la ră zbo i. — Ți-a m spus că la Curtea Dințilo r nu s-a a fla t nicio da tă nimic bun, ziceca v a

lerul, scuturându-și capul. Apoi scoate o funie și mi-o leagă în jurul încheieturilor, făcându-i noduri la mijloc, ca să se asigure că e strânsă bine. Nu îmi străpunge pielea, așa cum proceda Lordul Jarek, care mă puneă în lesă înfigându-mi un lanț de argint între oasele brațelor. Nu sufăr încă. Dar nu mă îndoiesc că voi suferi.

Mostenitorul furat

Ca pito lul 2 In timp ce mă tâ ră sc prin pă dure, mă g â ndesc la cum v o i scă pa . Nu îmi fa ciluzii că nu v o i fi pedepsită . L-a m lo v it pe prinț. Și, da că a r ști despre blestemele pe ca re le-a m dezleg a t, cei do i a r fi și ma i furio și. — Da ta v iito a re v ei ști să nu-ți la și g a rda jo s, a zis ca v a le0 rul, cu o chii lară nile de pe o bra zul lui Oa k. — Cel ma i ta re a m fo st lo v it în v a nita te, ră spunde el. —Îng rijo ra t pentru fa ța ta frumușică ? îl întrea bă ca v a lerul. — Pe lume chia r ex istă prea puțină frumusețe, zice prințul, nepă să to r. Da rnu a cea sta este sfera v a nită ții mele a bso lute. Nu po a te fi o simplă co incidență că și-a u fă cut a pa riția înv eșmâ nta ți îna rmuri și g a ta de luptă a pro a pe în a ceea și clipă în ca re Bo g da na a început să dea tâ rco a le ca sei nefa mi0 liei mele. Mă că uta u pe mine, cu to ții, și,o rica re a r fi mo tiv ul, nu po a te fi unul ca re să -mi fie pe pla c. Tra g în piept miro sul fa milia r de sco a rță umedă de co pa c și frunzemucezite, striv ite sub tă lpi. Ferig ile sunt a rg intii în lumina lunii, ia r pă durea este plină de umbre mișcă to a re. Îmi scutur cu preca uție încheieturile. Din pă ca te, sunt leg a tă bine. Îmiîncordez deg etele și încerc să -mi streco r unul pe sub funie, da r no durile sunt prea strâ nse și nu po t fa ce nici mă ca r a cest lucru. Ca v a lerul pufnește. — Nu sunt sig ur că ă sta e cel ma i no ro co s mo d de a începe o misiune. Da căho bul nu a r fi da t de mica ta reg ină a ici, co to 0 ro a nța a r fi putut să -i po a rte pielea în lo c de ha ină a cum. Ho bul cu chip de bufniță . Mă crispez, nesig ură da că a r trebui să mă simtrecuno scă to a re. Nu a m idee ce a u de g â nd să -mi fa că .

— Oa re nu-i chia r a sta definiția no ro cului: să a jung i la timp? Oa k a runcă o priv ire nă strușnică în direcția mea , de pa rcă s-a r uita la una nima l să lba tic, întrebâ ndu-se da că a r fi a mu0 za nt să -l îmblâ nzea scă . Îmi a mintesc de el la îna lta Curte, câ nd era m pe ca le să fiu co nda mna tăpentru crimele mele în ca lita te de reg ină a tră dă to a rei Curți a Dințilo r. Av ea m zece a ni, ia r el a bia împli0 nise no uă . Era m leg a tă , la fel cum sunt și a cum. Îmi a mintesc de el la treisprezece a ni, câ nd m-a g ă sit în pă dure și eu l-a m a lung

a t. Acum, la şa ptesprezece a ni, e îna lt, mult ma i îna lt decâ t mine, zv elt şi cu omuscula tură bine definită . Sub lumina lunii, pă rul lui de o nua nţă ca ldă de a uriu ca pă tă o stră lucire ca de pla tină , ia r breto nul i se ră sfiră în jurulco a rnelo r mici. Are o chi nă ucito ri, de chihlimba r, o co nstela ție de pistrui pe na s, g ura unui şa rla ta n şi tupeul cuiv a o bişnuit ca to ți ceila lți să se supunăv o înței sa le. Frumusețea zâ nelo r este diferită de frumusețea murito ri0 lo r. Este esenția lă ,ex tra v a g a ntă . În Tă râ mul Zâ nelo r ex istă crea turi de o frumusețe a tâ t de uluito a re, încâ t sunt dure0 ro s de priv it. Unele po sedă un fa rmec a tâ t deputernic, încâ t murito rii încep să plâ ng ă la v ederea lo r sa u sunt tra nsfig u0 ra ți, bâ ntuiți de do rința de a le ma i v edea mă ca r o da tă . Sa u,po a te, mo r pe lo c. Urâ țenia în Tă râ mul Zâ nelo r po a te fi la fel de co pleșito a re. Printre Fă pturise numă ră și a celea a tâ t de hido a se, încâ t to a te ființele v ii se retra g dina intea lo r cu g ro a ză . Ia r a ltele sunt de un g ro tesc a tâ t de ex a g era t, a tâ tde v o luptuo s, încâ t dev ine chia r frumusețe. Nu însea mnă că murito rii nu po t fi frumo și - mulți din0 tre ei sunt -, da rfrumusețea lo r nu te a g resea ză . Eu mă simt puțin a g resa tă de frumusețea lui Oa k. Da că îl priv esc prea îndelung , îmi v ine să mușc din el. Îmi co bo r o chii la picio a rele pline de no ro i, a co perite de zg â rieturi, ca re mădo r, a po i la co pitele lui Oa k. Îmi a mintesc că a m citit într-o ca rte de știință fura tă că sunt fă cute din a ce0 ea și chestie ca re a lcă tuiește ung hiile.Chera tină . Dea supra lo r, un puf de bla nă de a ceea și culo a re ca pă rul lui se

pierde în cra cul unui pa nta lo n ca re începe chia r sub g enunchi, desco perindcurbura stra nie a pă rții de jo s a picio a relo r lui. Co a psele îi sunt a co perite de pa nta lo ni strâ mți. Tremur de câ t de ta re mă împo triv esc imbo ldului de a mă zba te în funii. — Ți-e frig ? mă întrea bă prințul, o ferindu-mi pelerina lui. E din ca tifea bro da tă și a re un mo del cu g hinde, frunze și ră murele. Cusutâîncâ ntă to r, a ra tă teribil de stra niu în a cest lo c, a tâ t de depa rte de Elfha me. Este o pa nto mimă ca re îmi e fa milia ră . O g a la nterie juca tă , în timp ce măține leg a tă , de pa rcă a erul ră co ro s a r fi cea ma i ma re g rijă a mea . Presupun însă că a sta se a ștea ptă de la prinți. No blețea o blig ă și to a te cele. Din mo ment ce a m mâ inile leg a te, nu po t să -mi închipui cum se a ștea ptă são

îmbra c. Cum nu zic nimic, mi-o pune peste umeri și a po i mi-o
lea g ă la g â t. Îl la s, deși sunt o bișnu0 ită cu frig ul. Ma i
bine să a m cev a decâ t nimic, pluscă e mo a le. De a semenea ,
îmi a tâ rnă peste mâ ini, a scunzâ ndu-le. Ceea ce însea mnă că
, da că reușesc să îmi eliberez încheietu0 rile, nimeni nu v a a
fla decâ t câ nd v a fi prea tâ rziu. Este a do ua o a ră câ nd se
po a rtă necug eta t. Încerc să mă co ncentrez a supra ev a dă
rii și să nu la s dis0 pera rea să măcuprindă . Chia r da că a ș a
v ea mâ inile libere, to t a r trebui să fug cumv a . Da r, da că a
ș reuși, cred că a ș putea să îi împiedic să mă g ă sea scă . Ca v
a lerulpo a te că a fo st instruit cum să ia urma , da r eu a m a
ni de ex periență în a mi- o a scunde. Abilită țile lui Oa k - da
că a re v reuna , în a fa ra fa ptului că este un lo rzișo r -îmi
sunt necuno scute. E po sibil ca , în ciuda cuv intelo r lui ma ri
și a a scendenței, prințul să -l fi a dus cu el pe ca v a ler ca să se
a sig ure că nu seîmpiedică și sfâ rșește înfipt în pro pria sa bie
bo g a t o rna menta tă . Da că m-a r lă sa sing ură pentru o
clipă , a ș putea să -mi co bo r bra țele și săpă șesc în spa te,
prin cercul pe ca re-l fo r0 mea ză , a stfel încâ t să -mi trec

mâ inile leg a te în fa ța trupului. Apo i a ș putea să rup
funia . Nu po t să -mi închipui de ce mi-a r a co rda o a
semenea șa nsă . Cu to a tea ceste a , la a dă po stul pelerinei lui
Oa k, mă zba t în strâ nso a re, încercâ nd să o lă rg esc pe câ t
îmi e cu puțință . Oda tă ieșiți din pă dure, pă șim pe o stra dă
necuno scută . Ca sele sunt ma iră sfira te decâ t în ca rtierul
nefa miliei mele și ma i dă ră pă na te, cu g a zo n neîng rijit. În
depă rta re la tră un câ ine. Apo i sunt co ndusă pe un drum
nea sfa lta t. În ca pă tul lui se a flă o ca săpă ră sită , cu
ferestre a stupa te și buruieni a tâ t de îna lte, încâ t a r putea
strica o ma șină de tuns ia rba . În fa ța ca sei ză resc do i a rmă
sa ri de-a i zâ nelo r, cug â turile lo r delica t curba te ma i lung
i decâ t cele a le ca ilo r murito ri. — Aici? întreb. Cuv â ntul
iese perfect enunța t, chia r da că v o cea mea încă sună ră g
ușit. — Prea murda r pentru Înă lțimea Vo a stră ? întrea bă ca
v a le0 rul, ridicâ nddin sprâ ncene la mine, de pa rcă nu a ș fi
co nști0 entă de ro chia mea murda ră și de no ro iul de pe
picio a re. De pa rcă nu a ș ști că nu ma i sunt reg ină , de pa
rcă nu mi-a ș a minti că so ralui Oa k mi-a desființa t Curtea .
Îmi plec umerii. Sunt o bișnuită cu a stfel de jo curi de cuv inte,
în ca re nuex istă niciun ră spus co rect și fieca re ră spus g

reșit însea mnă o pedea psă . Îmi țin g ura și priv irea îmi lunecă spre zg â rieturile de pe o bra zul prințului. Am fă cut deja destule g reșeli. — Ig no ră -l pe Tierna n! Nu-i chia r a tâ t de ră u înă untru, zice Oa k, o ferindu-mi un zâ mbet curtenito r, g enul a cela de zâ mbet ca re a r trebui să te co nv ing ă să îți la și g a rda jo s. Mă înco rdez și ma i ta re. Am înv ă ța t să mă tem de a stfel de zâ mbete. — Apo i îți v o m putea ex plica de ce a m fo st nev o iți să fim a tâ t de îng ro zito rde nepo litico și, co ntinuă , fluturâ ndu-și mâ na .

Nep o litico și. E și a cesta un fel d e a sp une că m-a u leg a t fed eleș. Ca v a lerul - Tierna n - deschide ușa , împing â nd-o cu umă 0 rul. Intră m, cuOa k în spa tele meu, a șa că nu a m nicio spe0 ra nță că a ș putea să fug . Po delele v echi de lemn scâ rțâ ie sub co pitele lui. În mo d ev ident, ca sa e g o a lă de mult timp. Ta petul flo ra l e plin deg ra ffitiuri, ia r dula pul de sub chiuv etă a fo st smuls, pro ba bil pentru a a jung e la țev ă ria din cupru. Tierna n mă co nduce spre o ma să cră pa tă dinpla stic, a șeza tă într-un co lț a l bucă tă riei, a lă turi de câ tev a sca une v echi. Pe unul dintre ele stă un so lda t ca re a re o a ripă în lo cul în ca re a r fi trebuitsă fie un bra ț, piele de un ma ro niu deschis, pă r lung de culo a rea ma ho nului și o chi de un v io let uimito r, ca peta lele de o ma g . Nu îl cuno sc, da r cred cărecuno sc bles0 temul. După Lupta cu Șa rpele, so ra lui Oa k, Îna lta Reg ină , i- a preschimba t în șo imi pe so lda ții ca re l-a u urma t pe Ma do c și nu s-a u că it. I-a blestema t a stfel încâ t, da că v o ia u să își reca 0 pete a dev ă ra ta fo rmă , nu putea u v â na preț de un a n și o zi, mâ ncâ nd do a r ceea ce li se dă dea . Nu știuce însea mnă fa ptul că so lda tul a ra tă pe jumă ta te blestema t. Da că mijesc o chii, po t să v ă d fire de ma g ie plutind în jurul lui, ră sucindu-se șiînco 0 lă cindu-se ca niște ră dă cini ca re încea rcă să crea scă din no u. Nu este o v ra jă ușo r de rupt. Ia r lipite de g ura bă rba tului v ă d ching ile subțiri din piele și ca ta ra mele dea ur a le unui că pă stru. Mă trece un fio r. Și pe a cesta îl recuno sc. A fo st crea t de ma rele fier a r Grimsen și o ferit în da r pă rin0 țilo r mei. Lo rdul J a rel mi-a pus că pă strul cu mult timp în urmă , pe câ nd v o ința meaera o inco nv eniență ca re trebuia îndepă rta tă a șa cum îndepă rtezi o pâ nză de pă ia njen. Vă zâ ndu-l a cum, înă untrul meu se trezesc pa nica , a ng o a sa șineputința pe ca re le-a m tră it simțind cum ching ile mi se împlâ ntă înceti0 șo r

în piele. Ma i tâ rziu, Lo rdul J a rel încerca se să îl fo lo sea scă pentru a -i prinde în cursăpe Îna ltul Reg e și pe Îna lta Reg ină . A da t g reș, ia r că pă strul a a juns în mâ inile lo r, da r sunt îng ro zită că Oa k l-a pus cu a tâ ta deg a ja re unuiprizo nier, de pa rcă n-a r fi însemna t nimic. — Tierna n l-a ca ptura t în fa ța Cita delei ma mei ta le. Trebuia să îi a flă m

pla nurile și el ne-a fo st de ma re a juto r. Din pă ca te, reprezintă și un ma reperico l. Oa k v o rbește, da r îmi este g reu să v ă d a ltcev a în a fa ra că pă strului. —La dy No re a re un g rup div ersifica t de v a sa li. Și a fura t cev a ... —Ma i mult de un sing ur lucru, zice fo stul-șo im cu că pă stru. Tierna n dă un picio r sca unului pe ca re stă șo imul, da r a cesta îi zâ mbeștedo a r. Ei îl po t fa ce pe so lda tul cu că pă stru să fa că o rice, să spună o rice. Este prins într-o ca pca nă ma i fermă decâ t o rice funie. Îi a dmir sfida rea , o ricâ tde inutilă a r fi. — Va sa li? repet cuv â ntul ro stit de prinț, cu o v o ce g â jâ ită . —A rev endica t Cita dela Curții Dințilo r și, de v reme ce Curtea nu ma iex istă , a crea t una no uă , spune Oa k, ridicâ nd din sprâ ncene. —Și dispune de o ma g ie stră v eche. Po a te crea lucruri. Din câ te a m înțeles, în ma re pa rte crea turi din creng i și lemn, da r și din pă rți de la mo rți. — Cum? întreb, îng ro zită . — Co ntea ză ? zice Tierna n. Tu a r fi trebuit să o ții sub co ntro l. Sper că po a te citi ura din o chii mei. Do a r pentru că Îna lta Reg ină a o blig a t-o pe La dy No re să -mi jure credință după bă tă lie, do a r pentru că putea m să o supun nu însea mnă că a v ea m cea ma i v a g ă idee în leg ă tură cu ce a ș fi putut cu a de0 v ă ra t fa ce. — Era un co pil, Tierna n! spune Oa k, spre surprinderea mea . La fel camine. În cenușa din șemineu stră luceș câ țiv a tă ciuni. Tierna n pufă ie șiîng enunchea ză a lă turi. Pune pe fo c bușteni din0 tr-o stiv ă și pa g ini fă cute co co lo ș dintr-o ca rte de buca te deja ruptă . Co lțul unei fo i se a prinde și flă că rile se îna lță . —Ar trebui să fii nebun ca să a i încredere în fo sta reg ină a Curții Dințilo r.

—Ești co nv ins că știi să fa ci diferența între a lia ții și duș0 ma nii no ștri? Oa k sco a te din g ră ma da de lemne un bă ț lung , destul de subțire încâ t săprindă v ă pa ia . Îl ține în fo c pâ nă câ nd ca pă tul sco a te scâ ntei, a po i îl fo lo sește ca să a prindă fitilul lumâ nă ri0 lo r împră știa te prin ca meră .Curâ nd, la curi ca lde de lumină pâ lpâ ie, mișcă nd umbrele. Priv

irea lui Tierna n se îndrea ptă spre so lda tul cu că pă s0 tru. Ră mâ ne a co loo v reme, a po i se înto a rce la mine. —Îți este fo a me, micuță reg ină ? —Nu-mi spune a șa ! zic ră g ușit. —Mo ro că no a să , nu-i a șa ? co mentea ză el. Cum a i prefera să ți se a dresezea cest biet serv ito r? —Wren, ră spund, ig no râ nd zeflemea ua . Oa k urmă rește intera cțiunea cu pleo a pele pe jumă ta te co bo ră te. Nu po t să -ig hicesc g â ndurile. — Și do rești un o spă ț? Îmi scutur ca pul. Ca v a lerul ridică sceptic din sprâ ncene. După o clipă seînto a rce și sco a te un ibric, deja înneg rit de fo c, și îl umple cu a pă de la chiuv eta din ba ie. Apo i îl a tâ rnă de un bă ț pe ca re trebuie să -l fi impro v iza tei. În ca să nu este electri0 cita te, da r a pa curg e încă . Pentru prima o a ră , după fo a rte mult timp, mă g â ndesc la un duș. Măg â ndesc la cum îmi simțea m pă rul pe câ nd era pieptă na t și descurca t, pe câ nd sca lpul meu era scutit de mâ ncă rimea no ro iului usca t. Oa k pă șește spre lo cul în ca re sta u, încheieturile mele leg a te fo rță ndu-mă să -mi tra g umerii îna po i. — La dy Wren, zice el, cu o chii de chihlimba r precum cei a i unei v ulpivind drept într-a i mei. Da că îți dezleg mâ inile, po t să a m încredere în tine că nu v ei încerca să ev a dezi, nici nu ne v ei a ta ca pe v reunul dintre no i a tâ tîmp câ t ne v o m a fla în a cea stă ca să ?

Da u din ca p o da tă . Prințul îmi o feră un zâ mbet mic, co nspira tiv . Gura mă tră 0 dea ză și îi înto rczâ mbetul. Mă fa ce să -mi a duc a minte câ t de fermecă to r era , chia r și pe v remea câ nd era co pil. Mă întreb da că a m interpreta t cumv a g reșit situa ția , da că a m putea ficumv a în a ceea și ta bă ră . Oa k sco a te un pumna l dintr-o tea că pe ca re o a re prinsă sub mâ neca a lbă acă mă șii de bumba c și îl îndrea ptă spre funia de la spa tele meu. — N-o tă ia ! îl a v ertizea ză ca v a lerul. Sa u v o m fi nev o iți să fa cem ro st de a lta ,pentru că v a trebui să o imo biliză m pro ba 0 bil din no u. Mă înco rdez, a șteptâ ndu-mă ca Oa k să fie furio s pentru că i se spune ce săfa că . Fiind din fa milia reg a lă , nu este în firea lucrurilo r să primea scă indica ții de la cinev a cu un sta tut ma i jo s, da r prințul își scutură ca pul. — Nu-ți fa ce g rijii! Fo lo sesc do a r v â rful pumna lului, ca să po t slă bi no dultă u mult prea îng enio s. Îl cercetez pe Tierna n în lumina sla bă a fo cului. Este g reu să a pro x imeziv â rsta zâ nelo r, da r pa re do a r puțin ma i ma re decâ t Oa k. Pă rul de culo a rea murelo r este ră v ă șit,

ia r una din0 tre urechile a scuțite a re un sing urpiercing : un inel de a rg int. Îmi la s mâ inile în po a lă , frecâ ndu-mi deg etele peste sem0 nele pe ca re funiami le-a lă sa t pe piele. Da că nu m-a ș fi zbă 0 tut a tâ t de ta re, nu a r fi fo st nici pe jumă ta te a tâ t de a dâ nci. Oa k pune pumna lul deo pa rte și decla ră fo rma l: — Do mniță , Reg a tul Elfha me îți so licită a juto rul. Tierna n își ridică priv ireade la fo c, da r nu v o rbește. Nu știu ce să ră spund. Nu sunt o bișnuită să mi se a co rde a tenție și mătrezesc înro șindu-mă , a cum, că o a m pe a lui. — I-a m jura t deja credință suro rii ta le, reușesc să îng â n. Nu a ș ma i fi în

v ia ță da că nu a ș fi fă cut-o . Sunt la dispo ziția ei. Oa k se încruntă . — Dă -mi v o ie să -ți ex plic. Cu câ tev a luni îna inte de Lupta cu Șa rpele, La dyNo re a reușit să pro v o a ce o ex plo zie sub ca stel. Îi a runc o priv ire fo stului-șo im, întrebâ ndu-mă da că și el a lua t pa rte laîntâ mpla re. Întrebâ ndu-mă da că a r trebui să -l recuno sc. Unele dintre a mintirile mele leg a te de a cea peri0 o a dă sunt incredibil de v ii, în v reme cea ltele sunt șterse, pre0 cum cernea la scursă pe hâ rtie. — La a cea v reme s-a crezut că este un a ta c a supra spio ni0 lo r Reg a tuluiElfha me și că este o simplă co incidență că lo cul de o dihnă a l Reg inei Ma b a fo st perturba t. Oa k fa ce o pa uză , priv indu-mă ca și cum a r încerca să își dea sea ma da că îlmă resc sa u nu. — Trupurile celo r ma i multe zâ ne se preschimbă în ră dă 0 cini și flo ri, da r înca zul lui Ma b nu a fo st a șa . Ră mă șitele ei, de la co a ste la o a sele deg etelo r, a u fo st îmbiba te cu o putere ca re le împiedică să se surpe - o putere ca retrezește lucrurile la v ia ță . Asta este ceea ce a fura t La dy No re și a sta este sursa no ilo r ei puteri. Prințul a ra tă spre so lda tul cu că pă stru. — La dy No re a încerca t să recruteze ma i multe Fă pturi pentru ca uza ei.Celo r ca re a u fo st blestema te să fie șo imi, da că a v ea u să v ină la Cita delă , le- a pro mis că le v a hră ni cu pro pria mâ nă pe dura ta a nului și a zilei în ca re lis-a interzis să v â neze. Ia r câ nd își v o r recă pă ta fo rma iniția lă , trebuie să îi o fere lo ia lita tea lo r. Av â ndu-le pe a cestea , a lă turi de Fă pturile ca re i-a ură ma s lo ia le și de mo nștrii pe ca re îi creea ză , pla nul ei de a se ră zbuna pe Elfha me pa re să prindă co ntur. Îl priv esc pe prizo nier. Îna lta Reg ină le-a g a ra nta t cle0 mență tuturo rso lda țilo r ca re a u repudia t ceea ce a u fă cut și i-a u jura t ei

credință . Tuturo r celo r ca re a u a ră ta t că reg retă . Da r a cesta a refuza t. Îmi a mintesc cum a m sta t eu însă mi dina inte a reg inei în no a ptea în ca re

Oa k a v o rbit în numele meu. Ma i ții minte câ nd a i spus că nu putem s-oa jută m? Acum putem s-o a jută m. Îmi a mintesc mila din v o cea lui. M-a m lă uda t Îna ltei Reg ine că știu to a te secretele lui La dy No re și a leLo rdului J a rel, sperâ nd că v o i fi de fo lo s, g â ndin0 du-mă că , de v reme ce v o rbea u în fa ța mea fă ră înceta re și mă tra ta u ca pe un a nima l pro st în lo cde o fetiță , nu a v ea u să se a bțină de la nimic. Cu to a te a cestea , nu a duseseră nicio da tă v o rba de cele ce a ud a cum. — Nu-mi a mintesc să se fi mențio na t v reo da tă cev a despre o a sele lui Ma b. Oa k se uită lung la mine. — Ai tră it în Cita dela Acului de Ghea ță ma i bine de un a n, a șa că trebuiesă -i cuno ști co nfig ura ția și tu o po ți supune pe La dy No re. Tu ești cea ma i ma re v ulnera bilita te a ei. Indiferent de celela lte pla nuri a le sa le, a re mo tiv eîntemeia te să -și do rea scă să te elimine. Mă cutremur, pentru că este cev a la ca re a r fi trebuit să mă g â ndesc ma idina inte. Îmi a mintesc ung hiile lung i a le Bo g da nei, pa nica pe ca re a m simțit-o câ nd m-a fug ă rit pe stră zi. — Av em nev o ie de tine pentru a o o pri, zice Oa k. Ia r tu a i nev o ie dea juto rul no stru pentru a te a pă ra de cei pe ca re-i tri0 mite ca să te ucidă . Ură sc fa ptul că a re drepta te. — Ai fă cut-o pe La dy No re să -ți pro mită cev a îna inte să pă ră sea scă Reg a tulElfha me? între a bă Tierna n cu spera nță . Îmi scutur ca pul, ferindu-mi rușina tă priv irea . De cum s-a iv it o ca zia , La dyNo re s-a fă cut nev ă zută . Nu a m a v ut șa nsa să -i spun nimic. Ia r câ nd mi-a m da t sea ma că s-a dus, ce a m simțit a fo st ma i a les ușura re. Mă g â ndesc la cuv inte le pe ca re le-a jura t dina inte a Îna ltei Reg ine, câ ndJ ude i-a cerut să -mi o fere leg ă mâ ntul ei: Eu, La dy No re, de la Curtea Dințilo r, jur să mă supun lui Suren și să îi a scult o rdinele. Nu a zis că nu a rede g â nd să -mi înfig ă un pumna l în spa te, din nefericire. Nici că nu v a trimite co to 0 ro a nța -furtunii după mine.

Tierna n se încruntă , de pa rcă fa ptul că nu i-a m da t niciun o rdin lui La dyNo re i-a co nfirma t că nu sunt de încredere. Se înto a rce spre Oa k. —Știi ra nchiuna pe ca re La dy No re i-o po a rtă lui Ma do c, fie că esteîndreptă țină sa u

nu. Cine știe ce o fense nu v a uita a sta . —Ha i să nu discută m despre ta tă l meu chia r a cum, i-o înto a rce Oa k. Ma do c, tră dă to rul ca re a mă rșă luit în Elfha me a lă turi de cei din CurteaDințilo r. Îna inte de a sta , Ma rele Genera l a fo st respo nsa bil de uciderea ma jo rită ții fa miliei reg a le. Și e ta tă l a do ptiv a l lui Oa k. Ma do c a încerca t să îl pună pe Oa k pe tro n, a stfel încâ t să po a tă co nduceprin el. Deși co ro a na a r fi sta t pe ca pul lui Oa k, to a tă puterea a r fi a pa rținut g lug ilo r-ro șii. Asta cel puțin îna 0 inte ca Lo rdul J a rel și La dy No re să îlpă că lea scă pe Ma do c și să preia co ntro lul. Știu câ t de g reu este să fii o reg ină fă ră putere, ma nipula tă și deg ra da tă înultimul ha l. Acea sta a r fi putut să fie so a rta lui Oa k. Da r, da că prințul a re resentimente fa ță de ta tă l lui, a cest lucru nu i se citește pe chip. Tierna n se a plea că și ia cea inicul din meta l de pe bâ rna impro v iza tă , cu unv ă tra i, a șezâ ndu-l cu g rijă pe un pro so p împă turit. Aburii ies co ntinuu. Apo i ca v a lerul sco a te ma i multe cutii cu ra men insta nt dintr-un dula p a fla tîn bucă tă rie, dimpreună cu o cutie deja deschisă de cea i de mentă . Bă g â nd de sea mă că îl priv esc, Tierna n dă din ca p spre Oa k. — Prințul mi-a a ră ta t a cea stă delica tesă a lumii murito ri0 lo r. Îți fa ce v a rzăma g ia pentru o v reme - to a tă sa rea a ia -, da r nu po t să neg că dă dependență . Miro sul mă fa ce să -mi a duc a minte de sa tisfa cția pe ca re ți-o dă cev a ca ld,ca re îți a rde ușo r cerul g urii, cev a sco s direct din cupto r, în lo c să fie încheg a t într-un co ș de g uno i. Nu pun mâ na pe v reuna dintre cutiile cu tă iței, da r, câ nd Oa k îmi întinde oca nă cu cea i, o a ccept. Priv esc cu a tenție înă untru și v ă d cev a pe fund. Za hă r, a r putea să îmi spună el, da că l-a ș întreba , și cel puțin o pa rte a sta șieste, da r nu a m cum să fiu sig ură că restul nu-i un so i de dro g sa u v reo

o tra v ă . Nu mă vo r mo a rtă , încerc să mă co nving . Au nevo ie d e mine. Și eu a m nev o ie de ei, da că v rea u să tră iesc. Da că La dy No re mă v â nea ză ,da că Bo g da na o a jută , prințul și co mpa nio 0 nul lui sunt sing ura mea spera nță să nu fiu prinsă . — Și ce a i v rea să fa c? Sunt mâ ndră că reușesc să ro stesc to a te cuv intele fă ră să -mi tremure v o cea . —Să v ii în no rd cu no i, spune Oa k, a șezâ ndu-se pe sca unul de pla stic delâ ng ă mine. Să îi po runcești lui La dy No re să se leg e cu fundă și să se fa că da r Reg a tului Elfha me. Vo

m fura îna po i o a sele lui Ma b și v o m pune ca pă ta menință rii... —Să v in cu tine? Mă ho lbez la el, co nv însă că nu a m înțeles. Prinții sta u în pa la te, se bucurăde petreceri și de v o luptă ți și de to a te cele. Sunt mult prea prețio și ca să -și riște g â turile. — Și cu neînfrica tul meu prieten Tierna n. Oa k își plea că fruntea spre Tierna n, ca re își dă o chii peste ca p. — Împreună , no i pa tru - so co tindu-l pe Hy a cinthe - v o m recuceri Cita delași v o m pune ca pă t a menință rii ca re pla ne0 a ză a supra Reg a tului Elfha me. Hy a cinthe. Așa da r a cesta este numele so lda tului blestema t. — Ia r câ nd ne v o m încheia misiunea , îmi po ți cere o fa v o a re și, da că îmi stăin putere și nu este cev a prea îng ro zito r, ți-o v o i a co rda . Mă întreb ca re sunt mo tiv ele prințului. Po a te că este v o rba despre a mbiție.Da că o v a ca ptura pe La dy No re, v a putea el însuși să cea ră o fa v o a re de la Îna ltul Reg e și își v a co nso lida po ziția ca mo ștenito r, îndepă rtâ nd cu succesa lți v iito ri co pii din linia succesiunii.

Îmi închipui că un prinț este în sta re să fa că multe pentru o ca le nea bă tutăspre tro n. Un tro n ca re, spun unele v o ci, a r fi trebuit să -i a pa rțină de la bun început. Și, cu to a te a cesteia , nu po t să nu mă g â ndesc la spițul ca re a spus că Oa knu a r fi un co nducă to r bun. Prea ră sfă ța t. Prea rebel. Desig ur, de v reme ce spițul o înso țește pe g la istig ă și g la 0 istig a esteîng ro zito a re, po a te că nu a r trebui să co nteze ceea ce g â ndește ea . Tierna n sco a te o cutie din lemn, sculpta tă cu un mo del de v iță -de-v ie.Înă untru se a flă o ha rtă pe ca re o întinde pe ma să . Oa k îi prinde co lțurile cu ceșcuțe de cea i, ling uri și o că ră midă ca re s-a r putea să fi fo st a runca tă prinferea stră . —Ma i întâ i trebuie să o luă m spre sud, spune prințul. Să merg em la oco to ro a nță ca re ne v a o feri niște info rma ții cu ca re să o pă că lim pe La dy No re. Apo i v o m merg e spre no rd și est, peste a pă , prin Strâ mto a reaUrlă to a re, și v o m stră ba te Pă durea de Pia tră pâ nă la bâ rlo g ul ei. —Un g rup mic este a g il, zice Tierna n. Se a scunde cu ma i ma re ușurință .Chia r da că sunt de pă rere că trebuie să fii nebun să tra v ersezi Pă durea de Pia tră . Oa k tra sea ză ruta pe co a stă cu deg etul și ne o feră un râ njet a scuțit. — Și eu sunt nebunul! Niciunul dintre ei nu pa re dispus să îmi spună ma i multe despre co to ro a nțasa u despre șiretlicul pe ca re se presupune că a r trebui să -l inspire. Mă ho

lbez la drum și la destina ție. Cita dela Acului de Ghea ță . Presupun căe to t a co lo , sticlind în so a re, ca și cum a r fi fă cută din v a tă de za hă r. Din sticlă fierbinte. Pă durea de Pia tră este periculo a să . Tro lii ca re tră iesc a co lo nu a pa rțin denicio Curte, nu recuno sc nicio a uto rita te în a fa ră de a lo r, ia r co pa cii pa r să se mute după bunul lo r pla c. Însă to tul este periculo s a cum. Priv irea mi se îndrea ptă spre Hy a cinthe, o prindu-se a su0 pra a ripii lui de

pa să re și a că pă strului ca re i se a fundă în o bra ji. Da că Oa k i-l la să suficientimp, v a dev eni o pa rte din el, inv izibil și impo sibil de sco s. Ia r so lda tul v a fi pentru to t0 dea una supus prințului. Ultima o a ră câ nd a m purta t că pă strul, pla nul lui La dy No re și a l Lo rduluiJ a rel de a a ta ca Îna lta Curte a fo st sing u0 rul mo tiv ca re i-a determina t să ta ie din pielea mea curelele, lă sâ nd în urmă cica tricile ca re încă - miînsemnea ză po me0 ții. Un memento a ceea ce a r putea să - mi fa că da că nu i- a ș a sculta . Apo i m-a u pus să mă rșă luiesc dina inte a Îna ltei Reg ine și a u pro pus ca eu și mo ștenito rul și fra tele ei, Prințul Oa k, să fim uniți prin că snicie. Este g reu să ex plici fero cita tea spera nței. M-a m g â ndit că a r putea fi de a co rd. Cel puțin do uă dintre suro rile lui Oa ksunt murito a re și, chia r da că știa m că este o nebulie, nu putea m să nu mă g â ndesc că da că sunt muri0 to a re înseam nă că a u inimi bune. Po a te că oa lia nță a r fi fo st în fo lo sul tuturo r și a șa a ș fi putut să sca p de la Curtea Dințilo r. Mi-a m pă stra t o ex presie câ t ma i g o a lă cu puțință . Da că La dy No reși Lo rdul J a rel a r fi bă nuit că ideea lo r îmi este pe pla c, a r fi g â sit o ca le prin ca re să o preschimbe într-un chin. Oa k stă tea ră sturna t pe o pernă , la picio a rele suro rii sa le. Nimeni nu pă reasă a ștepte din pa rtea lui o ținută fo rma lă . Câ nd a a uzit de că să to rie, și-a ridica t priv irea spre mine și a tresă rit. Buzele suro rii lui ma i ma ri s-a u a rcuit ușo r, de pa rcă numa i g â ndul că a șputea să mă a pro pii de el i-a r fi pro v o ca t repulsie. Oa k nu a r trebui să a ibă nimic de-a fa ce cu o a menii a ceștia sa u cu fiica lo r înspă imâ ntă to a re, a spunea . În a cea clipă l-a m urâ t pe prinț, pentru că era a tâ t de pre0 țio s pentru ei, pentru că era ră sfă ța t și pentru că se purta u cu el ca și cum a r fi a v ut nev o ie de pro tecție, pe câ nd eu nu a v ea m nimic. Po a te că încă îl ură sc puțin. Da r a fo st bun cu mine câ nd era m co pii. Ex istășa nsa

ca o pa rte din el să fie încă bună . Oa k a r putea să -i sco a tă
că pă strul lui Hy a cinthe în o rice clipă . Și s-a r putea

să o fa că , da că se ho tă ră ște să mi-l pună mie. Da că eu
sunt cea ma i ma rev ulnera bilita te a lui La dy No re, a tunci
s-a r putea ca el să mă co nsidere o a rmă mult prea v a lo ro a
să pentru a fi lă sa tă la v o ia întâ mplă rii. Este un risc prea
ma re să -ți închipui că un prinț a r putea să fie a tâ t de
bunîncâ t să nu o fa că . Însă , chia r da că nu v a fo lo si că pă
strul ca să mă co ntro leze sa u nu v a inv o caa uto rita tea
suro rii lui, to t trebuie să merg în no rd și să da u piept cu La
dy No re. În ca z co ntra r, a cea sta v a trimite din no u co to
ro a nța -furtunii sa uv reun a lt mo nstru după mine și-mi v a a
duce sfâ rșitul. Oa k și Tierna n sunt cea ma i bună a lterna tiv
ă pe ca re o a m pentru a supra v iețui înde0 a juns câ tsă o o
presc pe La dy No re și sing ura mea șa nsă de a mă a pro pia
destul de mult câ t să o po t supune. —Da , zic, de pa rcă a ș fi
a v ut de a les v reo da tă . De da ta a cea sta v o cea nu
îmitremură . —Vo i merg e cu v o i. Pâ nă la urmă , La dy No re
mi-a ră pit to t ce a v ea m ma i dra g . Nu mică îmi v afi plă
cerea să fa c și eu a cela și lucru. Chia r și a șa , îmi da u sea
ma că , indiferent de curto a zia ca re mi se a ra tă , sunt o prizo
nieră , la fel ca so lda tul îna ripa t. Îi po t po runci lui La dy No
re, da r Prințul Reg a tului Elfha me a re a uto rita tea de a -mi
po runci mie.

Ca pito lul 3 In no a ptea ca re a urma t încercă rii ra ta te a
lui Ma do c, a lui La dy No re și aLo rdului J a rel de a ne a ra
nja că să to ria , Oa k s-a strecura t pâ nă la ma rg inea lo cului
în ca re a rma ta tră dă 0 to a re a lui Ma do c și Curtea Dințilo
r își ridica seră ta bă ra . M-a g ă sit a co lo , leg a tă de un ță
ruș, ca o ca pră . Av ea po a te no uă a ni, ia r eu zece. Am mâ
râ it la el. Îmi a min0 tesc a sta . Am crezut că își ca ută ta tă l
și că este nebun. Ma do c pă rea ca pa bil să îl frig âpe fo c, să îi
dev o reze ca rnea și să decla re că a sta e iubire. Era m deja fa
milia riza tă cu g enul a cesta de iubire. Oa k a pă rut necă jit
câ nd m-a v ă zut. Ar fi trebuit să fi înv ă 0 ța t să nu-și la
seemo țiile să i se citea scă pe chip. În schimb, el presupunea că
celo rla lți le pă sa de sentimentele lui, a șa că nu se o bo sea să
și le a scundă . M-a m întreba t ce s-a r fi întâ mpla da că , după
ce se a pro pia , l-a ș fi pus lapă mâ nt. Da că l-a ș fi o mo râ t
în bă ta ie cu o pia tră , a r fi fo st po sibil să fiu ră splă tită de

Lo rdul J a rel și de La dy No re, da r pă rea la fel de pro ba bil și săfiu pedepsită . Și nu v o ia m să îi fa c ră u. Era primul co pil pe ca re îl întâ l0 nea m de câ ndv enisem pe Tă ră mul Zâ nelor. Era m curio a să . — Am mâ nca re la mine, a zis el, a pro piindu-se și sco țâ nd un pa chet dintr-oto lbă pe ca re o purta pe umă r. În ca z că ți-e fo a me. Îmi era mereu fo a me. Aici, în ta bă ră , îmi umplea m burta mâ ncâ nd ma i a lesmușchi de pă dure și uneo ri pă mâ nt. Bă ia tul a despă turit un șerv et bro da t și l-a a șeza t pe pă mâ nt - un șerv ețeldintr-o mă ta se din fire de pă ia njen, ma i fină decâ t o rice purta sem eu v reo da tă -, sco țâ nd la iv ea lă pui pră jit și prune. Apo i s-a tra s la o pa rte. Mi-a lă sa t spa ți u să mă nâ nc, de pa rcă el a r fi fo st cel înspă imâ ntă to r.

Am a runca t o priv ire la co rturile din a pro piere și la pă dure, la fo cul mo cnita fla t la câ țiv a pa și depă rta re, în ca re tă ciunii încă stră lucea u. Se a uzea u v o ci, da r era u îndepă rta te, și știa m din ex periență că , a tă ta v reme câ tLo rdul J a rel și La dy No re era u pleca ți, nimeni nu a v ea să mă v erifice, nici da că a ș fi ți pa t. Mi-a g hio rță it sto ma cul. Vo ia m să înha ț mâ nca rea , deși bună ta tea prințuluiiera deco ncerta ntă și mă fă cea să mă întreb ce v a do ri de la mine în schimb. Era m o bișnuită cu tru0 curi, cu jo curi. M-a m ho lba t la el, bă g â nd de sea mă câ t de tra inic e trupul lui, so lid într-unfel ca re a ră ta că a re suficientă mâ nca re și că petrece timp în a er liber. M-a m uita t a tent la co a rnele lui de ca pră , mici și stra nii, ca re se iv ea u din buclele mo i, de culo a rea a urului și a bro nzului, la o chii să i ciuda ți, de chihlimba r. Am o bserv a t eleg a nța fluidă cu ca re stă tea , cu picio a rele de fa unîncruși a te, cu v â rfurile co pitelo r a co perite de fo iță de a ur. Av ea prinsă la g â t o ma ntie din lâ nă de un v erde intens, suficient de lung âncâ t să po a tă sta pe ea . Pe dedesubt purta o tunică ma ro cu na sturi de a ur și pa nta lo ni pâ nă la g enunchi, ca re se termina u chia r în punctul în ca re i securba u picio a rele de ca pră . Nu-mi v enea în minte nici mă ca r un sing ur lucru pe ca re a r fi putut să -l v rea de la mine. — Nu este o tră v ită , a zis prințul, de pa rcă a sta a r fi fo st g rija mea . Tenta ția a câ știg a t. Am a puca t o a ripio a ră și a m smuls ca rnea . Am mâ nca tpâ nă la o sul pe ca re l-a m ro nță it, ca să a jung la mă duv ă . Mă priv ea fa scina t. — Suro rile mele spunea u po v ești cu zâ ne, a zis Oa k. Ele a u a

do rmit, da r eunu. Asta nu ex plica în niciun fel mo tiv ele ca re-l îndemna să v înă pâ nă a ici,da r cuv inte le lui mi-a u pro v o ca t o durere stra nie și a scutită în piept. După o clipă , mi-a m da t sea ma că era v o rba de inv idie. Pentru că a v ea suro ri.Pentru că a v ea pa rte de po v ești. — Vo rbești? m-a întreba t prințul, ia r în a cea clipă a m co n0 știentiza t de câ ttimp pă stra m tă cerea .

În lumea murito rilo r fusesem un co pil timid, ia r în Tă râ mul Zâ nelo r nu măa lesem cu nimic bun câ nd deschi0 sesem g ura . — Nu mult, a m recuno scut, ia r câ nd mi-a zâ mbit, i-a m zâ mbit la râ ndulmeu. — Vrei să jucă m cev a ? S-a tra s ma i a pro a pe, cu o chii stră lucind. Și-a strecura t mâ na în buzuna r și a sco s niște fig urine mici din meta l. Trei v ulpi de a rg int se o dihnea u în mijlo cul pa lmei lui bă tă to rite. Nestema te de perido t le sclipea u în chip deo chi. M-a m ho lba t la el, co nfuză . Oa re chia r bă tuse to t a cel drum ca să se a șeze înță râ nă și să -mi a ra te jucă riile lui? Po a te că nici el nu v ă zuse un a lt co pil de cev a v reme. Am ridica t una dintre v ulpi, ca să o cercetez. Lucră tura și deta liile era ufo a rte fine. —Cum se jo a că ? —Le a runci. A fo rma t o cușcă din deg ete, cu v ulpile înă untru, a scutu0 ra t-o și a a runca t jucă riile în ia rbă . — Da că a terizea ză în picio a re, primești zece puncte. Da că pică pe spa te,cinci. Da că sunt pe o pa rte, nu iei niciun punct. Vulpile lui a u nimerit do uă pe o pa rte și una pe spa te. M-a m întins după ele, neră bdă to a re. Vo ia m să țin în mâ nă v ulpile a celea , săle simt a lunecâ ndu-mi printre deg ete. După ce le-a m a runca t și do uă a u că zut pe spa te, a m o fta t plină deîncâ nta re. Am repeta t jo cul de ma i multe o ri. Am ținut sco rul tră g â nd linii în ță râ nă .

Pentru o v reme, a fo st do a r bucuria de a scă pa de lo cul în ca re era m și decine era m. Apo i mi-a m a mintit că , o ricâ t de puține lucruri a r fi v rut Oa k de la mine, eu pe de a ltă pa rte a v ea m nev o ie de multe. —Ha i să jucă m cu o miză , i-a m pro pus. Mi s-a pă rut intrig a t. —Pe ce v ei pa ria ? Nu a m fo st nesă buită ca să cer prea mult de prima o a ră . — Da că pierzi, îmi spui un secret. Orice secret. Și eu v o i fa ce a cela și lucrupentru tine. Am juca t și a m pierdut. El s-a a pleca t, destul de a pro a pe încâ t să simt pa rfumul sa lv iei și a lro zma rinului ca re fuseseră împă turite în ha inele lui îna inte să le po a rte, destul de a pro a pe încâ t să po t mușca o buca tă

de ca rne din g â tul lui. —Am crescut în lumea murito rilo r, a m spus. —Am fo st a co lo . Pă rea a muza t să desco pere că a v em cev a în co mun. — Am mâ nca t pizza . Era g reu să -mi închipui un prinț a l Tă ră mului Zâ nelo r că lă to rind sprelumea murito rilo r fă ră v reun mo tiv sinistru, deși să mă nâ nci pizza nu mi se pă rea chia r a șa sinistru. Am juca t din no u și de a cea stă da tă a pierdut el. Zâ mbetul i-a pă lit ușo r și v o cea i s-a preschimba t în șo a ptă . — Acesta este un secret a dev ă ra t. Nu po ți spune nimă nui. Câ nd era m mic, mi-a m fermeca t so ra murito a re. Am v ră jit-o să se lo v ea scă sing ură , de ma i multe o ri, ia r și ia r, și a m râ s în timp ce fă cea a sta . A fo st îng ro zito r dinpa rtea mea și nu i-a m spus nicio da tă că reg ret. Îmi este tea mă să -i a duc a minte. S-a r putea să se înfurie fo a rte ta re.

M-a m întreba t pe ca re so ră a v ră jit-o . Am spera t că nu pe a ceea ca re se a flape tro n și îi ținea v ia ța în mâ inile ei. To tuși cuv inte le lui mi-a u a mintit că , indiferent de câ t de blâ nd și de tâ nă ra r pă rea , Oa k era ca pa bil de cruzime, la fel ca restul. Însă , crud sa u nu, putea m să -i câ știg a juto rul. Priv irea mi s-a îndrepta t spre ță rușul de ca reera m leg a tă . — De a cea stă da tă , da că a m un sco r ma i bun, îmi ta i funia și mă eliberezi. Da că sco rul tă u este ma i bun, a tunci po ți să ... îmi ceri să fa c cev a , o rice, și o v o i fa ce. Era un tâ rg dispera t pentru mine, da r spera nța mă tra ns0 fo rma se într- oființă necug eta tă . El s-a încrunta t. — Da că te eliberez, a zis, ce se v a întâ mpla a po i? Pro ba bil se întreba da căfusesem leg a tă a co lo pentru că era m periculo a să . Po a te se întreba da că , o da tă liberă , nu mă v o i repezi lael pentru a -l ră ni. Mi-a m zis că nu era pro st, pâ nă la urmă . Da r, da că se a ștepta să -i jur credință , a sta nu putea m să o fa c. To ți membrii Curțilo r jura u credință co nducă to rului lo r, ia r a celco nducă to r își decla ra lo ia lita tea în fa ța Îna ltei Curți. Câ nd Îna ltul Reg e Ca rda n a a juns la putere, fa ptul că nu a m putut să -i jur credință în ca lita tede Reg ină a Curții Dințilo r, fiind a scunsă , le-a permis lui La dy No re și Lo rdului J a rel să îl tră deze. Cei do i m-a r fi ucis pe lo c da că a ș fi jura tcredință cuiv a , pentru că nu le-a ș ma i fi fo st de fo lo s. — Putem merg e la pa la t și tu-mi po ți a ră ta celela lte jo curi pe ca re le a i, i-a m zis. M-a ș fi a scuns a co lo a tâ t timp câ t a ș fi putut, po a te îndea 0 juns câ t să sca pde La dy No re

și de Lo rdul J a rel. Prințul a a pro ba t din ca p. — Tu a runci prima . Am strâ ns v ulpile în pumn și le-a m șo ptit blâ nd: — Vă ro g !

Au că zut: una pe spa te, una în picio a re și una pe o pa rte. Un to ta l decincisprezece puncte. Bun, da r nu g ro za v . Oa k le-a ridica t, le-a scutura t și le-a a runca t. Au că zut to a te în picio a re.Treizeci de puncte. A râ s și a bă tut din pa lme. — Acum trebuie să fa ci o rice v rea u! M-a m g â ndit la ce o puse pe so ra lui să fa că pentru a se a muza . În a ceaclipă , secretul pe ca re mi-l spusese pă rea ma i puțin o co nfesiune și ma i deg ra bă un a v ertisment. — Ei bine? a m mo rmă it. Oa k s-a încrunta t, în mo d cla r încercâ nd să se g â ndea scă la cev a . Apo i s-alumina t, ia r eu m-a m înspă imâ nta t de ce a v ea să urmeze. —Câ ntă cev a ! a zis, cu un zâ mbet nă strușnic. Am a runca t o priv ire spre ta bă ră , speria tă . —Vo r a uzi! a m pro testa t. El și-a scutura t ca pul, râ njind încă . — Po ți câ nta încetișo r. Am v o rbit în to t a cest timp! Nu tre0 buie să sune ma ita re de a tâ t. Minte mi s-a g o lit cu to tul. Po a te că , în urmă cu do a r un a n, eu și neso ramea da nsa m prin ca să pe melo dii din filme cu prințese cura jo a se, da r în a cea clipă nu putea m să -mi a min0 tesc niciun cuv â nt din a cele câ ntece, cido a r ba la de înseta te de sâ ng e de la Curtea Dințilo r. Da r, câ nd a m deschis g ura , melo dia ca re a ieșit a fo st un câ ntec pe ca re nema mi-l fre0 do nacâ nd mă ducea m la culca re. Ia r v ersurile era u o co mbi0 na ție între a cesta și ba la de. — Câ ntă -mi ceva d e șa se p enny, a m into na t p e câ t d e încet a m p utut. Buzuna rp lin cu șerp i. Da că -mi ta ie ca p ul, vo i scă p a d e d ureri.

Oa k a râ s, de pa rcă a ș fi câ nta t cev a cu a dev ă ra t a muza nt, și nu niștev ersuri burlești, stra nii și sumbre. Însă , o rică t de ja lnic, da to ria mea fuse se plă tită , ceea ce însemna că ma i a v ea m o șa nsă să -mi câ știg liberta tea . Am pus mâ na pe v ulpi ca să jo c din no u, îna inte să po a tă schimba el miza . O v ulpe a a teriza t în picio a re și do uă a u că zut pe o pa rte. Cinci punctea mă râ te și nefo lo sito a re. Cu ca re îmi era a pro a pe impo sibil să câ știg . Îmi v enea să a runc fig urinele în ță râ nă , să a runc cu ele în Oa k. Îi era m de do uăo ri la râ nd da to a re și nu mă a leg ea m cu nimic. Începea m să simt a rsura bine cuno scută a la crimilo r îndă ră tul o chilo r și g ustul lo r să ra t pe limbă .Era m un co pil g hinio nist, fă ră

no ro c și... Oa k a a runca t v ulpile și to a te a u a teriza t pe o pa rte, însu0 mâ nd zeropuncte. Mi-a m ținut respira ția și m-a m ho lba t la el. Câ știg a sem. Eu câ știg a sem! Nu pă rea deza mă g it că trebuie să plă tea scă înțeleg erea . S-a ridica t râ njindși a sco s un pumna l dintr-o tea că pe ca re nu i-o o bserv a sem, a scunsă în mâ nea de la că ma șă . La ma era mică și-n fo rmă de frunză , ia r mâ nerul eradin a ur și a v ea v â rful a scutit. Însă pumna lul a bia reușea să trea că prin fibrele funiei g ro a se, fieca reîmpletitură cerâ nd minute întreg i. Încearca sem să le da u g a ta fo lo sindu-mi dinții îna inte, fă ră prea ma re suc0 ces, da r nu îmi dă dusem sea ma câ t dedure sunt cu a dev ă ra t. —A fo st a runca tă un fel de v ra jă a supra funiei, a zis Oa k, frustra t. —Ta ie ma i repede! m-a m ră stit la el și m-a m a les cu o pri0 v ire irita tă . Deg etele îmi tremura u din ca uza tensiunii a șeptă rii. Pă nă să ta ie Oa k unsfert din funie, ro po tul ca ilo r și uruitul unei tră suri m-a u fă cut să -mi da u sea ma că v icto ria mea v enise prea tâ rziu. La dy No re și Lo rdul J a rel seînto rcea u în ta bă ră . Și a v ea u să mă v erifice, ca să se a sig ure că era m a co lo unde mă lă sa seră . Oa k a început să hă cuia scă funia cu frenezie, da r euștia m că ev a da rea dev enise impo sibilă . — Du-te! i-a m zis, cu a mă ră ciunea deza mă g irii pe limbă . El mi-a a puca t

mă na și mi-a pus în pa lmă una dintre v ul0 pile de a rg int. — Mă v o i înto a rce mâ ine, a spus. Pro mit. J ură mâ ntul fă cut cu a tă taușurintă mi-a tă ia t respira ția . Zâ nele nu-și putea u încă lca pro misiunile, a șa că trebuia să -l cred.

În no a ptea urmă to a re, întreaga g a Curte a Dinților se preg ă tea pentru ceea ceLo rdul J a rel a nunța se cu ma re mâ ndrie că v a fi un o spă ț de să rbă to a re. Îna lta Reg ină murito a re fusea de a co rd să a ccepte că pă strul, dimpreună cuo fra nda lo r de pa ce. Mie mi s-a da t o ro chie și mi s-a spus să nu o murdă resc, a șa că a m sta t în picio a re, în lo c să mă a șez pe pă mâ nt. Mă temea m că Oa k nu v a a jung e îna inte să fiu purta tă la o spă ț. În timp ceîmi închipuia m că i prin ca re să îl g ă sesc în ca stel, și-a fă cut a pa riția din pă dure. Tâ ra după el o sa bie, prea lung ă ca să o po a tă purta în tea că . Mi-a m a mintit că să rise în fa ța ma mei lui câ nd reg ele-ș a rpe se a runca se a supra ei, ca un prinț din po v ești ca re înfruntă un dra g o n. Po a te că era el deli0 ca ț și ră sfă ța t, da r putea să fie și cura jo s. Oa k mi-a fă cut cu o chiul și m-a m întreba t

da că nu cumva a curajul lui setrag ea din fa ptul că nu înțeleg ea pericolul în care se afla . Am a runca t o privire spre ta bă ră , a po i la el, făcând o chii mări, ca să -la v ertizez. Dar s-a a pro pia t, o ricum, și-a tra s sa bia , și a început să îmi ta ie leg ă turile. — Numele sa biei este Pia rză -No a pte, a șoptit el. Este a lui Jude. So ra lui. Îna lta Reg ină . Era un mo d a tâ t de diferit de a fi de sânge reg al, să ai o famiilie la care să te g â ndești mai întâ i în funcție de rela ția pe care o a re cu tine și a bia a po i la titluri. O famiilie a cărei a rmă să nu-ți fie frică să ofuri. La ma era a scutită și trebuie să fi fo st fă urită fo a rte bine, de v reme ce treceaprin funia v ră jită mult mai repede decât micul pumnal. — Ta tă lei muritor a fo st fierar, a co ntinua t Oa k. A fă urit sa bia îna inte caJude să se na scă . — Unde este el acum? M-am întreba t da că și Jude a re undeva o nefa miilie a ei. — Ma do c l-a ucis.

To nul lui Oa k suna de pa rcă a r fi fo st co nștient că a sta era ră u, dar nu a tâ tde ră u încâ t so ra lui să -i po a rte pică . Nu știu la ce a lteceva a r fi trebuit să mă a șept. Po a te că Oa k fă cea o ex cepție pentru suro rile lui, po a te că îi plă cusepizza , dar a sta nu însemna că punea mai re preț pe v iețile muritorilo r. Priv irea mi s-a îndrepta t spre ta bă ra centra lă , a co lo unde a v ea să fie co rtullui Ma do c. În el a v ea să se preg ă tea scă pen0 truba nchet. Avea să se preg ă tea scă să o înșele pe Jude, fo sta lui fiică a do ptiv ă , a cărei sa bie eraa ceea și a l cărei ta tă fusese ucis de el. Oa k pă rea să tră ia scă cu iluzia că Ma do c ținea la el destul încâ t, da că era prins, să fie în sig ura nță . Dar eu mândo ia m de a sta . Ultimul fir de funie s-a desfă cut și era m liberă , deși încă îmi înco njurapicio a rele. — Vo r merge la ba nchet, a m șoptit. S-a r putea să ne v a dă . Oa k m-a lua t demâ nă și m-a tra s spre pă dure. — Atunci a m fa ce bine să ne g ră bim. Hai, ne putem a scunde în ca meramea ! Am a lerg a t împreună prin pă dura a co perită de mușchi, lă sând în urmăco pa ci a lbi cu frunze ro șii și râ uri din care ne privea u nix e cu o chi deschiși la culo a re. Semă na puțin cu unul dintre jo curile lui La dy No re și a le Lo rdului J a rel.Uneori se purta u într-un fel care sug era a fecți0 une, a po i se co mpo rta u de pa rcă nu a r fi simțit nicio da tă nimic în a fa ră de dezg ust. Lă sa u la v edereceva ce îmi do rea m cu dis0 pera re - mânăre, cheia unei încă peri din Cita delă , în care a ș fi putut să mă a

scund, o ca rte cu po v ești, pe ca re s-o ia ucu mine - și a po i
mă pedepsea u pentru că a m lua t lucrul respectiv . Am a lerg
a t însă o ricum. I-a m strâ ns mâ na lui Oa k de pa rcă a r fi
putut sămă tra g ă într-o lume în ca re ex ista u și a lte tipuri de
jo curi. Spera nța îmi lumina inima . Încetinea m câ nd ză rea
m o a ltă Fă ptură . Ne a fla m la depă r0 ta re de CurteaDințilo
r, a șa că so lda ții pe ca re îi ev ita m ținea u de Reg a tul Elfha
me. Însă a sta nu mă liniștea . Oa k nu a r fi pă ținut nimic, da r
pe mine a r fi putut fo a rtebine să mă încuie în temnițele lo r
sa u să mă ducă în Turnul Uită rii.

Oda tă a junși la pa la t, a m trecut de primul râ nd de g ă
rzi. Zâ nele s-a u pleca tdina intea lui Oa k, ia r da că a u fo st
sur0 prinse să îl v a dă în co mpa nia unei co pile ca re tră g ea
după ea o funie murda ră , și-a u a scuns rea cția . Pa la tul
dinElfha me era un dea l a co perit de ia rbă , prev ă zut cu
ferestre. Înă untru era u pereți de pia tră , finisa ți uneo ri cu
ipso s sa u pă mâ nt bă tă to 0 rit. Nu semă nadelo c cu încă
perile reci din g hea ță cio plită a le Cita delei. Am urca t o sca
ră și a po i încă una , pâ nă câ nd ne-a m trezit cu un ca v a ler
în fa ța no a stră . Femeia era îmbră ca tă în v erde, din ca p pâ
nă în picio a re, cu o a rmură dinfrunze, mo dela tă cu mă
iestrie. Pă rul de culo a 0 rea țelinei era da t pe spa te, dezv
elindu-i fa ța a scuțită , ca de insectă . — Prințule, a spus ca v a
lerul. Do a mna , ma ma v o a stră , v ă ca ută . Vo ia să sea sig
ure că sunteți în sig ura nță . Oa k a da t din ca p bă țe s. —Îi
po ți tra nsmite că m-a m înto rs. —Și unde a r trebui să îi spun
că a ți fo st...? Ca v a lerul m-a mă sura t, a po i și-a îndrepta t
priv irea spre sa bia fura tă .Pentru o clipă , m-a m temut că -i
ză resc în o chi un lică r de recuno a ștere. —Spune-i că sunt
bine, a zis prințul, ca re pă rea să nu înțe0 lea g ă dina dinsceea
ce i se co munica . —Da r pe ce nume a r trebui să ..., a început
ca v a lerul, încer0 câ nd să -lintero g heze și să pă streze în a
cela și timp respectul pentru po ziția lui. Oa k pă rea să fi a
juns la ca pă tul ră bdă rii. — Spune-ne cum po ftești! a
întrerupt-o el. Apo i m-a a puca t din no u de mâ nă și ne-a m g
ră bit să urcă m scă rile pâ nă înca mera lui, unde, o da tă a
junși, Oa k a tră ntit ușa . Ne-a m pră bușit, rezema ți de ea .
Oa k râ njea și, priv indu-l, a m simțit un imbo ld stra niu de a
râ de.

Ca mera era uria șă , picta tă în a lb stră lucito r. O ferea

stră ro tundă lă sa săpă trundă lumina de la lă mpile de a fa ră .
Am a uzit frâ nturi de muzică , pro ba bil de la ba nchetul ca re
stă tea cu sig ura nță să încea pă . De-a lung ulunii perete se a
fla un pa t a co perit cu o cuv ertură de ca tifea . Dea supra lui
a tâ rna un ta blo u cu o că prio a ră ca re mâ nca mere într-o
pă dure. — Acea sta e ca mera ta ? a m întreba t. Nimic din ce
se a fla a co lo nu a mintea de el, cu ex cepția câ to rv a v o
lume depe o mă suță și a că rțilo r de jo c împră știa te lâ ng ă
un fo to liu. A da t din ca p, da r mi s-a pă rut puțin prev ă ză
to r. — Abia m-a m înto rs pe insule. Am sta t în lumea murito
ri0 lo r, cu una dintresuro rile mele. Așa cum ți-a m spus a sea
ră . Nu îmi zisese to cma i a sta . Eu crezusem că v izita se lo
cul, nu că tră ise a co lo șiîn mo d cert nu cu a tâ t de puțin
timp în urmă . Am priv it pe ferea stră . Din ca meră putea i v
edea pâ nă din0 co lo de pă dure,pâ nă la ma rea a că rei a pă
întuneca tă se v ă lu0 rea în lumina lunii. —Te v ei înto a rce?
l-a m întreba t. —Bă nuiesc. Oa k a îng enunchea t și a deschis
serta rul de la un dula p, sco țâ nd la iv ea lăcâ tev a jo curi și
niște cuburi. — Nu a m putut să a ducem prea multe cu no i.
Mi-a m zis că nu prea putea săfie sig ur de nimic, din mo ment
ce era puțin pro ba bil ca so ra lui să -și po a tă pă stra co ro a
na câ nda tâ t de multe fo rțe co nspira u împo triv a ei. — Ai
Uno ! a m zis, ridicâ nd jo cul de că rți și ho lbâ ndu-mă la el de
pa rcă a r fifo st un so i de relicv ă dintr-un o ra ș dispă rut. El a
râ njit, încâ nta t că îl recuno scusem. —Am și Ținta r, Nu te
supă ra , fra te!și Mo no po ly - da r a cesta durea ză un v ea c!

Mostenitorul furat

— Am juca t câ tev a dintre ele. Era m timidă pentru că ne a fla m în pa la t, terito riul lui. M-a m întreba t câ ttimp a v ea să mă la se să sta u. — Aleg e tu un jo c! a zis el. Eu v o i încerca să v ă d ce po t șter0 peli de labucă tă rie. Bucă ta rii a r trebui să a ibă destulă mâ n0 ca re, a v â nd în v edere câ t a u g ă tit pentru sea ra a sta ! După ce a pleca t, a m sco s cu rev erență jo cul Nu te supă ra , fra te! din cutie șimi-a m trecut deg etele peste fig urinele din pla stic. Mi-a m a mintit cum mă juca m cu nefa milia mea într-o no a pte, câ nd Rebecca m-a trimis la sta rt detrei o ri la râ nd și m-a ta china t în leg ă tură cu a sta , pe v remea câ nd încă nu știa m câ t de multe a m de pierdut. Am plâ ns a tunci, ia r neta tă l meu i-a spusRebeccă i că este la fel de impo rta nt să știi să câ știg i pe câ t este să știi să pierzi. Am v rut ca Oa k să -mi o fere șa nsa de a -i a ră ta că știu să câ știg . Câ nd s-a înto rs, a v ea cu el o plă cintă între g ă și un urcio r cu smâ ntâ nă .Uita se de ling uri, fa rfurii și că ni, a șa că a tre0 buit să mâ ncă m cu mâ na crusta cu umplutură de a fine și să bem din urcio r. Ne-a m murdă rit pedeg ete și a po i a m pă ta t ma rg inile că rțilo r de jo c. Atâ t de prinsă de bucuria clipei, nu m-a m g â ndit la perico l pâ nă câ nd nu s-a înto rs ză v o rul de la ușă . Abia a m reușit să mă ro sto g o lesc sub pa tul lui Oa k, cu deg etele mele lipicio a se la g ură , îna inte ca Oria na să intre înîncă pere. Am încerca t să ră mâ n pe câ t de nemișca tă cu puțință . So ția lui Ma do cca mpa se cu no i în no rd, a șa că a v ea să își dea imedia t sea ma cine sunt. Pentru o clipă , m-a m g â ndit să mă la s la mila ei. Aș fi putut să fiu o o sta ticăutilă . Da că Oria na m-a r fi preda t Îna ltei Reg ine, po a te că ea nu a r fi fo st crudă . Cu sig ura nță nu a uzi0 sem v o rbindu-se despre cruzimea ei. Da r, da că a v ea să se încheie un a rmistițiu, a tunci a ș fi fo st da tă îna po iLo rdului J a rel și lui La dy No re. Îna lta Reg ină a r fi v rut să le o fere to a te lucrurile ușo r de ceda t, a stfel încâ t să -și crea scă șa nsele de a le refuza pecele ma i impo rta nte.

În plus, nu era m cu to tul sig ură de pa rtea cui era Oria na . — Pe unde a i umbla t? l-a întreba t ea pe Oa k, cu v o ce a spră . Așa te lă sa u deca pul tă u Viv i și fa ta a ia , Hea ther, în

lumea muritorilor? Te lăsa să pleci fără să spui nimă nui?
— Pleacă ! a zis Oa k. — Gărzile au spus că era cineva cu tine. Și se zvonește că acel copil-mostru de la Curtea Dinților a dispărut. Oa k i-a aruncat o privire plictisită . — Nu trebuie să te aprobezi de ea singur. — Eu sunt prințul, a zis el. Pot să fac orice pot! Oria n-a părut surprinsă o clipă , a poirănită . —L-am părăsit pe Ma doc pentru tine. —Și ce? Băiatul dădea impresia că nu-i pare deloc rău. — Nu trebuie să te ascult sau să faci ce zici. Și nu trebuie să-ți spun nimic! Mă aștepta să-l plesnesc să sau să cheme gărzile ca să o facă în locul ei, dar apoi mi-am dat seama că soldații ar fi ascultat poștile prințului, și nu pe cele ale lui Lady Oria nă . El era cel pe care surorile îl iubeau și ele aveau cum totată puterea . Dar nu aș fi putut să prevăd că mama lui Oa k aveau să se ducă la el și să-îmbrântească fruntea , îndepărtându-i părul auriu închis de pe coarne. — Știu, a spus ea . Nici eu nu pot să sper că una dintre părți va câștiga . Înapoi în domeniul Ma doc să nu le fi căutat nici o dată pe fetele alea , iar acum nu-mi doresc decât să putem fi din nou împreună cum eram odată . În ciuda a ceea ce îi spusese, Oa k și-a plecat capul sub atingerea ei și și-a închis ochii. În acea clipă am înțeles că t de puțin știam despre ei. Dar am

recunoscut iubirea și am învidiat felul dragăstos în care Oria nă își trecea mâinile prin părul băiatului. Ea a oțărta . — Rămâi în camera ta în seara asta , dar nu pentru că ți-o cer eu, a tuncipentru că băiețelul va fi plictisitor și soarta nu poate să facă încă unui lucru care să-l distragă a tenția . După ce i-a sărutat fruntea , Oria nă a plecat . Închiderea ușii m-a făcut să realizez din nou că t de precară era situația încăremă a familiei. Trebuia să găsesc o cale prin care să-l conving pe Oa k să mă părăsească la pălătit. Un motiv care să-l determine să le țină piept mamei și surorilor lui în numele meu. Eram conștientă că mă pricepeam la jocurile muritorilor mai bine decât el, chiar dacă fusese în lumea lor mai recent, plus că eu știam cum să trișez. Puteam să număr petele rămașe de la a fine și să amestec cărțile în așa fel încât primele să mă avertizeze pe mine. Rebecca făcea asta mereu. — Hai să jucăm La pescuit!, a m zis. Oa k a părut ușurat că nu am încercat să aflu mai multe despre mama

lui, cum a r fi de ce era supă ra t pe ea sa u de ce fusese ea bună în ciuda a cestui fa pt. M-a m întreba t din no u da că nu cumv a îl că uta pe Ma do c câ nd dă duse de mine cu o no a pte în urmă . Am început să a mestec că rțile și să v o rbesc, ca să nu fie a tent la mâ inile mele. — Ce a ltcev a ma i e la bucă tă rie? Oa k s-a încrunta t ușo r și a sta mi-a da t emo ții, da r a po i mi-a m da t sea ma cădo a r se co ncentra să -și a mintea scă . — Fa za n, mi-a spus el. Pră jitori cu g hinde. Ah, și cred că a m bo mbo a neRing Po p pe a ici pe undev a , de la Ha llo ween. Eu a m mers la co linda t co stuma t în mine însumi. Ex ista cev a teribil în leg ă tură cu un a stfel de a mă nunt, da r o pa rte din mine

și-a r fi do rit să fi putut merg e și eu la co linda t. I-a m da t lui Oa k că rțile de la fundul pa chetului, ia r mie pe cele dedea supra , unde a v usesem g rijă să pun multe perechi. Chia r și a șa , to t a câ știg a t o da tă . Da r eu a m câ știg a t de do uă o ri. M-a lă sa t să mă a scund sub pa tul lui în a cea zi și în urmă 0 to a rea , după cea m a fla t că nu a ex ista t nicio clipă o șa nsă de pa ce, că ră zbo iul fusese pierdut de Curtea Dințilo r și că Lo rdul J a rel, ta tă l meu, era mo rt. A fo st prima o a ră , după ma i bine de un a n, câ nd a m do r0 mit între a g ano a pte și a do ua zi, pâ nă la a mia ză , fă ră să mă trezesc. Îi v o i fi mereu recuno scă to a re lui Oa k pentru a sta , chia r și după ce, trei zile ma i tâ rziiu, g ă rzile m-a u tâ râ t a fa ră din ca mera lui în la nțuri. Chia r și după ce Îna lta Reg ină m-a izg o nit din Elfha me, ia r Oa k nu a ro stit niciun cuv â ntca să o o prea scă .

Ca pito lul 4 In spa tele ca sei a ba ndo na te, do i ca i-ză nă rumeg ă pă pă dii, în timp ce-șia ștea ptă că lă reții. Subțiri ca niște că prio a re, cu un ha lo blâ nd de lumină în jurul trupurilo r, a lunecă prin0 tre co pa ci ca niște fa nta sme. Oa k se îndrea ptă spre primul. Este o ia pă de un g ri-des0 chis, cu co a maîmpletită în a șa fel încâ t pa re o urzea lă , în ca re sunt a tâ rna te mă rg ele de a ur. Are prinse la co a ste desa g i din piele bro da tă . Ia pa își frea că bo tul depa lma lui. — Ai ma i că lă rit pâ nă a cum? mă între a bă Oa k, ia r eu îi ră s0 pund cupriv irea pe ca re o merită . La Curtea Dințilo r nu a m fo st instruită în a pro a pe niciuna dintredeprinderile pe ca re a r trebui să le ca pete un co pil de sâ ng e reg a l. Abia da că mi s-a a ră ta t cum să -mi fo lo sesc pro 0 pria ma g ie, de a ceea

sunt a şa cumsunt, cu v ră ji sla be, fă ră ma niere şi fă ră să fiu fa milia riza tă cu ca ii-zâ nă . — Nu? Da r ți-a r sta a tâ t de bine cu pă rul flutură nd pe spa te, zice Oa k. Să lba tică precum Fă pturile din v echime. Simt că sto ma cul mi se fa ce g hem de ruşine. Deşi a spus-o po a te în bă ta ie de jo c, mă simt pe a tâ t de mă g ulită pe câ t sunt de ruşina tă de cuv inte le lui. Tierna n îşi ține mâ na pe spina rea lui Hy a cinthe, că lă uzi n0 du-l prin ia rbă . Eun mo d stra niu de a te purta cu un prizo nier. — Nu te po ți a bține să v ră jești fie ca re şa rpe peste ca re da i, indiferent de câ t de rece i-a r fi sâ ng ele sa u de câ t de v icio s a r fi. La să -l pe ă sta în pa ce! Aş v rea să -mi dezv elesc dinții, da r simt că o a semenea rea cție nu a r fa cedecă t să justifice cuv inte le lui Tierna n. — Cred că îmi o feri sfa tul pe ca re a r fi trebuit să ți-l da i sin0 g ur cu a ni înurmă ! Îi ră spunde Oa k, fă ră să fie cu a dev ă ra t irita t, şi po t să -mi da u sea ma

după ex presia de pe chipul lui Tierna n că a lo v it într-un punct sensibil. Ca v a lerul îşi îng ustea ză priv irea . Oa k îşi trece mâ na peste fa ță şi, pentru o clipă , pa re ex te0 nua t. Clipesc şi ex presia i se schimbă într-una uşo r a muza tă . Ră mâ ne să mă -ntreb da că mi- a m închipuit to tul. —Eu sunt de pă rere că , a tunci câ nd menții o co nv ersa 0 ție a g rea bilă cuto v a ră şii de drum, că lă to ria în sine este ma i puţin g rea . —Ah, serio s? zice Tierna n, imită nd to nul tă ră g ă na t a l prințului. Pă i, a tunci, te ro g ... co ntinuă ! —Ah, a şa v o i fa ce! Îi ră spunde Oa k. Acum sunt în mo d cla r enerv a ți unul pe celă la lt, deşi nu a m idee de ce. — Cum o chea mă pe ia pa ta ? Îl întreb pe Oa k, ca să spulber lung a tă cere ca re s-a a şternut. Vo cea îmi sună do a r puţin ră g uşit. Oa k îşi trece deg etele de-a lung ul co a stelo r ca tifela te a le iepei, încercâ nd înmo d v izibil să -şi a lung e pro a sta dispo ziție. —Câ nd era m mici, so ra mea , Ta ry n, îi zicea Cră ȣa 0 Libelulă , şi a şa i-ară ma s numele. Te v o i a juta să urci. —Nu-i a şa că e dulce? zice Hy a cinthe şi sunt primele cuv inte pe ca re le a udde la el. Merg i la luptă că la re pe ca lul suro rii ta le. Tu a i cev a ca re să fie a l tă u, prințule? Sa u a i do a r resturi de la fete? — Sus! Îi cere Tierna n cu a sprime. Urcă pe ca l! —Cum o rdo na ți, zice so lda tul blestema t. Îți ca m pla ce să da i o rdine, nu-ia şa ? —Ție, da ! i-o înto a rce Tierna n, urcâ nd pe ca l, în spa tele prizo nierului. O clipă ma i tâ rziu pa re să -şi

dea sea ma ce a spus și se îmbujo rea ză . Nu cred

că Hy a cinthe po a te să -l v a dă , da r eu, da . — Tierna n îi zice ca lului să u Zdrențe, co ntinuă Oa k, de pa rcă niciunuldintre cei do i nu a r fi v o rbit, deși trebuie să -l co ste cev a efo rt fa ptul că îi ig no ră . Tierna n ba g ă de sea mă că mă uit spre el și îmi a runcă o priv ire ca re-mia mintește că , da că a r fi după v o ia lui, m-a r leg a , mi-a r pune că luș și m-a r tâ rî după ei to t drumul. — Trebuie să -mi ia u lucrurile, le zic. Din ta bă ra mea . Oa k și Tierna n schimbă priv iri între ei. — Desig ur! zice Oa k, după discuția lo r fă ră cuv inte. Co ndune, La dy Wren! Apo i prințul își împreunea ză deg etele ca să fa că o trea ptă pe ca re să măsprijin, ca să urc pe ca l. Bâ j b â i, încercâ nd să -mi trec picio rul peste ia pă . Oa k urcă în fa ța mea , ia r eu nu știu unde să -mi țin mâ inile. — Ține-te bine! mă îndea mnă Oa k, ia r eu nu a m de a les și-mi înfig ung hiileîn șo ldurile lui, chia r sub a rmură , încerc0 câ nd să nu ca d. Că ldura pielii lui ră zbește prin ma teria lul subțire pe ca re îl po a rtă pe subpla to șa de a ur și, de rușine, to a tă a cea fier0 bintea lă mi se ridică în o bra ji. Ca lul-zâ nă a re o iuțea lă nena 0 tura lă , mișcâ ndu-se a tâ t de repede, încâ t măsimt puțin ca și cum a ș zbură . Încerc să -i v o rbesc lui Oa k la ureche, să -i spun pe unde să o ia , da r simt că jumă ta te din cuv inte se pierd în v â nt. Câ nd ne a pro piem de co liba mea împletită din ra muri de sa lcie, ca lulîncetinește la pa s. Prințul este scutura t de un fio r câ nd se lo v ește de v ra ja pe ca re a m ȣesut-o ca să pro tejez a cest lo c. Se înto a rce iute, cu o priv irea cuza to a re, a po i își întinde mâ na în a er și înlă tură fă ră pro bleme v ra ja , de pa rcă a r fi fo st o pâ nză de pă ia njen. Oa re el crede că v rea u să mă fo lo sesc de ea pentru a ev a da ? Pentru a -i fa ceră u? Câ nd ne o prim, a lunec jo s ușura tă , cu picio a rele tremurâ nd. De o bicei, a cea sta a r fi o ra la ca re a ș do rmi, a șa că mă simt ma i ex tenua tă decâ t deo bicei în timp ce mă cla tin spre mica mea ca să . Simt priv irea lui Oa k a ȣintită a supra mea , cercetă to a re. Nu mă po t a bȣine

să -mi închipui cum trebuie să se v a dă lo cul a cesta prin o chii lui. Bâ rlo g ulunii a nima l. Strâ ng din dinți și mă tâ ră sc înă untru. Co tro bă i după un rucsa c v echi peca re l-a m desco perit într-un co nta iner și îndes în a cesta div erse o biecte, fă ră să fiu sig ură de ce a ș putea a v ea nev o ie. Pă

tura cea ma i puțin pă ta tă din celetrei pe ca re le a m. O ling ură din dula pul a fla t în bucă tă ria nepă rințilo r mei. O pung ă de pla stic cu șa pte bo mbo a ne cu a ro mă de lemn-dulce. Un mă rlo v it pe ca re îl pusesem deo pa rte. Un fula r cu ma rg i0 nile netermina te, la ca re nema ma mea încă lucra câ nd l-a m fura t. Oa k se plimbă printre cercurile de ciuperci din a pro pier, priv indu-mă dela depă rta re cum împa chetez. — Ai lo cuit a ici de câ nd a m v o rbit ultima o a ră ? mă întrea bă și eu încerc sănu v ă d în a sta cev a ma i mult decâ t e. Ex presia de pe chipul lui nu este una de dezg ust sa u cev a a semă nă to r, da reste prea meticulo s indiferentă ca să nu-mi dea de bă nuit că a scunde ce crede cu a dev ă ra t. Cu pa tru a ni în urmă îmi era ma i ușo r să ma schez câ t de mult a m decă zut. —Ma i mult sa u ma i puțin, îi spun. —Sing ură ? mă întrea bă . Nu to cma i. La do isprezece a ni mi-a m fă cut o prietenă murito a re. Am g ă sit-o ră sco lind prin g uno iul din spa tele unei libră rii, în că uta re de că rți cu co ptele rupte. Mi-a picta t ung hiile de la picio a re în a lba stru intens cusclipici, da r într-o zi a m v ă zut-o v o rbind cu neso ra mea și m-a m a scuns de ea . Apo i, câ tev a luni ma i tâ rzii, și-a fă cut a pa riția Bo g da na , ca re a a tâ rna t opiele de o m peste a dă po stul meu, a v ertiză n0 du-mă că nu trebuie să dezv ă lui niciunul dintre secretele no a stre. După a ceea a m sta t un a n depa rte demurito ri. Da r a po i a a pă rut un bă ia t pe ca re l-a m sa lv a t de g la istig ă pe câ nd a v ea mpa isprezece a ni și el împlinise șa ptesprezece. Stă tea m împreună lâ ng ă un

ia z, la câ țiv a kilo metri depă r0 ta re de a dă po stul meu, ia r eu a v ea m g rijă sănu îi spun nimic din ceea ce credea m că nu a r fi pe pla cul co to ro a nței- furtu0 nii. Cred că era pe jumă ta te co nv ins că mă inv o ca se cu țig a ra luelectro nică , o iubită ima g ina ră . Lui îi plă cea să a prindă fo curi, ia r mie îmi plă cea să priv esc. În cele din urmă a decis că , de v reme ce nu era m rea lă , nuco nta ce îmi fă cea . I-a m demo nstra t că sunt fo a rte rea lă și că la fel de rea li îmi sunt și dinții. Co to ro a nța -furtunii s-a înto rs, cu o no uă piele și cu un no u a v ertismentleg a t de murito ri, da r în a cel punct nici nu ma i a v ea m nev o ie de el. Cuno ștea m o ba nshee cu pă rul de a rg int, pe ca re o v izita m uneo ri. Fiinduna dintre zâ nele slua g h, celela lte fă pturi lo ca le o ev ita u, da r no i stă tea m împreună o re întreg i, în timp ce ea plă ng ea . Gâ

ndindu-mă că a ş putea să -i po v estesc lui Oa k despre to a te a stea , îmi da usea ma că v ia ța mea a r a pă rea într-o lumină și ma i pro a stă , nicidecum într- una ma i bună . — Ma i mult sa u ma i puțin, zic din no u. Pun mâ na pe div erse lucruri și a po i le la s jo s, do rindu-mi să le po t lua cumine, da r știind că nu v o r încă pea to a te. O ca nă cio bită . Un cercel fă ră pereche, a tâ rna t de o crea ng ă . O ca rte g rea de po ezie, din cla sa a șa ptea , cuREBECCA scris cu o ca rio că g ro a să pe la tera l. Cuțitul de mă cela r din bucă tă ria fa miliei, pe ca re Tierna n îl mă so a ră sceptic. Mă rezum la cele do uă cuțite mici pe ca re le a m a supra mea . Un sing ur lucru ma i ia u, înhă ță ndu-l ra pid, a șa că niciu0 nul dintre ei nuba g ă de sea mă . O v ulpe mică de a rg int, cu o chi de perido t. — Curtea Mo liilo r este un lo c să lba tic, e periculo a să chia r și pentru unprinț din Elfha me, îl info rmea ză Tierna n pe Oa k de la lo cul lui, de pe un buștea n, unde stă și cură ță sco a rța de pe o ra mură , cu un pumna l a scuțit.Desig ur, sunt v a sa lii suro rii ta le, da r sunt v io lenți ca niște v ulturi. Reg ina Annet își dev o rea ză iubiții, după ce se sa tură de ei. Hy a cinthe îng enunchea ză în dreptul unui izv o r din a pro 0 pier, ca să bea

a pă . Cum a re do a r o sing ură mâ nă cu ca re să se sprijine și nu a re o a do uaca să fa că un că uș, își ba g ă g ura direct în a pă și îng hite câ t po a te. Câ nd a ude cuv inte lui Tierna n, își ridică fruntea . Că utâ nd, po a te, o ca le de aev a da . —Trebuie do a r să v o rbim cu Vără jito a rea -Ciulin! îi a duce a minte Oa k.Reg ina Annet ne po a te o feri ca le de trecere prin mla știnile ei, ca să o g ă sim pe co to ro a nță . Curtea Mo liilo r este do a r la jumă ta te de zi că la re, în jo s, spreest, că tre ma re. Nu v o m pierde timpul. Nu ne permitem. —Vără jito a rea -Ciulin, repetă Tierna n. A a sista t la mo a rtea a do uă reg ine laCurtea Termitelo r. Se zv o nește că a a v ut cev a de-a fa ce cu a sta . Cine știe ce ma i pune la ca le a cum! —Era în v ia ța pe v remea do mniei lui Ma b, zice Oa k. —Era bă trâ nă pe v remea do mniei lui Ma b! co mpletea ză Tierna n, de pa rcăa cesta a r fi un punct în fa v o a rea lui. E periculo a să . —Nuia ua prezică to a re a Vără jito a rei-Ciulin po a te să g ă sea scă o rice. Co nv ersa ția a cea sta a scunde o neliniște pro fundă . Sunt mult preafa milia riza tă cu emo ția ca să nu o recuno sc. Îi este o a re ma i tea mă decâ t la să să se v a dă lui Oa k, un prinț a fla t în prima lui misiune, că la re pe ia

pafrumo a să a suro rii lui? — Și a po i ce? zice Tierna n. E un jo c periculo s, cel la ca re te g â ndești. Oa k o ftea ză a dâ nc și nu ră spunde, fă câ ndu-mă din no u să -mi pun întrebă ri în priv ința a dev ă ra telo r lui mo tiv e. Fă câ ndu-mă să mă întreb ce pa rte a pla nului să u a o mis să dezv ă luie, da că a re nev o ie de o co to ro a nță ca re săg ă sea scă cev a pentru el. Tierna n începe ia r să fluiera și nu ma i emite și a lte a v er0 timente. Mă întreb câ t de g reu este să îl pă zea scă pe Oa k de neca zuri și da că fa ce a sta din prietenie sa u din lo ia lita te fa ță de Elfha me. Da că Oa k este lumina so a reluica re se cerne prin0 tre co pa cii din pă dure, un jo c schimbă to r între a ur și umbră , a tunci Tierna n pa re a ceea și pă dure, da r ia rna , cu creng ile g o a le șireci.

Câ nd mă ridic, o bserv cev a a lb, îndesa t la ma rg inea co libei mele, împins înțesă tura de creng i. O bucă ță de hâ rtie co co 0 lo șită , nea tinsă de ță ră nă . Câ t sta u de v o rbă Oa k și Tierna n, reușesc să o îndrept sub una dintre pă turile mele murda re, ca să po t citi ce scrie pe ea . Nu p o ți fug i d e so a rtă . Recuno sc scrisul de mâ nă șerpuit a l Bo g da nei. Ură sc g â n0 dul că a pă truns în lo cul în ca re mă simțea m cel ma i în sig u0 ra nță , ia r biletul în sine mă umple de furie. O șica nă , ca să -mi a ra te că încă mă v â nea ză . De pa rcă a rv rea să mă la se să fur sta rtul într-un jo c pe ca re este sig ură că îl v a câ știg a . Mo to to lesc biletul și îl îndes în rucsa c, lâ ng ă v ulpea mică de a rg int. — Ai lua t to t? mă întreabă Oa k, ia r eu îmi îndrept spa tele v ino v a tă , a tâ rnâ ndu-mi rucsa cul pe un umă r. O a diere îmi umflă ro chia v eche, cu tiv ul ma i murda r decâ t o ricâ nd. — Da că tu crezi că ma i îna inte a m mers repede., începe prințul, cu unzâ mbet ștreng ă resc. Fă ră tra g ere de inimă , pă șesc spre ia pă și mă preg ă tesc, resemna tă , să urcdin no u pe spa tele ei. În a cea clipă , din întuneric, zbo a ră să g eți. Una lo v ește trunchiul unui a rțar din a pro piere, chia r dea 0 supra ca puluimeu. O a lta a ting e co a stele iepei ca v a lerului, smulg â ndu-i un necheza t îng ro zito r. În miezul pa nicii pe ca re o simt, ba g de sea mă lemnul a spru șinereg ula t a l să g e0 țilo r, fa ptul că a u în ca pă t pene de cio a ră . — Crea turi din bețe! strig ă so lda tul îna ripa t. Tierna n îi a runcă o priv ire furio a să , de pa rcă a r fi v ina lui cumv a . — Că la re! Oa k se întinde după mâ na mea și mă tra g e sus pe Cră ița 0 Libelulă , a stfel încâ t a jung să sta u

în fa ță , cu spa tele lipit de pieptul lui a co perit de meta l.

Apuc no durile din co a ma ca lu0 lui și mă trezesc că g a lo
pă m în no a pte,co pitele iepei bubu0 ind ca tunetul sub no i și
să g ețile șuierâ nd prin a er, pe urmele no a stre. Crea turile
din bețe se fa c v ă zute - bestii din creng i și cră ci - unele a v â
ndfo rma uno r lupi uria și, a ltele a ră tâ nd ca niște pă ia
njeni, ia r una a re trei ca pete hră pă rețe, cum nu a m ma i v ă
zut nicio da tă . Câ tev a dintre crea turi a uo fo rmă v a g uma
nă și sunt îna rma te cu a rcuri. To a te sunt a co perite cu
mușchi și lia ne și a u pietre înv elite în pă mâ nt în centru. Da
r cea ma i reapa rte este că , printre to a te a cele bucă ți de
lemn și ierburi, po t să v ă d ceea ce pa r a fi deg ete cero a se
de murito r, fâ șii de piele și o chi g o i uma ni. Tero a rea mă
izbește ca un v a l. Arunc o priv ire îng rijo ra tă în urmă , la ia
pa ră nită ca re a lea rg ă în spa teleno stru, ducâ ndu-i în spina
re pe Tierna n și pe Hy a cinthe. Co a stele îi sunt pă ta te de sâ
ng e, ia r pa șii ezi0 ta nți, nereg ula ți. Deși se mișcă
repede,crea turile de ră chită sunt ma i iuți. Oa k o știe cu sig
ura nță , pentru că tra g e de frâ ie și Cră ița se înto a rce că
trea ta ca to rii no ștri. —Po ți să treci în spa tele meu? mă
întrea bă prințul. —Nu! îi strig . Abia reușesc să mă țin, cu co a
psele lipite câ t de ta re po t de pâ ntecele iepei,cu mâ inile înfă
șura te în jurul g â tului ei și deg etele înfipite în co a mă . Bra
țul lui Oa k îmi cuprinde ta lia , lipindu-mă de trupul lui. —
Atunci a plea că -te câ t de jo s po ți! mă a v ertizea ză . Cu cea
la ltă mâ nă sco a te un a rc mic din ra niță și prinde o să g ea
tă cu dinții. Oa k tra g e, ra tâ nd specta culo s. Să g ea ta lo v
ește pă mâ ntul dintre Tierna n și bă rba ții de ră chită . Nu a re
timp să sco a tă o no uă să g ea tă și nici nu încea rcă , ci tra g
e scurt a er în piept, a șteptâ nd. Inima mi se fa ce câ t un
purice și îmi do resc cu dispera re să fi a v ut și un a lt

ta lent în a fa ră de a cela de a spulbera blesteme. Da că a ș
fi a v ut putereaco to ro a nței-furtunii, a ș fi chema t ful0 g
erul și i-a ș fi preschimba t pe a ta ca to ri în cenușă . Da că a ș
fi știut să îmi co ntro lez ma i bine ma g ia , po a tecă a ș fi
putut să ne a scund în spa tele unei iluzii. Apo i să g ea ta pe ca
re a tra s-o Oa k ex plo dea ză în flă că ri a lba stre, sclipito a
re,și îmi da u sea ma că , pâ nă la urmă , nu a ra ta t. Bă rba ții
din bețe ca d a rzâ nd de pe spa tele ca ilo r lo r de ră chită , ia
r una dintre crea turile a semă nă to a re cuun pă ia n0 jen ță

șnește, a prinsă , în pă dure. Ia pa lui Tierna n a pro a pe a prins-o din urmă pe a no a stră și po rnim în g a lo pma i departe. Îl simt pe Oa k înco rdându-se în spa tele meu și mă întorc, da r el își scutură ca pul, a șa că mă co ncentrez să mă țin bine. Una era să mi se descrie puterea lui La dy No re, da r a cum, că v ă d crea turiledin bețe, cu fă ră mele a celea de carne, îmi da u sea ma câ t de ușo r este să a duni pă rți uma ne din o ra še, de pa rcă a r lua pietre din ca riere și a r cio pliarma te din co pa ci. Reg a tul Elfha me a r trebui să -și fa că g riji. Lumea murito rilo r a r trebui să se tea mă . E ma i ră u decâ t mi-a m ima g ina t. Ca ii-zâ nă ies din pă dure și ne trezim pe drumuri a sfa l0 ta te, a po i tra v ersă mo șo sea . E destul de tâ rziu, a șa că nu prea este tra fic. Fa rmecele lui Tierna n co bo a ră a supra no a stră , nu deg hizâ ndu-ne cu to tul, ci derutâ nd priv ito rii.Murito rii o bserv ă cev a cu co lțul o chiului, da r nu pe no i. Un cerb a lb, po a te. Sa u un câ ine ma re. Cev a la ca re se a ștea ptă și ca re se po triv este în lumea peca re po t să o ex plice. Ma g ia îmi pro 0 v o a că mâ ncă rimi. Că lă rim, mi se pa re, de o re întreg i. — Oa k? îl strig ă ca v a lerul, câ nd a jung em la o încruciș a re de drumuri. Priv irea i se îndrea ptă spre mine. — Câ nd a fo st ră nit prințul? Îmi da u sea ma că g reuta tea din spa te a dev enit ma i a pă 0 să to a re, de pa rcăOa k a r fi a luneca t în fa ță . Încă a re o mâ nă în jurul meu, da r cea cu ca re ține hă țurile i s-a înmuia t. Mă înto rc în șa și v ă d că a re o chii închiși - g enele îimâ ng â ie o bra 0 jii, membrele îi sunt lipsite de v la g ă .

—Nu a m știut..., încep. —Nero ad o ! mu rmu ră Tiern an . Încerc să mă înto rc în șa și să prind trupul prințului, a sfel încâ t să nu ca dă .Se pră bușește peste mine, uria ș și ca ld în bra țele mele, a rmura fă câ ndu-l ma i g reu decâ t po t să duc. Îmi înfig deg etele în el, sperâ nd că îl v o i puteaține, deși e destul de ușo r să -mi închipui trupul prințului pră bușit în ță ră nă . — Ho ! strig ă Tierna n, încetinindu-și ca lul. Cră ița încetinește și ea , ținâ nd pa sul cu ia pa ca v a lerului. — J o s! îi o rdo nă a cesta lui Hy a cinthe și îl îng hio ntește în spa te. So lda tul îna ripa t a lunecă de pe ca l cu o ușurință ca re a ra tă că a ma i că lă ritde multe o ri. — Deci pe el îl urmezi tu? întrea bă Hy a cinthe sumbru, cu o priv ire urâ tândrepta tă spre prinț. Tierna n desca lecă . — Deci sug erezi că a r trebui

să mă da u de pa rtea a celo r chestii? Hy a cinthe nu ma i spune nimic, da r mă studia ză de pa rcă s-a r întreba da cănu cumv a eu a ş putea fi de pa rtea lui. Nu sunt şi sper că privirea mea îi tra nsmite a sta . Tierna n se îndrea ptă spre Cră iţa -Libelulă . Se întinde şi îl ia pe Oa k înbra țe, co bo râ ndu-l uşo r pe pă mâ ntul a co perit de frunze. Alunec din şa fă ră g ra ție, lo v ind pă mâ ntul cu putere şi simţind oîmpunsă tură în g enunchi. O urmă de sâ ng e a ra tă că una dintre să g eţi l-a lo v it pe Oa k chia r dea suprao mo pla tului. A fo st o prită însă de so lzii a rmu0 rii lui de a ur; do a r v â rful i-a stră puns ca rnea . Trebuie să fi fo st o tră v ită .

— E...? Îi v â d pieptul ridicâ ndu-se şi co bo râ nd. Nu e mo rt, însă o tra v a s-a r putea sălucreze încă în trupul lui. Ar putea fi pe mo a rte. Nu v rea u să mă g â ndesc la a sta . Nu v rea u să mă g â ndesc că , da că nu a r fifo st în spa tele meu, eu a ş fi fo st cea lo v ită . Tierna n îi v erifică pulsul. Apo i se a plea că şi a dulmecă , de pa rcă a r încercasă identifice miro sul. Ia puţin sâ ng e pe v â rful deg etului şi-l duce la limbă . — Dulce-mo a rte. Chestia a sta te po a te fa ce să do rmi o sută de a ni da că a idestul de multă în o rg a nism. —Nu a re cum să fi fo st ma i mult de un stro p pe să g ea tă ! zic, a şteptâ nd să -mi spună că a tâ t nu a re cum să fie îndea 0 juns ca o tra v a să -şi fa că efectul. Tierna n mă ig no ră însă , co tro bă ind într-un să culeţ pe ca re-l a re prins lacurea . Sco a te o ia rbă pe ca re o striv eşte sub na sul prinţului şi a po i i-o lipeşte de limbă . Oa k este încă des0 tul de co nştient încă t să -şi cla tine ca pul câ nddeg etele ca v a le0 rului îi intră în g ură . — Asta o să -l fa că bine? întreb. — Putem spera , zice Tierna n, şterg â ndu-şi mâ na pe pa n0 ta lo ni. Ar trebui săg â sim un lo c în ca re să ne a dă po stim peste no a pte. Printre murito ri, unde nu este pro ba bil să ne ca ute crea turile din beţe a le lui La dy No re. Da u repede din ca p. — Nu a r trebui să fie prea mult de mers. Tierna n îl ridică pe prinţ şi îl a tâ rnă pe ia pă . Po rnim a po i, Tierna nco nducâ nd-o pe Cră iţa . Hy a cinthe pă şeşte în urma lui, ia r eu ră mâ n să tra g după mine ca lul-zâ nă a l ca v a lerului. Pa ta de sâ ng e de pe co a sta sa a crescut şi şchio pă tea ză v izibil. Are încâînfiptă o buca tă de să g ea tă în ca rne. — A fo st o tră v ită şi ia pa ? Tierna n dă scurt din ca p.

— Nu destul to tuşi, câ t să o pună jo s pe do mnişo a ra a cea sta puternică . Mă întind după rucsa c şi sco t mă rul lo v it

pe ca re l-a m lua t cu mine. Muşbucă ţele pentru fieca re dintre ca ii-zâ nă , ia r a ceştia îmi fo rnă ie delica t în pa lmă . Mâ ng â i perii de pe na sul lui Zdrenţe. Nu pa re să sufere prea mult din ca uzasă g eţii, a şa că a leg să cred că este bine. — Po a te că a r fi de prefera t să do a rmă o sută de a ni! zice Tierna n, deşi pa rema i deg ra bă să v o rbea scă sing ur. La dy No re ne v a v â na cu sig ura nţă , la fel cum o v â nă m şi no i pe ea . E ma i bine să do a rmă decâ t să mo a ră . —De ce face Oak cu ad ev ârat to ate astea? în treb . Cav aleru l îmi aru n că o p riv ireasp ră. —De ce fa ce ce, ma i precis? — Misiunea a sta este nedemnă de el. Nu ştiu cum a ltfel să o spun. La Curtea Dinţilo r, La dy No re m-a fă cut săînţeleg că ea po a te să -mi stră pung ă pielea ca să -mi trea că prin ea o lesă din pla să de a rg int, că po a te să -mi pro v o a ce dureri a tâ t de a tro ce, încâ tg â ndurile să mi se a tro 0 fieze în instincte de a nima l, da r o rice lipsă de respect pe ca re mi-a r fi a ră ta t-o cinev a de râ nd era pedepsită cu oco nda m0 na re la mo a rte. Să fii de sâ ng e reg a l co ntea ză . Cu sig ura nţă , nici în cele ma i sumbre scena rii, Îna lta Reg ină nu a v ea cumsă pună ma i puţin preţ pe prinţ decâ t punea La dy No re pe mine. J ude a r fi trebuit să trimită o duzină de ca v a leri în lo cul pro priului fra te, înso ţit de unsin0 g ur membru a l g ă rzii ca re să îl pro tejeze. — Po a te v rea să impresio neze v reo do mnişo a ră cu ero is0 mul lui, ziceca v a lerul. — Pe so ra lui, îmi închipui. Tierna n râ de. — Sa u pe La dy Vio let, cu buze de ca rmin şi co ro a nă de flu0 turi v ii în pă r,co nfo rm unui po em scris despre ea . Oa k şi-a petrecut trei zile în pa tul ei, îna inte să -şi fa că a pa riţia un iubit g elo s, fluturâ ndu-şi pumna lul şi fă câ nd

sca nda l. A ma i fo st şi o La dy Sibi, ca re v a decla ra dra ma tic o ricui estedispus să a sculte că Oa k a fă cut-o să înnnebunea scă de pa siune şi a po i, după ce s-a plictisit de ea , i-a frâ nt inima . De fa pt, da că mă g â ndesc bine, a r fi deprefera t să nu o impresio neze pe Sibi ma i mult decâ t a fă cut-o deja . Ră mâ n însă celela lte frumuseţi din Elfha me, to a te ex trem de dispuse să fie uimite defa ptele lui ero ice. Îmi muşc o bra jii pe interio r. —Acesta este un mo tiv ridic0 l. — Unele perso a ne sunt ridic0 le! zice Tierna n, înto rcâ n0 du-şi priv irea spre mo ro că no sul Hy a cinthe, ca re pă şeste după no i cu că pă strul pus. Ma i a les câ nd v ine v o rba de iubire.

Nu este un comentariu flaut despre Oa k, dar adevărul e că, în clipa defăță, prințul zăcea târnat pe spina rea unui calozână. Dar e și foarte posibil ca tot el să fi salvat atât viața ca vaolerului, cât și pe a mea. — Tu chiar crezi asta? întreb. — Ce? Că-i vorba despre o fată? Sunt sigur de asta. Mereu e o fată lamijloc. Dar sunt la fel de sigur că bravura nu este ceva nedemn de prinț, îmi răspunde Tierna n. Se zvonește că Regele Cardan nu și-a dorit nicio dată tronul, că i-l va ceda de bunăvoie lui Oa k, când va, în viitor. Dar când mă gândesc la Înalțul Regle Cardan - copilăros și periculos în același timp - nu îmi închipui că este dispus să renunțe la putere. Însă ar putea să-l păcălească pe Oa k să plece într-o misiune din care să nu se mai întoarcă. Să-l motivez cu povestile despre onoare și fapte de curaj. — Da că Înalțul Regle și Înalta Regină l-au lăsat să plece fără altă protecție decât a ta, atunci cineva îl va rămori. Tierna n ridică din sprâncene. — Ai o minte suspicioasă. — Zice iubitul unui trădător.

Nu fusesem convinsă că am dreptate, dar apoi l-am văzut pe Tierna n runcându-i o privire lui Hyacinthe când a vorbit despre iubire și mi-am amintit ce îi spusese Oa k mai înainte despre încredere. E satisfăcută că toată viața că am lovit direct la țintă. Tierna n ca să gura la mine, uluit, de parcă doar pentru că am vorbit cea a spră, căci nu mi-am fost odată prea des, și pentru că par mai degrabă o bestie decât o fată, nu aș fi fost a tentă la ce se întâmplă. Hyacinthe râde sec. — Tu crezi că Înalțul Regle plănuiește ceva împotriva lui Oa k prin mine? întreabă ca vaolerul. Ridică din umeri. — Cred că, și dacă ai vărea să îți riști viața pentru prinț, tot o singură viață ai. Și cred că este straniu că familia regală îi permite unui prinț să își riște viața pentru glorie. Ca vaolerul își ferește privirea și nu răspunde. Mergem de mai bine de un kilometru când Oa k geme ușor și încearcă să se ridice. — Jude! moră ie. Jude, nu-l putem lăsa să moră, pur și simplu! — Ești bine, spune Tierna n, lăsați-l să mearse pe umărul lui. I-am pierdut. Prințul își deschide ochii lui a urii de vulpe și privește în jur. După ce mă vede, se lăsa la loc, de parcă ar fi fost ușurat să descopere că sunt încă acolo.

La răsunet, a jungem pe o plajă bătuță de vânt. — Aștepta aici, a lături de prinț! îmi zice Tierna n, după ce ne oprim

înprea jma unui dig din pia tră nea g ră . Hy a cinthe, trebuie să respecti a celea și po runci. Dușma nii mei sunt și a i tă i. Apă r-o , da că este nev o ie! Prizo nierul zâ mbește strâ ng â nd din buze. — Nu eu sunt a cela ca re a uita t to t ce a jura t. Nu po t să -i v ă d chipul lui Tierna n, a șa că nu-mi da u sea ma da căa mă ră ciunea lui Hy a cinthe îl dera njea ză . Aerul este încă rca t de sa re. O ling de pe buza de sus și îl urmă resc peTierna n că lă uzindu-și ca lul-zâ nă ră nit pe nisip. Co pita lui Zdrențe a ting e ușo r un v a l. Mâ ng â ierea spumei mă rii o fa ce pe ia pă să -și scutire co a ma și să sco a tă un neche0 za t sfâ șieto r, ca re-mi fa ce pă rul să mi se ridice de pe bra țe. Hy a cinthe se înto a rce spre mine. Din ca uza zg o mo tului v a lurilo r, Tierna nnu a re cum să ne a udă , da r el își co bo a ră v o cea o ricum. — Sunt lucruri pe ca re a ș putea să ți le dezv ă lui, da că nu a ș a v ea că pă strul.Eliberea ză -mă și te v o i a juta ! Nu zic nimic. Îmi este milă de el, a șa leg a t cum este, da r a sta nu însea mnă căîmi e a lia t. —Te ro g ! insistă . Nu v rea u să tră iesc a șa . După ce a m fo st prins, Oa k aîndepă rta t blestemul, da r nu a a v ut puterea să -l împiedice să se streco a re îna po i. Ma i întâ i bra țul, a po i cine știe ce. E ma i ră u decâ t da că a ș fi șo im cuto tul. Mă pierd înce0 tul cu încetul. —Aș v rea să fie fo a rte cla r. O ură sc pe La dy No re, zic, cu un mâ râ it în v o ce. Pentru că nu v rea u să îl a scult. Nu v rea u să empa tizez cu el ma i mult decâ to fa c deja . —Și da că îi ești lo ia l, te ură sc și pe tine.

—Eu l-a m urma t pe Ma do c, zice Hy a cinthe. Ia r a cum sunt prizo nierulfiului să u. Pentru că a m fo st ma i co nsta nt. Ma i lo ia l decâ t iubitul meu, pe ca re cinev a îl a re la deg etul lui mic și ca re m-a a ba ndo na t. La dy No re apro mis că v a îndepă rta blestemul tuturo r șo imilo r ca re i se v o r a lă tura , da r nu a m depus niciun jură mâ nt dina întea ei. Po ți a v ea încredere în mine,do mniță . Spre deo sebir de ceila lți, eu nu-ți v o i spune minciuni. Pe pla jă , ia pa lui Tierna n se a v â ntă în a pa nea g ră , fă ră să -i pese de v a lurileca re o izbesc. Ma i lo ia l d ecâ t iub itul meu, p e ca re cineva îl a re la d eg etul lui mic. — Zdrențe se înea că ? întreb. Hy a cinthe își scutură ca pul. — Zâ nele mă rii o v o r duce îna po i în Elfha me, unde v a fi v indeca tă . Ră suf lu ușura tă . Priv irea mi se îndrea ptă spre Oa k și mă uit la o bra jii luilipiți de co a stele Cră iței. La a rmura ca re îi lucește în lumina lunii. La g

enele ca re i se zba t uşo r. La mâ i0 nile lui bă tă to rite. —Da că îţi sco t că pă strul, nici nu v o i o pri, nici nu v o i g ră bi blestemul! îia mintesc lui Hy a cinthe. —Să nu te la şi fermeca tă de Prinţul Oa k! mă a v ertizea ză el, în timp ceTierna n urcă pe stâ nci, spre no i. Oa k nu este ceea ce pa re. Ma i multe întrebă ri îmi sta u pe v â rful limbii, da r nu a m timp să le ro stesc.Cum Tierna n se a pro pie, îmi îndrept pri0 v irea spre ma re. Zdrenţe a dispă rut. Nu-i ma i v ă d nici mă ca r ca pul dea supra v a lurilo r. — Am ră ma s cu un sing ur ca l-zâ nă , ne info rmea ză ca v a lerul. Nu a v em niciun lo c unde să ne o dihnim. Cercetez spa ţiul întuneca t de subfa leză . Am putea să ne g hemuim a co lo , pe nisipul rece şi fin, fă ră să fim dera nja ţi. Numa i g â ndul la a sta mă fa ce să -mi da u sea ma câ t de ex tenua tă sunt. Ca v a lerul a ra tă în susul stră zii. — E un mo tel în direcţia a ceea . Am v ă zut semnul de pe ţă rm.

Tierna n a pucă hă ţurile de la ia pa lui Oa k şi o co nduce în sus pe dea l. Îiurmez, îna intea so lda tului îna ripa t. Observ că t de încor da ţi sunt unul în prea jma celuila lt, câ t de a tenţi sunt să stea despă rţiţi, a şa cum ma g neţiitrebuie să pă streze o dista nţă sig ură sa u să se izbea scă unul de celă la lt, a cea sta fiindu-le na tura . Merg em, cu stelele pierzâ ndu-şi trepta t stră lucirea dea su0 pra no a stră şia erul din jur la fel de să ra t ca a pa de ma re. Mă întreb da că zumzetul tra ficului sa u miro sul de fier îi dera n0 jea ză . Eu sunt o bişnuită cu ele. Atâ tav reme câ t ră mâ nem a ici, sunt în sig ura nţă . Oda tă a junşi la Curtea Mo liilo r, ne v o m a fla destul de a dâ nc în Tă râ mul Zâ nelo r ca să -mi fa c g riji. Gâ ndul a cesta mă fa ce să tra g un şut unui pa ha r din hâ rtie g o l, de la fa st-fo o d, trimiţâ ndu-l înv â rtindu-se în ca na l. După câ tev a stră zi a jung em la un mo tel, cu o pa rca re în ca re ierburiţepo a se îşi sco t ca petele printre cră pă turi. Câ tev a ma şini ra bla g ite sunt pa rca te în a pro pieria clă dirii cu un eta j. Semnul de dea supra pro mite lo curilibere, ca blu şi ca m a tâ t. Prinţul încea rcă să se ridice din no u. —Ră mâ i unde eşti! îi spune Tierna n. Ne înto a rcem cu cheile. —Sunt bine, zice Oa k, a lunecâ nd de pe ca l şi a po i pră bu0 şindu-se imedia tpe a sfa lt. —Bin e? rep etă cav aleru l, cu sp rân cen ele rid icate. —Nu a ş fi putut să o spun, da că nu era a dev ă ra t! decla ră prinţul şi reuşeştesă se ridice pe brâ nci, a po i se sprijină de o ma şină din a pro pierie. —Hy a cinthe, interv ine Tierna n, a ră tâ nd cu

deg etul. Nu-l lă sa să ca dă dinno u. Wren, tu v ii cu mine! — Aș îndră zni do a r să v isez să la s un perso na j a tâ t de impo rta nt să ca dă ,mâ râ ie Hy a cinthe. Adică n-a ș îndră zni nici să v isez. Sa u a șa cev a . —La zbo r a r trebui să v isezi, șo imule! co mentea ză Oa k, cu a tâ ta pa timăîncă t mă întreb da că a a uzit cev a din co nv ersa 0 ția no a stră .

Hy a cinthe se crispea ză . —Wren! mă chea mă din no u ca v a lerul, a ră tâ nd spre mo tel. —Nu mă pricep la fa rmece, îl a v ertizez. —Atunci nu ne v o m o bo si cu ele! Recepția miro a se g reo i a țig ă ri v echi, în ciuda semnului cu FUMATULINTERZIS fix a t dea supra ușii. În spa tele biro ului se a flă o femeie ca re pa re ex tenua tă , cu o chii fix a ți pe un jo c de pe telefo n. Când își ridică priv irea la no i, pupilele i se dila tă și ca scă g ura , g a ta să ți pe. — Vezi do uă perso a ne a bso lut ba na le, ca re se a flă a ici cu un sco p a bso lutba na l, îi spune Tierna n și, sub o chii mei, tră 0 să turile femeii se rela x ea ză , ia r ea se ca lmea ză , cu o chii sti0 clo și. Vrem do uă ca mere, una lâ ng ă a lta . Mă g â ndesc cum a u fo st v ră jiți nepă rinții mei și ură sc ceea ce se întâ mplă ,deși Tierna n nu-i cere femeii nimic îng ro zito r. Deo ca mda tă . — Desig ur, zice ea . Nu a v em prea mulți turiști în a cea stă perio a dă a a nului;v eți a v ea la dispo ziție cea ma i ma re pa rte a lo cului. Ca v a lerul dă v a g din ca p în v reme ce femeia intro duce o cheie de ho tel îna pa ra t. Zice cev a despre cum a r a v ea nev o ie de un ca rd în ca zul unui incident, da rdupă câ tev a clipe uită cu to tul despre a sta . Tierna n plă tește cu ba ncno te, ca re nu a u a spectul suspect de no u a l frunzelo r v ră jite. Îi a runc o priv irebă nuito a re și ba g în buzuna r o cutie de chibrituri. Afa ră , ca lul-zâ nă ca re ne-a ma i ră ma s se o dihnește pe o fâ șie de ia rbămă runtă , lucind ușo r în timp ce rumeg ă o pă pă 0 die. Nimeni nu pa re dispus să o leg e pe Cră iță . Oa k stă pe ca po ta unei ma șini și a ra tă cev a ma i bine. Hy a cinthe e rezema tde un perete murda r. —Ba nii a ceia era u rea li? întreb.

—Ah, da ! co nfirmă prințul. So ra mea a r fi mâ nio a să da că a m pro cedaa ltfel. — Mâ nio a să , repet eu cuv â ntul a rha ic, deși știu ce însea mnă . Furio a să . — Fo a rte mâ nio a să , râ njește Oa k . Pentru zâ ne, murito rii sunt de o bicei fie irelev a nți, fie dis0 tra ctiv i. Măg â ndesc însă că so ra lui nu po a te intra în niciuna dintre a ceste ca teg o rii. Multe dintre

Făpturi o urăsc pentru a sta. Tierna nene conduce spre camerele 131 și 132. O deschide pe prima și neșuiește înăuntru. În camere sunt două pațuri de o persoană, aco perite cu pațuri care par a spre. Televizorul este amplasat pe perete, deasupra unui birou vechi și instabil, care a fost prins cu șuruburi de podea, în jurul căror covorul este pătat cu cercuri mici de rugină. Caloriferul merge și aerul miroase vagoasă prafars. Hyacinthe arămaslângă ușă, cu aripa lipită strâns de spațete. Mă urmărește privirea, poate pentru a evita să și-o o prească asupra camerelor. Oa k se târăște până la cel mai apropiat pat, dar nu își închide ochii. Înschimbă zâmbeste cu fațala ta van. — Am aflat ceva despre abilitățile ei. — Și vrei să-mi spui că a meritat să fii o trăvitor pentru asta? Întrebă băuturitar camerul. — Eu sunt mereu o trăvitor. Vai, păcat că nu a fost ciuperă ca -cuc! zice prințul, fără sens. Tierna dă din cap spre mine. — Fațata sta crede că ești un fraier pentru că faci tot ațea. Mă încrunt, pentru că nu a statăm vruț să spun. — Ah, Lady Wren! zice Oa k, cu un zâmbet leneș pe buze și pațrul precum crizantemele răsfirate pe frunte, ascunzându-i pe jumătate ochournele. Mă

rănești! Mă îndoiesc că i-am rănit sentimentele. Dar a reîncă o braoții însemnați deung hiile mele. Trei dungide sânge uscat, roz pe la margini. Nimic din ceea ce spune nu este o minciună, dar tot ațe cuvintele lui sunt ghicitorii. Tierna îngenuchează și se apucă să-i desfacă armura, din pațrți. — Îmi dai și mie o mână de juto r? Mă las pe vine de cea lătpațte a prințului, îngerijorată că am să fac ceva greșit. Privirea lui Oa k alunecă spre mine în timp ce, băjbând, încerc să desprind zălele armurii, aco lo unde i sa u prins de rană. Prințul scoate unofat ușor de durere și obșerv că buzele îi sunt albe pe la margini, ațat de tare leastrâns ca să-și înăbușe o rice sunet. Dedeșubt, că mașă din bumbac, pătată, e ridicată deasupra stomacului să uplat, deasupra șoldurilor. Sudoarea lui Oa k poate rămirosul ierbii strivite, dar cel mai tare miroase a sânge. Prințul mă urmărește, cu genele coborâte peste ochi. Fără armura lui din aur, apropiată ca rățca băiatul de care îmi aducă minte. Tierna se ridică și strânge prosoape. — De unde aștiut Lady No re că vii după mine? îl întreb, încercând să

mădista ntez de intimita tea stra nie a mo mentu0 lui, de fierbintea la și a pro pierea trupului să u. Da că La dy No re le-a trimis pe Bo g da na și pe crea turile din bețe, însea mnăcă , deo da tă , și-a do rit fo a rte ta re să pună mâ na pe mine, după ce m-a ig no ra t o pt a ni. Oa k încea rcă să se ridice ma i sus pe perne și se crispea ză , cu o bra jii a prinși. — Pro ba bil și-a da t sea ma că să îți cer să v ii cu mine este cea ma i intelig entăca le de urma t, îmi spune el. Sa u po a te că a a v ut spio ni ca re a u v ă zut direcția în ca re ne îndrepta m câ nd a m pă ră sit Reg a tul Elfha me.

Din ba ie, unde înmo a ie pro so a pele sub a pa fierbinte de la ro binet, Tierna ndă din ca p spre Hy a cinthe. — Spio ni ca el, îmi închipui. Mă încrunt la fo stul-șo im cu că pă stru. — Pă să rile nu a u prea mult de lucru, zice Hy a cinthe, ridi0 câ ndu-și mâ inileca să se a pere. Și nu te-a m spio na t pe tine. Tierna n a duce pro so a pele și a leg e unul, de pa rcă a r a v ea de g â nd să -i speleprînțului ra na . În a inte să o po a tă fa ce, Oa k pune mâ na pe pro so p și și-l lipește sing ur de umă r, închizâ n0 du-și o chii din ca uza durerii. Apa îi picurăpe spa te și pă tea ză cea rșă furile în ro z. — Suntem la câ tev a zile depă rta re, că la re, de Curtea Mo liilo r, da r a mră ma s cu un sing ur ca l-zâ nă ! a nunță Tierna n. — Mă v o i to cmi pentru încă unul, ne zice Oa k, distra t. Nu sunt prea sig ură că își dă sea ma că în lumea murito 0 rilo r ca ii nu suntceva ce po ți pur și simplu să cumperi de la ferma lo ca lă . După ce prînțul începe să își leg e ra na , Tierna n dă din ca p spre mine. —Vino ! zice, g ră bindu-mă să ies din ca meră . Să -l lă să m să v iseze la to a telucurile pe ca re le v a fa ce mâ ine. —Cum a r fi că da u un decret prin ca re să ți se interzică să mă iro nizezidupă ce a m fo st o tră v it, zice Oa k. —Visea ză tu în co ntinua re! i-o trâ ntește Tierna n. Îi a runc o priv ire peste umă r lui Hy a cinthe, pentru că mie nu mi se pa re căprînțul îl a re pe ca v a ler la deg etul mic. Ma i deg ra bă pa r do i prieteni ca re se cuno sc de fo a rte mult timp. Da r fo stul-șo im își cură ță ung hiile cu unpumna l și ne ig no ră pe to ți. Tierna n fo lo sește cea de-a do ua cheie ca să deschidă ușa de la un spa țiua pro a pe identic cu cel de dina inte. Do uă pa turi, un telev izo r. Pete de rug ină

a co lo unde șuruburile a u a tins co v o rul. O pă tură din po liester, ca re a ra tă depa rcă , da că a i v ă rsa a pă pe ea , a

cea sta s-a r strâ ng e în stro pi dea supra . Ca v a lerul îmi trece o funie în jurul g leznelo r, leg â ndu-mă de pa t, da r îmila să destulă liberta te încâ t să mă po t întinde și chia r înto a rce pe o pa rte. Șuier la el în timp ce-și fa ce trea ba , tră g â nd de leg ă turi. — Po a te că el a re încredere în tine, zice Tierna n. Da r eu nu a m încredere înnimeni de la Curtea Dințilo r. Ro stește câ tev a cuv inte dea supra no dului, o fă ră mă de v ra jă pe ca re sunta pro a pe sig ură că po t s-o dezleg , la câ t a m ex ersa t pe cele a le g la istig ă i. — So mn ușo r! îmi zice, a po i iese, trâ ntind ușa în urma lui. Și-a lă sa tlucurile în urmă și pa riez că a re de g â nd să se înto a rcă și să do a rmă a ici, ca să nu mă sca pe din o chi. Și ca să ev ite o rice v afi simțind pentru Hy a cinthe. Înciuda tă , mă ridic și tra g încuieto a rea , fo rțâ nd funia la ma x im. Ră să ritul a lă sa t lo c dimineții și, peste to t în jurul mo te0 lului, lumeamurito rilo r începe să se trezea scă . Un mo to r de la o ma șină uruie. Do i o a meni se cea rtă lâ ng ă un to no ma t. Din ca mera de a lă turi se a ude o ușătrâ ntită . Arunc o priv ire pe ferea stră , închipuindu-mi că a ș putea să mă streco r a fa ră și să dispa r. Îmi ima g inez fa ța pe ca re a r fa ce-o Tierna n câ nds-a r înto a rce și nu m-a r ma i g ă si. Da r a r fi nesă buit din pa rtea mea să încerc să îi fa c fa ță co to ro a nței-furtuniisa u lui La dy No re de una sing ură . Aș fi putut să fiu ră nită de a ceea și să g ea tă v enino a să ca re l-a lo v it pe prinț, do a r că , fă ră a rmură , v â rful i s-a r fi înfipt și ma i a dâ nc în ca rnea mea . Și nu a ș fi a v ut pe nimeni a lă turi ca re să -mi o fere un a ntido t și să mă po a rte pe un ca l. Cu to a te a cestea , nu v rea u să fiu tâ ră tă ca un a nima l, temâ ndu-mă că mi sev a pune lesă . Da că nu po t să a m pa rte de respect, da că nu po t să fiu tra 0 ta tă de la eg a l laeg a l, a tunci cel puțin v rea u ca Oa k să v a dă că sunt la fel de îndreptă ățit ca el să ia u pa rte la a cea stă misi0 une, că a m ma i multe mo tiv e decâ t el să o

urâ sc pe La dy No re și că a m puterea de a o o pri. E g reu însă să mă g â ndesc cum v o i reuși să -i co nv ing de a sta câ nd g leznaîmi este leg a tă de un pa t și g â ndurile îmi sunt încețo șa te din ca uza ex tenuă rii. Luâ nd una dintre pă turi din rucsa c, mă la s pe brâ nci în spa țiulpră fuit dintre sa ltea și po dea , g hemuindu-mă a co lo . Fa ptul că a m scâ ndurile dea su0 pra și miro sul fa milia r a l pă durii de la pă tura mea măa lină . Îmi la s ca pul pe bra țe și încerc să îmi fa c un culcuș. Ar

tre0 bui să fie g reu săa do rm în a cest lo c necuno scut, plin
de sunete stra nii. Mă do r co a psele de la că lă rit, mă ustură
picio a rele de la mers. Da r, pe mă sură ce lumina ca ldă şiunto
a să a so a relui a lunecă în ca meră precum g ă lbenuşul de la
un o u spa rt, o chii mi se închid. Nici mă ca r nu v isez.

Mostenitorul furat

Când mă trezesc, cerul este întunecat. Mă târăsc de sub pat, cu foaia mea hioră îndrăginită în burtă. Tierna trebuie să fie fostă aici și să fie ieșit fără ca eu să bag de seamă, pentru că înțuierile rea este trăsă și rațiunea lui a dispărut. Dezleg rapid noțul stupid pe care l-am vădit și apoi intru în baie și umplu cu apă paharul de plastic pe care l-am găsit acolo. Îl dau pe gât, îl umplu iar și-l beau. Când ridic privirea, îmi surprind reflexia în oglindă și fac involuntar un pașă spațiu. Nevădită, pielea mea are nuanța gri-albăstrău boților de hipertensiune și epata de noroi pe un braț și pe naș. Părul mi-e înțesat cu tătășii frunze și crenogute, încă este aproape imposibil să îți dai seama că pe sub toată murdăria are o nuanță și mai închisă de albastru. Am a ceea șibărbie a scuțită ca atunci când credeam că sunt muritor la re. O față subțire, ochii mari și o expresie speriată, de parcă m-aș fi așteptat să vadă pe altcineva când am privit în oglindă. Cel puțin ochii mei ar putea trece drept umani. Sunt verzi, adănci și întunecați. Zămbesc ușor, ca să-mi vadă dorul de rea de dinți a scuțiți. Oglindă plină depunșă. Le fac pâlnă și pe Făpturi să tresară. Privirea mi se îndreaptă spre cadă, în timp ce mă gândesc la cum trebuie să mă vadă Oașă cum, că suntem amândoi mari. Deschid robinetul și lasă apă fierbinte să-mi curgă pe mâni. Pe măsură ce noroiul se duce, vadă că pielea dedesubt e de un albastru mai cald, mai deschis. Dar eu nu sunt odoșniță de la Curte, cu buze de cărmin și fluturi în păr. Eu sunt sfrijită, ca o fașmă. Pun dopul la cadă și o las să se umple. Apoi mă coborîșor în apă. Când durează aproape mai mult decât pot suportă. Îmi frecoricum pielea cu unghiile creștate. În câteva minute, apa este atât de murdă, încă trebuie să o las să se scurgă. Apoi umplu ca din nou. Îmi a fund degătele în păr și încerc să desfac durile. E dureros, iar faptul că încerc să-mi înmoie părul cu ce am în sticlă mică de balsam nu mă prea ajută. Încă nu sunt cu totul curată când ies din apă, în ciuda strălucirii subțire de murdărie care mă neînca dădupă mine.

Acum, că m-a m spă la t, ro chia mea a ra tă ma i murda ră decă t o ricâ nd, uza tăpă nă la piele în unele lo curi și deco lo ra tă de so a re și no ro i. Nu a m nimic a ltcev a , a șa că o ia u și o trec pe sub jetul de la chiuv etă , frecâ nd-o delica t cusă pun, sperâ nd că nu se v a rupe. Apo i o a tâ rn peste țe a v a de la perdea ua de duș și îndrept uscă to rul de pă r spre ea . E încă umedă după ce termin. Câ nd v rea u să mi-o tra g pe mine, o bserv o umbră mișcă n0 du-se în fa țaferestrei. Mă la s la po dea , da r a m recuno scut deja deg etele lung i. Mă tâ ră sc g o a lă subpa t și a ud sunetul pe ca re îl sco t ung hi0 ile câ nd zg â rie sticla . Mă a ștept ca Bo g da na să spa rg ă g ea mul sa u să sco a tă ușa din ță ță ni. Nu se întâ mplă nimic. Tra g a er în piept o da tă . Și încă o da tă . Câ tev a minute ma i tâ rziu se a ude un cio că nit la ușă . Nu mă mișc. Vo cea insistentă a lui Oa k se a ude de cea la ltă pa rte a ușii. — Wren, deschide! — Nu! strig , tâ râ ndu-mă a fa ră de sub pa t și g ră bindu-mă să -mi tra gha inele pe mine. Aud fo șnete și un bo că nit, a po i cev a meta lic a lunecă prin spa țiul dintre ușăși to c. Ușa se cra pă . — Am crezut că ești.. Încep să ex plic, da r nu sunt prea co nv insă că Oa k îmi a co rdă a tenție. A pusdeo pa rte ce a fo lo sit ca să deschidă ușa și a cum ia din no u supo rtul din ca rto n pentru ca fele și o pung ă uria șă din hâ rtie. Câ nd își ridică o chii ră mâ ne o clipă nemișca t, cu o ex presie de nedescifra tpe chip. Apo i își ferește priv irea , înto rcâ nd-o spre cev a ca re se a flă dinco lo de umă rul meu. Mă uit în jo s, la felul în ca re mi s-a lipit de trup pâ nza umedă , și mă crispez.

Sâ nii îmi sunt v izibili, pâ nă și sfâ rcu0 rile mi se întreză resc prin ma teria l.Oa re Oa k se g â ndește că a m fă cut a sta ca să -i a tra g a tenția ? Rușinea îmi a prinde o bra 0 jii, mi se tâ ră ște în jo s pe g â t. Prințul trece pe lâ ng ă mine și la să sa co șa pe pa t. Buclele lui a urii sunt do a rușo r ciufulite, ia r că ma șa a lbă din bum0 ba c este cura tă și neșifo na tă , de pa rcă nu a r fi fo st o tră v it, nici ră nit și nici nu a r fi că zut de pe ca lul-zâ nă .Cu sig ura nță el nu și-a spă la t ha inele în chiuv etă . Ia r buzele îi sunt a rcuite într-o ex presie de a muza ment nesuferit. Mă înv elesc cu pă tura de pe pa t. — Nu era m sig ur ce îți pla ce. Oa k se a pucă și sco a te din sa co șă un ma ng o , trei mere v erzi, o mâ nă desmo chine usca te, o pung ă de biscuiți în fo rmă de peștișo ri, bucă ți co ng ela te de pizza

și pa tru ho tdo g i împa cheta ți în fo lie de a luminiu. Fa ce to a te a steafă ră să se uite la mine. — Pa r a fi din ca rne, da r nu sunt. Sunt destul de înfo meta tă încâ t să a ccept unul dintre biza 0 rii lui ho tdo g iv eg a ni. — Tu nu mă nâ nci ca rne? Cred că ta tă l tă u ură ște a sta . Oa k ridică dinumeri, da r cev a de pe chipul lui îmi spune că subiectul a ma i fo st discuta t. — Ră mâ ne ma i mult pentru el. Atenția îmi este a ca pa ra tă de mâ nca re. Înfulc trei dintre cei pa tru ho tdo g ia tâ t de repede încâ t, după ce mă o presc, v ă d că Oa k și-a trecut pro tecto r mâ na dea supra celui ca re a ma i ră ma s. Ia u o smo chină și încerc să mușcma i g ra țio s. Oa k la să ce a ma i ră ma s din mâ nca re pe sa ltea și se îndrea ptă spre ușă . — Tierna n mi-a spus că a r trebui să fiu recuno scă to r pen0 tru că nu m-a ilă sa t să ca d în ca p, o ricâ t de tenta tă a i fi fo st, zice el. Se v o r scrie ba la de în

cinstea puterii ta le de înfrâ na re. — Și ce te fa ce să crezi că a m fo st tenta tă ? Vo cea mea a re un mâ râ it de ca re nu pa re să po t scă pa . — Mulți sunt tenta ți. Trebuie să fie cev a leg a t de fa ța mea ! Oa k zâ mbește șieu mă g â ndesc la iubita g elo a să cu pumna l. —Po a te pentru că to t tra g i lumea după tine în misiuni, zic. Prințul râ de. —Nu a șa mă a ștepta m să te rev ă d. — Îmi închipui că nu te a ștepta i să mă ma i v ezi v reo da tă , zic, ca să -mirea mintesc de multele, multele diferențe dintre po zițiile no a stre în v ia ță . Zâ mbetul i se to pește de pe buze. — Mi s-a pă rut că a sta îți do rea i. Aș v rea să nu mă dera njeze că nu ma i zâ mbește, da r fix a sta se întâ mplă . Se deschide ușa . De cea la ltă pa rte este Tierna n, ca re se uită încrunta t la no i. — Să o luă m din lo c! Av em mult de mers. Afa ră v ă d că a u fă cut ro st de un no u ca l, neg ru precum cernea la , cu miro sde a pă de ma re. Ca lul-zâ nă a l lui Oa k se ferește de el, speria t, ră suflâ nd pe nă rile umfla te. No ul ca l mă priv ește înfo meta t și înțeleg ce a m în fa ță . Crea tura este unadintre Fă pturile so lita re, o dev o ra to a re de ca rne. O kelpă .

Ca pito lul 5 Tlierna n dă din ca p spre kelpă . — Sus! o rdo nă el neră bdă to r. Crea tura nu a re nici mă ca r o șa , nu ma i zic de hă țuri. Mă uit tâ njind laCră ița -Libelulă și mă întreb da că nu cumv a ca v a lerul mă o blig ă să urc pe un mo nstru ca rniv o r pentru că pur și simplu îi sunt nesuferită . Da r Oa k se îndrea ptă spre kelpă fă ră v reo reținere și îi mâ ng â ie a

bsentco a stele. Apo i se urcă pe spa tele ei și întinde o mâ nă spre mine. Are din no u a rmura de a ur pe el, ia r bă ia tul ca re mi-a fo st prieten s-a preschimba t într-un bă rba t pe ca re nu-l cuno sc. Ca v a lerul mă a jută să urc în spa tele prințului. Când îmi trec mâ inile înjurul ta liei lui Oa k, simt că ldura pielii lui, chia r și prin a rmură , îi simt trupul lipit de șo ldurile mele, ia r da că pelerina pe ca re mi-a împrumuta t-oîmi a co peră ro chia subțire, de a sta nu mă po a te pro teja . — Sper că te simți o dihnit după to a tă a cea dulce-mo a rte, îi spune Tierna nlui Oa k. Pentru că ne da i peste ca p pro g ra mul! Oa k îi a runcă o priv ire ca re mă fa ce să cred că îi v a cere în sfârșit so co tea lăpentru fa milia rita tea pe ca re o a fișea ză . Da r nu e a cesta mo mentul. Mă întreb câ t de g reu îi v ine kelpi să nu a lerg e direct într-un la c și să neînece pe a mâ ndo i. Da r, în ca lita te de Fă ptură so lita ră , a depus, cel ma i pro ba bil, jură mâ nt de v a sa 0 lita te Reg a tului Elfha me, a șa că nu po t decâ t săsper că o să -l respecte. Abia a m timp să -mi trec bra țele în jurul ta liei prin0 țului și să încerc să nu mă pră bușesc, că a m și pleca t. Tro pă im catunetul în după -a mia za tâ rzie, fă ră o prire. Trecem că la re prin pă durile pline de sev ă din Pustiul Pinilo r, tra v ersă mșo sele a g lo mera te de fa rurile stră luci0 to a re a le ma șinilo r. Pă rul îmi flutură pe spa te, ia r câ nd Oa k se înto a rce spre mine, trebuie să -mi feresc priv irea .

Cu inelul din sprâ ncea nă , cu sa bia la bră u, în a rmura lui stră lucito a re -a ra tă ca un ca v a ler desprins din v isele unui co pil, dintr-o ca rte cu po v ești. Ră să ritul se destra mă în a ur și nua nțe de ro z, ia r câ nd fa cem po pa s so a releeste deja sus pe cer, dea supra no a stră . Mă do r co a psele ma i ră u ca îna inte, pentru că le-a m freca t de co a stele kelpi, și simt o bo sea la pâ nă în mă duv ao a selo r. Pă rul îmi e ma i încurca t ca o ricâ nd. Ne ridică m ta bă ra într-o pă dure, liniștită și a dâ ncă . Șuiera tul îndepă rta t a ltra ficului îmi dă de înțeles că sunt drumuri a le murito rilo r prin a pro piere, da r, da că nu a scult cu prea ma re a tenție, a ș putea să -l co nfund cu susurulunii râ u. Oa k despa chetea ză și întinde pă turi, în v reme ce Tierna n a prinde fo cul. Hy a cinthe priv ește do a r, de pa rcă i-a r pro v o ca să -i cea ră a juto rul. Eu mă streco r în pă dure și mă înto rc cu mâ inile pline de curma le, cu do uăciuperci pă stră v -de-nuc, d-a le dria delo r, ma ri câ t niște

co ifuri, leurdă și ră murele de miro denii. Pă nă și Tierna n se decla ră impresio na t de pra damea , deși bă nuiesc că e irita t că Oa k m-a lă sa t să ho ină resc nesupra v eg hea tă . Prințul îl ig no ră și se g â ndește la o meto dă prin ca re să g ă tim ciupercile. Aua dus cu ei ca șca v a l și pâ ine nea g ră bună și, în timp ce mâ ncă m, Oa k ne spune po v ești de la Curte. Despre petreceri ex tra v a g a nte ținute de Îna ltulReg e. Fa rse pe ca re Oa k însuși le-a juca t și pentru ca re a fo st pedepsit. Nu a mintește de iubirile lui, da r dea pă nă o ro ma nță tra g ico mică dintre opho o ka , o pix i și unul dintre sfetnicii reg elui, ca re era încă în desfă șura re câ nd a pleca t. Pă nă și Tierna n pa re diferit la lumina fo cului. Câ nd i-a turna t cea i luiHy a cinthe, a pus și miere, fă ră să fie rug a t, de pa rcă i l-a r fi prepa ra t a stfel de ma i multe o ri. Ia r câ nd i l-a întins și li s-a u a tins deg etele, a m recuno scutpe chipul lui durerea a prig ă a do rului, refuzul de a cere cev a ce știi că îți v a fi neg a t. Tierna n și-a a scuns tră irile repede, da r nu îndeia juns de repede. — Îmi spuneți ce a r trebui să g ă sea scă pentru no i co to 0 ro a nța a sta de laCurtea Mo liilo r? întreb, după ce po v eștile s-a u sfâ rșit. Vrea u să a flu ră spunsul, da r în primul râ nd v rea u să știu da că a u destulăîncredere în mine încă t să -mi o fere unul.

Tierna n își îndrea ptă priv irea spre Oa k, da r prințul se uită direct la mine,cu o chi limpezi. —Limitele puterii lui La dy No re, sper. Vă jito a rea -Ciulin a tră it în timpuldo mniei lui Ma b, ia r a supra o a selo r reg inei a fo st pus un blestem, da că a m înțeleu eu bine. —Deci nu este v o rba despre un o biect? întreb, a mintin0 du-mi co nv ersa țialo r din pă dure. Oa k ridică din umeri. — Asta depinde de ce ne v a spune. Meditez la ră spunsul lui în timp ce-mi fa c culcuș din câ tev a pă turi a duse deprinț. Po a rtă pa rfumul din Elflia me, a șa că -mi tra g pă tura mea no ro io a să a pro a pe de na s, ca să blo chez miro sul. În a cea după -a mia ză urmea ză un no u drum lung că la re, ex tenua nt, cu do a ro pa uză scurtă pentru ma să . Câ nd în sfâ r0 șit ne o prim, mă simt g a ta să -mi da u drumul de pe spa tele kelpi, fă ră să -mi pese da că a cea sta v a începe să mă ro nță ie. În a pro piere ză resc un râ u întuneca t, să ra t, înv o lbu0 râ ndu-se în jurulpietrelor. Ferig i îna lte și subțiri fo rmea ză insule sing ura tice de mo lo z și ră dă cini. La ma rg inea unei pa nte a brupte se îna lță zidul sing ura tic a l uneiclă

diri din beto n cu cinci eta je. Ara tă ca un ca stel de hâ rtie, pla t în lo c să fie tridimensio na l. — Intra rea de la Curtea Mo liilo r a r trebui să fie pe a ici, pe undev a ! ziceTierna n. Alunec de pe kelpă și mă întind în ia rbă , în v reme ce Oa k și Tierna n dezba tunde să ca ute intra rea . Tra g în nă ri cea ța fină de pe a pă , pa rfumul pă mâ ntului g ra s și a l ierburilo r dese de lâ ng ă râ u. Câ nd îmi deschid o chii, în lo cul kelpei v ă d un tâ nă r. Cu pă rul de culo a reană mo lului de pe a lbia unui râ u și o chi de v erdele tulbure a l a pei stă tute. Tresa r, mă tra g deo pa rte și mă întind după pumna l.

— Binețe! zice el ex pa nsiv , fă câ nd o plecă ciune. Trebuie să îți do rești a știnumele celui ca re te-a purta t pe spa te, ca re cu a tâ ta dev o ta ment a a juta t un tâ nă r prinț la a na ng hie, îna inte ca a dev ă ra ta lui do mnie să ... — Desig ur, îl întrerup eu. — J a ck a l La curilo r, ră spunde el, cu un râ njet a menință to r. Un v eselto v a ră ș. Și cui a m o no a rea să mă a dresez? a da ug ă înda tă , uitâ ndu-se la mine. — Wren! zic, a po i imedia t reg ret. Nu este numele meu a dev ă ra t, da r to a te numele dețin o a numită putere. —Aio v o ce neo bișnuită , o bserv ă . Ră g ușită . Destul de a tră g ă to a re, recuno sc. — Mi-a m ră nit co rzile v o ca le cu mult timp în urmă , îl info rmez. Țipâ nd. Oa k se interpune între no i și îi sunt recuno scă to a re. — Ce g entlema n ex tra o rdina r ești, J a ck! J a ck se înto a rce spre prinț, zâ mbetul lui sinistru reluâ n0 du-și lo cul. — Oa k și Wren¹. Wren și Oa k. Încâ ntă to r! Nume de crea 0 turi a le pă durii,da r niciunul dintre v o i nu este a tâ t de simplu. Kelpa le a runcă o priv ire lui Tierna n și lui Hy a cinthe. —Nici pe depa rte la fel de simpli ca a ceștia do i. — Destul! zice Tierna n. Priv irea lui J a ck ră mâ ne fix a tă a supra lui Oa k. — Ești dispus să fa ci circ pentru plă cerea Reg inei Mo liilo r? Pentru că este oco nducă to a re sumbră și este g reu să -i intri în g ra ții. Nu că Înă lțimea Vo a stră a r trebui să se preo cupe a impresio na pe cinev a . Cuv inte le lui mă înfio a ră .

— Nu mă dera njea ză puțin circ, zice Oa k. — Destul cu impertinența ! spune Tierna n, interv enind în co nv ersa ție. Și- a tra s umerii îna po i și și-a pus mâ inile-n sâ n, întruchi0 pa rea o fițeruluica re trebuie să fi fo st în a rma ta lui Ma do c. — Ai a v ut priv ileg iul de a -l duce în spa te pe prinț și cu a sta ba sta ! Oricev o m g ă si no i de cuv iință să -ți o ferim drept

reco mpensă , fie o mo nedă sa u un picio r în dinți, v ei a ccepta recuno scă to r. J a ck a l La curilo r își tra g e na sul, jig nit. Ochii lui Hy a cinthe sclipesc de furie, de pa rcă a r simți că Tierna n i s-a a dresa t direct lui. — Pro stii! îi zice Oa k lui J a ck. Co pitele ta le a u fo st iuți și sig ure. Vino cuno i la Curte, o dihnește-ți picio a rele și mă nă ncă cev a . Îl ba te pe Tierna n pe umă r. — No i suntem cei ca re trebuie să îți fim recuno scă to ri, nu-i a șa ? Ca v a lerul îl ig no ră fă țiș, fă ră să simtă el însuși fa ță de prinț v enera ția peca re se a ștea ptă să o a ra te J a ck a l La curilo r. — Pe a ici, zice Oa k și ne co nduce în lung ul ma lului. Îl urmez, încercâ nd sănu a lunec pe no ro iul ud. — Vezi și sing ur cum își a ra tă ei g ra titudinea , îi zice Hy a cinthe kelpi, a ting â nd curea ua de piele de la că pă strul pe ca re îl po a rtă . Și să nu le da i mo tiv e ca să -ți o fere prea multă ! Tierna n își dă o chii peste ca p. Drumul no stru este blo ca t de un zid din beto n, a v â nd de o pa rte râ ul și decea la ltă un dea l a co perit de o tră v ito rii co pa ci a i mo rții. Ruinele v echii clă diri nu a u ușă , ci do a r ferestre la rg i ca re dezv ă luie un peisa j și ma iresping ă to r și ma i mlă știno s în depă rta re. Cu to a te a cesta , simt nemișca rea din a er, pre0 zența electriza ntă a ma g iei. Oa k se o prește, încrunta t. Suntsig ură că și el o simte.

Prințul își lipește mâ na de beto n, încercâ nd pa rcă să -i g ă sea scă sursa . J a ck a l La curilo r se plimbă prin a pă , a ră tâ nd de pa rcă a ștea ptă cuneră bda re să tra g ă pe cinev a jo s, în a dâ ncuri. Hy a cinthe se a pro pie, cu mâ na liberă încor da tă , ca și cum i-a r lipsi cev a . Mă întreb ce a rmă fo lo sea pe câ nd era so lda t. — Fa c pa riu că v o i credeți a cum că sunteți cu to ții buni prieteni. Îmi co bo r v o cea într-o șo a ptă ră g ușită , a mintindu-mi co n0 v ersa ția no a străde pe ță rm. — Eu nu mă a flu sub v ra ja nimă nui. Priv irea i se îndrea ptă spre prințul ca re stă pe perv a zul uneia dintre ferestreși a po i se înto a rce spre mine. — Pa re o ca rte deschisă , da r a cesta este jo cul pe ca re îl fa ce el. Are omulțime de secrete. De ex emplu, știa i că a primit un mesa j de la La dy No re? — Un mesa j? repet. Zâ mbește, mulțumit că m-a descumpă nit. Pă nă să a puc să -i cer deta lii, Oa kse înto a rce spre no i cu un râ njet ca re cere ră spus. — Veniți să v edeți! Irea l, o po ia nă cu flo ri se întinde de cea la ltă pa rte a feres0 trei. Nu-i niciunrâ u a co lo , nu sunt nici ierburi, nici urme de nă mo l.

Do a r un co v o r nesfârșit de flo ri și, printre ele, o a se împraștia te, la fel de a lbe ca peta lele. Oa k sa re în po ia nă , co pitele a fundându-i-se în flo ri, și a po i se întinde spre mine. Să nu te la și fermeca tă d e el! Îmi rea mintesc că îl știu pe Oa k de câ nd era m co pii, că a v em a cea șidușma ni. Că nu a re niciun mo tiv să mă v ră 0 jea scă . To tuși, cu v o rbele lui Hy a cinthe în minte, îmi scutur ca pul dina inea pro punerii lui și co bo r

sing ură . — E frumo s, nu-i a șa ? mă întrea bă , cu un zâmbet mic pe chip și o lumină în ochii lui de v ulpe. Da , firește. To t Tă ră mul Zâ nelor po sedă o frumusețe a se0 mă nă to a re, ca rna jul fiind a scuns dedesubtul a cesteia . — Sunt sig ură că Reg ina Mo liilor v a fi încâ nta tă că Prințul Mo ștenitor crede a sta . — Ai o dispo ziție pro a stă , co nsta tă Oa k. De pa rcă nu a ș că lca pe mă ră cini la to t pa sul! Stră ba tem un deco r fă ră so a re sa u lună dea supra no a stră , pâ nă câ nda jung em la o buca tă de pă mâ nt în ca re se ca scă o g ro a pă a dâ ncă , pe jumă ta te a scunsă de v ă lă tuci de cea ță . Aco lo , tă ia te în pă mâ nt, sunt scă rica re co bo a ră în spira lă , pierzându-se în întuneric. — Curtea Mo liilor, a nunță în șo a ptă J a ck a l La curilor. Îmi întorc priv irea spre câ mp, neliniștită din pricina o a se0 lo r ca re îlimpânzesc: simbo luri a le mo rții, presă ra te printre flo ri. Aș fi v rut să nu fi v enit în a cest lo c. Tră iesc o spa imă a se0 mă nă to a re unei premoniții. Ba g de sea mă că Oa k își ține mâ na pe spa dă în timp ce începe să co bo a re. Îl urmă m, Tierna n în spa tele prințului, a po i eu, J a ck și Hy a cinthe la urmă , cu că pă strul stră ns lipit de o bra ji. Îmi țin pumna lul lipit de a bdo men, inha lez pa rfumul bo g a t a l pă mâ ntului și îmi rea mintesc to a te a cele dă țicâ nd a m dezle0 g a t blesteme, to a te festele pe ca re le-a m juca t Fă pturilor. Pă șim într-un ho l lung de pă mâ nt bă tă to rit, cu o da ntelă rie de ră dă cinideschise la culo a re de-a lung ul ta v a nului. Crista le a mpla sa te la întâ mpla re stră lucesc și ne luminea ză ca lea . Cu câ t pă trundem ma i a dâ nc înă untruldea lului, cu a tâ t mi se întetește senza ția de disco nfort. Simt g reuta tea pă mâ ntului dea supra mea , de pa rcă pa sa jul a r putea să se pră bușea scă și sâne îng ro a pe pe to ți. Îmi mușc buzele și merg ma i depa rte.

În cele din urmă , pă șim într-o ca v ernă cu ta v a n înalt, a i că rei pereții co perți de mică sclipesc. Aici se a flă o femeie-

tro l cu pielea v erde, cu piercing uri în o bra ji și do uără nduri de co a rne, ca re îi ies din ca p. De o pa rte și de cea la ltă a șo ldurilo r îi a tâ rnă spa de. Po a rtă o a rmură din piele, lucra tă cu mă iestrie, a stfel încâ t pepla to șă pa r să țipe o duzină de g uri la rg deschise. Se încruntă câ nd dă cu o chii de no i. — Eu pă zesc trecerea în Curtea Mo liilo r. Spuneți-v ă numele și decla ra țisco pul pentru ca re v ă a fla ți a ici. Apo i, cel ma i pro ba bil, v ă v o i ucide. Ex presia de pe chipul lui Tierna n se înă sprește. — Nu îți cuno ști pro priul suv era n? El este Prințul Oa k, mo ștenito rulReg a tului Elfha me. Femeia -tro l se uită la Oa k de pa rcă a r putea să -l mă nă nce din treiîng hițturi. În cele din urmă , fa ce o mică plecă ciune fo rța tă . — Ne o no rezi cu prezența . Câ t despre prinț, el pa re sincer încâ nta t să o cuno a scă și nu se a ra tă câ tușide puțin înspă imâ nta t, dâ nd do v a dă fie de a ro g a nță , fie de nesă buință , fie de a mbele. — Ono a rea este a no a stră ! zice el, de pa rcă a r fi g a ta să -i să rute mâ na , da căfemeia -tro l i-a r o feri-o . Nu-mi po t închipui cum e să te simți a tâ t de sig ur că ești binev enit într-unlo c. Gâ ndul în sine îmi trece un jung hi prin sto ma c. — O că ută m pe Vără jito a rea -Ciulin, ca re să lă șluiește în ținutul Reg ineiAnnet. Înțeleg em că , fă ră a a v ea permisiunea de a o v edea , do rito rii se pierd în mla știni pentru o sută de a ni, ex plică Oa k. Femeia -tro l își înclină ca pul, de pa rcă încă s-a r g â ndi câ t de a petisa nt este

prințul. — Unii nu se ma i înto rc nicio da tă . Prințul dă din ca p, ca și cum a sta i-a r co nfirma bă nuielile. — Va i, no i nu a v em timp pentru niciuna dintre a ceste v a ria nte! Femeia -tro l zâ mbește fă ră să v rea câ nd îi a ude cuv intele a tâ t deca ra g hio a se. — Și to v a ră șii tă i? — Sir Tierna n, decla ră ca v a lerul, a ră tâ nd spre pro pria perso a nă . J a ck a lLa curilo r. La dy Wren. Prizo nierul no stru, Hy a cinthe. Priv irea femeii-tro l trece repede peste Hy a cinthe și J a ck și se o prește a supramea pentru un mo ment neplă cut de lung . Buzele îmi dezv elesc imedia t dinții a scuțiți, în chip de ră spus. Depa rte de a se a ră ta descumpă nită , femeia -tro l dă din ca p spre mine, depa rcă a r a precia a scuțimea dinților mei și neîn0 crederea pe ca re o a fișez. — Reg ina Annet își v a do ri să v ă întâ mpine perso na l, zice ea , bă tâ nd de treio ri cu picio rul în peretele din spa tele să u. Este bucuro a să să v ă o spă teze în sa la ei și to a te cele. Am che0 ma t un serv ito r,

ca să v ă co nducă spre ca merelev o a stre. Vă v eți putea o dihni și preg ă ti pentru să rbă to a rea de disea ră . Vă v o m o feri chia r și o celulă pentru prizo nier. —Nu-i nev o ie, spune Oa k. Femeia -tro l râ njește. —Și, cu to a te a cestea , o v o m fa ce. Hy a cinthe a runcă o priv ire spre Tierna n, a șteptâ nd po a te ca fo stul lui iubitsă îi ia a pă ra rea . Simt cum se strâ ng e în jurul no stru la țul unei ca pca ne, deși nu cred că eu sunt cea a v ută în v izo r. — Vo m fi încâ nta ți să ne bucură m de o spita lita tea Curtii Mo liilo r, zice Oa k. Da că speră să ca pete ceea ce a v enit să o bțină , nici nu a r putea să spună

a ltcev a . Zâ mbetul femeii-tro l se lă țește impresio na nt de ta re. — Bun. Îl puteți urma pe Dv o rt. Îi o bserv priv irea și mă înto rc, tresă rind câ nd da u cu o chii de Fă ptura ca res-a strecura t în spa tele no stru. Are pielea și ba rba de a ceea și culo a re ca ră dă cinile ca re șerpuiesc din ta v a n, ia r o chii îi sunt ro z, injecta ți. Urechilecrea turii sunt lung i, ca a celea de iepure, ia r ha inele pa r să -i fie a co perite cu un stra t de mușchi, ma i g ro s pe umeri. Nu v o rbește, ci fa ce do a r oplecă ciune, a po i se înto a rce și o ia în jo sul ho lului. Hy a cinthe îmi îng hio ntește umă rul. — Îna inte să mă ia , la să -mă să -ți do v edesc că to t ce a m spus e a dev ă ra t și săiți da u mă ca r o fă ră mă din info rma ții. Ma ma prințului a fo st o g a nca na g h. O seducă to a re. Guri0 miero a se le numea m no i la Curte. Îmi scutur repede ca pul, îng ro zită de ce a r putea să zică ma i depa rte. — N-a i a uzit de ele? O seducă to a re po a te să a prindă în murito ri o do rințaa tâ t de puternică , încâ t a ceștia sunt dis0 puși să mo a ră pentru ea . Po a te că pentru Fă pturi o a stfel de pa siune nu este leta lă , da r ne a fectea ză o ricum.Prima ma mă a lui Oa k l-a a demenit în pa tul ei pe Îna ltul Reg e Eldred și pe fiul lui, Da in. Se zv o nește că fra tele v itreg a l lui Oa k și le-a fă cut a ma ntea tâ t pe J ude, câ t și pe so ra ei g ea mă nă , Ta ry n, și că i-a fura t fo sta lo g o dnică lui Ca rda n. Ce crezi că este în sta re să fa că a cest prinț.. Hy a cinthe își îng hite ultimele cuv inte, pentru că ne-a m o prit în fa ța a pa truuși, to a te din pia tră , cu ba la ma le meta 0 lice în spira lă . Da r nu mă po t a bține și închei fra za în lo cul lui, în felul în ca re mă tem căa v ea să o ducă la ca pă t. Ce crezi că este în sta re să fa că a cest prinț cuiv a ca tine? Mă trece un fio r, o recuno a ș0 tere a do rinței pe ca re a ș fi prefera t să oneg . Așa îi fă cea Oa k pe to ți să se simtă ? Nu-i

de mira re că era mereu la mijlo c ofa tă . Nu-i de mira re că Hy a cinthe crede că prințul îl a re pe Tierna n la deg etul mic.

Dv o rt fa ce din no u o plecă ciune și a ra tă spre ca mere, a po i îl împing e peHy a cinthe spre unul dintre cele trei co rido a re în ca re se despa rte ho lul. —Ră mâ ne cu no i, spune Oa k. —L-a i a uzit pe Ma jesta tea Sa l În ciuda mâ râ itului pe ca re îl a re în v o ce câ nd v o rbește cu Oa k, Hy a cintheîn mo d cla r nu v rea să fie lua t. Încea rcă să îi dea ro a tă pa jului și să se a pro pie de prinț. Da r pa jul tă cut îi blo chea ză ca lea . Oa k își duce mâ na spre mâ nerul sa biei. —Destull interv ine Tierna n, a pucâ ndu-l pe prinț de bra ț. Vo r să înca lcireg ulile o spita lită ții. Oprește-tel N-o să -i strice lui Hy a cinthe să fia rbă puțin în suc pro priu în închiso a rea reg inei. Îl v o i înso ți și mă v o i a sig ura că stăco nfo rta bil. —O fa ptă Unseelie demnă de o Unseeliel zice J a ck a l La curilo r, cu un stro pde încâ nta re. Îi priv esc pe Hy a cinthe și pe Tierna n îndepă rtâ ndu-se și începe să mi se fa cătea mă , că ci echipa no a stră a fo st împă r0 țiță pe din do uă . După ce sunt co ndusă în ca mera mea , mă simt și ma i ră u. Este o încă pere sumbră , cu pereți sco biți în pia tră și pă mâ nt. Într-un co lț sea flă un pa t a co perit cu munți de pă turi și perne o pulente, cu ta piserii a tâ rna te dea supra . Fieca re din0 tre dra perii înfă țișea ză crea turi v â na te, ca resâ ng erea ză în pă duri cu frunziș co lo ra t, cu trupurile pline de să g eți. Pe o no ptieră ză resc un urcio r cu a pă și un mic ba zin, ia r pe perete suntfix a te câ tev a câ rlig e. Da u ro a tă prin ca meră , că u0 tâ nd g â uri pentru spio na j, pa sa je secrete și perico le a scunse. Lo cul a cesta mă înfio a ră . Deși a ici este ca ld și nu-i nimic fă cut din g hea ță ,îmi a mintește prea mult de Curtea Dințilo r. Aș v rea să fiu depa rte. Mă a șez pe pa t și încep să numă r pâ nă la o sută , sperâ nd că senza ția depa nică se v a esto mpa .

Cum a jung la numă rul o ptzeci și o pt, Oa k deschide ușa . — Am a ra nja t să te primea scă înda tă cro ito rea sa reg a lă . Îmi fix ez priv irea pe a dâ ncitura g â tului să u, chia r dea su0 pra g ulerului. Încerc să îi ev it o chii. Un sed ucă to r. — Nu v rea u să merg . Nu v rea u decâ t să mă g hemuiesc într-un co lț pâ nă câ nd v o m putea pleca dea ici. Lui Oa k pa re că nu-i v ine să crea dă ce spun. — Nu po ți să iei pa rte la să rbă to a re a șa . Rușinea îmi a prinde o bra jii. Îl priv esc, îmbră ca t în ha inele lui fine. Nu e cinstit. Sunt ma i cura tă decâ t a m fo st de

să ptă mâ ni întreg i. E a dev ă ra tcă ro chia mea a re g ă uri, că tiv ul este des0 cusut și că sunt lo curi în ca re ma teria lul este a tâ t de to cit încâ t se po a te rupe o ricâ nd. Cu to a te a cesteia ,este ro chia mea . — Da că crezi că te v o i fa ce de rușine, la să -mă în ca mera a sta ! mo rmă i,sperâ nd că v a fi de a co rd. — Da că îți v ei fa ce a pa riția a șa cum ești a cum, v ei lă sa impresia căReg a tului Elfha me nu îi pa să de tine, ia r un a stfel de g â nd este periculo s la Curtea Mo liilo r, îmi spune prințul. Mă încrunt, nefiind dispusă să mă co mpo rt rezo na bil. Prințul o ftea ză , dâ ndu-și la o pa rte pă rul din o chii lui de v ulpe. — Da că v ei ră mâ ne în a cea stă ca meră , Tierna n v a trebui să te pă zea scă , ia rel își do rește să bea v inurile dulci și să a sculte câ ntecele de la Curtea Mo liilo r. Și a cum, sus! Îți po ți pune din no u ro chia ta v eche mâ ine. Umilită , mă ridic și îl urmez.

De cea la ltă pa rte a ușii de la ca mera cro ito resei, cinev a fred0 nea ză uncâ ntecel stra niu și simt prezența ma g iei, în v a luri dense. Orice se v a fi a flâ nd înă untru, a re puteri. Îi a runc lui Oa k o priv ire în semn de a v ertiza re, da r el cio 0 că ne o ricum. Vo cea a muțește. — Cine ba te la ușa lui Ha betro t? se a ude o v o ce șo ptită . Oa k ridică dinsprâ ncene la mine, de pa rcă s-a r a ștepta ca eu să ră spund. Fie, da că a sta își do rește! — Suren, a le că rei v eșminte a u fo st co nsidera te ina decv a te de un prințnesuferit, în ciuda fa ptului că eu a m v ă zut lume merg â nd g o a lă la petreceri. În lo c să se a ra te jig nit, Oa k râ de încâ nta t. Ușa se deschide pentru a dezv ă lui o femeie cu pielea v erde ca a bro a ștei, cubuza de jo s la tă și sprâ ncene stufo a se. E îmbră ca tă în v eșminte neg re, a tâ t de la rg i încâ t îi îng hit tru0 pul cu to tul, și s-a a pleca t a tâ t de ta re, încâ tdeg etele a pro a pe că -i a ting pă mâ ntul. Se uită la mine și clipește din o chii neg ri, umezi. — Intra ți, intra ți! ne îmbie. — Te la s să -ți v ezi de trea bă , zice Oa k și fa ce o plecă ciune de ră ma s-bun. Îmi mușc din no u buzele ca să nu mâ râ i și o urmez pe ză nă într-un tunel cuun ta v a n a tâ t de jo s încâ t trebuie să mă a plec. Din el dă m într-o încă pere plină cu suluri de țesă turi, dis0 puse pe po lițeca re se îna lță îndeja juns încâ t să fie înv ă luite în întuneric. Lumina , a șa sla bă cum e, v ine de la lumâ nă 0 rile împră știa te prin ca meră , a co perite cua ba jururi de sticlă ma tă . — Știi ce se spune despre mine? șo ptește Ha betro t. Că în lo c să co s v eșminte

le culeg din vîse. Ha îne cum creez eu nu s-a u ma i v ă zut pî nă la mine și nicinu se v o r ma i v edea . Așa da r la ce v isezi tu? Mă încrunt la ro chia mea zdrențuită , co nfuză . — Fa ta pă durii, a sta a i fo st? Una dintre Fă pturile a celea so lita re a duse laCurte? Da u din ca p, pentru că , într-un fel, este a dev ă ra t. —Po a te că îți do rești cev a din sco a rță de co pa c și blă nuri? mă întrea bă ,dâ ndu-mi ro a tă și mijind o chii de pa rcă a r a v ea o v iziune a stra ielo r în ca re mă v a îmbră ca . —Da că a șa se ca de, zic, nesig ură . Mă a pucă de bra ț și mi l cuprinde cu deg etele, ca să -l mă so a re. — Cu sig ura nță nu mă v ei insulta cu a șa o lipsă de ex tra 0 v a g a nță , nu-i a șa ? Nu-mi g ă sesc cuv inte. Chia r da că a r putea să -mi v a dă v ise, nu a r da dev eșmintele pe ca re v rea ea să mi le închipui. — Nu știu ce v rea u. Cuv inte le ies în șo a ptă , mult prea a dev ă ra te. — Distrug ere și ruină ! zice ea , plescă ind din limbă . Po t pra ctic să le simtizul pe tine. Îmi scutur ca pul, da r nu po t să nu mă g â ndesc la sa tisfa c0 ția pe ca re a msimțit-o câ nd a m rupt v ră jile g la istig ă i. Uneo ri simt că înă untrul meu ex istă un no d și că , da că a r fi dezleg a t, ceea ce a r ieși la iv ea lă a r fi to t numa i dinți. Ha betro t mă priv ește cu o chii ei mici, ca do uă mă rg ele neg re, fă ră săzâ mbea scă . Apo i începe să ca ute prin ba lo turi de ma teria le. Pe v remuri, ceea ce po rt a fo st o ro chie de v a ră , cu mâ neci-flutur. O ro chiea lbă , dia fa nă , ca re plutea în jurul meu câ nd mă înv â rtea m. Am g ă sit-o într- un ma g a zin, în miez de no a pte. Mi-a m da t jo s ha inele pe ca re le promisem la

Curtea Dințilo r și le-a m lă sa t în urmă , îmbră câ nd ro chia a cea sta în schimb. Mi-a plă cut a tă t de mult, încâ t mi-a m împletit o co ro a nă din flo ri de spâ nzși a m da nsa t pe stră zi to a tă no a ptea . M-a m a dmira t în bă lto a ce, co nv însă că , a tă ta v reme câ t nu zâ m0 besc, a ș putea fi chia r dră g uță . Știu că ro chia numa i a ra tă ca a tunci, da r nu mă ma i po t închipui în a ltcev a . Mi-a ș do ri ca Oa k să o fi v ă zut a șa cum fusese la început, chia r da că nu ama i a ră ta t de mult în felul ă la . Câ tev a minute ma i tâ rziu, Ha betro t rev ine cu un ma teria l într-o nua nțăintensă și plă cută de g ri, ca re, câ nd este înto rs la lumină , pa re să își schimbe culo a rea în mâ inile ei, de la ma ro la a lba stru. Întind mâ na spre țesă tură șimâ ng â i tex 0 tura ca tifela tă . Este la fel de mo a le ca

pelerina pe ca re prințul mi-a pus-o peste umeri. — Da , da ! zice cro ito rea sa . E ma teria lul po triv it. Întinde-ți bra țele ca opa să re. Așa ! Cum sta u a șa și o la s să mă dra peze în ma teria l, priv irea îmi a lunecă laco lecția ei de na sturi, a țe și țeșă turi. La fusul ca re se o dihnește într-un co lț și la sclipirea a ței din jurul lui, lumino a să ca stelele. — Tu! zice Ha betro t, îng hio ntindu-mă în co a ste. Umerii pe spa te. Nu teg hebo șa ca un a nima l! Fa c ce îmi cere, da r îmi dezv elesc dinții la ea . Și-i a ra tă și ea pe a i ei. Suntto ciți și neg ri în dreptul g ing iilo r. — Am îmbră ca t reg ine și ca v a leri, uria și și co to ro a nțe. Te v o i îmbră ca și petine și-ți v o i o feri ceea ce ți-a fo st prea frică să ceri! Nu v ă d cum a r fi a sta cu putință , da r nu mă cert cu ea . Mă g â ndesc în schimb la drumul pe ca re a m v enit. Am numă ra t ho lurile și sunt a pro a pe sig ură că știu ca lea de înto a rcere spre g ro a pa a ceea din pă mâ nt, înv ă luită de cea ță . Trec peste itinera r în g â nd, ia r și ia r, ca să mi-l fix ez în memo rie, pentru ev entua lita tea în ca re v a trebui să fug . Să fug im cu to ții. După ce mi-a lua t dimensiunile și pro ba bil mi-a a fla t mă sura , cro ito rea sa seînto a rce la ma sa ei și începe să ta ie și să co a să , lă sâ ndu-mă să ră tă cesc

sting heră prin încă pere, a runcâ nd un o chi fundelo r, printre ca re se numă răunele ca re pa r fă cute din pă r împletit, ia r a ltele, din piele de bro a scă . Îmi streco r în buzuna r o fo a rfecă ; pa re a scuțită și a re un mâ ner în fo rmă delebă dă , ma i ușo a ră decâ t cuțitele mele și mult ma i ușo r de a scuns. Nu po t să neg fa ptul că , deși a m ev ita t Fă pturile, sunt fa scina tă de ele. Înciuda fa ptului că sunt înșelă to a re și periculo a se. Priv irea mi se luminea ză câ nd da u de un na sture ca re este fă cut din a cela șibro nz a uriu și lucito r ca pă rul lui Oa k. Apo i g â sesc unul v io let, precum o chii lui Hy a cinthe. Mi-l închipui în temniță . Pe jumă ta te blestema t, cu că pă s0 trul a celaîng ro zito r, a tă t de despera t încâ t a fo st dispus să -mi cea ră chia r și mie a juto rul. —Vino s-o încerci! zice Ha betro t, smulg â ndu-mă din g â nduri. —Da r a u trecut do a r câ tev a clipe, spun, uimită . —Ma g ie! îmi a mintește ea , tea tra l, și mă zo rește să trec în spa tele unuipa ra v a n. Și dă -mi ro chia a ia de pe tine! Vrea u să o a rd. Tra g ro chia to cită peste ca p și o la s să a lunece la po dea , între no i. O fix ez pecro ito rea să cu o priv ire prin ca re o pro 0 v o

c să mi-o smulg ă . Mă simt la fel de vulnerabilă ca o selke care-și lea pădă pielea . Ha betrot îmi îndeasă în mâini materia lui moale, în nuanțe de albastru-molvă gri. Îl trag pe mine cu grijă , simțind dublura a lunecându-mi moale pe piele și greuta teareco nfortată a materiei lui. Este o rochie, însă una așa cum nu am mai văzut vreodată . E alcătuită în mare parte din materia lui pe care mi l-a arătat, dar sunt și altele țesături integrate în ea , unele diafane, altele satinate, unele cu broderie din aripi deflururi, altele din pânză . De pe marginile sfâșiate a țărână a țese și câte vafășii de materie lăsubțire a ufo stresa pentru a crea noi texturi. Mozaicul meșterilor care l-a făurit curoitoareasa este în același timp zdrențuit și frumos. Privind rochia , nu prea știu ce să cred. Oare rădăminele îmbrăcându-mă așa , în fășii zdrențuite, indiferent de cât de artistic le-a îmbinat ?

Însă potăte că agândit că aceastăținută mi se potrivește cel mai bine. Potătecă Oake este nebunul care a prins un lup și a crezut că , dacă îl îmbracă într-o rochie și îi vorbește ca unei fete, se va preschimba într-una . Cel puțin potalele rochiei nu a țărână nepractic pe poartă . Pot să alerg în ea și să urlu la lună . — Ieși, ieși să te vadă ! mă îndeamnă curoitoareasa . Pășesc dedupă paravan și trag aer în piept, înspăimântată de clipa în care reamăvăd în oglindă și am să simt din nou a rsura umilinței. Micuța curoitoare să mă împingă spre o chestie din bronze lustruit, care aducea scut. Mă întămpină pro priareflexie. Sunt mai înaltă decât îmi aminteam. Părul îmi este încă lăcit și sălbatic, în ciuda încercărilor mele de a-l pieptăna cu degretele și de a-l spăla la moarte. Nu am reușit să-l descurc cu totul. Deasupra gulerului îmi vad clăvica și știu că sunt prea slabă . Dar rochia mi se mulează pe sâni și în talie, cu potalele învâltându-se peste șolduri. Marginile zdrențuite îi oferă o eleganțămisterioasă , de parcă aș fi învăluită în umbrele a murgului. Arăta ca o curtea neigmată , și nu ca o persoană care doarme în țărână . Ha betrotdă drumul unor ghete lângă mine și abia cum îmi dau seama decâtăvrem sta ușa , holându-mă la mine. Un alt fel de rușine îmi aprinde obrăjii. Îmi răsucesc mâinile în potalele rochiei. Are pânză și buzunare! —Știa m eu că nu le-am arunca t ! zice curoitoareasa , arătând încă lțările. Dacăși el este pe jumătate la fel de

În amora te tinea pe cât ești tu de tine însă ți, îmi închipui că va fi mulțumit. —Cine? întreb a spru, dar ea ridică din umeri și-mi pune în mână unpieptă n de o s. —Ara njea ză -ți pă rul! zice, a po i ridică din nou din umeri. Sa u fă -l să a ra teși ma i rebel. Ară ți încântă to r o ricum. —Ce v ei do ri în schimbul tuturo r a cesto r lucruri? întreb, g â ndindu-mă la

to a te tâ rg urile fă cute de zâne despre ca re a m a uzit și la cât de mult împla ce ro chia pe ca re o po rt, precum și la faptul că mi-a r fi fo a rte utile g hetele. Acum înțeleg tenta ția pe ca re a u simțit-o to ți nebunii a ceia din pă dure. Ochii ei ca do uă mă rg ele neg re mă cercetea ză , a po i cro ito 0 rea sa își scutură pul. — Eu o serv esc pe Reg ina Annet și ea mi-a cerut să -i dă ru0 iesc prințului dela Îna lta Curte o rice îmi v a cere, a tâ t timp cât ține de îndemână rile mele. Cu sig ura nță cinev a trebuie să -i fi spus lui Oa k unde se a fla u ca merele luiHa betro t și să -l fi a sig ura t că ea po a te să -i o fere ce a re nev o ie. Deci nu cro ito resei îi sunt înda to ra tă , ci lui Oa k. Ia r el, la râ ndul lui, îi este înda to ra tReg inei Annet. Inima mi se fa ce cât un purice. Da to riile nu sunt uita te ușo r în Tă râ mul Zâ nelo r. Ia r cei de la Curtea Mo liilo r țin să sublinieze ce g a zde bune sunt. — Ro chia a cea sta este cel ma i frumo s lucru din câ te a m v ă zut, îi spun, pentru că nu po t să o ră splă tesc în a lt mo d fă ră a o insulta . A trecut multă v reme de câ nd a m primit ultima o a ră un ca do u, fie el și înfă șura t în sâ rmă g himpă tă . — Chia r pa re desprinsă dintr-un v is. Asta o fa ce pe Ha betro t să seîmbujo reze. — Bun. Po a te că te v ei înto a rce și îmi v ei po v esti da că Prințul Luminii opla ce pe Reg ina No pții. Rușina tă , pă șesc în ho l, întrebându-mă cum po a te crede că o ro chie -indiferent de cât de frumo a să a r fi - a r putea să mă tra nsfo rme în o biectul do rinței cuiv a . Mă întreb da că to ți cei de la petrecere v o r crede că mă țindupă Oa k și-mi v o r râ de pe la spa te. Bo că nesc pe co rido r pâ nă la ca mera mea și tra g ușa de perete, do a r ca săda u cu o chii de Oa k, to lă nit într-unul dintre fo to lii, cu membrele lui lung i întinse co nfo rta bil, fă ră rușine. O co ro a nă din flo ri de mirt i se o dihnește

chia r dea supra co r0 nițelo r. La ea a a so rta t o că ma șă no uă din bumba c a lb șipa n0 ta lo ni sta co jii, bro da ți cu frunze și câ rcei de v iță -de-v ie. Pâ nă și co pitele îi pa r lustruite. Ara tă înto cma i cum te-a i a ștepta să a ra te

chipeşul prinţ a l zâ nelor, îndră g itde to a tă lumea . Pro ba bil că iepura şii îi mă nâ ncă din pa lmă , ia r g a iţele a lba stre încea rcă să -l hră 0 nea scă cu v iermii pe ca re trebuia u să -i deapro priilo r pui. Oa k zâ mbeşte, de pa rcă nu a r fi delo c surprins să mă v a dă într-o ro chiefrumo a să . De a ltfel, o chii îi a lunecă peste ea ra pid, o prindu-se cu o intensita te stra nie a supra chipului meu. — Uluito a rei zice el, deşi nu v ă d cum de po a te decide a sta , din mo ment cenu i-a a co rda t ro chiei prea multă a tenţie. Mă simt în eg a lă mă sură timidă şi în ciuda tă . Prinţul Luminii. Eu nu mă o bo sesc să îi spun cum a ra tă . Sunt sig ură că ştie deja . Oa k îşi trece mâ na prin bucele a urii. — Av em a udienţă la Annet. Sper că o v o m putea co nv ing e să ne trimită laVră jito a rea -Ciulin de înda tă . Pâ nă a tunci, a m fo st inv ita ţi să îi cutreieră m să lile şi să ne înfruptă m la mesele ei de ba nchet. Mă a şez pe un ta buret, îmi tra g în picio a re no ile g hete şi a po i îmi legşireturile. — De ce crezi că l-a lua t pe Hy a cinthe? Oa k îşi trece mâ na peste fa ţă . — Cred că a v rut să demo nstreze că o po a te fa ce. Sper că nu a re şi a ltemo tiv e. Îmi sco t pieptă nul din buzuna rul no ii mele ro chii şi a po i ezit. Da că mă a pucsă -mi descurc co a ma , v a v edea câ t de mă tuit mi-e pă rul şi îşi v a a duce a minte unde m-a g ă sit.

Oa k se ridică . Bun. Va pleca şi eu îmi v o i putea descurca pă rul sing ură . Do a r că el pă şesteîn spa tele meu şi-mi ia pieptă nul din mâ nă . — Dă -mi v o ie, zice, prinzâ nd câ tev a şuv iţe între deg ete. Are culo a reaprimulelo r. Umerii mi se înco rdea ză . Nu sunt o bişnuită să fiu a tinsă . —Nu-i nev o ie să ..., încep. —Nu mă dera njea ză , îmi spune. Am a v ut trei suro ri ma i ma ri ca re mi l-a upieptă na t şi împletit pe a l meu, indiferent de câ t de ta re a m zbiera t. A trebuit să înv ă ţ să -l fa c şi eu pe a l lo r, în leg itimă a pă ra re. Şi ma ma mea ... Are deg ete a g ile. Ține fieca re şuv iţă de la ră dă cină , descâ lo cind încetno durile pâ nă la v â rfuri şi a po i urcă nd din no u spre sca lp. În mâ inile lui, pă rul se preschimbă în mă ta se mo a le. Da că m-a ş fi pieptă na t eu, mi-a ş fismuls jumă ta te din el de frustra re. — Ma ma ta ..., repet, îndemnâ ndu-l să co ntinue, cu o v o ce ca re-mi tremurădo a r puţin. Începe să împletea scă , ridicâ ndu-mi pă rul, a stfel încâ t co zile g ro a se dev inun so i de dia demă ca re-mi înco njo a ră ca pul. — Câ nd era m în lumea murito rilo r, depa rte de serv ito rii ei, a

v ea nev o ie dea juto r ca să -și a ra njeze pă rul. Oa k a re v o cea blâ ndă . Asta , la ca re se a da ug ă fa ptul că mă tra g e ușo r depă r, a po i a ting erea deg etelo r lui pe g â tul meu în timp ce despa rte șuv ițele, fruntea lui ușo r încrunta tă ... to a te g esturile sunt co pleșito a re. Nu sunt o bișnuită ca cinev a să fie a tâ t de a pro a pe de mine. Câ nd îmi ridic priv irea , zâ mbetul lui este o inv ita ție. Nu ma i suntem co pii ca re se jo a că și se a scund sub pa t, da r simt că a cestaeste un a ltfel de jo c, unul a le că rui reg uli nu le înțeleg .

Ușo r înfio ra tă , ridic o g linda de pe no ptieră . Cu pă rul a ra nja t a șa șiîmbră ca tă cu ro chia a sta , sunt dră g uță . Genul a cela de dră g uț ca re îi a jută pe mo nștri să îi a demenea scă pe o a meni în pă duri și să îi prindă în da nsuriîn ca re își v o r g ă si pieirea . 1 Stejar și Pitu lice (în en g leză, în o rig in al) (n .t.).

Ca pito lul 6 Un cio că nit în ușă a nunță v enirea unui ca v a ler cu pă rul de culo a reav eg eta ției putrezite și o chi ca pia tra de o nix , ca re se prezintă drept Lupine. Ne a nunță că ea este cea ca re ne v a co nduce la ba nchetul din sa la cea ma rea pa la tului. Câ nd v o rbește, ba g de sea mă că a re cerul g urii la fel de neg ru ca o chii. — Reg ina Mo liilo r v ă a ștepta . Pa re a fi o slua g h, una dintre Fă pturile pe jumă ta te mo a rte. Se spune că oba nshee reprezintă sufletul cuiv a ca re a murit cu inima frâ ntă . Spectrele o g lindesc fețele muribunzilo r și le a nunță pieirea . Da că No bilimea ne a ra tăcă zâ nele po t tră i pentru to tdea una și po t a v ea tinerețe v eșnică , a tunci zâ nele slua g h sunt do v a da că a r putea supra v iețui chia r și dinco lo de a sta .Le g ă sesc deco ncerta nte și fa scina nte în eg a lă mă sură . Tierna n și J a ck s-a u fă cut prezenta bili. Kelpa și-a pieptă 0 na t pă rul neg rupe spa te și și-a prins o flo a re chia r sub g ule0 rul că mă șii. Tierna n po a rtă un co stum pe ca re trebuie să -l fi pescuit dintr-una dintre ra nițele lui: e dinca tifea ma ro , ușo r șifo na t și a ra tă ma i deg ra bă ca a l unui so lda t, decâ t ca a l unui curtea n. Ca v a lerul se încruntă câ nd îl v ede pe Oa k ieșind din ca meramea , a lă turi de mine. — Co ndu-ne! îi spune Oa k lui Lupine și, cu o mică plecă 0 ciune, a cea stapo rnește, lă sâ ndu-ne să o urmă m. Tunelurile de la Curtea Mo liilo r po a rtă miro sul pă mâ ntu0 lui pro a spă t să pa țși a l sudo rii. Av â nd în v edere că este Curtea cea ma i sudică de pe co a stă , po a te că nu a r trebui

să mă sur0 prindă că trecem prin peșteri suba cv a tice,a i că ro
r pereți sunt ținta ți cu ră mă șitele a scuțite a le crusta ceelo r.
Se a ude susurul înv o lbura t a l unei a pe și, pentru o clipă ,
îmi închipui o cea nulnă v ă lind peste no i și înecâ ndu-ne pe
to ți. Da r zg o mo 0 tele se esto mpea ză și îmi da u sea ma că
v a lurile trebuie să fie destul de îndepă rta te încâ t să
nureprezinte un perico l.

Ma i merg em puțin și a jung em într-un crâ ng subtera n.
Aerul este înă bușito rde umed. Trecem pe lâ ng ă co pa ci de
mă ta se, cu trunchiurile g ro a se a co perite de spini ma i ma
ri decâ t do uă dintre deg etele mele împreuna te. Deei a tâ rnă
ceea ce pa r a fi cuiburi țesute de pă stă i a lbe, pentru depo
zita t semințe. Câ tev a se fo iesc în timp ce le cercetez, de pa
rcă înă 0 untrul lo r a r fi prins cev a ma i mult decâ t semințe,
cev a ca re încea rcă să se na scă . În urmă to a rea încă pere se
a flă un ia z cu o g linda a pei nemișca tă , nea g ră cano a ptea
, ca re co bo a ră în a dâ ncimi necu0 no scute. J a ck a l La
curilo r se îndrea ptă spre el și își a fundă mâ na în a pă .
Tierna n îl tra g e scurt de umă r. — Nu v rei să îno ți a co lo ,
kelpă ! —Crezi că e fermeca t? întreba bă J a ck, fa scina t,
mijind o chii, ca să -și v a dăreflex ia . —Cred că pe a co lo v in
Fă pturile mă rii, ră spunde sumbru ca v a lerul. Da căîno ți
prea a dâ nc, te v ei trezi în Ma rea de J o s, a co lo unde cei ca
re să lă șluiesc în la curi nu sunt prea îndră g iți. Îmi lo v esc po
a lele ro chiei cu picio a rele în timp ce pă șesc. Deg etele mi
sea fundă în buzuna re, trecâ nd în rev istă ce a m îndesa t a co
lo . Fo a rfeca a scuțită pe ca re a m fura t-o de la Ha betro t,
cutia cu chibrituri, v ulpea dea rg int, un jeleu cu a ro mă de
lemn-dulce. Nu îmi pla ce să mă g â ndesc că lucru0 rile mi-a u
ră ma s în ca meră și sunt pipă ite de serv ito ri curio și, ca re
leinv enta ria ză pentru reg ină . După încă trei co lțuri, a ud
frâ nturi de muzică . Trecem pe lâ ng ă un g rup deg ă rzi; unul
dintre so lda ți plescă ie din buze la mine. — Te-a u lă sa t să -l
v ezi pe Hy a cinthe? îl întreb pe Tierna n, po triv indu-mipa
sul cu a l lui. Nu îmi pla ce să mă g â ndesc că fo stul-șo im este
închis, câ nd el își do rea dejacu dispera re să fie liber. Și îmi fa
c g rijă în leg ă tură cu pla nurile Reg inei Annet, cu a tâ t ma i
mult pentru ca pliciile ei. Tierna n pa re surprins că i-a m v o
rbit din pro prie iniția tiv ă . — E destul de bine.

Îl cercetez pe ca v a ler. Ex presia de pe chipul lui e încor da

tă , stă cu umeriila ți în po ziție de a ta c. Ma x ila rul îi este
întune0 ca t de un puf fin. Pă rul scurt pa re nepieptă na t. Mă
întreb câ t timp a petrecut în închiso a re și câ t derepede a
trebuit să se îmbra ce din ca uza a sta . —Ce crezi că v a fa ce
Reg ina Annet cu el? întreb. Tierna n se încruntă . —Nu ma re
lucru. Prințul a pro mis... Ca v a lerul se a bține să încheie pro
po ziția . Îi a runc o priv ire iute, dintr-opa rte. —Chia r l-a i pă
că lit pe Hy a cinthe și de a ceea a fo st ca ptura t? Tierna n
seînto a rce imedia t spre mine. —Ți-a spus el a sta ? —De ce să
nu mi-o spună ? Ai fi fo lo sit că pă strul ca să -l împiedici săv o
rbea scă da că a i fi știut ce a v ea să -mi zică ? îl întreb, pă strâ
ndu-mi v o cea în șo a ptă , da r cev a din to nul meu îi a tra g e
priv irea lui J a ck a l La curilo r,ca re a re un zâ mbet mic în
co lțul buzelo r. —Bineînțeleș că nu! se ră stește Tierna n. Și nu
eu sunt cel ca re îl co ma ndă ,o ricum! Mi se pa re că despică
firul în pa tru, de v reme ce Oa k tre0 buie să -i fi spus luiHy a
cinthe să -l a sculte pe ca v a ler. L-a m a uzit dâ nd nenumă ra
te o rdine. Cu to a te a cestea , ură sc că mi se a duce a minte
că prințul este a cela ca re a re înstă pâ nire că pă strul. Vrea u
să îl pla c. Vrea u să cred că nu-i sea mă nă lui Ma do c. În fa ța
no a stră , Lupine îi spune lui Oa k cev a despre struc0 turile
crista line,despre cum în a pro pierea celulelo r se a flă încă
peri din rubin și din sa fir. Ca v a lerul a ra tă spre o a rca dă ,
dinco lo de ca re v ă d trepte ca re co bo a ră îna dâ nc. Prințul
se a plea că pentru a -i ră spunde lui Lupine, ia r chipul ca v a
lerului se schimbă , o chii femeii dev enind ușo r sticlo și. Un
seducă to r. — Aco lo e ținut Hy a cinthe? îl întreb pe Tierna n,
a plecâ n0 du-mi ca pul în

Mostenitorul furat

direcția pe care a indicat-o Lupine. Tierna nădăd din cap. — Crezi că sunt o persoană îngrozitoare, nu-i așa? Tatăl lui Hyacinthe a fost un cavaler devotat al lui Lady Liriope — mama născută a lui Oakes. Când a ceașă a fost otrăvită, el s-a sinucis, de rușine pentru că a dezmăgăit-o. Hyacinthe a jurat că își va răzbuna tatăl. Când Madoc a demonstrat că Prințul Daiv este responsabil, el a jurat că îi va folosi lăgănera lui, pentru că aproape că moare de la Daiv. Și a fost folosită pălăvia ca păte. — De aceea a ales mai degrabă să fie pedepsit decât să se căiască? Întreb. Tierna năși-a fluturat nesigur mână. — Hyacinthe a uzat lucruri îngrozitoare despre noile regale — căsmulge aripile Făpturilor care nu se închină și a lătele a semenea. Iar Cardan a fost frațelul Prințului Daiv. Așacă, da, folosea lăta lui față de Madocăcântărit în parter, dar nu întrutotul. Nu poate renunța la doină de răzbunare pe care o are, deși nici nu mai știe bine a supra cui a runcăvina. — De aceea poartă căpăstrul? Întreb. Tierna se încruntă. — A avut loc un incident. Aceașăpedeapsă a fost mai bună decât a răsăfălătele. Tierna năvorbitoricio datăat de mult cu mine și, chiar și acum, bănuiescăvorbăște în mare parter cu el însuși. Totuși, dacă se așteaptă să cred că i-a pus căpăstrul lui Hyacinthe pentru binele lui, îmi va fi greu să o fac. La Curtea Dinților, tot a te lucrurile îngrozitoare care mi s-au întâmplat se presupune că au fost spre binele meu. Ar fi putut probabil săgăseașăo cale prin care să-mi taie gâtul și să declare că a fost un cadou. Ne oprim la intrarea în sală mare. — Îmi permiți să te escortez înăuntru? mă întrebă Oakes, oferindu-mi

brațul lui. Lupine o fteață. Stângace, îmi lăsmânădea supra mâinii lui, așa cum îi văd pe ceilalți că fac. Simt a păsa rea pielii lui pe palma mea ca pe un gest neașteptat de intim. Observ cele trei inele de aur de pe degetele lui. Observ că are unghiile curate. Ale mele sunt coajuroase pe alocuri sauroase. Nu îmi sunt familiară Curțile din Tărâmul Zănelor pe timp de pace, dar nu cred că acesta este singurul

mo tiv ca re mă fa ce să simt v i bra țiile v io lente din a er. Pe ring ul de da ns, zâ nele se înv â rt în cercuri ca re se intersectea ză .Unele sunt în ținute cro ite din mă ta se sa u ca tifea , fă câ nd piruete a lă turi de cele în v eșminte țesute din frunze și sco a rță de co pa c, a ltele nu a u nimic peele. Printre peta le, fire de ia rbă , mă tă suri și ma teria le bro da te se întreză resc și ha ine o menești: trico uri, ja chete de piele, fuste din tul. Una dintrefemeile-că pcă un po a rță o ro chie din pa iete a rg intii peste pa nta lo nii din piele. Uria șii se mișcă destul de încet, a stfel încâ t mulțimea să po a tă fa ce lo c înjurul lo r, câ țin a g o blini da nsea ză , un tro l își înfig e dinții în ceea ce pa re a fi fica tul unui cerb, o g lug ă -ro șie își a ra njea ză pă lă ria a co perită de mă runta ie,ma i multe pix i plutesc printre ră dă cinile ca re a tâ rnă din ta v a nul în fo rmă de do m, nix ele își flutură pă rul încă umed, țe pă ind pline de entuzia sm. Îmia tra g e a tenția un trio de ho bi ca re jo a că ca s0 ta ne într-un co lț, po a te pentru a decide ce se v a întâ mpla cu o fa tă -spriț, pe ca re unul dintre ei o ține într-oco liv ie, cu picio a 0 rele prinse în miere. De cum intră m, Fă pturile se înto rc spre no i. Nu mă priv esc cu o ro a re, a șacum o fă cea u la Curtea Dințilo r, unde era m a de0 sea sco a să la pa ra dă dina întea lo r, în timp ce încerca m să -i mușc pe cei ca re mă ținea u ca ptiv ă și tră g ea m de la nțuri. În priv irile ca re mă urmă resc v ă d curio zita te, a mesteca tă cu o undă de a dmira ție - deși a cea sta este fă ră îndo ia lă fiepentru ro chia mea , fie pentru prințul pe ca re-l a m la bra ț. Aerul încă rca t de miresmele dulci a le flo rilo r și a le fructe0 lo r co a pte maa mețește câ nd îl tra g în piept. Zâ ne mici zum0 ză ie prin a er ca niște fire de pra f v ii. Mesele lung i și jo a se sunt pline cu mâ nca re: strug uri neg ri precum cernea la

puși a lă turi de mere a urii, pră jituri pudra te cu za hă r și peta le de tra nda firse îna lță în turnuri, ia r ro diile își v a rsă semințele ro șii pe fețe de ma să din mă ta se a lbă , ca re își tă ră sc ciucurii pe po dea ua de pă mâ nt bă tă to rit.Po ca lele de a rg int sunt a șeza te pe lâ ng ă ca ra fe cu v inuri - unul v erde ca ia rba , a ltul mo v ca v io letele, ia r cel de-a l treilea de g a lbenul pa l a lpicio rului-co co șului. Vio lo niștii și cimp o ierii împră știa ți prin sa la de ba l câ ntă melo dii ca re a rtrebui să fie diso na nte, da r no tele se împle0 tesc într-un zg o mo t delira nt și să lba tic, ca re îmi fa ce sâ neg ele să câ nte. Sunt și

performeri: jo ng leri ca re a runcă bile a urii în a er, preschimba te în a rg int în a inte de a fi prinse. Un a cro ba t cu co a rne pă șește într-un cerc a co perit de flo ri și își a rcuiește spa tele, în timp ce-și co nto rsio nea ză trupul, fă câ nd cercul să se înv â rtă . Câ tev a zâ ne o ftea ză încâ nta te. No billii își a ra tă zâ mbetele trufa șe, superio a re. Eu, ca re a m fo st sing ură a tâ t timp, mă simt de pa rcă m-a ș îneca într-unpo to p de șo a pte, sunete și pa rfumuri. Îmi strâ ng în pumn mâ na ca re nu-l a ting e pe Oa k și-mi înfig ung hiilezdrențuite în pernița deg etului ma re, ca să -mi pă strez o ex presie neutră . Durerea își fa ce efectul, limpezin0 du-mi ca pul. Nu țip a ! îmi sp un. Nu mușca p e nimeni! Nu p lâ ng e! Ghida no a stră a ra tă spre un po dium ușo r ridica t, unde Reg ina Unseelie stăpe un tro n de ma ng ro v ă , a le că rui ră dă 0 cini se întind precum tenta culele unei ca ra ca tițe eno rme. Reg ina Annet po a rtă o ro chie ca re este pe jumă ta tea rmură de piele, pe jumă ta te ex tra v a g a nță dra ma tică , ceea ce îi dă a erul că este pe ca le să se ridice și să lupte pe o scenă . Pă rul îi ca de despletit într-o ca sca dă de bucle neg re, prinse într-o co ro a nă de bo ug a inv illea purpurie. Are pâ ntecul ro tund, că ci po a rtă un co pil. Una dintre mâ inile cu g hea re i seîntinde pro tecto r peste burtă . Am înv â ța t multe lucruri în pă dure. Ți-a ș putea descrie felul în ca re zbo a răcio rile sa u ți-a ș putea spune cum să a duni pică turile de a pă de pe frunze, după furtună . Cum să dezleg i v ră jile celo r șa se Fă pturi ca re ca ută să leg emurito rii cu tâ r0 g uri necinstite. Da r nu a m înv â ța t nimic despre po litică . Și to tuși a m teribila senza ție că fieca re mișca re pe ca re a fă cut-o Reg ina Annet

de câ nd a m a juns a ici a fo st una pur ca lcula tă . Câ nd îl v ede pe Oa k a pro piindu-se, reg ina se ridică și fa ce o rev erență . — Vă ro g , nu v ă dera nja ți! spune prințul, prea tâ rziu. Oa k fa ce la râ ndul lui o plecă ciune, în mo d cla r surprins să o v a dăînsă rcina tă . Zâ nele nu se repro duc ușo r sa u repede și se zv o nea că Reg ina Annet a petrecut deca de întreg i tâ njind în v a n după un co pil. Fa c și eu o rev erență , plecă ndu-mi fruntea . Nu sunt sig ură ca re este etichetaex a ctă în situa ția de fa ță , da r sper că da că mă v o i pleca destul de a dâ nc și v o i ră mâ ne a șa destul timp, v a fi îndea juns. —Bună ta tea pe ca re ne-o a ră ți o ferindu-ne o dihnă și merinde este ma i multdecâ t a m fi îndră znit să cerem! spune

Oa k, o fra ză ca re nu a r fi putut să fie ro stită decâ t de cinev a educa t în curto a zie, de v reme ce sună po litico s, deşidinco lo de cuv inte ră mâ n multe lucruri nespuse. —Şi cu ce a m putea să v ă fa cem şederea ma i plă cută în co ntinua re?întrea bă Reg ina Annet, în timp ce îşi reia lo cul pe tro n, cu a juto rul unui g o blin. —Am a uzit că Vără jito a rea -Ciulin să lă şluieşte în a dâ ncul mla ştinii dechipa ro şi de pe tă ră mul tă u. Ştim că cei ca re o ca ută a co lo o fa c cu riscul pro priei v ieţi. Cerem drum drept pâ nă la ea , da că ni-l po ţi o feri. — Şi cu ce sco p o că uta ţi? Priv irea reg inei a lunecă ev a ziv . — Se zice că ea po a te să g ă sea scă to a te lucrurile pierdute, îi ră spunde Oa k.Po a te chia r să v a dă v iito rul. Da r no i v rem să a flă m despre trecut. Reg ina Annet zâ mbeşte într-un fel ca re mă fa ce să mă îng rijo rez. — Nu v rea u să mâ nii Îna lta Curte, pierzâ ndu-le prinţul. Aş putea să îţi o ferun însemn pe ca re să îl treci pe ta lpa încă lţă 0 rilo r, a stfel încâ t a cestea să te po a rte direct la mla ştină . Oa k îşi deschide g ura , g a ta să îi mulţumea scă , ca să ne putem v edea dedrum.

— Da r, zice Reg ina Annet, să ne o prim o clipă a supra co m0 pa nio nilo r tă i. Okelpă , o g a rdă de co rp şi o reg ină că zută . Priv irea i se îndrea ptă spre mine. — Să nu crezi că nu te cuno sc, Suren, fiică a g heţii. Priv irile ni se întâ lnesc, ra pid şi o stil, îna inte să po t fa ce cev a . —Şi Hy a cinthe, co mpletea ză Oa k. Pe ca re m-a ş bucura să -l primesc îna po i. —Prizo nierul tă u? Reg ina Annet ridică din sprâ ncene. —Îl v o m ţine închis deo ca mda tă , a stfel încâ t să nu fii nev o it să jo ci ro lultemnicerului în ca sa mea . —Nu este o co rv o a dă , spune Oa k. Indiferent de pă rerea pe ca re o a i despremîne, cuno sc da to ria pe ca re o a m fa ţă de un duşma n ca ptura t, ma i a les a v â nd în v edere că ta tă l meu este un pic ma i mult respo nsa bil pentrublestemul ca re s-a a bă tut a supra a cestuia . Eu sunt cel ca re a r trebui să îl supra v eg heze. Reg ina Annet zâ mbeşte. —Uneo ri da to ria te po a te pune la încerca re. Atâ ta v reme câ t to a tă lumea seco mpo rtă cum se cuv ine, îl v o i îna po ia nea 0 tins. Vă îndrepta ţi spre no rd a tunci, nu-i a şa ? —Eu, da . Prinţul pa re îng rijo ra t. — Îna lta Curte nu îl v a a juta pe ta tă l tă u, nu-i a şa ? co nti0 nuă reg ina ,cercetâ ndu-l pe Oa k. Acesta nu ră spunde, ia r ea dă din ca p, de pa rcă tă cerea lui a r fi ră spusulde ca re a re nev o ie. — Aşa da r a i ră ma s sing ur în încerca rea de a -l sa lv a

pe Ma do c.

Reg ina se a plea că în fa ță pe tro nul ei. — So ra a ceea a ta știe mă ca r că ți-a i a suma t a cea stă misiune? J ud e, nu-l p utem lă sa să mo a ră , p ur și simp lu! Asta a sp us Oa k p e câ nd d elirași era d o a r p e jumă ta te co nștient. De a ceea pa re o bo sit și neliniștit, de a ceea este dispus să înfrunte perico lelecu do a r un ca v a ler a lă turi. De a ceea el și Tierna n a u ev ita t a tâ t de multe dintre întrebă rile mele. Pentru că La dy No re l-a lua t pe ta tă l lui a do ptivprizo nier. Și de v reme ce Ma do c este un tră dă to r, a lung a t din Elfha me, nimeni a ltcinev a nu a fo st dispus să ridice un deg et ca să -l a ducă îna po i. — Ce bă ia t a scultă to r eștil zice Reg ina Annet câ nd v ede că Oa k nură spunde. Prințul strâ ng e din buze. Inima îmi ba te de do uă o ri ma i ta re în piept. Da că mi-a a scuns a sta , a fă cut-o cu un sco p. Po a te a fo st do a r pentru că s-a g â ndit că a m mo tiv e să nu îl pla c pe Ma do c, de v reme ce a cesta a fo st un a lia t a l Curții Dințilo r. Sa upo a te că știa că interesele no a stre nu se v o r supra pune câ nd v o m a jung e la Cita delă , eu do rindu-mi să o înfrunt pe La dy No re, ia r el că u0 tâ nd sâneg o cieze cu ea . — S-a r putea ca Îna lta Curte să nu-mi fie recuno scă to a re pentru că te a jut,spune Reg ina Annet. S-a r putea chia r să mă pedepsea scă pentru ro lul pe ca re îl jo c în pla nul tă u. Se pa re că mi-a i bă g a t neca zul în ca să , Oa k dinElfha me. Nu a șa se cuv ine să -mi ră splă țesti g enero zita tea l Acum, după ce a m înțeles cum s-a juca t Oa k cu mine, înțe0 leg cum s-a juca tReg ina Annet cu el. Reg ulile zâ nelo r leg a te de o spita lita te sunt ex trem de spe0 cifice. Spreex emplu, inv o câ ndu-le, Ma do c a reușit să co n0 v ing ă Îna lta Curte să îi permită lui, Lo rdului J a rel și lui La dy No re să intre în Elfha me fă ră canimeni să le a ting ă mă ca r un fir de pă r de pe ca p, deși Ma do c a v ea o a rma tă ca mpa tă chia r la ma rg inea uneia dintre insule. Însă , după ce a cesta a ridica t spa da și a încă lca t reg ulile o spita lită ții, ei bine,

to a te înțeleg erile a u că zut. Cei de la Curtea Mo liilo r s-a u decla ra t g a zdele no a stre, a șa că sunt o blig a țisă a ibă g rijă de no i. Cu ex cepția ca zului în ca re ne-a m do v edi niște o a speți ră i. Atunci a r fi liberi să fa că o rice po ftesc. Da r ce a r putea Annet să v rea de la Oa k? O fa v o a re pentru co pilul einenă scut? Că pă strul? Ca pul mo ștenito rului din Elfha me? — Da că so ra mea v a purta cuiv a pică pentru a cea stă

situa 0 ție, a spus Oa k, îmi v a purta mie și do a r mie. Reg ina Annet ră mâ ne pe g â nduri. — Dă -mi mâ na ! zice ea , în cele din urmă . Oa k o a scultă , înto rcâ ndu-și pa lma în sus. Reg ina își împung e v â rfuldeg etului cu un pumna l pe ca re l-a desprins de la cureaua din jurul încheieturii și a po i desenea ză un sim0 bo l pe pielea prințului. — Tra sea ză -l pe tă lpile încă lță rilo r și v ă v eți g ă si ca lea prin mla ștină . Ușurința cu ca re ne-a o ferit ceea ce ne do rea m a ra tă cla r că a nticepa ză căv a o bține cev a de la no i ma i tâ rziu. Cev a ce nu i-a m da a cum, da că ne-a r cere. — Îți suntem pro fund recuno scă to ri! spune Oa k, ca re își înclină ca pul spre ea . Pa re un semn că trebuie să fa c o no uă rev erență . — Ia u ex trem de serio s o blig a țiile de g a zdă , ne a v ertizea ză Reg ina Annet, a po i îi o feră un zâ mbet mic și stra niu lui Oa k. Puteți pleca de diminea ță . În a cea stă sea ră desfă ta ți-v ă în să lile mele! Veți a v ea nev o ie de un stro p decă ldu ră a co lo unde merg eți. Undev a , în a pro pier, un no u g rup de muzica nți începe o melo die stra nie. În timp ce ne îndepă rtă m de po dium, Tierna n își la să mâ na pe bra țul lui Oa k.

— Nu-mi pla ce ce se întâ mpla . Îmi cro iesc drum prin mulțime. Gâ ndurile îmi sunt încă l0 cite. Îmi a duca mînte că Hy a cinthe a spus că La dy No re a co munica t cu Oa k. Trebuia să o fa că da că v o ia să se a sig ure că prințul știe că ea îl a re pe ta tă l lui. Și, indiferent de ce a lte intenții a r a v ea , indiferent de ce mi-a spus mie, Oa k v rea să o bțină liberta tea ta tă lui să u mult ma i mult decâ t își do rește să oo prea scă pe La dy No re. Da că a ș fi fo st în lo cul suro rii lui, nu l-a ș fi trimis în no rd, în co ndițiile în ca re sco purile lui s-a r putea să nu co incidă cu a le ei. Sco purile lui a pro a pe cu certitudine nu co incid cu a le mele. — Reg a tul Elfha me îți so liciată a juto rul! îi a runc în fa ță p ro 0 p riile cuvinte, mâ râ ind . Oa k nu a ra tă nici pe jumă ta te a tă t de v ino v a t pe câ t mă a ștepta m să fie. —Ar fi trebuit să -ți ex plic situa ția cu Ma do c. —Mă întreb de ce te-a i decis să nu o fa ci, zic, pe un to n ca re indică ex a cto pusul. Mă priv ește în o chi cu a ro g a nța reg a lită ții. —To t ce ți-a m spus este a dev ă ra t. —Da , înșeli a șa cum o fa c to ți cei din No bilime. Cu tru0 curile și cuo misiunile ta le. Nu-i ca și cum a i o pțiunea de a spune minciuni. Cu co lțul o chiului o bserv că Tierna n s-a retra s din co nv er0 sa ția no a stră .Ca v a lerul se îndrea ptă spre ma sa

de ba nchet și spre v inuri. Oa k o ftea ză și în cele din urmă a ud cev a ca re sună a mâ h0 nire strecurâ ndu-i-se în v o ce. — Wren, a i destule mo tiv e ca să nu te încrezi în mine a cum, da r chia r a m deg â nd să o o presc pe La dy No re. Și cred că o putem fa ce. Deși plă nuiesc să îl a duc îna po i pe Ma do c, v o m fa ce și o fa ptă despre ca re nimeni nu v a puteaspune că nu a fo st în serv iciul Reg a tului Elfha me. Indiferent de neca 0 zurile ca re mă v o r a ștepta pe mine, tu v ei fi o ero înă .

Nu sunt prea sig ură că a m fo st v ă zută a stfel v reo da tă , nici mă ca r de că treo a menii pe ca re i-a m sa lv a t. — Și da că ho tă ră sc să -mi v ă d de drum? Mă v ei leg a de mâ ini și mă v ei tâ rîdupă tine? Mă priv ește cu o chi de fa rso r pe sub a rca dele a urii a le sprâ ncenelo r. —Do a r da că mă zg â rii din no u. —De ce v rei să îl a juți? îl întreb. Ma do c a fo st dispus să se fo lo sea scă de Oa k cel puțin ca de un mijlo c princa re să o bțină puterea . —Este ta tă l meu, spune el, de pa rcă a sta a r trebui să fie îndea juns. —Eu merg în no rd cu sing urul sco p de a -mi distrug e ma ma și nu mi s-apă rut că te-a i g â ndit v reo clipă că a r fi ca zul să ezit, îi rea mintesc. —Ma do c nu îmi este pă rinte prin sâ ng e, zice el. Este perso a na ca re m-acrescut. El este ta tă l meu. Și, da , bine, e co mplica t. El a tâ njit mereu după cuceriri. Nici mă ca r după putere, ci după lupta însă și. Po a te pentru că a fo sto g lug ă -ro 0 șie sa u po a te că a cesta este pur și simplu felul lui de a fi, da r e o po rnire că reia nu i se po a te o pune. Nu sunt prea co nv însă că e ma i bine să fie v ă zută ca o po r0 nire că reia nu ise po a te o pune. — Stra teg iile era u la o rdinea zilei. Era u ca un jo c. Era u to tul. Din clipa înca re a întâ lniț-o pe ma ma mea și a a fla t cine m-a co nceput, din clipa în ca re a a fla t că a ș putea fi mo șteni0 to rul Reg a tului Elfha me, nu s-a putut o pri dinfă cut pla nuri și stra teg ii. După ce a fo st ex ila t în lumea murito rilo r, leg a t de v ra ja ca re îl împiedica să pună mâ na pe o a rmă , a fo st co mplet dev a sta t. Aînceput să lucreze ture la un a ba to r, do a r pentru a simți miro sul sâ ng elui. M-a înv ă ța t cum să lupt, câ nd lui îi era interzis. S-a implica t în po liticăa lă turi de v ecinii din ca r0 tier. Într-o lună i-a fă cut pe to ți să -și sa ră la bereg a te. Ultima v este pe ca re a m a uzit-o de la ei a fo st că o do a mnă înv â rstă l-a înjung hia t pe un tâ nă r în g â t, cu un stilo u.

Oa k își scutură ca pul, da r e cla r că îl iubește pe Ma do c,

chia r da că ştie că eun mo nstru. — E în na tura lui. Nu po t să neg că a a dus o a rma tă pe ță rmurile dinElfha me. Din ca uza lui a u fo st ucise Fă pturi. A dev enit un duşma n a l Îna ltei Curţi. L-a r fi ucis pe Ca rda n, da că a r fi a v ut o ca zia . Aşa că , indiferent decâ t îl iubeşte so ra mea pe ta tă l no stru, nu le po a te cere v a sa lilo r ei dev o ta ți să îl a jute. Ar da îng ro zito r să le cea ră Fă pturilo r să -şi rişte v iețile pentru ao sa lv a pe a lui, câ nd el este a cela ca re le-a pus în perico l de la bun început. Însă cinev a trebuie să o fa că , a ltfel v a muri. Acum sunt a tentă la ceea ce nu îmi spune. —Ți-a zis so ra ta că v rea ca tu să îl a juți? —Nu, recuno a şte el încetişo r. — Şi v rea ca tu să îl a juți? L-a m prins şi o ştie şi el. — J ude nu a ştiut ca re era pla nul meu, da r, da că a r fi să g hicesc cum sesimte a cum, a ş zice că e furio a să . Da r Ma do c a r fi v enit după no i da că a m fi fo st la a na ng hie. Am v â zut-o pe Îna lta Reg ină furio a să şi, indiferent de câ t de mult îl iubeştepe Oa k, nu sunt sig ură că îl v a ierta pentru că l-a a les pe ta tă l lo r în lo cul ei. Câ nd îl v a pedepsi pe prinţ, deşi Oa k e de a ltă pă rere, sunt a pro a pe sig urăcă îi v a pedepsi şi pe a ceia ca re l-a u a juta t. Da r, câ nd prinţul se întinde după mâ na mea , i-o strâ ng şi eu pe a lui şi simtplă cerea teribilă şi nerv o a să pe ca re mi-o trezesc deg etele lui împletite cu a le mele. — Ai încredere în mine, Wren! zice. Ajută -mă ! Seducă to r. Intrig a nt. Priv irea mi se îndrea ptă spre zg â rieturile de pe o bra zul lui, ca re pa r încăno i. Semne pe ca re eu i le-a m fă cut şi pentru ca re încă nu m-a pedepsit. Oricâ t de secreto s a r fi, o ricâ t de nebu0 neşti i-a r fi mo tiv ele pentru ca re-şiiubeşte ta tă l, îmi pla ce fa ptul că ține la el.

—Vo i v eni cu tine, spun. Deo ca mda tă . —Mă bucur. Prinţul îşi trece priv irea prin sa lă , peste No bili de la Curtea Mo liilo r, pesteda nsurile şi o rg iile din jur. Apo i îmi o feră zâ m0 betul lui ca a rg intul-v iu, g enul a cela de zâ mbet ca re mă fa ce să cred că suntem prieteni ca re co nspirăîmpreună . — De v reme ce eşti într-o pa să bună , po a te că v ei şi da nsa cu mine. Uimirea mea trebuie să fie ev identă . — De ce? Prinţul zâ mbeşte. —Pentru a să rbă to ri fa ptul că merg i ma i depa rte cu a cea stă misiune.Pentru că suntem la o petrecere. Pentru ca Reg ina Annet să nu crea dă că a v em cev a de a scuns. —Şi a v em cev a de a scuns? întreb. Zâ mbeşte ma i la rg , tră g â ndu-mă spre petrecă reţi. — Înto tdeauna . Ezit, da

r o pa rte din mine și-a r do ri să fie co nv însă . —Nu știu să da nsez. —Eu a m fo st educa t în to a te a rtele de la curte, îmi zice el. Dă -mi v o ie să -ția ră t. Îl la s să mă co nducă în mulțime. Da r, în lo c să mă ducă spre unul dintreda nsurile în cerc, el mă tra g e într-o pa rte, ca să a v em lo c să ex ersă m. Mă ră sucește și îmi a ra tă o mișca re, a șteptâ nd să o repet în o g lindă . — Te g â ndești v reo da tă cum a r fi să fii din no u reg ină ? Îmi șo ptește, cubuzele lipite de o bra zul meu, în timp ce ex ersă m pa șii.

Mă retra g și-l priv esc lung . Oa k își ridică mâ inile, predâ ndu-se. —Nu a m g â ndit-o ca pe o întreba re-ca pca nă . —Tu ești a cela ca re v a do mni, îi rea mintesc. —Nu, zice el, cu o chii la ceila lți da nsa to ri. Nu cred că o v o i fa ce. Mă g â ndesc că , pâ nă la urmă , Oa k a ev ita t tro nul a pro a pe întrea g a v ia ță .N-a m uita t cum m-a m a scuns sub pa tul lui în timpul Luptei cu Șa rpele. Alung imedia t a mintirea a cea sta din minte. Nu v rea u să mă g â ndesc la cumera pe a tunci. Cum nu v rea u nici să mă g â ndesc că , în ciuda a v ertismen0lo r lui Hy a cinthe, sunt g a ta să ciug ulesc din pa lma prințului,blâ ndă ca o po rumbiță . E prea simplu. Sunt a htia tă după bună ta te. Ahtia tă după a tenție. Vrea u,v rea u și to t v rea u. — Ar trebui să mâ ncă m cev a , zic. Av em o că lă to rie lung ă îna inte. Deși trebuie să -și fi da t sea ma că este o scuză , îmi dă dru0 mul din bra țelelui. Ne cro im drum prin mulțime, spre o ma să de ba nchet, încă rca tă cudelica tese. Oa k pune mâ na pe o ta rtă cu umplu0 tură din fructele a urii a le zâ nelor și o ta ie pe jumă ta te, o fe0 rindu-mi una dintre pă rți. Deși eu a m fo stcea ca re a pro pus să mâ ncă m, rea lizez că t de fo a me îmi este cu a dev ă ra t a bia după ce ia u prima îmbucă tură . J ena tă , îmi to rn un pa ha r cu a pă dinca ra fa preg ă tită pentru a fi a mesteca tă cu v inul și îl da u pe g â t. Oa k își pune un pa ha r cu v in, nedilua t. — Îmi po ți spune cum a i a juns să tră iești... Se o prește, de pa rcă a r încerca să g ă sea scă cuv intele po triv ite. — Așa cum o fă cea i?

Îmi a duc a minte câ t de a tentă a m fo st ca el să nu a fle. Cum a ș putea să îiex plic felul în ca re timpul pă rea să -mi sca pe printre deg ete, felul în ca re a m dev enit din ce în ce ma i deta 0șă tă , ma i puțin ca pa bilă să -mi întind mâ na casă ia u ceea ce îmi do rea m? Nu-i v o i permite să -i fie milă de mine și ma i mult decâ t îi este deja . — Ai fi putut să v ii să mă v

ezi, îmi zice. Da că a v ea i nev o ie de cev a . Asta mă fa ce să
râ d. — Pe tine? Se încruntă la mine cu o chii lui de chihlimba
r. — De ce nu? Imensita tea mo tiv elo r îmi ta ie respira ția .
Este prinț a l Reg a tului Elfha me,ia r eu sunt co pilul că zut
din g ra ții a l uno r tră dă to ri. El se împrietenește cu to a tă
lumea , de la tro lul ca re stă de g a rdă la intra re la to a te a
cele do mnițede la Îna lta Curte despre ca re a v o rbit Tierna n,
în v reme ce eu mi-a m petre0 cut a ni în șir sing ură , în pă
dure. Și, ma i a les, pentru că i-a r fi pututcere suro rii lui să -
mi permită să ră mâ n pe Insulele Mișcă to a re și nu a fă cut- o
. — Po a te că a m v rut să pă strez fa v o a rea a ceea pe ca re
încă mi-o da to rezi,zic. Asta îl fa ce să ră dă . Ideea că Oa k a r
putea să mă pla că este la fel deca ra g hio a să ca a ceea că so
a relui i-a r putea plă cea fur0 tuna , da r a sta nu mă împiedică
să mi-o do resc. Pe mine, cu dinții mei a scuțiți și pielea rece. E
a bsurd. E g ro tesc. Și, cu to a te a cestea , după felul în ca re
mă priv este, a pro a pe că pa re cuputintă . Îmi închipui că a
cesta este pla nul lui. Vrea să fiu fermeca tă de el, a stfel încâ t
să -i ră mâ n a lă turi indife0 rent de ce îmi v a cere. Fă ră îndo
ia lă îșiînchipuie că to t ce tre0 buie să fa că este să -mi a co
rde puțină a tenție și câ tev a zâ m0 bete. Se a ștea ptă să fiu la
fel de ma lea bilă ca do mnițele de la Curte. O pa rte a tâ t de
ma re din mine v rea să cedeze și să se pre0 fa că a lă turi de el,
ia r rea cția mă umple de furie fierbinte. Da că v rea să mă v
ră jea scă , mă ca r să -l fa c să muncea scă pentru a sta . Nu
măv o i mulțumi cu zâ mbete și un da ns. Îl v o i demo sca . Îmi
v o i demo nstra - ne v o i demo nstra a mâ nduro ra - că flirtul
lui nu este sincer. Mă a plec spre el,a șteptâ ndu-l să se retra g ă
, din instinct. Să își a ra te repulsia . Da r el mă pri0 v este do a
r, curio s. Cum mă tra g ma i a pro a pe, o chii i se mă resc
puțin. — Wren, șo ptește. Nu sunt sig ură da că este un a v
ertisment sa u nu. Ură sc fa ptul că nu știu. Mă a ștept ca în
fieca re clipă să tresa ră sa u să se retra g ă câ nd îmi la s mâ
nape umă rul lui, a po i mă ridic pe v â rfurile deg etelo r și îl
să rut. E ridicol. Să îl să rut e un a ct pro fa n. Îmi dă sa tisfa
cția teri0 bilă pe ca re o a icâ nd spa rg i un po ca l de crista l.
Se întâ mplă repede. Do a r a pă sa rea g urii mele usca te pe
buzele lui. Osenza ție scurtă de ca tifela re, că ldura respira ției
lui, a po i mă retra g , cu inima bă tâ ndu-mi să -mi spa rg ă
piep0 tul de spa imă , a șteptâ ndu-mă să fiedezg usta t. Co nv

însă că l-a m pedepsit a şa cum merită pentru că a încerca t să flirteze cumine. Simt pa rtea furio a să şi să lba tică din mine a tâ t de a pro a pe de supra fa ță ,încâ t a pro a pe că îi po t miro si bla na îmbiba tă în sâ ng e. Vrea u să ling zg â rieturile pe ca re i le-a m fă cut. Oa k nu pa re a la rma t însă . Îmi cercetea ză chipul, de pa rcă a r încerca sădescifreze cev a . După o clipă îşi închide o chii, g enele blo nde mâ ng â indu-i o bra jii, şi sea plea că , lipindu-şi din no u g ura de a mea . Se mişcă încet, sprijinindu-mi ca pul cu o mâ nă . Un fio r îmi a lu0 necă pe şira spină rii şi pielea mi seîmbujo rea ză .

După ce se retra g e, nu ma i a re pe chip zâ mbetul lui co m0 plica t, pe ca re îla fişea ză de o bicei. În schimb, a ra tă de pa rcă a fo st pă lmuit. Mă întreb da că să rutul meu se simte ca a tunci câ nd eşti zg â ria t pe o bra z. S-a fo rţa t ca să ducă to tul la ca pă t? De dra g ul de a mă ține în a cea stămisiune? De dra g ul ta tă lui să u şi a pla nurilo r lui? Vo isem să îl pedepsesc, da r to t ce a m reuşit să fa c a fo st să mă pedepsescsing ură . Tra g a er în piept şi ex pir încetişo r. Priv irea îmi a lunecă de la Oa k şi îl v ă dpe Tierna n, ca re se îndrea ptă spre no i. Nu sunt sig ură câ t de multe a v ă zut, da r nu v rea u să a ud nimic din ce a r putea a v ea de spus în a cea stă clipă . — Îmi cer scuze, îi spun lui Oa k, da r a m da nsa t destul. Cred că mă v o iretra g e. Un zâ mbet îi a pa re în co lţul g urii. — Ştii unde să mă g ă seşti, da că te ră zg â ndeşti. Ură sc cum a ceste cuv inte îmia prind o bra jii. Mă a mestec în mulţime, sperâ nd că mă v a pierde din o chi. Mă blestempentru că a m fo st nesă buită . Îl blestem pentru că mi-a întuneca t mintea . Priv irea îmi trece pe dea supra da nsa to rilo r şi mă g â ndesc că trebuie săv o rbesc cu Hy a cinthe. Atâ ta vreme câ t to a tă lumea se co mp o rtă cum se cuvine, îl vo i îna p o ia nea tins.Asta a sp us Reg ina Annet, d a r se p rea p o a te ca no i să fi fo st d eja necuviincio şi. Po a te că fa p tul că a m venit a ici împ o triva d o rinţelo r Îna lteiReg ine este un p retex t suficient p entru a -l ține închis. Însă , chia r a şa închis cum este, po t merg e să v o rbesc cu el chia r a cum, fă răca nimeni să îşi dea sea ma . Po a te să mă a v ertizeze a şa cum trebuie, po a te să îmi spună to t ceea ce ştie. Ia u un pumn de ca sta ne pră jite şi le ro nţă i încetişo r, a run0 câ nd co jile pejo s, în timp ce mă îndrept spre ieşire. O zâ nă cu fa ță de pisică sfâ şie o buca tă crudă de ca rne pe o fa rfurie de a rg int.

Un că pcă un cu do uă ca pete

bea dintr-un po ca l ca re pa re, a şa cum îl ține între deg ete, destul de mic încă tsă a pa r0 țină unei pă puși. Îmi îndrept priv irea spre Oa k. E tra s la da ns de o fa tă surâ 0 ză to a re, cu pă ra uriu și co a rne de că prio a ră . Îmi închipui că v a uita imedia t de să rutul no stru în bra țele ei. Gâ ndul a cesta îmi dă cra mpe, a şa că mintea măindea mnă din no u să a jung la Hy a cinthe. Un bă rba t murito r sa re pe o ma să din a pro pierea mea , cu pă rul ră sfira t înşuv ițe subțiri. Are un chip ex presiv și o v ul0 nera bilita te fra g ilă ca re a tra g e priv irea . Bă rba tul își împing e o chela rii pe na s și începe să câ nte la scripcă . Câ ntecul lui este despre lo curi pierdute și că mine a tâ t de îndepă rta te încă tnu ma i reprezintă că mine. Câ ntă despre o dra g o ste a tâ t de intensă , încă t se co nfundă cu ura , și despre la nțuri ca re sunt ca niște enig me din trecut și nuîl ma i țin prizo nier, da r nici nu po t fi înfrâ nte. Din instinct, ca ut v ră jile, da r nu v ă d niciuna . Pa re să se a fle a ici din pro priev o ință , deși mi-e g ro a ză să mă g â ndesc câ t de ta re s- a r putea înșela în priv ința a udienței lui. Cu to a te a ces0 tea , Reg ina Annet zice că este o g a zdăcinstită . Atâ ta v reme câ t respectă reg ulile înto rto chea te din Tă râ mul Zâ nelo r, s-a r putea trezi a do ua zi de diminea ță în pa tul lui, cu buzuna relepline de a ur. Bineînțeles, nimeni nu-i v a spune reg ulile, a şa că nu v a ști da că înca lcăv reuna . Cu a cest g â nd în minte, mă înto rc și stră ba t restul drumu0 lui ce mi-a ră ma sprin mulțime, câ t de repede po t.

Ca pito lul 7 Trec pe lâ ng ă g ă rzi plictisite, ca re a runcă priv iri hă mesite în direcția mea .Nu mă urmă resc însă , fie pentru că le este interzis să -și pă ră sea scă po sturile, fie pentru că a ră t prea slă bă no a g ă ca să le serv esc drept ma să . Oda tă ce nu se ma i v ă d, o ia u la fug ă . Trec pe la întretă ie0 rea de co rido a re,a co lo unde Lupine a v o rbit despre ca merele incrusta te cu pietre prețio a se de lâ ng ă celule, a tâ t de repede încă t a pro a pe mă împiedic. Gâ ndurile îmi a lea rg ă la fel de iute ca picio a rele. Am să ru0 ta t do uăperso a ne îna inte de Oa k. Pe bă ia tul că ruia îi plă cea u fo curile și, ma i tâ rziu, pe una dintre zâ nele-co pa c. Niciunul dintre a cele să ruturi nu mi s-a pă ruta tâ t de blestema t ca a cela pe ca re l-a m împă rtă șit cu prințul, deși a u fo st și a celea blestema te. Asta este pro blema câ nd tră iești

din instinct. Nu g â ndesc. Niv elul de jo s a re un miro s umed, minera l. Aud pa znici v o rbind ma i în fa ță , a șa că mă streco r cu g rijă pâ nă la co lțul co rido rului și a runc o priv ire. Ușa uria șă din cupru pe ca re o pă zesc este cu sig ura nță cea ca re dă spre celule,că ci pe ea sta u scrijelite cuv inte le Fie ca suferința să înno bileze. Unul dintre pa znici este un ca v a ler cu pă rul de culo a rea tra nda firilo r ro șii. Femeia pa resă pia rdă un jo c de za ruri în fa ța unui ba ucha n² râ njit, cu urechi lung i. Amâ ndo i po a rtă a rmuri. Femeia a re o spa dă lung ă la șo ld, în v reme ce ag o blinului este curba tă și prinsă la spa te. Sunt o bișnuită să mă streco r în pă dure și să o pă ră sesc fă ră să fiu bă g a tă dese a mă , da r nu prea a m ex periență în pă lă v ră g ea la ca re m-a r putea a juta să - i pă că lesc pe pa znici, ca să po t trece de ei. Îmi ia u inima -n dinți însă și mă ro g ca limba să nu mă tră deze. În clipa a ceea simt o bă ta ie pe umă r. Mă ră sucesc, îng hi0 țindu-mi strig ă tul,și da u na s în na s cu J a ck a l La curilo r. — Po t să -ți g hicesc pla nul, zice el, a ră tâ nd ma lițio s și mul0 țumit, precum

cinev a ca re a sco s la iv ea lă o bâ rfă delicio a să . Ai de g â nd să îl eliberezi peHy a cinthe. — Vrea u do a r să -i pun niște întrebă ri, zic. — Deci nu v rei să -l eliberezi din închiso a re? Ochii lui v erzi sunt a luneco și. Aș v rea să neg , da r nu po t. La fel ca tuturo r Fă pturilo r, limba mi se lea g ă -ng ură câ nd încep să spun o minciună și, spre deo sebi re de Oa k, eu nu știu cum să fa c să -mi a lunece cu ușurință înșelă ciuni de pe buze. Do a r pentru căv rea u să -l eliberez, nu însea mnă că o v o i și fa ce. — Aa a h, zice J a ck, interpretâ ndu-mi co rect tă cerea ca pe o co nfesiune. Eiubitul tă u? Tră im într-o ba la dă ? — O ba la dă de g ro a ză , po a te! mo rmă i. —Fă ră îndo ia lă că a sta v a dev eni pâ nă la fina l, co mentea ză el. Mă întreb cine v a supra v iețui ca să o co mpună . —Ai v enit ca să mă pro v o ci? îl întreb, frustra tă . Să mă o prești? Nu sunt sig ură câ t de puternică este o kelpă sco a să din a pă , câ nd ia fo rmaunui bă rba t. — Am v enit să te surprind, zice el. Nu sunt minuna te surprizele? Strâ ng din dinți, da r nu zic nimic o v reme. Po a te că nu sunt eu în sta re să -lv ră jesc cu v o rbe dulci ca mierea , da r știu ca re este puterea resentimentelo r. — Trebuie să do a ră felul în ca re a v o rbit Tierna n cu tine. O fi J a ck un flă că u v esel, da r po t să pa riez că este și unul meschin. — Po a te că nu te-a r dera nja da că Tierna n s-a r fa

ce de răsun în fața prințului? Pentru că da că prizonierul ar dispărea, no bilul care va lăsa reafostvăzută ultima oară cu el s-ar face fără îndoială de răsun. Nu am de gând să îl eliberez pe Hyacinthe. Nici măcar nu cred că aș putea să o fac. Dar nu e nevoie ca Jack să știe tot asta. Nu face decât să joce rolul

pe care mi l-a alocat. Jack se gândea la spusele mele și pe buze îi înfloarește un zâmbet. — Și da că aș face un zgomot puternic? Poate că gârziile și-ar abandona sturiele ca să vadă despre ce este vorba. Ce mi-ai oferi la schimb? — Ce vrei? îl întreb, afundându-mi mâinile în buzuna re, de unde scoțofeca în formă de lebedă pe care am furat-o de la Habetro. Asta este frumoasă. — Să-novăd! pufăie el. Ar fi o insultă să fii înjunghiat cu ea. — Atunci nu-ți încerca norocul! mârâi ușor, că utându-mă i depărte. Da u la o parte biletul de la Bogdana și cutia de chibrituri de la motel. Nua m prea multe în buzuna rele de la rochie, dar nu-i ca și cum aș avea prea multe în gulerul. Apoi degretele mi se strâng în jurul vâlpilor de argint cu o chide peridot. O scoț și o țin în palmă, nefiind prea dispusă să-i oarăt lui Jack. — Ce e aia? mă întreabă el. Îmi deschid palma. — Una din doartrei bucăți. Dintr-un joc al Nobilimii. Sunt mândră derăspunsul meu, care este în același timp adevărat și o mitecel mai importantă detaliu. Învăț cum să vorbesc ca ei. — Nu ai furat-o? mă întreabă, gândindu-se probabil la căt de amărâtă era când m-a cunoscut. — E a mea, îi spun. Nimeni nu ar putea contestă asta. Jack prinde vâlpăcudouă degretele. — Prea bine. De acum va fi a mea, presupun, de vreme ce nu ai nimic mai bun. În schimb, eu îi voi îndrepta pe pașnici pe o pistă falsă. Îmi încordez mâna ca să mă abțin să fur înapoi vâlpămică. Îmi surprinde

gestul și zâmbete. Îmi dau seama că îi place pra da mai mult acum, știind că nu am vrut să-i o dau. — La semnalul meu, zice. Ascunde-te! — Aștea ptă! îl avertizez, dar s-a pus deja în mișcare. Holul este luminat de bașjuri care împreăștie o lumină verzuie, bolnavicioasă, ce face pereții de piatră să pară acoperiți cumușchi. Lămpile sunt destul de spațiate încăt pot să mă strecoar într-o fîridă și să rămână ascunsă în umbră, ațatavremecât nimeni nu se uită preaîndea proape. Îmi țin respirația. Aud că nitul co

pitelo r, a po i ura le a sur0 zito a re şica ra g hio a se, înso ți te de strig ă te. — Aceea este spa da mea ! ți pă ca v a lerul cu pă rul de culo a 0 rea tra nda firilo r, a po i îl v ă d pe J a ck a l La curilo r a lerg â nd câ t îl țin picio a rele, în fo rma lui de ca l, râ zâ nd și strâ ng â nd în dinți o sa bie stră lucito a re de a rg int. Ca v a lerul intră în ra za mea de v edere. — Câ nd te v o i prinde, a m să te înto rc pe do s, ca pe o bro a scă ! strig ă ea , a lerg â nd după J a ck. Ba ucha nul o urmea ză îndea pro a pe, cu sa bia sco a să . După ce se îndepă rtea ză îndea juns, mă streco r din întu0 neric. Mă îndreptă ra pid spre ușa cu leg ă turi din cupru ca re dă spre celule. Ro cile din jurul uşii sunt înțesa te de crista le ca re stră lucesc puternic, în co ntra st cu pia tra ma tăși g ri. Tra g ză v o rul și pă șesc înă untru. To a te ca merele sunt ca încă perile dintr-o peșteră , sta la g mitele și sta la ctitele func0 ți o nâ nd pe po st de ba re. Sea mă nă destul de mult cu râ n0 duri peste râ nduri de g uri, cu râ nduri peste râ nduride dinți îng ro zito ri. În unele dintre celule se mișcă siluete, ca re se tra g ma i a pro a pe, ca să clipea scă la mine din întuneric.

O mâ nă cu g hea re ță șnește printre g ra tii, încercâ nd să mă a puce de bra ți. Sa r ca să nu mă a jung ă și îmi tra g ro chia din strâ nso a rea ei. Pă șesc ma i depa rte, tremurâ nd. Ma jo rita tea celulelo r sunt g o a le, da r într-una dintre ele v ă d un trito n. Po dea ua celulei lui este umedă , însă nu sufi0 cient încă t a cesta să stea co nfo rta bil. So lzii i s-a u mă tuit și s-a u usca t. Mă priv ește cu o chi ca re a upă lit cu to tul, în ca re pupilele a bia se ma i discern de iris și de a lbul o chiului. Se a ude un fo șnet de cea la ltă pa rte și, câ nd mă înto rc, des0 co pă r o fa tă ca rese jo a că cu o pietricică pe ca re o a runcă în a er și o prinde în pumni. Pentru o clipă îmi zic că e un fa rmec, da r câ tev a secunde ma i tâ rziu îmi da u sea macă fa ta este cu a dev ă ra t o m. Ara tă ca și cum a r putea fi de v â rsta mea și pă rul îi e de culo a rea pa ielo r. Peo bra z a re o v â nă ta ie. — Aș putea primi un stro p de a pă ? Îmi spui, te ro g , câ tă v reme trebuie să ma i ră mâ n a ici? îi tremură v o cea . Îi urmă resc priv irea spre ba zinul din lemn dintr-un co lț a l să lii, dema rg inea că ruia a tâ rnă un po lo nic din cupru, pă ta t de co clea lă . Fa ta împing e un ca stro n din cera mică spre ba re și își ridică priv irea rug ă to a re lamine. — Ai v ă zut pe a ici un bă rba t cu o a ripă în lo c de bra ți? o întreb. Murito a rea se

ridică repede în picioare. — Nu ești unul dintre pașnici! Afund puțin în bășină și scoți niște apă, apoi i-o totm fetei în bătă. Deviza vi, tritoarul scoate un scâncet. Cobor din nou puțin în bășină și îl stropește cu apă. — Tipul cu apă ? șoptește fata. E acolo, în câmp. Muritoră îmi arată cudegetul spre fundul coridorului. — Vezi? Pot fi de ajutor. Dă-mi drumul și aș putea să te servesc!

E tragic că sunt singura ei speranță. Nu-mi disting din 0ții de prădător? Cât de înfricoșată trebuie să fie dacă vede în mine o posibilă aliată? Îl stropește pe triton din nou. Cu un oftăt, bărbatul se lasă la pământ, cubranhiile palpitând. Trebuie să-l gătesc pe Hyacinthe, dar, privind-o pe fată, nu pot să nu măgălesc la Bex, nesora mea. Mi-o închipui într-un loc ca acesta, fără să aibă pe nimeni care să o ajute și nicio cale de salvare. — Cum ai ajuns aici? întreb, știind că dacă aflu mai multe informații îmi va fi mai greu să plec. — Iubitul meu, spune fata. A fost lăsat. Am întâlnit o cretă turcă care mi-a spus că pot să-l câștig pe Dariu înăpăi dacă ameninț că voi să pășim. Fata se oprește, amintindu-și probabil că eu sunt una din trei creaturi. Da, uinsă din cap și aștepta înădă ajunsă să o convinsă să vorească din nou. — Am făcut rost de o lopată și am ieșit pe dealul bătut, unde totatălumeaspune că se întâmplă lucruri ciudate. În timp ce povestește, evăluiez stăla gumele și stăla ctele închise ei. Poate că una dintre ele ar putea fi fisura tădăcineva foarte puternic arărunca cu ceva foarte greu în ea, dar, de vreme ce aceste celule trebuie să fi fost construite pentru a ține înăuntrul căpcăuni, e puțin probabil că eu să am suficiență forță. — Apoi am fost înșefăcată. Și chestiile astea au zis că mă vor aduce dinaîntereginei lor, iar ea mă va pedepsi. Au început să-mi înșire ce cred ele că ar ordona să mi se facă. Totăte sugestiile păreau desprinse din filmul Puzzle mortă. Fata chicotește straniu, într-un fel care-mi spune că e în pragul isteriei. — Nu ai idei despre ce vorebesc, nu-i așa? Pentru că am trăit în lumea muritorilor, am oarecare idei, dar nu a reușit să-mi spună asta cum. E mai bine să-i dăștrăga tenția de la ce s-ar putea întâmpla.

— Aștea potăici! Își freacă fața cu o mână. — Trebuie să mă ajuți! Da, de celula lui Hyacinthe în câmpul coridorului. Stă pe jos, pe un covordăpăie. Are alături o tipsie cu

po rto ca le și că r0 nuri, precum și un ca stro n cu v in, a șeza t pe po dea , ca să po a tă bea din el ca un câ ine. Își ridică priv ireaspre mine, surprins, cu o chii lui de a metist mă riți. Și eu sunt surprinsă , pentru că nu ma i a re că pă stru. —Unde e? întreb, îng ro zită că s-a r putea a fla în po sesia Reg inei Annet. —Că pă strul? Își frea că o bra zul de a ripă . Observ câ tev a pene no i ca re i-a u a pă rut pe g â t.Blestemul se împră știe încet, da r se împră știe. —Prințul s-a temut că a r putea să ca dă în mâ inile celo r de la CurteaMo liilo r, a șa că i-a cerut lui Tierna n să mi-l sco a tă . —E la Oa k? zic, întrebâ ndu-mă da că a cesta a fo st a dev ă ra 0 tul mo tiv pentruca re i-a o rdo na t ca v a lerului să îl sco a tă . Întrebâ ndu-mă ce plă nuieste să fa că a cum cu el. Hy a cinthe dă din ca p. — Presupun că da , spune, a po i o ftea ză . To t ce știu e că nu ma i sunt o blig a tsă îl po rt, cel puțin pâ nă câ nd plecă m de la Curtea Mo liilo r. Plecă m? De a ceea ești a ici? Îmi scutur ca pul. — Te-a întreba t cev a Reg inaAnnet? Hy a cinthe fa ce do i pa și spre ba relecelulei. — Cred că v rea să -i întâ rzie pleca rea lui Oa k suficient timp încâ t să -și deasea ma da că a re de câ știg a t predâ ndu-l îna po i Îna ltei Curți, însă a sta a m dedus do a r din ce i-a m a uzit pe pa znici v o rbind.

— Crezi că so ra lui îl v rea îna po i? Hy a cinthe ridică din umeri. — Da că îl fa c pa chet și îl ex pedia ză , și a sta e ce își do rește J ude, Reg inaAnnet s-a r putea a leg e cu o reco mpensă , da r, da că se do v edește că Îna lta Curte susține misiunea lui Oa k, n-a r fi delo c bine pentru ea . Le ia cev a timpca să își dea sea ma ce își do rește Îna lta Curte și de a ceea e necesa ră întâ rzierea misiunii. Da u din ca p, fă câ ndu-mi ca lculele. — Da că Elfha me v rea să ne o prea scă ... Da că Îna lta Curte îl va fa ce p rizo nier p e p rinț d in d ra g o ste sa u d in furie,a tunci cine o va o p ri p e La d y No re? Vo i fi și eu închisă ? Și, d a că nu, câ t timp va trece p â nă câ nd mă va g ă si Bo g d a na ? — Nu știu, îmi zice Hy a cinthe, da r nu-mi da u sea ma da că ră spunde la oîntreba re nero stită sa u la to a te. Îmi co bo r și ma i mult v o cea . —Spune-mi despre puterile prințului ca g a nca na g h. Și ce i-a tra nsmis La dyNo re prin mesa jul ei. Nu ma i ești co nstrâ ns de că pă stru. —Eliberea ză -mă ! cere Hy a cinthe, cu o chii plini de înțele0 suri. Eliberea ză -mă și îți v o i spune to t ce știu! Desig ur. Altfel de ce a r fi încerca t să mă a demenea scă cu info rma țiile pe ca re le a v ea

? Nu în interesul meu. Ci pentru că v rea să ev a deze. Ar trebui să mă g â ndesc cum să supra v iețuiesc eu însă mi. Nu pentru a staa m co bo râ t în închiso a re. Da că îl a jut pe Hy a cinthe, a sta nu v a fa ce decâ t să -mi g a ra nteze și mie un că pă stru. Și, cu to a te a ceste a , nu știu cum a ș putea să îi înto rc spa tele și să plec, știindcă îl la s într-o cușcă . Nici Oa k și nici Tierna n nu s-a u purta t cu cruzime câ nd le era prizo nier, da r so a rta lui m-a îng ro zit o ricum. Curtea Mo liilo r a rputea însemna o so a rtă mult ma i cruntă . Oa k nu m-a r ierta nicio da tă însă .

Do a r da că ... nu a r a fla că eu a m fo st a ceea ca re l-a a juta t pe Hy a cinthe săev a deze. Nu m-a v ă zut nimeni întrâ nd a ici, în a fa ră de J a ck a l La curilo r. Ia r J a ck nu po a te să spună nimic, pentru că și el a fo st implica t. Po a te că a ș putea pă stra to tul secret, a șa cum și Oa k a pă s0 tra t secrete fa țade mine. — Pro mite-mi că nu v ei spune nimă nui - ma i a les nu lui La dy No re - despreOa k, despre mine sa u Tierna n, nimic ca re a r putea să ne pună în perico l sa u să ne de jo a ce pla nurile. Încerc să mă co nv ing sing ură că pla nul meu a r putea fi în a v a nta julprințului și că a r a v ea de câ știg a t da că co mplo tul Reg inei Annet a r fi cel puțin în pa rte dejuca t. Pâ nă la urmă , da că Hy a cinthe dispa re dinînchiso a rea ei, după ce ea a insis0 ta t să îl închidă , nu v a ma i putea să se numea scă prea ușo r o g a zdă bună . Da r, da că Oa k v a a fla a dev ă rul, el nu-mi v a v edea a cțiunile în a cea stălumină . Va crede că l-a m să ruta t ca să -i distra g a tenția câ nd îl înjung hia m pe la spa te. Va crede că to t ce a spus Tierna n despre mine este a dev ă ra t. Da r, da că nu fa c nimic, cel ma i pro ba bil Reg ina Annet nu îi v a da drumullui Hy a cinthe, sperâ nd că a stfel îl v a putea reține pe Oa k sa u că îl v a putea a demeni să se înto a rcă la Curte. Nu supo rt ideea ca a ltcinev a să fie ținut a șa cum a m fo st eu, închisăși nea juto ra tă . — Ajută -mă să ev a dez și nu v o i spune nimic nimă nui 0 ma i a les nu lui La dyNo re - despre tine, Oa k sa u Tierna n, ca re a r putea să v ă pună în perico l sa u să v ă de jo a ce pla nurile! jură Hy a cinthe ex empla r. Impo rta nța mo mentului câ ntă rește g reu pe umerii mei. — Deci cum te sco t de a ici? întreb, încercâ nd să mă co ncen0 trez a supraa cestui lucru, și nu a supra spa imei pe ca re o simt brusc pentru că a m lua t în pro priile mâ ini so a rta mea și pe a lui Hy a cinthe. Cercetez

sta la ctitele, că utâ nd un punct v ulnera bil.

— Fă lcile a cestea trebuie să se deschidă cumv a , da r nu v ă d nicio ca le! Hy a cinthe își înfig e deg etele în g o lul dintre ba rele ca niște dinți și a ra tă spreta v a n. — E cev a a co lo , sus, scris în pia tră . Unul dintre pa znici și-a ridica t priv ireacă nd v o rbea , de pa rcă a r fi citit cev a . Și-a miș0 ca t și picio a rele, ca și cum a r fi că uta t un lo c a nume în ca re a r fi trebuit să stea . — Nu a i a uzit ce a spus? îl întreb, neîncreză to a re. Își scutură ca pul. — Trebuie să fie pa rte din v ra jă . I- a m v ă zut buzele mișcâ n0 du-se, da r nu a ieșit niciun sunet. Mijesc o chii și desco pă r câ tev a râ nduri mici, mâ zg ă lite. Fa c do i pa și înspa te și reușesc să le descifrez. Da r nu este v o rba despre o pa ro lă ca re să deschidă ba rele ca niște dinți. Este o g hicito a re. Îmi ro tesc priv irea și v ă d cădea supra fiecă 0 reia dintre celule se a flă câ te una . Îmi zic că da că fieca re încă pere cere un a lt cuv â nt sa u o fra ză diferită ca săse deschidă , a r fi util să a i cev a ca re să ți le rea mintea scă , ma i a les că v in no i pa znici to t timpul. Nu to a tă lumea a re o memo rie perfectă și ex istă riscul ca ,da că un cuv â nt este uita t, celula să nu ma i funcțio neze nicio da tă . — Fiică a so a relui, citesc, menită însă no p ții, fo cul o fa ce să lă crimeze, ia rd a că mo a re îna inte să -i vină vremea , tă ia ți-i ca p ul și va rena ște. — O g hicito a re! mo rmă ie Hy a cinthe. Da u din ca p, g â ndindu-mă la câ t de mult a do ră Fă pturile jo curile. Îmi a duca minte că Ha betro t l-a numit pe Oa k Prințul Luminii. Mă g â ndesc la jo curile de cuv inte pe ca re le juca m cu nefa milia mea : Scra bble șiAna g ra me. La po emele pe ca re le-a m memo ra t din ma nua lele lui Bex și le- a m recita t v ev erițelo r. Încerc să -mi limpezesc mintea . — Luna ? Nu se întâ mplă nimic. Îmi co bo r priv irea și o bserv un cerc scrijelit în po dea ,

la mică depă rta re de lo cul unde sta u. Pă șesc în el și repet. — Lună . De a cea stă da tă , fă lcile scrâ șnesc, însă în lo c să se des0 chidă , celula semicșo rea ză , de pa rcă l-a r îng hiți pe prizo nier. Hy a cinthe lo v este în ba rele ca niște dinți, pa nica t. — Cum este deca pita tă luna ? — Se subția ză , zic, îng ro zită de ce era câ t pe ce să fa c. Da r a po i își rev ine. Șipo a te fi v ă zută drept fiica so a relui - a dică lumină reflecta tă și to a te cele. Indiferent de câ te ex plica ții a ș putea g ă si pentru ră spun0 sul meu, nimic nua r schimba fa ptul că a m fo

st cât pe ce să -l strivesc pe solda t. Chia r și a cum, că mișca
rea a înceta t, sunt încă îngrozită că fălcile s-a r putea
închide,sfârâmându-l în bucățele pe Hyacinthe. —Ai grijă !
șuieră el. —Spune-mi tu care este răspunsul corect a tunci!
mă râi eu. Asta îl face să tacă . Mă gândesc mai bine. Poate
un trandafir? Îmi amintesc vag că eram alături de nema
mai , a căsă la una dintre prietenele ei, și mă jucam în curtea
din spate, în timp ce femeia tundea tufele de trandafir. Am
auzit ceva legat de faptul că treabue tăia te ca petele flo
rilor, a stfel încât a nui v iitor să facă mai mulți boabici. Câ
t despre fiica soarelui... ei bine, plantelor le place so
arele,nu-i așa ? Și nu le place foarte mult. Și, ei bine, lumea co
nsideră trandafirii drept niște floari romantice, deci poate
că sunt menite nopții pentru că omenii își trăiesc poezile
de dragoste mai ales noptea ? Ultima parție îmi sună
puțin trăsă de păr, dar nu mă pot gândi la nimic mai bun.
— Am găsit ceva , zic, lipsa de încredere răsunându-mi clar
în voce.

Mostenitorul furat

Hy a cinthe mă priv ește sceptic, a po i o ftea ză . — Dă -i drumul! îmi zice. Mă a șez în cerc și respir a dâ nc. — Tra nda fir. Dinții scrâ șnesc din no u, ia r ta v a nul co bo a ră a tâ t de ra pid că Hy a cinthe sea runcă la po dea ca să nu fie ră nit. Din celula trito nului se a ude cev a ce sună a râ s, da r so lda tul îna ripa t nu sco a te nicio v o rbă . — Ești ră nit? îl întreb. — Încă nu, îmi ră spune cu bă g a re de sea mă . Da r nu cred că celula se po a temicșo ra ma i mult de a tâ t fă ră să fiu striv it ca o nucă . Altcev a era să sta u și să a ștept g la istig a , pentru a -i rupe blestemele, știind căeu sunt cea în perico l. Sa u să mă streco r prin ca sele murito rilo r, chia r să fug de co to ro a nțe. Da r să mă g â ndesc că din ca uza unei g reșeli pe ca re eu a șfa ce-o , o v ia ță s-a r putea sting e ca ... Fiică a so a relui. Menită no p ții. Ta ie-i ca p ul și va rena ște. — Lumâ na re! strig . Ca v erna de pia tră se zg â lțâ ie cu un scrâ șnet și ba rele se deschid ca dințiiunei flo ri ca rniv o re imense. Ne ho lbă m unul la a ltul, Hy a cinthe trecâ nd de la tero a re la râ s. Sa re în picio a re și mă înv â rte cu o mâ nă , a po i îmipla ntea ză un să rut în v â rful ca pului. —Fa tă încâ ntă to a re, minuna tă ! Ai reușit! —Trebuie să trecem și de pa znici, îi rea mintesc, jena tă de la udele primite. —Tu m-ai elib erat d in în ch iso are! Eu v o i face în așa fel în cât să ev ad ăm d inacest d eal, zice, cu o co n v in g ere care cred că izv o răște d in mân d rie. —Da r ma i întâ i, zic, spune-mi ce știi despre Oa k! To tul, de a cea stă da tă . Hy a cinthe se strâ mbă .

— Pe drum. Îmi scutur ca pul. —Acum. —Ce se presupune că a r trebui să îți spună ? mă întrea bă fa ta din celula ei,ia r Hy a cinthe îmi a runcă o priv ire ex a spera tă . —Nu a ici! îmi zice, fă câ nd o chii ma ri, ca să -mi sug ereze că mo tiv ul esteev ident: Fa ta ne po a te a uzi, la fel și trito nul. —Îi v o m elibera și pe ei, zic, a șa că nu co ntea ză . Pă nă la urmă , nu-i ca șicum a ș putea să intru într-o belea și ma i ma re în ca z că v o i fi desco perită . Hy a cinthe se ho lbea ză la mine, cu o chii ieșiți din o rbite. —Nu a r fi înțelept! —Numele meu este Gwen! strig ă fa ta . Vă ro g ! Pro mit că nu v o i spunenimă nui ce a m a uzit. Vo i fa ce o rice v reți v o i, da că mă lua ți și pe

mine! Îmi ridic privirea la scrisul de dea supra celulei sale. Încă o ghicitoare. Devoarea, dar nu are gură. Da că-i bine hrănit, crește repede și puternic. Da că îl uzi însă, i-aia dus moartea. Nu are gură, dar mă năncă... —Wren, aiauzit ce ți-am zis? insistă Hyacinthe. —Sunt martori, îi zice. Nici să lași martori în urmă nu ar fi înțelept. —Atunci, dă-mi pumnul tău! zice, încruntându-se. Măocup eu de ei! Gwen s-a lipit de marginea stălagmitelor. —Aștea ptă! strigă ea, cu o voce disperată. Pot să vă ajut. Sunt o mulțime delucruri pe care le pot face. Cum ar fi săनावezeze în lumea muritorilor. Nu vreau să-i rănesc orgoliul

Hyacinthe, dar fațal-ar putea ascunde în locuri în care Făpturile nu l-ar căuta. Le-ar fi mult mai ușor să evadeze împreună, decât separea. —Pumnul, repetă Hyacinthe, întinzându-și mâna, de parcă s-ar așteptat să devărat să-i dau un cuțit și să-l lăsă-l folosească. Măîntorc, încruntată. —Încănu-mi-ai spus nimic util legat de prinț! —Prea bine, zice. Când Lady No-re l-a luat pe Ma doc, a trimis un mesaj laÎnaltăCurte, cerând ceva în schimb pentru libertatea bătrânului general. Nu știu ce a cerut, dar știu că regale și regina au refuzat-o. Da u din cap. Oa k mi-a vorbit despre faptul că își doare să o înfrângă pe Lady No-re, deși un schimb de mesaje ar putea sugera mai degrabă că încea ră să îi intre în gâtii. Pentru o clipă mă întreb dacă eu sunt ceea ce re Lady No-re. Dar, dacă ar fi așa, Oa k nu ar mai avea nevoie de Vrajitoarea -Ciulin. Știe exact unde sunt. Ia rÎnaltăCurte ar renunța la mine imediat. —Cum rămâne cu faptul că este gâncăna gh? întreb. Hyacinthe pufăiefrustrat, doându-și în mod clar să fie departe de acest loc. —Îți voi spune ceea ce știu că te repede pot. Amoștenit ceva din puterea lui Liriope, ceea care putea prinde sentiamente puternice în oamenei care se apropiaupretare de ea, sentimente precum loialitatea, doare și a dorința. Nu știu cu siguranță că t din aceea stăputere era folosită în mod conștient și că t era doromareea care o înconjură, măturându-i pe cei care se apropiaupre mult. Oa k te va folosi până când nu va mai rămăne nimic din tine. Te va manipula până când nu vei mai ști ce este sădevărat și ce nu. Îmi amintesc ce a spus Tierna despre tatălui Hyacinthe

cinthe. — Uită de a cea stă misiune! Nu v ei a fla nicio da tă ce g â n0 dește cu a dev ă ra tprințul în spa tele zâ mbetelo r lui, îmi spune Hy a cinthe. Ești o mo nedă ca re trebuie fo lo sită , ia r el este un no bil o bișnuit să a runce cu a ur.

Priv irea mi se îndrea pță din no u spre g hicito a rea a fla tă dea supra ușii luiGwen, ca re brusc mi se pa re ma i ușo r de rezo lv a t decâ t o rica re dintre celela lte pro bleme pe ca re le a m. Ce mă nâ ncă , da r nu bea ? Ochii îmi a lunecă spre a pă , spre co clea lă . Apo imă g â ndesc la îmbuiba re. La g uri nesă tule. Guri ca a celea pe ca re le reprezintă ba rele, g a ta să o dev o reze pe Gwen da cără spund g reșit. Celula în ca re a fo st Hy a cinthe mi-a o ferit trei încercă ri, da r o bserv că în cea a lui Gwen ta v a nul este ma i jo s. S-a r putea să a m do a rdo uă , îna 0 inte ca fa ta să fie striv ită . Și de v reme ce se po a te ca pa znicii să v înă în o rice clipă , e cu putință să a mși ma i puțin timp de a tâ t. Sunt îng ro zită că v o i o feri un ră spuns g reșit, da r la fel de îng rijo ra tă că v o mfi prinși. Ambele g â nduri îmi distra g a ten0 ția , a g ită ndu-mă . Da că îl uzi însă , i-a i a d us mo a rtea . Mă g â ndesc cum l-a m stro pit pe trito n cu a pă . Mă g â ndesc la ma re. Mă g â ndesc la ră spunsul pe ca re l-a a v ut cea la ltă ușă : lumâ na rea . Seînfruptă și, da că îi da i a pă , îi sting i fla că ra . Ar putea o a re a mbele g hicito ri să a ibă a cela și ră spuns? Oa re to a te celulele se deschid în a cela și fel? Îmi deschid g ura , da r preca uția mă o prește. Da că -i bine hră nit, creșterepede și puternic. Lumâ nă rile nu cresc. Apro a pe că a m ro stit din no u un cuv â nt g reșit. Nu, nu o lumâ na re, da r cev a a semă nă to r. Po a te că o lumâ 0 na re nu crește,da r fla că ra ei, da . — Fo c, șo ptesc, ia r celula lui Gwen se deschide, eliberâ nd-o din fă lcile ei. Fa ta iese pe brâ nci a fa ră , ro tindu-și priv irea în jur, de pa rcă to tul a r puteafi o fa rsă . Îl cercetea ză îng rijo ra tă pe Hy a cinthe, g â ndindu-se po a te că v a fo lo si pumna lul a cela pâ nă la urmă . —O v ei lua cu tine, îl info rmez. În lo cul meu. Hy a cinthe se uită la mine de

pa rcă mi-a ș fi pierdut mințile. —Și de ce a ș fa ce a sta ? — Pentru că ți-o cer eu și eu sunt cea ca re te-a sco s din închiso a re, zic,fix â ndu-l cu ceea ce sper că este o priv ire fermă . Da r Hy a cinthe nu este intimidat de mine. — În prețul pe ca re l-a i cerut n-a i v o rbit de nicio murito a re nesă buită . Pa nica îmi fa ce sto ma cul g hem. —Și da că -ți ridic blestemul? —E

impo sibil, zice el. Nici mă ca r Oa k nu a putut să -l ridice definitiv și el ede la Îna lta Curte. Da r prințul nu a a v ut a ntrena mentul pe ca re l-a m a v ut eu în dezleg a reablestemelo r. Și po a te că el nu a v rut să -l ridice definitiv . — Da r da că a ș putea ..., întreb, cu g la sul meu a spru. Fă ră tra g ere de inimă ,Hy a cinthe dă din ca p. Mă înto rc la Gwen și-mi a ră t dinții, mulțumită să v ă d cum tresa re. — Tu rezo lv ă g hicito a rea ca să -l eliberă m pe trito n. Nu o da în ba ră ! Apo i mă întind după a ripa lui Hy a cinthe. Simt penele între deg ete, o a sele mo i și ușo a re de dedesubt. Și simt blestemula prinză ndu-se din no u în interio rul lui Hy a cinthe, de pa rcă a r fi o ființă v ie. Mă întind spre ma g ie și ră mâ n surprinsă de câ t de lipi0 cio a se îi sunt ițele. Eca și cum a i tra g e de o pâ nză de pă ia n0 jen. Cu câ t tra g ma i ta re, cu a tâ t ma i mult pa re să se prindă de mine blestemul, încercâ nd să mă tra nsfo rme și pemine. Simt fa rmecul v ră jii, stră lucirea și a rsura ei ră sco lind cev a înlă untrul meu. — Ce fa ci? mă întreabă Hy a cinthe, ca re își desprinde a ripa dintre deg etele mele.

Îmi deschid o chii, a bia a cum dâ ndu-mi sea ma că îi închisesem. — A durut? — Nu... Nu știu! zice el. M-a m simțit de pa rcă m-a i fi a tins... sub piele. Tra g a er în piept și mă rea puc de trea bă . Da r, de fieca re da tă câ nd încerc sărup blestemul, firele v ră jii îmi sca pă prin0 tre deg ete. Și de fieca re da tă mă simt tra să ma i a dâ nc, pâ nă câ nd a m senza ția că mă sufo c cu pene. Pâ năcâ nd mă înec. No dul dină untrul meu, a co lo unde se a flă epicentrul ma g iei, se destra mă . — Oprește-te! strig ă Hy a cinthe, scutură ndu-mi umă rul. Destul! Mă trezesc la pă mâ nt, cu Hy a cinthe îng enunchea t a lă turi de mine. Simt cănu-mi po t recă pă ta ră sufla rea . Vă ră jile g la istig ă i era u simple în co mpa ra ție cu pă ienjeni0 șul a cestui fa rmec.Strâ ng din dinți. Po a te că sunt destul de bună pentru Fă pturile so lita re din lumea murito rilo r, da r a m fo st pur și simplu a ro g a ntă să cred că a stăinsea mnă că po t destră ma ma g ia de la Îna lta Curte. La câ țin a metri depă rta re îi v ă d pe Gwen și pe trito n pri0 v ind spre mine.Bă rba tul clipește și membra na nictita ntă urmea ză mișca rea o clipă ma i tâ rziu. — Am rezo lv a t g hicito a rea împreună , zice Hy a cinthe, încruntâ ndu-se laGwen. Și a cum, să merg em! — Da r..., încep. — O ia u, zice el. Pe murito a re. O v o i duce de a ici. Și pe crea 0 tură . Ridică -tedo a r! Ar trebui să fa c a sta . Da r v o

rbele lui Hy a cinthe pa r să a jung ă la mine de lama re depă rta re, că ci mă întind din no u după ma g ie și, de a cea stă da tă , câ nd încea rcă să mă tra g ă înă 0 untru, o tra g eu în mine în schimb. O la s să măa funde. Ia u întreg ul blestem dintr-o sufla re.

To tul se o prește în lo c. Nu ma i a m a er în plă mâ ni. Simt o durere în piept, depa rcă inima nu ma i po a te să -mi ba tă . De pa rcă cev a înă untrul meu se frâ ng e. De pa rcă mă v o i destră ma . Mă co ncentrez a supra blestemului. Mă lupt cu fa rmecul a cela lipicio s șia ca pa ra to r, înă bușindu-l pâ nă câ nd dev ine so lid, g reu și rece. Și a po i a pă s în co ntinua re, în v id. Câ nd deschid o chii, îmi v ă d ung hiile ciuntite înfipite în bra țul lui Hy a cinthe. Bra țul lui, ca re nu ma i este a co perit de pene, ca re nu ma i este o a ripă . Tremur din to t co rpul, a tâ t de a mețită , încâ t a bia îmi ma i a duc a minte undesunt. — Ai reușit. Ai rupt blestemul! Do mnița mea , îți jur credință ! Îmi ia cev a timp să îi înțeleg cuv inte, ia r câ nd le înțeleg , sunt cuprinsă deg ro a ză . — Ție și numa i ție! Am g reșit pentru că m-a m îndo it de tine. — Nu, reușesc să bâ ig ui. Nu v rea u a cea stă respo nsa bilita te. Am v ă zut ce fa ce pute0 rea din o a meni. Șia m v ă zut cum cei ca re jură credință a jung să a ibă resentimente și să își do rea scă pieirea celui de ca re sunt leg a ți. Nu a m fo st nicio da tă ma i puținliberă ca a tunci câ nd a m fo st la co nducere. — Îți sunt serv ito r pentru to tdea una , zice Hy a cinthe, necu0 g eta t, lipindu-șibuzele umede de do sul pa lmei mele. Pă rul ca sta niu-închis îi a lunecă în fa ță , ca o co rtină , mâ n0 g â indu-mimă tă so s bra țul. — Mă supun po runcii ta lel Îmi scutur ca pul, da r jură mâ ntul a fo st fă cut. Și sunt prea o bo sită ca să po tex plica mă ca r de ce a sta mă îng rijo rea ză . Mintea îmi este prea împră știa tă . Îmi ridic priv irea spre prizo nierii pe ca re i-a m elibera t și, brusc, dev interibil de co nștientă de to t neca zul pe ca re l-a m pro v o ca t. Nu mi-a m da t

sea ma câ t de diferită sunt a cum fa ță de fetița a ceea îng ro zită , ca re că uta to ttimpul un lo c unde să se a scundă la Curtea Dinților. Fa ptul că a m rupt v ră ji pentru murito ri m-a preschimba t într-o rebelă . Și, o clipă , simt o încâ nta re fero ce. Nu e to cma i g ro za v că mă a flu în perico l,da r e o senza ție plă cută să știu că eu sunt cea ca re a pus to tul în mișca re, în lo c să fiu lua tă cu tă v ă lug ul. — Sco a te-ți încă lță rile! îi

cer fetei și v o cea îmi sună ma i ră g ușit ca o ricâ nd. Murito a re a își co bo a ră o chii la încă lță rile spo rt. — De ce? Îi a runc o priv ire po runcito a re și ea le a runcă din picio a re. Mă ridic, încercâ nd să -mi a mintesc frâ ntura de pla n pe ca re o a v ea m. Hy a cinthe mă a pucă de bra ț câ nd v ede că mă cla tin și mâ ndria mă îndea mnă să mă ră stesc la el, da r îi sunt mult prea recuno scă to a re ca să ofa c. — Ca să nu ți se a udă pa șii, îi ex plic fetei. Vo i trei încă peți în spa teleba zinului cu a pă . E întuneric, ia r da că v ă lă sa ți pe v ine, nu v eți fi v ă zuți. Hy a cinthe se o prește în lo c. — Și tu? Îmi scutur ca pul. — Am zis că nu v in. Îi v o i ține pe pa znici o cupa ți. Vă puteți g ă si drumul dea ici? Hy a cinthe dă din ca p, scurt. E so lda t și sper că e a ntrena t pentru situa ții nufo a rte diferite de cea în ca re ne a flă m. Apo i îl v ă d că se încruntă . —Da că ră mâ i în urmă v ei fi în ma re perico l, îmi spune. —Nu merg , îi zic. —Nu te v a ierta pentru a sta .

Da că Oa k v a desco peri ce a m fă cut, Hy a cinthe a re pro ba 0 bil drepta te. Da reu to t trebuie să o înfrunt pe La dy No re sa u mă v a v â na ea pe mine. Nimic din ceea ce s-a întâ mpla t nu schimbă a sta . —Mi-a i jura t, îi rea mintesc, deși cuv inte le lui a u fo st eco ul celo r ma i ma ritemeri pe ca re le a m. Cu do a r câ tev a clipe în urmă ! Ceea ce îți cer este ca tu și Gwen să pă ră siți Curtea Mo liilo r în v ia ță . Și să -l duceți pe trito n lapeștera din ma re. E în drumul v o stru. —Trimite-mă în no rd a tunci, la La dy No re! îmi cere Hy a cinthe, a pro a peșo ptit. Da că v ei a jung e a co lo , cel puțin v ei a v ea un a lia t. —Acesta este mo tiv ul pentru ca re nu a r trebui să juri dra 0 ma tic că te v eisupune cuiv a ! mâ râ i. Ra reo ri se întâ mplă ca perso a na să îți cea ră ceea ce sper i. —Știi despre zâ ne și tâ rg urile lo r, îmi zice Gwen, nesă bu0 ită . Îmi v ei cere șimie cev a , nu-i a șa ? O priv esc din ca p pâ nă în picio a re. Nu a v ea m de g â nd să -i cer nimic, da r ceea ce a spus nu a fo st delo c înțelept. Pro ba bil a re puține lucruri la ea , da r ha inele și încă lță rile ei m-a r a juta să mă streco r prin lumea murito rilo r cuma i ma re ușurință , da că v a trebui să o fa c. Și a r ma i fi și a ltele. — Ai telefo n? Gwen pa re surprinsă . — Am crezut că îmi v ei cere un a n din v ia ță , o a mintire dra g ă sa u v o cea . Ce a ș putea fa ce cu a stea ? —Ai prefera să -mi da i un a n din v ia ță ta ? —Presupun că nu. Gwen își streco a ră mâ na în buzuna r și sco a te un telefo n și un încă rcă to r

peca re îl desprinde de un brelo c. —Aici nu e semna l. —Câ nd tu și Hy a cinthe v eți fi în sig ura nță , să îmi da i de știre! zic și ia u

telefo nul. Obiectul din meta l și sticlă e ușo r în mâ na mea . Nu a m ma i ținut unul demult timp. —Vo ia m să -l sun pe prietenul meu, îmi spune fa ta . Oda tă , a ră spus și le-a m a uzit muzica pe funda l. Da că sună ... —Îi v o i spune să plece, zic. Și a cum, a scundeți-v ă ! Ia r câ nd v o r intrapa znicii, ieșiți! Hy a cinthe îmi a runcă o priv ire g ră ito a re, în timp ce o îndrumă pe fa tă înîntuneric. Trito nul îmi a pucă mâ na . — Do mniță de pe ță rm, zice el, cu o v o ce ma i ră g ușită decâ t a mea și cupielea rece. Sing urul da r pe ca re po t să ți-l o fer este a cela l cuno a șterii. Pe v a luri se preg ă tește un ră zbo i. Reg ina Mă rii de jo s e slă bită , ia r co pilul eieste și ma i sla b. Câ nd se v a împră știa sâ ng ele în a pă , pă mâ ntul a r fa ce bine să stea deo pa rte. Vine Cîrien-Cro în. Apo i trito nul se tâ ră ște spre ba zinul cu a pă . La semna lul lui, mă îndrept spre ușa leg a tă în cupru și a pă s pe cla nță . Încă mă simt slă bită și ră suflu g reo i, de pa rcă mi-a ș fi rev enit după o febră g rea . Nu m-a m simțit nicio da tă a stfel după ce a m dezleg a t un blestem și a sta mîînspă imâ ntă . Da r ba ucha nul și ca v a lerul cu pă r de culo a rea tra nda firilo r, ca re se a flă decea la ltă pa rte a ușii, mă sperie și ma i ră u. Câ nd dă cu o chii de mine, femeia își a pucă sa bia , pe ca re rema rcă și-a recupera t-o . Sper că a sta însea mnă căJ a ck a l La curilo r a a runca t-o , nu că a fo st prins. — Cum a i..., începe ba ucha nul. Îi ta i v o rba cu cea ma i fermă v o ce pe ca re reușesc s-o inv o c. — So lda tul blestema t - prizo nierul prințului - nu-i în celula lui! Ceea ce e a dev ă ra t, de v reme ce eu i-a m da t drumul.

—Asta nu ex plică ce ca uți tu a co lo unde nu a r trebui să fii! zice ca v a lerul cupă r ro șca t. —Câ nd a m v enit eu, nu pă zea nimeni intra rea ! îi ră spund, lă sâ nd a cuza țiănero stită . Ca v a lerul trece imedia t pe lâ ng ă mine, cu o bra jii îmbujo 0 ra ți. Merg e pâ năîn ca pă tul închiso rii, a co lo unde a r trebui să se a fle Hy a cinthe. O urmez pe femeie, a tentă să nu-mi a lu0 nece priv irea spre lo curile cufunda te în umbră . — Ei bine? întreb, cu o mâ nă în șo ld. Pa nica din o chii lo r îmi spune că Reg ina Annet și-a câ ști0 g a t reputa țiapentru bruta lita te pe bună drepta te. —Fata! ro stește cav aleru l cu p

ăr d e cu lo area tran d afirilo r, d ân d u -și seama că șio mu l
 s-a d u s. —Și spio nul din Ma rea de J o s! Ba ucha nul ro
 stește un cuv â nt cu ca re deschide celula tri0 to nului și a po i
 îi dă ro a tă . Cel puțin fa ptul că le-a m da t dru0 mul tuturo r
 prizo nierilo r i-a bă g a t în cea ță în leg ă tură cu ce s-a r fi
 putut întâ mpla . —Ai v ă zut cev a ? mă întrea bă ca v a lerul.
 —Ce era de v ă zut? i-o înto rc. Ce a i v ă zut tu, de ți-a i pă ră
 sit po stul? Ba ucha nul îi a runcă o priv ire ca v a lerului și a
 sta pa re să o reducă la tă cere.Niciunul dintre ei nu ma i sco a
 te niciun cuv â nt pentru o v reme. În cele din urmă , ca v a
 lerul zice: — Nu spune nimă nui despre a sta ! Îi v o m prinde
 pe prizo 0 nieri. Nu trebuie să ia să de la Curtea Mo liilo r! Da u
 încet din ca p, de pa rcă m-a ș g â ndi la cuv inte ei. Îmi ridic
 bă rbia , a șacum a m v ă zut că fa c cei din No bilime; a șa cum
 o fă cea La dy No re. Nimeni nu a r fi da t creza re ro lului pe
 ca re îl jo c da că a ș fi fo st îmbră ca tă în zdrențe,cu pă rul
 meu să lba tic, da r a cum v ă d că pa znicii mă cred. Po a te că
 v o i a jung e să a preciez a cea stă ro chie și pentru a ltcev a
 decă t frumusețea ei.

— Trebuie să mă înto rc la prinț, zic. Nu îi v o i dezv ă lui
 ceea ce s-a întâ mpla ta tâ ta v reme câ t este cu puțință , da r
 da că nu îl g ă siți pe Hy a cinthe pâ nă la pleca rea no a stră
 spre Vără jito a rea 0 Ciulin, la ră să rit, nu-i v eți ma i puteaa
 scunde fa ptul că prizo 0 nierul a dispă rut. Cu inima bubuindu-
 mi în piept, pă șesc în ho l. Apo i mă înto rc la petrecerepe
 unde a m v enit, cu mâ inile a pă sa te pe piept, ca să nu-mi
 tremure. Mă îndrept spre o ma să și îmi to rn o cupă plină cu v
 în v erde. Miro a se aia rbă striv ită și mi se urcă drept la ca p,
 îne0 câ nd g ustul a cru a l a drena linei. Da u cu o chii de Oa
 k, ca re a re o sticlă de v in într-o mâ nă și pe do mnița cuca p
 de pisică , pe ca re a m ză rit-o ma i dev reme, în bra țe. În
 timp ce da nsea ză împreună , ea se întinde ca să -i mâ ng â ie
 buclele a urii cu g hea rele. Apo i seschimbă pa rtenerii și o co
 to ro a nță îi ia lo cul do mniței-pisică . Prințul îi ia mâ na v
 eștejită și i-o să rută . Câ nd ea se a plea că și-l să rută peg â t,
 el ră de do a r. Apo i Oa k a lunecă cu ea pe rin0 g ul de da ns
 în ritmul g a v o tei, fă ră ca zâ mbetul îmbă ta t de pe chip să -
 i dispa ră sa u să -i tremurev reo clipă . Asta pâ nă în clipa în ca
 re că pcă unul ca re da nsa cu do m0 nița cu ca p depisică o
 desprinde brusc pe a cea sta din cercul de da nsa to ri și o

împing e prin mulțime, spre un altă căpă un. Oa k se o prește din da ns, lă sâ ndu-și pa rtenera în urmă ca să se îndrepte spre cei trei. Îi urmez și eu, mai încet, pentru că mulțimea nu se dă la o parter din ca leamea ca să -mi fa că lo c, a șa cum o fa ce pentru Oa k. Până să mă a pro pii eu de ei, do mnița cu ca p de pisică s-a tra s în spa teleprîntului și șuieră ca un șa rpe. —Dă -o -nco a ! zice unul dintre căpă uni. E o mică ho a ță și a m de g â nd să ofa c să plă tea scă . —Ho a ță ? Fură inimi, po a te! zice Oa k, fă câ nd-o pe do mni0 ța -pisică să

zâ mbea scă . Acea sta po a rtă o ro chie de un ro z fo a rte pa l, cu pliseuri în pă rți, și cercei decrista l, ca re îi a tâ mănă din urechile îmblă nite. Pa re prea bo g a tă ca să a ibă nev o ie să fure cev a . — Crezi că da că a i sâ ng e reg a l ești ma i bun decâ t no i! îi a runcă unul dintre căpă uni prîntului, îmbo ldindu-i umă 0 rul cu deg etul să u lung . Po a te că ești. Sing ura ca le prin ca re putem să ne co nv ing em este da că g ust puțin din tine. În mișca rea lui Oa k, ca re dă la o parter mâ na căpă unului, se citește ezita reabetei, ia r g la sul îi e încă rca t cu un dispreț ev ident. — Diferența de sa v o a re a r fi prea subtilă pentru simțurile ta le. Do mnița -pisică își duce ba tista la g ură și se îndepă rtea ză cu delica tețe, fă răsă ma i a ștepte să v a dă co nsecințele defen0 siv ei g a la nte a lui Oa k. — Mă îndo iesc că -mi v a fi prea g reu să scurg to t sâ ng ele din tine ca să a flu,zice căpă unul, fă câ ndu-i pe ceila lți să râ dă , și se a pro pie de prînt. Să fa cem testul? La a ceste cuv inte, Oa k se tra g e puțin îna po i, da r a l do ilea căpă un este fixîn spa tele lui. — Ar fi o g reșea lă . Ultimul lucru pe ca re Oa k a r trebui să -l fa că este să le a ra te că se teme.Miro sul fricii este ma i îmbă tă to r decâ t a cela a l sâ ng elui. Asta do a r da că nu cumv a v rea să fie lo v it. Da că s-a r a mesteca într-oîncă iera re, a r v io la eticheta de inv ita t. Da r, da că unul dintre căpă uni l-a r lo v i primul, a tunci g a zda a r fi a ceea ca re a g reșit. J udecâ nd după mă rimeacăpă 0 unilo r, o sing ură lo v itură a r putea să -i smulg ă prîntului ca pul de pe umeri. Nu do a r că sunt ma siv i, da r pa r o bișnuți cu v io lența . Oa k nici mă ca r nu afo st în sta re să -mi pa reze mâ na câ nd i-a m zg â ria t fa ța . Trebuie să mă fi mișca t impulsiv , pentru că priv irea prin0 țului se îndrea ptă

spre mine. Unul dintre căpă uni se înto a rce în direcția mea și chico tește. — Mă i, mă i! zice. Ara tă delicio s. E a ta ?

De v reme ce a i a pă 0 ra t o ho a ță ,po a te că a r trebui să îți a ră t cum e să ți se fure cev a . Gla sul lui Oa k se înă sprește. — Sunteți destul de nă tâ ng i încâ t să nu știți diferența din 0 tre o pia tră și obuca tă de ca rne decâ t după ce v ă ca d dinții, da r pricepeți a sta : de ea nu v ă a ting eți! — Ce-a i zis? mâ râ ie celă la lt că pcă un. Oa k ridică din sprâ ncene. — Co nv ersa ția nu este punctul tă u fo rte, nu-i a șa ? Încerca m să spun că prietenul tă u a ici de fa ță este un pro st, ca p sec, g ă g ă uță , nă tă ră u, creier de... Că pcă unul îl izbește, pumnul ma siv lo v ind o bra zul lui Oa k cu destulă fo rță încâ t să -l fa că să se cla tine. Apo i îl lo v ește din no u și din g ura prințului ță șnește sâ ng ele. În o chii lui Oa k se a prinde o lumină stra nie. Încă o lo v itură . De ce nu se a pă ră ? Chia r da că intenția lui a fo st ca ei să fa că prima mișca re,a cum a u fă cut-o deja . Are to t dreptul să lupte. — Reg ina Annet v ă v a pedepsi pentru că l-a ți a ta ca t pe Prințul Mo ștenito r! strig , sperâ nd că a ta ca to rul își v a v eni în fire îna înte ca Oa k să fie ră nit și ma i ră u. La a uzul cuv intelo r mele, celă la lt că pcă un îl a pucă de umă r pe prietenul lui,împiedicâ ndu-l să dea o a treia lo v itură . — Bă ia tul a înca sa t destul. — Oa re? întrea bă Oa k, șterg â ndu-și g ura cu do sul pa lmei, ia r zâ mbetul i selă rg ește, dezv elindu-i dinții ro șii. Mă înto rc spre el fă ră să -mi v ină a crede.

Oa k stă ma i drept, ig no râ nd v â nă ta ia ca re i se fo rmea ză sub unul dintreo chi, și își dă la o pa rte pă rul de pe frunte. Ara tă ușo r a meșit. — Lo v iți-mă din no u! le strig ă , pro v o câ ndu-i. Cei do i că pcă uni se uită unul la a ltul. To v a ră șul primului dintre ei pa rea g ita t. Celă la lt își înco rdea ză pumnul. — Ha ide! Zâ mbetul de pe chipul lui Oa k nu pa re să fie a l lui. Nu este a cela pe ca re l-ao ferit da nsa to a relo r. Nu e cel pe ca re mi l-a o ferit mie. E a menință to r, o chii stră lucindu-i ca la ma unui pumna l. — Lo viți-mă ! — Opriți-v ă ! ți p, a tâ t de ta re încâ t ma i multe Fă pturi se înto rc spre mine.Opriți-v ă ! Oa k pa re supă ra t, de pa rcă do a r la el a ș fi strig a t. — Pa rdo n! zice. Petrecă reții îl la să să se pră v ă lea scă peste mine. Nu știu da că este a meșit dinca uza lo v iturilo r sa u do a r din ca uza bă uturii. —Ești ră nit, zic, pro stește. —Te-a m pierdut în mulțime, spune el. În co lțul g urii îi înflo rește o v â nă ta ie v io let și câ ți v a stro pi de sâ ng e i s-a ua mesteca t printre pistrui. E a ceea și g ură pe ca re a m să

ruta t-o . Da u din ca p, prea cutremura tă ca să po t fa ce ma i mult. Inima încă îmi ba tecu putere în piept. — Să pro fită m de a ntrena mentul no stru și să da nsă m? mă întreba bă prințul. — Să da nsă m? întreb, cu v o cea a scuțită .

Priv irea i se îndrea ptă spre Fă pturile ca re zburdă și se înv â rt. Mă întrebda că e în sta re de șo c. Cu câ tev a clipe în urmă l-a m tră da t. Eu însă mi sunt o a re0 cum în sta re de șo c. Îmi la s mâ na în a lui, ca v ră jită . Sing ur lucru ca re co ntea ză este că lduadeg etelo r lui lipite de pielea mea rece. Îi v ă d o chii a urii de v ulpe, pupilele dila ta te și întuneca te. Își mușcă buza , de pa rcă a r a v ea emo ții. Mă întind și-ia ting o bra zul. Sâ ng e și pistrui. Tremură ușo r. Presupun că , da că a ș fi fă cut ce a fă cut el, a ș tremura și eua cum. — Înă lțimea Vo a stră , se a ude o v o ce. Îi da u drumul la mâ nă . Ca v a lerul cu pă rul de culo a rea tra nda firilo r și-acro it drum prin mulțime, cu încă trei so lda ți înv eșmâ nta ți în a rmuri g rele în spa tele ei. Ex presiile de pe fețele lo r sunt sumbre. Mi se ca scă un g o l în sto ma c. — Înă lțimea Vo a stră , eu sunt Rev indra și fa c pa rte din g a rda Reg ineiAnnet. Vă a duc v estea că ... unul dintre co mpa 0 nio nii dumnea v o a stră a pă truns în închiso a rea no a stră și a elibera t trei prizo nieri. Pe spio nul luiLa dy No re, a po i pe una dintre murito a rele Reg inei Annet și pe un trito n din Ma rea de J o s. Nu sco t o v o rbă . Nu a m nimic de spus. —Ce do v ezi a v eți? întreba bă Oa k, a runcâ nd ra pid o priv ire în direcția mea . —Mă rturia unei kelpa ca re a a juta t-o . L-a plă tit pe bă rba t cu a sta . Rev indra își deschide pa lma și-i a ra tă v ulpea de a rg int cu o chi de perido t. Lui Oa k i se încleștea ză ma x ila rul. — Wren?

Nu știu cum să ră spund pentru ceea ce a m fă cut. Oa k ia fig urina , cu o ex presie indescifra bilă pe chip. — Am crezut că nu o v o i ma i v edea nicio da tă . — Am v enit să o luă m pe Suren, co ntinuă Rev indra . Și v o m ră spunde pemă sură da că v eți încerca să ne împiedica ți. Priv irea pe ca re mi-o a runcă Oa k este la fel de rece ca a ceea pe ca re a a v ut-o pentru că pcă uni. — Ah, zice el, nici nu a ș v isa să v ă o presc. 2 * Un tip d e h o b g o b lin d o mestic în fo lclo ru l sco țian (n .r.).

Ca pito lul 8 La pa isprezece a ni a m înv ă ța t să fa c cea i din a ce striv ite de mo lid și mentăindia nă pa rfuma tă , fiert dea supra fo cului. — Ați do ri o cea șcă de cea i, do mnule

Vulpe? îmi întreba m a nima lul de pluș,cu g ra v ita te, de pa rcă a m fi fo st niște per0 so a ne fo a rte impo rta nte. Nu v o ia . După ce l-a m fura t îna po i pe do mnul Vulpe din cutiile a fla te înca sa nepă rințilo r mei, m-a m g hemuit cu el în bra țe în fieca re no a pte. Bla na i s-a mă tuit petrecâ nd a tâ tea no pți pe mușchiul din pă dure și pă mâ nt. Ma i ră u e că de câ tev a o ri l-a m lă sa t sing ur ca să merg și să sta u pe laferestrele de la șco a la lui Bex sa u de la co leg iul lo ca l, repetâ nd po ezii pro ba bil inutile sa u fra g mente din întâ mplă ri isto rice o ri rezo lv â nd ecua ția le că ro r numere le desena m pe pă mâ nt. Într-o no a pte, câ nd m-a m înto rs, a m desco perit că do mnul Vulpe fusese a ta ca t de o v ev eriță ca re își că utama teria l pentru sco rbura în ca re urma să se cuibă 0 rea scă . Ca m to t ce a v ea pe dină untru fusese sco s. De a tunci a m ră ma s în ta bă ra mea și i-a m citit do mnu0 lui Vulpe dintr-unro ma n despre o g uv erna ntă să ră cită , pe ca re îl lua sem de la biblio tecă o da tă cu Ex plo ră ri în Sud-Estul Americii. În ca rte se v o rbea mult despreco nv a lescețe și deg eră turi, a șa că mi-a m închipuit că îl v a fa ce să se simtă ma i bine. Do mnul Vulpe semă na nefiresc de mult cu pieile pe ca re Bo g da na le a tâ rnala usca t după crimele ei. — Îți v o m fa ce ro st de mă runta ie no i, do mnule Vulpe, i-a m pro mis. Pene,po a te. Câ nd a m ieșit, a m identifica t o pa să re în co pa cul de dea su0 pra no a stră .Tră ind în să lbă ticie, dev enisem ra pidă și crudă . Aș fi putut să o prind destul de ușo r, da r a r fi fo st g reu să mă a sig ur că penele sunt cura te și nu a upa ra ziți. Po a te că a r fi trebuit să mă g â ndesc să sfâ șii una dintre pernele

nefa miliei mele în schimb. În mijlo cul pă durii mă g â ndea m a desea la jo curile pe ca re eu și Rebecca o bișnuia m să le jucă m. Cum, de ex emplu, o da tă ne-a m prefă cut că suntem prințese din po v ești. Am strâ ns recuzita : un to po r rug init ca re nu fusese pro ba bil sco s nicio 0 da tă din g a ra j, do uă co ro a ne de hâ rtie pe ca re le fă cusem din0 tr-un zia r tă ia t, sclipici și un mă r, do a r puțin lo v it, da r lucio s. — Ma i întâ i, eu a m să fiu un pă dura r și tu a i să mă implo ri să îți cruț v ia ța ,mi-a spus Rebecca . Eu v o i fi înțeleg â to r, pen0 tru că ești a tâ t de dră g uță și de tristă , a șa că v o i ucide o că pri0 o a ră în schimb. Am juca t scena și Rebecca a lo v it cu to po rul în buruieni. —Acum eu v o i fi reg ina cea

rea , m-a m o ferit. Și tu te po ți prefa ce că îmi da i. —Eu su n t reg în a cea real! a în sistat Reb ecca. Și p rin ță l. Și p ăd u rar u l. —Nu-i cinstit! m-a m v ă ita t. Rebecca o ca m fă cea pe șefa uneo ri. —Tu fa ci to tul, eu do a r plâ ng și do rm. — Tu a i o ca zia să mă nâ nci mă rul, a puncta t Rebecca . Și să po rți o co ro a nă .Și în plus, tu a i spus că v rei să fii prințesa . Asta fa c prințesele. Mușc din mă rul v ră jit. Do rm. Plâ ng . Un fo șnet mă fa ce să -mi ridic ca pul. — Suren? se a ude un strig ă t din pă dure. Nu a r trebui să mă strig e nimeni. Nimeni nu a r trebui nici mă ca r să -mi știenumele. — Ră mâ i a ici, do mnule Vulpel i-a m spus, înv elindu-l în pă turile mele. Apo i m-a m strecura t în direcția de unde se a uzea v o cea . Într-un luminiș l-a m desco perit pe Oa k, mo ștenito rul Reg a tului Elfha me. Înto a te a mintirile mele cu el, Oa k era un bă ia t v esel. Da r se fă cuse îna lt și o so s, a șa cum se întâ mplă cu co pii ca re cresc dintr-o da tă , prea repede.

Câ nd s-a miș0 ca t, a fă cut-o o a recum brusc și stâ ng a ci, de pa rcă nu a r fi fo sto bișnuit cu trupul lui. Ar a v ea pro ba bil treisprezece a ni. Și nu a v ea niciun mo tiv să se a fle în pă durile mele. M-a m g hemuit între ferig i. — Ce v rei? S-a înto rs după v o cea mea . — Suren? a strig a t ia r. Tu ești? Oa k purta o v estă a lba stră cu ciucuri de a rg int în lo c de na sturi. Pededesubt a v ea o că ma șă fină din bumba c. Co pitele a co perite cu a rg int se a so rta u cu cei do i cercei din a rg int prinși în v â rful urechii a scuțite. Pă rulblo nd, de culo a rea untului, a mesteca t cu șuv ițe de a ur întuneca t, îi flutura în jurul chipului. M-a m uita t în jo s, la mine. Av ea m picio a rele desculțe și înneg rite demurdă rie. Nici nu-mi ma i a mintea m câ t timp trecuse de câ nd îmi spă la sem ultima o a ră ro chia . Ma teria lul era însemna t de o pa tă de sâ ng e în prea jmata liei, de câ nd îmi ră nisem bra țul într-un mă ră ciniș. Av ea m pete de ia rbă pe fustă , în prea jma g enunchilo r. Mi-a m a mintit cum mă g ă sise Oa k leg a tă deun pa r, ca un a nima l, lâ ng ă ta bă ra ridica tă de Curtea Dințilo r. Nu a ș ma i fi putut supo rta din no u mila lui. —Eu sunt! a m strig a t. Acum du-te! —Da r a bia te-a m g ă sit. Și v rea u să v o rbim. Suna fo a rte sincer. De pa rcă a r fi co nsidera t că suntem pri0 eteni, chia r șidupă to t timpul ca re trecuse. —Ce îmi v ei o feri da că sunt de a co rd, Prințul din Elfha me? Oa k a tresă ritcâ nd a a uzit titlul. —Plă cerea co mpa niei mele? —De ce?

Deși nu era o întrebare prietenoasă, era sincer confuză. I-a luat mult timp să-mi răspundă. — Pentru că ești singura persoană pe care o cunosc care a făcut paștele din regălităte, la fel ca mine. — Nu la fel ca tine! i-am strigat. — Tu ai fugit, a zis el. Vreau și eu să fug. M-am folosit, ca să mă așez mai confortabil. Nu era vorba că fugisem. Nua vusesem încă ieri altundeva unde să mă duc decât în pădure. Am jumulit un fir de iarbă. El a vădit tot ce-și putea dori, nu-i așa? — De ce? am întrebat din nou. — Pentru că m-am săturat de cei care încearcă să mă așasineze. — Aș fi crezut că lumea te preferă pe tine la tron, în locul suroarei tale. Moartea lui nu părea că ar duce la ceva util, pentru nimeni. Oare putea fi înlocuit. Da că Jude și-a răfădit un alt moștenitor, ar fi putut să facă un copil. Era o mare probă, putea să facă o mulțime de copii. Oare și-a înfipt copilul în țărână, să pândă de zor la marșurile unei rădăcini. — Ei bine, unii vor să-l protejeze pe Cardan pentru că ei cred că Jude va reuși să-l ucidă și se gândesc că, da că eu nu aș fi prin prea mare, asta ar putea să o descurăjeze. Alții sunt de părere că da că mă elimină pe mine fac un pas spre eliminarea ei. — Nu are niciun sens, i-am spus. — Nu ai putea să ieși, ca să vorbim? Prințul s-a întors, încruntaț, căutăndu-mă printre copaci și tufișuri. — Nu-i nevoie să mă vizi ca să vorbim, i-am zis. — Bine!

S-a așezat pe mușchi, printre frunze, rezemându-și o braț pe un genunchi. — Cineva a încercat să mă ucidă. Din nou. Otrăvită. Din nou. O altă persoană a încercat să mă recruteze într-un complot care implica să-l ucidem pe soara mea și pe Cardan, ca să pot conduce eu în locul lor. Când am refuzat-o, a încercat să mă ucidă pe mine. Cu un pumnal de ceață dată. — Un pumnal otrăvit? Oare răsună. — Nu, unul obișnuit. Dar a durut. Am tras aer în piept. Când a spus că a fost tentativă, am presupus că fusese prevăzută, nu că scăpa de la moarte. — Așa că voi fugi din Tărâmul Zănelor, continuă Oare. La fel ca tine. Eu nu așam vedea măcar pe cineva care a ales să fugă. Eu eram cineva care nu a vădit unde să se ducă. Cineva care aștepta să crească. Sau să-mi fie mai puțin teamă. Sau să devină mai puternică. — Prințul din Elfheim nu poate să dispară, pur și simplu! — Însă cu toții ar fi mai fericiți, probabil!

mi-a spus el. Eu sunt motivul pentru care ta-tăl meu este în exil. Motivul pentru care mama s-a căsătorit cu el de la bun început. Una dintre surorile mele și prietena ei au fost nevoite să aibă grijă de mine când eram mic, deși erau și ele apropo de niște copii. Cea mai mare sora mea a fost pe punctul de a fi ucisă în nenumărate războaie, în încercarea de a mă proteja. Lucrurile vor fi mai simple fără mine în peisaj. Vor vedea asta. —Nu vor vedea, i-am spus, în cercând să ignore învidia care se ridică în mine lagăndul că i se va duce dorul. —La să-mă să stai în pădurea ta, cu tine! a zis el, dintr-o răsuflare. Mi-am închipuit cum ar fi. Cum ar lua cea iulă cu mine și cu doamna Vulpe. I-aș arătat locurile în care sunt cele mai dulci mure. Am mâncat brusture, trifoi roșu și ciupercuțe picioarelor —că priorărei. Noaptea ne-am întins pe spațiu și

am povestit în șoaptă. El mi-a spus despre constelații, despre teoriile magiei și despre seria lele pe care le văzuse în lumea muritoare. Eu i-aș spus toate gândurile secrete din inima mea. Pentru o clipă, a părut cu puțință. Dar, până la urmă, ar veni după el, așa cum Lady No și Lordul Jarrel au venit după mine. Dacă ar fi norocoși, sora lui ar fi cea care l-ar târîna poartă în Elfheim. Dacă nu ar fi, s-ar alina cu un pumnal în spațiul de la unul dintre dușmanii lui. Locul lui nu era în pădurea în care ar fi dormit în tăcere. Unde ar fi dus o viață ca viața ei, într-un loc uitat de lume. —Nu, m-am forțat să-i spun. Du-te acasă! Am citit durerea de pe chipul lui. Confuzia sinceră care a venit odată cu lovitură neașteptată. —De ce? m-a întrebat și mi s-a părut atât de pierdut, încât aș fi vrut să-miretra cuvintele. —Când m-a îngăsit legea de țară, m-am gândit cum te-aș putea răni! i-am spus și m-am urât. Nu ești prietenul meu. Nu te vreau aici! Acelea sunt cuvintele pe care ar fi trebuit să le spun, dar nămașput, pentru că ar fi fost o minciună. —Oh! a murmurat el. Ei, bine. Am răsuflat. —Poți rămâne peste noapte, am zis repede, neputând rezista tentației. Măine te întorc acasă. Dacă nu o vei face, îmi voi folosi ultima favoare cu care îmi ești dator de la jocul nostru ca să te oblig să pleci. —Și dacă plec și mă întorc din nou? m-a întrebat, încercând să ascundă faptul că era rănit. —Nu te vei întoarce. Când aveai să ajungi acasă, va fi

întâ mpina t de suro rile și de ma ma lui.

Acestea își fă cuseră cu sig ura nță g riji pentru că nu putuseră să dea de el. Îlv o r fa ce să pro mită că nu v a ma i repeta cev a a semă nă to r nicio da tă . — Ai prea multă o no a re! Oa k nu mi-a ră spus. — Ră mâ i a co lo unde ești pentru o clipă , i-a m cerut, a po i m-a m strecura tprin ia rbă . Pâ nă la urmă , l-a m a v ut a co lo cu mine pentru o no a pte. Și, chia r da că nu cred că el mi-a fo st prieten, a sta nu însea mnă că eu nu a m putut să -i fiu prietenă . I-a m a dus o ca nă cu cea i, pro a spă t și fierbinte. Am a șeza t-o pe opia tră din a pro pier, cu frunze a lă turi în chip de fa rfurio a ră , a co perite cu mure. — Ai do ri o ca nă cu cea i, prințule? l-a m întreba t. E a ici. — Desig ur, mi-a zis, pă șind în direcția din ca re v enea v o cea mea . După ce a g ă sit lo cul, s-a a șeza t pe pia tră , a ba la nsa t cea șca pe picio r și alua t murele în pa lmă . —Bei și tu a lă turi de mine? —Da , i-a m spus. Oa k a da t din ca p și de a cea stă da tă nu mi-a ma i cerut să mă a ră t. —Îmi v ei po v esti despre co nstela ții? l-a m întreba t. —Pa rcă nu mă plă cea i. —Po t să mă pfa c, i-a m zis. Pentru o no a pte. Așa că mi-a descsis co nstela țile de dea supra ca petelo r no a stre și mi-apo v estit despre un co pil din No bilime, ca re crezuse că a da t peste o pro feție ca re-i pro mitea un destin stră lucit, do a r ca să a fle că de fa pt își ținuse ha rtaa stra lă cu susul în jo s. Eu i-a m po v estit un film a l murito rilo r pe ca re îl urmă ri0 sem cu a ni înurmă , ia r el a râ s la pă rțile a muza nte. După ce s-a întins într-un stufă riș și

și-a închis pleo a pele, m-a m stre0 cura t pâ nă la el și l-a m a co perit cu g rijă cufrunze usca te, ca să -i țină de ca ld. Câ nd m-a m trezit la a mia ză , era deja pleca t.

Ca pito lul 9 Sunt tâ râ tă pe ho luri și a dusă , nu într-o celulă , a șa cum a m crezut, ci îndo rmito rul în ca re m-a m preg ă tit pentru petrecere. Rucsa cul meu este a tâ rna t încă în cuier, a co lo unde l-a m lă sa t; pieptă nul pe ca re l-a fo lo sit Oa ke to t pe no ptieră . Rev indra , ca v a lerul cu pă r tra nda firiu, mă împing e înă untru cu a tâ ta putere încâ t ca d pe po dea , lo v indu-mi umă rul. Apo ifemeia mă lo v este de do uă o ri în sto ma c. Mi se ta ie respira ția și durerea mă fa ce g hem. Îmi stre0 co r mâ na în pliurilero chiei, strâ ng â nd fo a rfeca pe ca re a m fura t-o din ca mera lui Ha betro t. Ia tă ce a m înv ă ța t la Curtea Dințilo r. Mi s-a pă rut, la înce0 put, că da că

măîmpo triv esc mă v o i a leg e cu şi ma i multă durere pe v
iito r. Asta era lecţia pe ca re v o ia u ei să o înv ă ٲ, da r a po i
a m înٲeles că durerea a v ea să v înă o ricum.Ma i bine să ră
nesc eu pe cinev a câ nd a v ea m o ca zia . Ma i bine să -i fa c
să ezite, să îi fa c să înٲelea g ă că a v ea să -i co ste cev a . Rev
indra po a rtă a rmură , a şa că , a tunci câ nd mă reped la ea ,
lo v esc a co lounde este cel ma i v ulnera bilă : la fa ٲă . La ma
a scuٲită îi sfâ şie o bra zul pâ nă în co lٲul g urii. Cu o chii a
cum mă riٲi,femeia se îndepă rtea ză de mine cu un ٲîpâ t să lo
ba tic. Îşi duce mâ na la g ură , se şterg e şi se ho lbea ză la deg
etele ei, de pa rcă a r fi împo sibil ca umezea la peca re o simte
să fie pro priul sâ ng e. Un a lt ca v a ler mă înşfa că de bereg a
tă şi mă ٲine lo cului, în v reme ce un a l treilea îmi izbeşte
încheietura de po deapă nă da u drumul fo a rfecii, ٲîpâ nd de
durere. Ar fi o insultă să fii înjung hia t cu ea , îmi a mintesc că
a zis J a ck a l La curilo r.Sp er că a re d rep ta te. Câ nd Rev
indra mă lo v eşte în mo a lele ca pului, nu mă o bo 0 sesc
încercâ nd să -mi înă buş g ea mă tul de durere. La Curtea
Dinٲilo r le plă cea să mă a udă ٲîpâ nd, strig â nd, urlâ nd. Se
des0 fă ta u cu v â nă tă ile, sâ ng ele şi o a sele melerupte. Am
fă cut-o de ruşine pe Rev indra , de do uă o ri. Bineînٲeles că
este furio a să . Nu a m nimic de câ ştig a t da că nu-i o fer ceea
ce îşi do reşte.

Cel puٲin pâ nă câ nd se iv eşte o no uă o ca zie. — Orica re
îٲi v a fi pedea psa , v o i cere ca eu să fiu a ceea ca re ٲi-oa
dministrea ză , v ierme! îmi zice. Şi o v o i ex ecuta încet şi
meticulo s. Şuier de pe po dea şi mă tra g îna po i câ nd se a
pro ٲie din no u de mine. — Ne v edem curâ nd! Iese şi ceila lٲi
ca v a leri o urmea ză . Eu mă tâ ră sc pâ nă la pa t şi mă g
hemuiesc sfâ rşită în el. Ar fi trebuit să -mi pâ strez ca lmul,
ştiu a sta . Da că fa ٲtul că pro v o c durereîmi a duce sa tisfa
cٲie, însea mnă că le semă n lui La dy No re şi Lo rdului J a rel
ma i mult decâ t sunt dispusă să recuno sc. Că utâ nd să -mi
dista g a tenٲia de la durerea pe ca re o simt la încheietură şîîn
co a ste, că utâ nd un mo tiv ca să nu mă g â n0 desc la ex
presia lui Oa k câ nd şi-a lua t îna po i v echea fig urină de la jo
c sa u să meditez la pro ba bilita teaex ecuٲiei mele într0 unul
dintre a cele mo duri ca re o îng ro zea u pe Gwen, îmi stre0 co
r mâ na în buzuna r după telefo nul ei. Ecra nul nu este spa rt.
Sea prinde în timp ce deg etele îmi a lunecă pe dea supra lui,

da r nu a m niciun mesa j de la Hy a cinthe. În timp ce priv esc
intens ecra nul lumino s, măg â ndesc la numărul de telefo n
de a ca să , cel pe ca re nepă rinții mei m-a u pus să -l repet la
nesfârșit, pe v remea când Bex era Rebecca , iar eu era m
co pilul lor. Suntem la o a dâ ncime destul de mare sub pământ,
așa că semnalul este foarte slab. O singură liniuță , uneo
ridicău da că înclin telefonul într-un anumit unghi. Ta stez
numărul. Nu mă aștept să sune. — Alo ! Vocea mea mei
mele răsună static, de parcă ar fi mai departe ca o rădă
cină. Nu ar fi trebuit să fac asta . Trebuie să încerc să fiu de pia
tră când se vor întoarce să mă rănească , iar voi cea mea
mei mele mă fac să simt preamulte. Ar fi mai bine să mă
deconectez de la tot, să plutesc, eliberați de trupul meu, să
fiu nimic într-o nouă nesfârșită a neantului.

Dar văreau să -i aude vocea , în caz că nu voi mai a v
ea șansa asta vreodată . —Mă ? șoptesc, atât de moale,
încât îmi închipui că nu mă aude, conexiunea fiind deja
slabă . —Cine e? Întrebă băea , cu glasul ascuțit, de parcă ar
bănuia că îi joc o farasă . Nu vorbesc, mă simt bolnavă .
Bineînțeles că sună ca și cum ar fi un apel reștit sau o farasă .
În mintea ei, ea nu mai are altă față . Rămân însă la telefo
n încă o clipă , cu lacrimile arzându-mi ochii, cu gustul lor
sărăcătăndu-mă . Îmi număr răsuflările. Cum nu-mi
închide, la telefonul pe pat, cu difuzorul deschis. Mă
întind lângă el. Vocea îi tremură ușor. —Ești încă acolo ? —
Da , șoptesc. —Wren? Întrebă băea . Închid, prea înspăimântată
să aflu ce-ar mai putea spune. Prefer să păstrez în inimă vo
cea ei rostindu-mi numele. Îmi lipsesc palmele de piatra rece a
peretelui, ca să mă aflu rez, ca să încerc să -mi aduc minte
din nou cum e să nu simți. Nu știu când vărem să facă , dar
a trecut îndea juns timp cât să aștepț și apoi să mă trezesc,
dezoorientată . Spațiul îmi sfârșie până la nădăd, dureros și
teribil. Trebuie să -mi adun gândurile prin ceața fricii. Dar gâ
ndurile vin. Sunt bănuțate de a mintirea sărutului pe care i
l-am dat lui Oakes. De fiecare dată când retrăiesc ce am fă
cut, mă crispez rușinată . Ce crede oare despre mine după ce
am sărit pe el? Și de ce mi-ai răspuns, doar că nu cumva
pentru a mă păstra de cîlă ? Apoi îmi revine a mintirea cu Hy
a cinthe, care m-a îndemnat să merg cu el, avertizându-mă
că nu voi fi în siguranță aici. Și, iar și iar, o aude pe mea

ma mea ro stindu-mi numele.

Când a ud scrâ şnetul pietrei şi scârţitul ba la maelor, mă simt ca un a nima lîncolîtit, gata să a ta ce. Îmi îndes telefonul înăpozi în buzunare şi mă ridic, scuturându-mă. Este ca valerul cu părul de culoarea reatrândafirilor, Revindra. — Trebuie să mă urmezi pentru a fi interogată. Nu zic nimic, dar când se întinde să-mi apucebraţul, mărâi în semn deavertizare. — Mişcă-te! îmi zice, îmbrâncindu-mi umărul. Şi a du-ţi a minte că tă plăcereîmi va face da că te împotrivesţi. Păşesc în hol, unde aşteaptă încă doi ca valeri. Mă pun să mă răsuiesc spre osală pentru audienţe, unde Regina Annet stă aşezată pe un tron acoperit de molibde, ca re-şi mişcă aripileuşor, creând iluzia unui cor mişcător. Esteîmbrăocă într-o ținută neagră, mai simplă decât a ceea în care am văzut-o ultima oară, însă Oa k poartă tot a ceea şi haie, de parcă nu ar fi dorit. Îşi ține mâinile strânsela spaie. Tierna e în dreapta lui, ca o stână de piață. Îmi dau seama că de obișnuită sunt cu zămbetul ușuratic al lui Oa k, acum, că i-a dispărut de pe chip. Sub unul dintre ochi are o vâlnătaie. Mi-l amintesc călînduse după lovitură căpcăunului, cu sângepe dinți, arătând de parcă ar aștepta încă un pumn. — Ai furat de la mine. Ochii lui Annet par să lucească cu o furie abia stăpănită. Îmi închipui că edestul de rușinos că i-a pierdut pe muritor și pe triton, ca să nu mai zic de Hyacinthe, pe care îl obținuse după ce practic îl amenința sepe Oa k. Probabil că îi displăce în mod special să fie umilită înaintea moștenitorului Îneltei Curți, chiar dacă eu i-am oferit un pretext ca să-mi mai întărie puținplecare. Cu tot a te că nu are niciun motiv să susțină că el a avut vreopaște de vină în ceea ce am făcut eu. Cel puțin cred că nu are. O fi Revindra furiosă pe mine, dar furia lui Annet va fi cu mult mai a gră

și mai ucigătoare. — Negi? continuă Regina, studiindu-mă cu expresia unui vultur gata să seînfie într-un șobolan. Mă uit pe furie la Oa k, care mă privește cu o intensitate febrilă. — Nu pot, reușesc să spun. Tremur. Îmi mușcă interiorul o braților, ca să mă a nco rez în durerea pe care remi-o provoc. Totul mi se pare mult prea familiar - aștept să fiu pedepsită de un conducător ca pricios. — Deci, spune Regina Unseelie, se pare că ai cospira cu dușma

niiReg a tului Elfha me. Nu o v o i lă sa să -mi pună a sta în cârcă . —Nu. —Atunci spune-mi a sta : po ți să juri că i-a i fo st lo ia lă prin0 țului din to a tepunctele de v edere? Îmi deschid gura ca să ră spund, da r nu-mi iese niciun cuv â nt. Priv irea îmia lunecă din no u la Oa k. Simt că mi se întinde o cursă . —Nimeni nu a r putea să jure a sta . —Aa a h! Interesa nt, zice Annet. Trebuie să ex iste un ră spus ca re să nu mă a funde ma i ră u. —Prințul nu a re nev o ie de Hy a cinthe câ nd mă a re pe mine. —Se pa re că eu te a m pe tine, punctea ză Reg ina Annet, fă câ ndu-l pe Oa k săse uite suspicio s la ea . —Nu se v a duce la La dy No re ca să -i spună to t ceea ce plă nuim? măntrea bă prințul, deschizâ ndu-și g ura pentru întâ ia da tă . Vo cea lui mă fa ce să tresa r. Îmi scutur ca pul.

Mostenitorul furat

— Mi-a jura t credință . Reg ina Annet își îndrea ptă privirea spre prinț. — Chia r sub na sul tă u: nu do a r că ibo v nica ta ți-a fura t pri0 zo nierul, da r l-a și fo lo sit ca să -și înto cmea scă o mică a rma tă . Îmi ia u fo c o bra jii. To t ceea ce spun nu fa ce decâ t să înră u0 tă țeă scă lucrurile. Cu mult! —A fo st g reșit ca Hy a cinthe să fie închis a stfel. —Cine ești tu ca să le spui ma i ma rilo r tă i ce e bine și ce e ră u? întrea băa uto rita r Reg ina Annet. Tu, co pilă tră dă to a re, fiica unei ma me tră dă to a re, a r trebui să fii recuno scă to a re că nu a i fo st tra nsfo rma tă în pește și dev o ra tă după ce a i tră da t Îna lta Curte. Îmi mușc buza , sfâ șiind pielea cu dinții mei a scuțiți. Îmi simt g ustulsâ ng elui. — Acesta este a dev ă ra tul mo tiv ? întrea bă Oa k, priv in0 du-mă cu ofero cita te stra nie. Da u din ca p o da tă și ex presia de pe chipul lui dev ine una rece. Mă întreb câ t de ta re ură ște fa ptul că a m fo st numită ibo v nica lui. — J a ck a l La curilo r zice că trebuia să fug i împreună cu Hy a cinthe,co ntinuă reg ina . A fo st fo a rte do rnic să ne po v es0 tea scă to tul. Cu to a te a ceste a , ești încă a ici. Cev a nu a mers bine cu pla nul tă u sa u a i ră ma s ca săco miți și a lte tră dă ri? Sper ca ia zul lui J a ck să sece. —Asta nu este a dev ă ra t, zic. —Ah? se miră Annet. Nu a i plă nuit să fug i cu el? —Nu, ră spund. Nicio da tă . Reg ina se a plea că spre mine, de pe tro nul ei de mo lii.

— Și de ce a nume? Mă uit la Oa k. — Pentru că a m mo tiv ele mele pentru a pa rticipa la a cea stă misiune. Reg ina Annet pufă ie. — Cura jo a să , mica tră dă to a re! — Cum l-a i co nv ins pe J a ck să te a jute? mă întrea bă Oa k, cu g la s mo a le.Chia r a fo st dispus să o fa că pentru fig urină ? L-a ș fi plă tit cu ma i mult a rg int ca să -mi spună ce plă nuia i. —Am pro fita t de mâ ndria lui, zic. Oa k dă din ca p. —To a te g reșelile mele se înto rc ca să mă bâ ntuie. —Și murito a rea ? mă întrea bă Reg ina Annet. De ce a i inter0 v enit în destinulei? De ce în cel a l trito nului? —Trito nul a r fi murit fă ră a pă . Ia r Gwen încerca do a r să -și sa lv eze iubitul.Po a te că a m g reșit după leg ile din Tă râ mul Zâ nelo r, da r, câ nd v ine v o rba de Gwen cel puțin, a m drepta te, o ricum a i judeca lucrurile. —

Muritorii sunt mincinoși! co mentea ză Reg ina Unseelie, pufnind. —Asta nu însea mnă că to t ceea ce spun este o minciună , îi ră spund. Îmi tremură v o cea , da r mă fo rțez să co ntinui. —Av eți un bă ia t a ici, un muzica nt, ca re de zile întreg i nu a ma i rev enit înlumea murito rilo r și, cu to a te a cestea , din ca uza fa rmecelo r, e co nv ins că a trecut mult ma i puțin timp? —Și da că a m? zice Reg ina Annet, un ră spus pe ca re îl co nsider cel ma ia pro pia t de o mă rturie din câ te a ș putea să primesc. Mincino a să sa u nu, tu îi v ei lua lo cul fetei. Ai g reșit dina inte a Curții Mo liilo r și te v o m fa ce săplă tești. Tremur, din ca p pâ nă în picio a re, fă ră să mă po t co ntro la . Priv irea lui Oa k se îndrea ptă spre Reg ina Unseelie; a re ma x ila rul încleșta t.

Cu to a te a cestea , câ nd v o rbește, v o cea îi ră sună melo dio s. — Mă tem că n-o po ți a v ea . — Ah, nu po t? întrea bă Reg ina Annet pe to nul cuiv a ca re și-a ucis cei ma imulți fo ști iubiți și este preg ă tită să ucidă din no u da că este pro v o ca tă . Zâ mbetul lui Oa k se lă rg ește, zâ mbetul a cela fermecă to r, cu ca re a r puteasă co nv ing ă ra țele să -i a ducă o uă la micul-de0 jun. Cu ca re a r putea să fa că pâ nă și cele ma i delica te neg o ci0 eri pentru un prizo nier să pa ră do a r un jo c. — Oricâ t de irita tă a i fi de dispa riția lui Hy a cinthe, eu sunt cel ca re v atrebui să rezo lv e a cest inco nv enient. Po a te că Wren l-a elibera t din temnițele ta le, da r el a fo st prizo nierul meu. Ca să nu ma i zic că nu tu a i fo stcea pă g ubită . Oa k ridică din umeri, a po lo g etic. — Îți putem însă fa ce cu sig ura nță ro st de o a ltă murito a re și de un trito n,da că nu cumv a chia r de cev a ma i bun. Gură -miero a să . Mă g â ndesc la cum i-a v o rbit că pcă unului, la fa ptul că a r fiputut să fo lo sea scă a cest to n cu el, da r nu a fă cut-o . Pa re să funcțio neze în ca zul Reg inei Unseelie. E ma i ca lmă a cum și g ura i se rela x ea ză ușo r. E o putere înspă imâ ntă to a re să a i o a stfel de v o ce. Reg ina zâ mbește. — Vo m o rg a niza o co mpetiție. Da că v ei câ știg a tu, ți le îna 0 po iez pe ea și pekelpă . Da că da i g reș, le țin pe a mâ ndo uă și te pă strez și pe tine, pâ nă câ nd v ei fi ră scumpă ra t de Elfha me. — Ce fel de co mpetiție? întrea bă Oa k, curio s. — Te la s să decizi, îi ră spunde reg ina . Putem a leg e un jo c de no ro c, la ca rea m a v ea șa nse eg a le. Sa u te po ți duela cu un ca mpio n a les de mine și în a cest ca z te v ei ba za pe pro pria îndemâ na re. În

o chii lui de v ulpe se a prinde o lumină stra nie.

—Aleg duelul. —Ia r eu v o i lupta pentru tine! g ră iește Tierna n. Reg ina Annet deschide g ura să pro testeze, da r Oa k v o r0 bește primul: — Nu, eu mă v o i duela . Asta e ceea ce v rea reg ina . Fa c un pa s mic spre el. Reg ina Annet trebuie să fi a uzit că nu s-a descurca tprea bine cu o no a pte în urmă . Are încă v â nă ta ia drept do v a dă . — Un duel nu este o co mpetiție, zic, cu bă g a re de sea mă . Nu este un jo c. — Bineînțeles că este! Îmi dă replica Oa k. Îmi rea mintesc imedia t că e o bișnuit să fie prințul a do 0 ra t, pentru ca re to tuleste simplu. Nu cred că își dă sea ma că a cesta nu este g enul de duel po litico s pe ca re îl po a rtă în Elfha me, câ nd i se a co rdă destul timp să se retra g ă șieste tra 0 ta t cu deferență . Nimeni de la a cea stă curte nu se v a pfa ce înv ins. — Cel ca re sâ ng erea ză primul pierde? —Nu chia r, râ de Reg ina Annet, demo nstrâ ndu-mi că a v ea m de ce să mătem. Suntem Unseelie. Vrem să ne distră m cev a ma i mult. —Pâ nă la mo a rte a tunci? întrea bă Oa k, pe un to n ca re a ra tă că ideea i sepa re ridico lă . —So ra ta mi-a r lua ca pul da că ți l-a i pierde pe a l tă u, zice Reg ina Annet.Da r cred că ne putem înțeleg e să v ă duela ți pâ nă câ nd unul dintre v o i se v a da bă tut. Ce a rmă îți a leg i? Mâ na prințului se îndrea ptă în la tera l, unde e prinsă sa bia lui subțire ca una c. Își la să pa lma pe mâ nerul ei o rna menta t. — Spa dă . — Ce dră g ă la șă e! zice reg ina , de pa rcă Oa k a r fi pro pus să se dueleze cu una c de pă r. — Ești sig ură că v rei a cea stă luptă ? o întrea bă Oa k, fă câ nd-o pe Reg ina

Annet să -l priv ea scă cercetă to r. Am putea a leg e un a lt fel de jo c a lîndemâ nă rii: un co ncurs de g hicito ri, unul de să rută ri? Ta ta a v ea o biceiul să -mi spună că o bă tă lie, o da tă începută , prinde v ia ță și este g reu deco ntro la t. Tierna n strâ ng e din buze. — Să fix ă m duelul a cesta pentru mâ ine, la a murg ? îl întrea bă Reg inaAnnet. Ne v a lă sa timp de g â ndire a mâ nduro ra . Oa k își scutură ca pul, dejucâ ndu-i încerca rea de a tra g e de timp. — Ia rtă -ne, da r ne g ră bim să merg em la Vără jito a rea 0 Ciulin, a cum ma imult ca o ricâ nd. Aș v rea să duc a cea stă luptă și să -mi v ă d de drum. Cuv inte lui îi fa c pe câ țiv a dintre curteni să zâ mbea scă în do sul pa lmelo r,da r nu și pe reg ină . — Ești a tă t de co nv ins că v ei că știg a ? îl întrea bă ea pe Oa k. Prințulzâ mbește, de

pa rcă a r g usta g luma , chia r da că e una fă cută pe sea ma lui. — Orica re v a fi rezulta tul, a ș prefera să -l g ră besc. Reg ina Annet îl priv eștea șa cum te-a i uita la un nebun. —Nu v rei să îți iei timpul necesa r pentru a -ți pune pe tine a rmura ? —Tierna n mi-o v a a duce a ici, îi ră spunde Oa k, dâ nd din ca p spre ca v a ler.Nu v a dura mult să o îmbra c. Reg ina se ridică și îi fa ce semn ca v a lerului ei. — Atunci să nu te ma i reținem - Rev indra , a du-l pe No g la n și spune-i să -șii a cea ma i mică și ma i subțire sa bie pe ca re o a re. De v reme ce prințul se g ră bește, trebuie să ne descurcă m cu ce v a reuși să g ă sea scă . Tierna n se a plea că spre mine. Își co bo a ră v o cea a stfel încâ t do a r eu po t să -la ud.

— Ar fi trebuit să pleci cu Hy a cinthe. Îmi co bo r priv irea la picio a re, la g hetele pe ca re le-a m pri0 mit din pa rteaCurtii Mo liilo r de dra g ul prințului. Da că mi-a ș putea ridica mâ inile la ca p, știu că a ș putea să simt împletitura pe ca re mi-a fă cut-o Oa k în pă r. Da cămo a re, v a fi v ina mea . În scurt timp sa la se umple de specta to ri. Să îl v a dă pe mo ștenito rulReg a tului Elfha me sâ ng erâ nd v a fi un specta 0 co l ra r. În v reme ce Tierna n îl a jută pe Oa k să -și pună a rmura din za le, mulțimease dă la o pa rte ca să -i fa că lo c unui că pcă un pe ca re-l recuno sc imedia t. Este cel ca re l-a lo v it de do uă o ri pe Oa k no a ptea trecută . Râ njește, pă șindîn încă pere cu un tupeu nesuferit. Se îna lță dea supra specta to rilo r în pla to șa lui din piele și o țel, cu pa nta lo nii îndesa ți în cizme. Are bra 0 țele dezv elite.Ca ninii de jo s îi a pa să buza superio a ră . Acesta trebuie să fie No g la n. Fa ce o plecă ciune îna intea reg inei lui. Apo i dă cu o chii de mine. — Sa lut, bucă țică ! îmi a runcă . Îmi înfig ung hiile în pa lmă . Priv irea i seîndrea ptă spre prinț. — Presupun că nu te-a m lo v it destul de ta re ultima o a ră . Po t să remedieza sta . Reg ina Annet ba te din pa lme. — Fa ceți lo c pentru duelul no stru! Curtenii ei se a șa ză într-un cerc la rg , în jurul unei pa rcele de pă mâ ntbă tă to rit. — Nu ești o blig a t să fa ci a sta , îi șo ptesc lui Oa k. La să -mă a ici! La să -l peJ a ck a ici! Prințul mă priv ește lung . Are o ex presie g ra v ă pe chip. — Nu po t. Co rect. Are nev o ie de mine pentru misiunea de sa lv a re a ta tă lui să u. Într-

a tâ t încâ t să se co nv ing ă să mă să rute. Într0 a tâ t încâ t să sâ ng ereze pentrumine. Oa k se îndrea ptă spre pa rtea o

pusă lo cului în ca re a a les că pcă unul să stea .Adv ersa rul lui fa ce g lume cu câ țiv a înși din mulțimea entuzia sma tă , înseta tă de sâ ng e - îmi da u sea ma de a sta pentru că îi v ă d râ zâ nd, da r sunt prea depa rte ca să a ud ce zice. Mă g â ndesc la ta tă l lui Oa k, pe ca re l-a m v ă zut în co nsilii de ră zbo i. De ce lema i multe o ri o chii îi a luneca u peste mine, de pa rcă a ș fi fo st unul dintre câ inii de v â nă to a re întinși pe sub ma să , sperâ nd să li se a runce o a se. Da r într-o sea ră m-a v ă zut stâ nd într-un co lț rece, în timp ce mă lupta m cu leg ă 0 turile mele. A îng enunchea t și mi-a întins ca na cu v în fiert șico ndimente din ca re bea , ia r câ nd s-a ridica t, mi-a a tins cea fa cu mâ na lui ma re și ca ldă . Aș v rea să -i po t spune lui Oa k că Ma do c nu este v rednic de iubirea lui, da r nu știu da că po t să o fa c. Do mnița cu ca p de pisică își cro iește drum prin mulțime și îi o feră lui Oa kîn semn de prețuire ba tista ei mă tă so a să . Prințul o a cceptă , fă câ nd o plecă ciune, și o la să să i-o leg e în jurul bra țului. Reg ina Annet ține în pa lmă o mo lie a lbă . — Da că e ră nit..., îmi zice Tierna n, fă ră să se ma i o bo sea scă să încheiea menința rea . — Câ nd mo lia v a zbură , v a începe duelul! decla ră reg ina . Oa k dă din ca p și își sco a te spa da . Sunt fa scina tă de co ntra stul dintre za lele lui de a ur lucito r, a scuțimea sa bie,ung hiurile dure a le co rpului să u și blâ nde0 ția g urii și a o chilo r lui de chihlimba r. Oa k scurmă cu co pita în pă mâ ntul bă tă to rit a l po delei, luâ ndu-și po ziția de luptă , înto rcâ ndu-se ca să -și a ra te pro filul o po nentului să u. — Am împrumuta t o sco bito a re! strig ă No g la n-că pcă unul, ridicâ nd o sa bie ca re pa re fo a rte mică în mâ na lui, da r este cu mult ma i ma re decâ t a ceea mâ nuită de prinț.

În ciuda înă lțimii lui Oa k, că pcă unul este cu a pro a pe jumă ta te de metruma i îna lt și de trei o ri ma i la t. Mușchii i se înco rdea ză pe bra țele dezv elite, de pa rcă a r fi pietre depo zita te sub piele. În clipa a ceea v ă d o urmă de ezita re în o chii prințului. Po a te că își dă sea ma în cele din urmă de perico lul în ca re se a flă . Mo lia plutește în sus. Ex presia de pe chipul lui Oa k se schimbă . Prințul nu e nici zâ mbito r, nicisumbru. Pa re pustiit, g o lit de emo ție. Mă întreb da că a șa a ra tă câ nd este speria t. Că pcă unul se plimbă pe ma rg inea cercului, ținâ ndu-și sa bia subțire ca pe obâ tă . — Nu fi timid, bă ietel zice. Ha i să v edem ce po țil Apo i își flutură sa

bia spreca pul lui Oa k. Prințul este ra pid, se ferește într-o pa rte și își înfig e v â r0 ful spa dei în umă rul că pcă unului. Când Oa k smulg e sa bia , No g la n ra g e. Pe pieptul că pcă unului se scurg pică turi de sâ ng e. Mulțimea își ține respira ția la uniso n. Sunt împietrită . A fo st o lo v iturăno ro co a să ? Nu a m însă cum să ma i cred a sta câ nd Oa k se înv â rte și spintecă pâ nteculcă pcă unului, chia r sub a rmură . Mișcă rile prințului sunt precise, co ntro la te. Este ma i ra pid decâ t o rice luptă to r pe ca re l-a m v ă zut. Ca rnea ro z, umedă , lucește o clipă . Apo i No g la n se pră bu0 șește la po dea ,dă râ mâ nd a lte zâ ne. Printre specta to ri se a ud ți pete și o fta turi uluite. Prințul se po zițio nea ză de cea la ltă pa rte a cercului. — Nu te ridica l î l a v ertizea ză pe că pcă un, cu un ușo r tre0 mur în v o ce. Putem să încheiem a ici. Dă -te bă tutl Da r No g la n se ridică pe brâ nci, pufă ind de durere. Pe pa n0 ta lo ni a începuță i se întindă o pa tă ma re de sâ ng e, da r o ig no ră . —Te v o i ev iscera ...

—Nul zice prințul. Că pcă unul a lea rg ă spre Oa k, lo v ind cu spa da . Prințul ră sucește sa biasubțire a stfel încâ t a cea sta a lunecă pe lâ ng ă la ma că pcă unului, ia r v â rful ei a scuțit i se înfig e în g â t. No g la n își duce mâ na la bereg a tă , sâ ng ele udâ ndu-i deg e0 tele. Vă d clipa înca re lumina i se sting e din o chi, ca o to rță a runca tă în ma re. Se pră v ă lește la po dea . Mulțimea urlă , ulu0 ia la și neîncrederea citindu-se pe chipuriletuturo r. Miro sul mo rții a tâ rnă g reu în a er. Oa k își șterg e spa da însă ng era tă pe mă nușă și și-o pune la lo c în tea că . Pro ba bil că Reg ina Annet a uzise po v estea despre cum Oa k nu se a pă ra se înfa ța lui No g la n. Și a junsese la a ceea și co n0 cluzie ca mine: că prințul nu era priceput la luptă . Că îndă 0 ră tul zâ mbetului ușura tic a l lui Oa k nu sea scundea nimic sinistru. Că era prințul a linta t din Tă râ mul Zâ nelo r, ră sfă ța t de suro rile lui, îng rijit de ma ma sa , fă ră să a ibă ha ba r de pla 0 nurileîntuneca te a le ta tă lui să u. Am presupus că s-a r putea ca nici mă ca r să nu știe cum să -și fo lo sea scăsa bia . J uca se ro lul bufo nului, pentru ca duș0 ma nii lui să -l v a dă a stfel. Cum a m putut să uit că fusese crescut în mijlo cul stra te0 g iilo r de ră zbo i și a l înșelă to riilo r? Era un co pil câ nd a u înce0 put a sa sina tele pentru prelua rea tro nului, da r nu a tâ t de mic încâ t să nu-și a mintea scă . Cum de nu m-a mg â ndit că ta tă l și so ra lui l-a u înv ă ța t cum să

fo lo sea scă spa da ? Sa u că , fiind ținta prefera tă a a sa sinilo
r, a a v ut mo tiv e să înv ețe să se a pere? Ex presia de pe
chipul Reg inei Annet este una sumbră . Se a ștepta se cameciul
să se desfă șo a re în fa v o a rea ei: No g la n să -l pună la po
dea pe prinț, ea să -și reca pete o no a rea , ia r no i să fim
închiși destulă v reme câ t săprimea scă un mesa j de la perso a
nele de leg ă tură pe ca re le a v ea la Îna lta Curte. Tierna n
îmi a runcă o priv ire fero ce și își scutură ca pul. — Sper că
ești mulțumită de ce a i fă cut. Nu sunt sig ură ce v rea să
spună . Oa k este în mo d cla r nea tins.

Câ nd îmi v ede rea cția , se înfurie și ma i ta re. — Oa k nu
a fo st înv ă ța t să lupte decâ t pentru a ucide. Nu știe cum să
pa rezeleg a nt. Nu a re mișcă ri de pa ra dă . To t ce știe este
să ucidă . Și, o da tă ce începe, nu se ma i o prește. Nu sunt sig
ur că po a te. Mă trece un fio r. Îmi a mintesc cum s-a g o lit de
emo ție și ex presia a ceeaîng ro zită de pe chipul lui câ nd l-a v
ă zut pe No g la n întins la pă mâ nt, de pa rcă a r fi fo st
surprins de ceea ce fă cuse. — Multă v reme mi-a m do rit un
co pil. Priv irea Reg inei Annet se îndrea ptă din no u spre mine
și a po i se înto a rce laOa k. Uluia la pa re să se fi disipa t și a
cum își dă sea ma că trebuie să v o rbea scă . — Acum, că v o i
a v ea unul, sper că v a fa ce pentru mine la fel de mult pe câ
tești tu dispus să fa ci pentru cel ca re ți-e ta tă . Mă bucur să v
ă d pe cinev a din Nea mul Sa lcei a ră tâ ndu-și co lții. Bă
nuiesc că o bserv a ția ma lițio a să de pe urmă se referă la Îna
ltul Reg e,despre ca re se știe că preferă să la se luptele în sea
ma so ției lui. — Și a cum, La dy Suren, ți-a m pro mis că te v
ei înto a rce la prințul tă u, da rnu-mi a mintesc să fi pro mis că
v ei fi în v ia ță câ nd te v o i preda . Apo i Reg ina Unseelie zâ
mbește fă ră stro p de v eselie. —Înțeleg că îți pla c g hicito
rile, de v reme ce a i rezo lv a t a tâ 0 tea înînchiso a rea mea .
Așa că , permite-mi să fa cem încă un co ncurs de îndemâ na re.
Ră spunde co rect sa u v ei suferi so a rta din g hicito a re, ia
rPrințului Oa k îi v a ră mâ ne do a r ca da v rul tă u: Da că
spui o minciună , te v o i deca pita . Da că îmi spui a de0 v ă
rul, te v o i îneca . Ce ră spuns te v a sa lv a ? —Reg ină Annet,
te a v ertizez! Nu ma i este a ta , ca să te jo ci cu ea ! spuneOa
k. Însă zâ mbetul de pe chipul reg inei nu pă lește. Aștea ptă ,
ia r eu nu a m de a lesși trebuie să jo c micul ei jo c plin de
cruzime.

În ciuda faptului că în minte mi s-a căsătorit un mare gol. Inspiră din nou, speriați. Regina Annet mi-a indicat că ghiciți o tărăla reă a reînălțat spus, dar este o situație de tipul să-l să-l. Ori te îneci, ori ești decapitat. Fie minți, fie spui adevărul. Doar viața năvălește. Dar, dacă adevărul are ca urmare înecul, iar o minciună are ca rezultat decapitarea, atunci trebuie să găsim o cale prin care să folosim una dintre aceste alternative împotriva ei. Sunt oboșită și am dureri. Gândurile îmi sunt încălcate. Este oare o situație ca ceea ce găsim și o ul, o cursă pe care regina mi-a întins-o ca să-mi pecetluia scărta? Dacă aleg înecul și acesta este adevărul, va trebui să mă înec. Ceea ce înseamnă că decapitarea este scărta unui mincinos. Așa că. — Trebuie să spun: „Tu mă vei decapita”! îi răspund reginei. Pentru că, dacă o va face, eu voi fi găsită adevărul, iar atunci ar fi trebuit să mă înec. Nu există cale prin care să pot fi executată. Respir ușurată - de vreme ce există un răspuns, o ricevi și vîrtej să facă, cum trebuie să mă elibereze. Regina Annet zămbeste încordat. — Oa k, ia-ți trăsătură tărăla cu binecuvîntarea regei Curții Moșii! Prințul face un pas spre mine și regina adaugă: — Poate că tu crezi că Elfha me va privi cu ochi răi încercând căile mele de a ține aici, dar te asigur că suorii tale îi va plăcea mult mai puțin să audă că te-am lăsat să pleci cu Lady Suren și că apoi ai fost găsită cu beregă la taspintecă. Oa k se crispează. Annet îi observă reacția. — Exa ct. Apoi se întoarce, robindu-și rochia lungă și neagră, cu o mână pe burta ei degravată. — Vino! îmi comandă prințul. I se zăboiește un mușchi al maxilarului, de parcă și-a rîncleștat prea tare dinții.

Ar fi mai sigur dacă l-aș urî. De vreme ce nu pot să o fac, pot să mă simt bine dacă cum mă urăște el pe mine.

Făpturile îl eliberează pe Jack al lui La curiozitate în a face dea lului. Are chipul învîntat. Pășește încet spre noi, înghițându-și o ricefel de comente spirituale ar putea avea. Îngenușea înaintea lui Oa k, ceea ce îmi aducea minte de momentul în care îl înca în care Hyacinthe mi-a jurat credință. Jack nu zice nimic; se pleacă doar, atât de din nou încălțându-l în armură. Sozii de a urăsc, făcându-l să pară în același timp regal și distant. — Sunt alături, mă pot

ți pedepsi! zice kelpa . Oa k își întinde mâna și o străng e ușor dea supra ca pului lui J a ck, de parcă l-a r binecuvânta . — Da to ria mea făță de tine a fost plătită , a ta că tre mine la fel, zice Oa k. Dea cum nu ne vom mai da to ra unul a ltuia nimic a lteceva în a fă ră de prietenie. Mă uimește bună ta tea lui. Cum po a te spune a sta din suflet, când pe mineeste a tă t de furio s? J a ck a l La curilo r se ridică . — De dra g ul prieteniei ta le, prințule, te v o i purta până la ca pă tulpă mântului. Tierna n pufă ie. — De v reme ce Hy a cinthe a fugit că la re pe Cră iță , po a te că a r trebui să -ia ccepti o ferta . — E tenta nt, spune Oa k, cu un început de zâ mbet. Și, cu to a te a cestea , credcă ne v o m cro i sing uri drumul din a cest lo c. Îmi cercetez v â rfurile g hetelo r, ev itâ nd co nta ctul v izua l cu to a tă lumea . — Da că te ră zg â ndești, trebuie do a r să mă chemi! spune kelpa . Oriunde te-a i a fla , v o i v eni. Apo i J a ck se tra nsfo rmă într-un ca l neg ru-mă tuit, cu dinți a scuțiți. Câ ndg a lo pea ză în după -a mia za tâ rzie, în ciuda a to t, reg ret să -l v â d plecâ nd.

Ca pito lul 1 0 Aerul umed și ca ld a l mla știnii în ca re tră iește Vră jito a rea 0 Ciulin este plinde ro iuri de țâ nța ri și musculițe. Ghetele mi se a fundă în no ro iul lipicio s. Co pa cii sunt a co periți de per0 dele g rele de iederă și trâm bițe o tră v ito a re, v ițele blo câ ndu-ne drumul. În a pa ma ro nie se mișcă v ietă ți. — Sta i jo s! îmi zice Oa k câ nd a jung em în dreptul unui cio t de co pa c. Este prima o a ră câ nd v o rbește cu mine de câ nd a m pă ră sit Curtea Reg ineiAnnet. Își sco a te din to lbă o pensulă și un bo r0 că nel cu v o pse a a urie, sclipito a re. — Întinde un picio r! Tierna n pă șește în fă ță , cercetâ nd zo na . Prințul îmi însemnea ză ta lpa unei g hete, a po i pe cea la ltă , cu simbo lul peca re l-a primit. Deg etele lui îmi țin g a mba cu fermita te. Un v a l tră dă to r de că ldură mi se streco a ră în o bra ji. —Știu că ești supă ra t pe mine..., încep. —Sunt? mă întrea bă , ridicâ ndu-și priv irea la mine cu ex presia pe ca re ți-ola să cev a a ma r în g ură . Po a te că mă bucur că mi-a i o ferit șa nsa de a fi cea ma i rea v ersiune a mea . Sta u încă pe trunchiul meu, g â ndindu-mă la cuv inte le lui Oa k, câ ndTierna n se înto a rce și îmi smulg e din ca p o buca tă de pă r ră sucit. Șuier și mă ridic, cu dinții dezv eliți și cu mâ na la pumna 0 lul pe ca re nu îlma i a m la lo cul lui. — Știi fo a rte bine cum funcțio nea ză că pă strul, îmi zice Tierna n, cu v o

cejo a să , a stfel încâ t Oa k, o cupa t să -și deseneze simbo lul pe ta lpa co pitelo r, să nu-l a udă .

În mâ nă ține trei șuv ițe a lba stre din pă rul meu. — Nu ne tră da din no u. La a ceste cuv inte sunt stră bă tută de un fio r. Ma rele fie0 ra r Grimsen afă urit a cest că pă stru și, la fel ca to a te crea țiile lui, a re un secret a scuns. Ex istă încă o ca le, pe lâ ng ă a ceea de a -l purta , prin ca re te po a te co ntro la :pă r împletit și câ tev a cuv inte. Așa spera seră La dy No re și Lo rdul J a rel să o pă că O lea scă pe Îna lta Reg ină a stfel încâ t să o leg e de reg ele-ș a rpe. Șuv ițele de pă r din mâ na lui Tierna n îmi rea mintesc că , deși nu-mi puncă pă strul, nu sunt ferită de el. Ar trebui să fiu recuno scă to a re că nu îl po rt deja . —Da că a r fi ținut de mine, zice ca v a lerul, te-a ș fi lă sa t în urmă și mi-a ș fia suma t s-o înfrunt sing ur pe La dy No re. — Nu e prea tâ rziu, îi zic. —Nu mă tenta ! mâ râ ie el. Da că nu-ți bă g a i tu co a da , Hy a cinthe a r fi fo st cuno i a cum. Chia r da că știi că a re mo tiv e să fie supă ra t pe mine, brusc, sunt și eufurio a să . Hy a cinthe, cu blestemul lui do a r pe jumă O ta te dezleg a t, îmi a mintea prea mult de mine, de do rința mea de a a v ea pe cinev a ca re să măsa lv eze, fie că o merit, fie că nu. — Nimeni ca re e în la nțuri nu a r putea să te iubea scă v re0 o da tă cua dev ă ra t. Tierna n se uită ură t la mine. — Te a ștepti să cred că știi cev a despre iubire? Adev ă rul a cesta mă lo v eșteca o să g ea tă . Mă înto rc și tro pă i prin no ro i și v eg eta ție putrezită , cu câ n0 tecul bro a ștelo rră sunâ ndu-mi ta re în urechi, a ducâ ndu-mi a minte că limba a scuțită a ca v a lerului l-a co sta t deja pe Oa k lo ia lita tea lui J a ck a l La curilo r. Tierna nîși a runcă cuv intele ca pe niște cuțite. Necug eta t. Fă ră să se g â ndea scă la co nsecințe.

Este ex a ct o pusul cuiv a cu g ura -miero a să . Îmi a tra g e a tenția un ș a rpe cu trupul la fel de neg ru ca a l a celuia în ca re s-apreschimba t Îna ltul Reg e. Din a pă iese la supra fa ță cev a ce pro ba bil este ca pul unui cro co dil, da că nu cumv a cev a și ma i mo nstruo s. Pielea crea turiis-a înv erzit din ca uza v eg eta ției. Sunt sig ură că și ceila lți o v ă d, deși nu încetinesc pa sul. Aerul este prea ca ld și înă bușito r, ia r eu sunt ex tenuta tă din ca uzaev enimentelo r din no a ptea trecută . Mă do r co a stele a co lo unde m-a lo v it g hea ta Rev indrei, da r îmi mușc interio 0 rul o bra jilo r și merg ma i depa rte. Merg em v reme îndelung a tă , pâ nă câ nd a jung em la un

luminiș unde dă m decâ tev a sca une rug inite și desmerechea
te de-a le o a menilo r. Câ țiv a pa și ma i înco lo v edem o zâ
nă bă trâ nă și usca tă , a pleca tă pe v ine în dreptul unui fo
c. Dea supra lui e o frig a re, ia r în țepușă de meta l e înfipt un
șo bo la n jupuit. Vără jito a rea -Ciulin o înto a rce încetișo r, fă
câ nd fă ră ma de g ră 0 sime săsfâ ră ie. Pă rul din buruieni și
ciulini împlețiți o înco njo a ră ca o pelerină . Ochi ma riși neg
ri priv esc din hă țiş. Po a rtă o ro chie fă cută dintr-o câ rpă
mo ho ră tă și sco a rță de co pa c. Câ nd se mișcă , v â d că
este desculță . Ma i multe inele îi stră lucesc pe deg etele de la
picio a re. — Că lă to ri, hă ră ie co to ro a nța . Vă d că v -a ți
g ă sit ca lea prin mla știna mea . Ce că uta ți? Oa k fa ce un pa
s în fa ță și se înclină . — Ono ra tă do a mnă , cea ca re g ă
sești lucrurile pierdute, a m v enit să terug ă m să îți fo lo sești
puterea pentru a ne a juta . Prințul sco a te din desa g ă o sticlă
de v in din miere, o pung ă cu g o g o șipudra te cu za hă r și
un bo rca n cu ulei de a rdei iute, pe ca re le a șa ză pe pă mâ
nt, îna intea ei. — Am a dus da ruri. Vără jito a rea -Ciulin ne
mă so a ră din ca p pâ nă în picio a re. Nu cred că este

prea impresio na tă . Câ nd i se o presc o chii a supra mea ,
ex presia i se schimbă într-una cu a dev ă ra t suspicio a să . Oa
k își îndrea ptă priv irea spre mine și se încruntă nedumerit. —
Ea este Wren. Vără jito a rea scuipă în fo c. — Io c! Vid! Nimic!
Asta ești. Io c Vid Nimic! spune ea , a po i a ra tă spreada ruri,
fluturâ ndu-și mâ na . Ce v reți de la mine de credeți că mă
puteți cumpă ra a tâ t de ieftin? Oa k își dreg e g la sul, fă ră
îndo ia lă nemulțumit de cum merg lucrurile pâ năa cum. —
Vrem să știm despre o a sele lui Ma b și despre inima lui
Mellith. Și v remsă g ă sim cev a . Inima lui Mellith? Mă g â nd
esc la a vertismentele p rimate d e la Hya cinthe înleg ă tură cu
mesa jul secret a l lui La d y No re. Asta este ceea ce a cerut în
schimb ul lui Ma d o c? Nu a m ma i a uzit vo rb ind u-se d esp
re inimă p â nă a cum. În timp ce studiez chipul prințului, g ura
lui delica tă și priv irea dură , mă întreb câ t de impo rta nt este
să jo a ce ro lul curtea nului nesă buit, da că și-a r pune o a re
în perico l so ra în ca zul în ca re s-a r a ră ta co mpetent. Mă
întreb câ ți o a meni a ucis. —Ahhh! g ră iește Vără jito a rea -
Ciulin. Asta -i o po v este interesa ntă . —Oa sele lui Ma b a u
fo st fura te din ca ta co mbele de sub pa la tul dinElfha me,
spune prințul. Cu to t cu ra cla în ca re se a fla u. Ochii ca niște

pică turi de cernea lă a i Vără jito a rei-Ciulin îl urmă resc. —Și le v rei îna po i? Asta v rei să g ă sesc pentru tine? —Știu unde sunt o a sele. În spa tele a titudinii ca lme a lui Oa k se a scunde resemna 0 rea sumbră ,întipă rită în sprâ ncenele lui încrunta te, în linia g urii. Are de g â nd să -și

sa lv eze ta tă l, indiferent de prețul pe ca re v a trebui să -l plă tea scă . — Da r nu știu cum a putut să le fo lo sea scă La dy No re a șa cum le-a fo lo sit.Și nici de ce e impo rta ntă inima lui Mellith. Ba phen, a stro lo g ul Curții, mi-a spus o pa rte din po v este. Câ nd i-a m cerut Ma mei Mă duv ă să îmi spună ma imulte, m-a trimis la tine. Vără jito a rea -Ciulin se îndrea ptă spre unul dintre sca une, cu trupul a scuns depelerina de pă r și de to ți ciulinii și buru0 ienile din el. Mă întreb, în ca zul în ca re a ș fi ră ma s în pă dure ma i mult timp, da că și pă rul meu s-a r fitra nsfo rma t într-un a stfel de a co peră mâ nt. — Ha ideți, sta ți lâ ng ă fo c, și v ă v o i spune o po v estel Tra g em câ tev a sca uneși ne a șeză m. În lumina flă că rilo r, Vără jito a rea -Ciulin a ra tă ma i bă trâ nă ca o ricâ nd și mult ma i puțin uma nă . — Ma b s-a nă scut câ nd lumea era la început, începe ea . În v remurile a celea ,no i, Fă pturile, nu era m a tâ t de puține pe câ t suntem a cum, câ nd ex istă a tâ ta fier. Uria șii no ștri era u îna lți ca munții, tro lii era u precum co pa cii. Ia rco to ro a nțele ca mine a v ea u puterea de a a duce în ființă to t so iul de lucruri. O da tă într-un seco l a re lo c o a duna re a co to ro a nțelo r, unde no i,v ră 0 jito a rele și fermecă to a rele, fieră rii și fă urito rii ne strâ ng em la o la ltă pentru a ne cizela ha rul. Stră inii nu sunt primiți, da r Ma b a îndră znit săpă trundă la o a duna re. Ne-a implo 0 ra t pe to ți să îi o ferim ceea ce își do rea : puterea de a crea . Nu își do rea do a r un fa rmec sa u o mică v ra jă , ci ma g iamă rea ță pe ca re do a r no i o po seda m. Cei ma i mulți a u refuza t-o , da r a ex ista t cinev a ca re nu a fă cut-o . O co to ro a nță i-a împă rtă șit puterea ei de acreea din nimic. La schimb, Ma b trebuia să o ia pe fiica co to ro a nței și să o crea scă pe co pila -v ră jito a re ca și cum a r fi fo st a ei. La început, Ma b a fă cutceea ce se leg a se să fa că . Și-a lua t titlul de Reg ina Steja r, a unit Curțile Seelie ma i mici sub sceptrul ei și a început să le o fere simțire lucru0 rilo r v ii.Co pa cii își ridica u ră dă cinile la chema rea ei. Ia rba o lua la g o a nă , a mețindu-i pe dușma ni. Zâ ne ca re pâ nă a tunci nu ex ista seră creștea u dinpa lmele

ei. Și regina a ridicat din mână trei dintre Insulele Mișcătoare din Elfhaime. Oare se încruntă, cu privirea în pământ. — Înalțul Reg este a moștenit ceva din puterea ei? De aceea poate să ... — Răbdare, băiete! Îi cere Văjitoarea -Ciulin. Prinț sau nu, îți voi spune eu

toată povestea sau nu-ți voi mai spune nimic. Prințul îi oferă un zămbeț de spiriduș în chip de scuze. — Dacă par nerăbdătoare, e doar pentru că povestea este atât de interesantă, iar povestitoarea, atât de pricepută. Cuvintele lui o fac să zămbească, iar când și un dinte spațiu. — Linguiți-vă! Tierna pară mușcătură. Își ține cotelul rezemat de brațul scaunului și își sprijină capul în mână. Când nu se concentrează să-și țină gârda sus, pare o cutonul altă persoană. Cineva care nu este atât de bătrân cum ar vărea săpare în ochii celor din jur, cineva vulnerabil. Cineva care s-ar putea să aibă simțuri mai adevărate și mai disperate decât la să se vadă. Văjitoarea -Ciulin își dregă vocea și începe din nou. — Măbăi-a pus copilul numele Mellith, ceea ce înseamnă „blestemul meu”. Nu a fost un început de bună augur. Și, cu toate acestea, a bădă după ce s-a născut fiica ei, regina a început să se gândea că la metoda prin care săparea de înțelegere. — Clovis, zice Oare. Care a condus înaintea bunicului meu, Eldred. Văjitoarea -Ciulin își înclină fruntea. — Într-adevăr. Până la urmă, a fost vorba de un truc simplu. Măbăi-a început să se tot laude că a descoperit o cale prin care Clovis să ajungă la conducere, până când zvonurile au ajuns în cele din urmă la cotoronă. Turbată de furie, a ceașta jurat că o va uide pe Clovis. Și a stfel, cotoronă s-a strecurat într-o noapte în camera în care dormea, făcând și auzis-o, pentru a descoperi mai târziu că și-a omorât de fapt propria copilă. Măbăi-a înfrânt-o pe cotoronă. Măcutremur. Bietul copil! Bieții copii, de fapt. Până la urmă, dacă răjitoarea ar fi fost puțin mai isteță, cea lăfăfă ar fi murit. Doar pentru că un pion este tratat mai bine, nu înseamnă că este în siguranță pe la deșă.

Văjitoarea -Ciulin continuă. — Dar cotoronă a reușit să pună un ultim farmec asupra inimii fetei sale, înaintea de cea din urmă bătaie, pentru că și copilă era văjitoarea și măgia îi cânta în sânge. Cotoronă a infuzat inima

cu puterea a nihilă rii, adistrug erii, a neființei. Și a blestema t-o pe Ma b, a stfel încâ t o fă ră mă din co pilul ei să ră mă nă pentru to tdea una leg a tă de puterea reg inei. Acea statrebuia să țină inima a lă turi de ea da că v o ia ca puterile ei să funcționeze. Da că nu o a v ea a lă turi, ma g ia a cesteia dezleg a to t ceea ce Ma b crea se. Sezice că și Ma b a blestema t-o pe co to 0 ro a nță , deși pa rtea a cea sta din po v este este v a g ă . Po a te că a fă cut-o , po a te că nu. Nu suntem ușo r de blestema t. Vă jito a rea -Ciulin ridică din umeri și împung e șo bo la nul cu un bă ț. — Că t despre Ma b, restul po v ești il știi. A fă cut o a lia nță cu una dintre Fă pturile so lita re și a fo nda t Nea mul Sa lcei. O fă ră mă din puterea ei a fo st mo ștenită de nepo tul Eldred, ca re a primit da rul fertilită ții, câ nd a tâ t demulte Fă pturi sunt sterpe, și o fă ră mă de Îna ltul Reg e, Ca rda n, ca re a ridica t o a pa tra insulă din a dâ nc. Însă o ma re pa rte din puterea lui Ma b ară ma s leg a tă de ră mă șitele ei, închise în a cea ra clă . Oa k se încruntă . — Deci La dy No re a re nev o ie de chestia a sta . De inimă . Vă jito a rea -Ciulin desprinde o bucă țică de șo bo la n, o pune în g ură și o mestecă . — Presupun. — Ce po a te să fa că fă ră ea ? întreba bă Tierna n. — Oa sele lui Ma b po t fi mă cina te în pulbere, ia r a cea pulo bere po a te fifo lo sită pentru v ră ji mă rețe, zice Vă jito a rea 0 Ciulin. Da r, după ce o a sele se v o r ispră v i, o da tă cu ele se v a duce și puterea , ia r fă ră inima lui Mellith, to t ceea ce a fo st crea t v a pieri. Vă jito a rea la să o pa uză dra ma tică , da r Oa k, ca re a fo st a tențio na t o da tă , nu o g ră bește.

— Desigur, into nea ză Vă jito a rea -Ciulin, a r putea trece mult timp pâ nă caa sta să se întâ mple. — Deci La dy No re nu a re nev o ie de inima lui Mellith? întreb. Vă jito a rea mă fix ea ză cu priv irea . — Puterea a celo r o a se este ma re. Elfha me a r fi trebuit să le a ra te ma i multă g rijă . Da r a r fi cu mult ma i fo lo sito a re înso țite de inimă . Și nimeni nu știe cu sig ura nță ce po a te fa ce inima sing ură . Și a cea sta a re o ma re putere, o pusăa celeia a lui Ma b - da că po a te fi ex tra să , La dy No re a v o a stră a r putea să se înco ro neze a tâ t ca Reg ina Steja r, câ t și ca Reg ina Tisă . O perspectiv ă terifiă ntă . La dy No re își v a do ri puterea a ni0 hilă rii ma ipresus de o rice. Ia r da că v a putea să le o bțină pe a mbele, v a fi ma i periculo a să decă t Ma b însă și. La dy No re îi v a a nihila pe to ți cei ca re a ug reșit fa ță de ea , inclusiv Îna lta Curte.

Inclusiv pe mine. — Chia r este cu puțință ? — Eu de unde să știu? între a bă Vără jito a rea -Ciulin. Deschide v inul! Oa k sco a te un cuțit cu ca re desfa ce fo ița . Apo i îi înfig e v â r0 ful în do p și îlră sucește. — Ai un pa ha r? Apro a pe că mă a ștept să bea din sticlă , da r v ră jito a rea se ridică și seîndepă rtea ză , tâ rșâ indu-și picio a rele. Se înto a rce cu pa tru pa ha re murda re, o fa rfurie cio bită și un co ș cu do i pepeni, unul v erde și celă la lt ma ro . Oa k to a rnă v inul, în timp ce Vără jito a rea -Ciulin sco a te șo bo la nul de laro tiso r și îl a șa ză pe fa rfurie. Apo i începe să ta ie pepenele. — Inima lui Mellith a r fi trebuit să fie îng ro pa tă a lă turi de o a sele lui Ma b,sub ca stelul din Elfha me, spune prințul. Da r nu este a co lo . Îmi po ți spune unde se a flă ? După ce termină de a ra nja t fa rfuria după bunul pla c, v ră ji0 to a rea oîmping e spre no i și își ridică pa ha rul cu v in. Ia o g ură să nă to a să , a po i

plască ie din buze. — Vrei să desco pă r unde se a flă inima cu nuia ua mea prezică to a re? Vrei săa runc co ji de o uă în râ u și să -ți g hicesc so a rta ? Și a po i ce urmea ză ? Tierna n desprinde un picio ruș de șo bo la n și îl ro a de deli0 ca t, în v reme ceOa k ia o felie de pepene. Eu mă nâ nc una din0 tre g o g o și. — Te v â d, crea tură nefirea scă ! mă info rmea ză Vără jito a rea 0 Ciulin. Îmi îng ustez priv irea . E pro ba bil furio a să pentru că a m lua t una dintreg o g o și. — Apo i mă v o i fo lo si de do rința lui La dy No re de a intra în po sesia ei, pentru a -mi recupera ta tă l. Ce a ltcev a ? între a bă Oa k. Vără jito a rea -Ciulin râ njește dia bo lic. Se înfruptă din co a da șo bo la nului,ro nță indu-i o a sele. — Sunt sig ură că știi ră spusul, Prințule din Elfha me. Obții puterea . Aicev a din sâ ng ele lui Ma b în tine. Fură -i ră mă șitele, g â sește inima lui Mellith și po a te că tu v ei dev eni Reg e Steja r și Reg e Tisă . Atunci so ra lui l-a r ierta , cu sig ura nță . Nu s-a r înto a rce do a r ca un ero u. S-a r înto a rce ca un zeu. După ce mâ ncă m, Vără jito a rea -Ciulin se ridică și își scu0 tură de pe fustăresturile de bla nă a rsă și de za hă r pudră . — Vino ! îi zice prințului. Și îți v o i o feri ră spusul pentru ca re a i v enit a ici. Tierna n dă și el să se ridice, da r ea îi fa ce semn să stea jo s. — Prințul Oa k este cel ca re ca ută , spune v ră jito a rea . El v a primiră spusurile, da r to t el este cel ca re v a trebui să plă 0 tea scă prețul. —Îl v o i plă ti eu în lo cul lui! decla ră Tierna n. Orica re a r fi. Oa k își scuturăca pul.

—Ba nu. Ai fă cut destule. —Ce ro st a re să mă iei cu tine ca să te pro tejez da că nu mă la și să îmi a sumriscurile în lo cul tă u? Îl întrea bă Tierna n, sentimentele lui de a cum fiind în mo d ev ident a fecta te de frustra rea leg a tă de lupta de la Curtea Mo liilo r. Și să nu-mi o feri v reun ră spusn ridico l leg a t de ca ma ra derie! —Da că mă pierd în mla ștină și nu mă ma i înto rc, îți o fer permisiunea de a fi fo a rte furio s pe mine, zice Oa k. Lui Tierna n îi tremură bă rbia de câ t de ta re se a bține să nu-i ră spundă . —Așa da r ce a i do ri? o întrea bă Oa k pe Vără jito a rea -Ciulin. Acea starâ njește, o chii ei neg ri lucind. —Aa a h, sunt a tâ tea lucruri pe ca re le-a ș putea cere! Puțin din no ro cul tă upo a te? Sa u v isul ca re îți este cel ma i dra g ? Da r ți-a m citit v iito rul în co jile de o uă și ceea ce v rea u este a sta : pro misiunea ta că , a tunci câ nd v ei fi reg e,îmi v ei o feri primul lucru pe ca re ți-l v o i cere. Mă g â ndesc la po v estea pe ca re ne-a spus-o Vără jito a rea O Ciulin și la câ t depericulo s este să fa ci tâ rg uri cu o co to ro a nță . —S-a fă cut! zice Oa k. Nu prea co ntea ză , de v reme ce nu v o i fi nicio da tăreg e. Vără jito a rea -Ciulin zâ mbește cu subînțeleș și mie mi se ridică pă rul de pebra țe. Apo i îi fa ce semn lui Oa k să o urmeze. Îi priv esc îndepă rtâ ndu-se, prințul cu co pitele a fundâ n0 du-i-se în no ro i, cumâ na întinsă ca să o sprijine pe co to 0 ro a nță , în ca z că a r a v ea nev o ie. Nu a re, a cea sta stră bă tâ nd terenul cu ma re v ig o a re. Ia u încă o g o g o a șă și nu mă uit în direcția lui Tierna n. Știu că e încă supă ra tdin ca uza lui Hy a cinthe și, furio s cum e a cum pe Oa k, nu v rea u să -l tentez să se ră stea scă la mine. Așteptă m în tă cere. Priv esc crea tura -cro co dil ridicâ ndu-se din no u în a pă șiîmi da u sea ma că trebuie să ne fi urmă rit. E ma i ma siv ă decâ t a m bă nuit ma i dev reme și mă supra 0 v eg hea ză cu un sing ur o chi v erzui ca a lg ele. Mă

întreb da că a ștepta se să ne ră tă cim prin mla ștină și ce a r fi urma t da căex a ct a sta s-a r fi întâ mpla t. Se scurg minute lung i pâ nă se înto rc. Vără jito a rea -Ciulin a re o nuiano duro a să în mâ nă , pe ca re o lea g ă nă într-o pa rte. Oa k a re pe chip o ex presie bâ ntuită . —Inima lui Mellith nu se a flă într-un lo c în ca re este pro 0 ba bil ca La dyNo re să o g ă sea scă , ne spune Oa k, câ nd a jung e a pro a pe de no i. Nici no i nu a r trebui să ne iro sim timpul că u0 tâ nd cev a ce nu putem o bține. Să merg em. —Nu a v ea i de g â nd să i-o da i cu a dev ă

ra t, nu-i a şa ? îl întreb. Oa k nu mă priv eşte în o chi. — Pla nul meu este să mă a sig ur că nu a jung e la ea . Atâ ta to t. — Da r..., începe Tierna n. Oa k îi retea ză v o rba cu o priv ire. Inima lui Mellith trebuie să fi fo st ceea ce La dy No re a cerut în lo cul luiMa do c, în a cel schimb pe ca re l-a a v ut cu Oa k, des0 pre ca re mi-a v o rbit Hy a cinthe. Ia r da că Oa k s-a g â ndit chia r şi o clipă să i-o dea , a tunci a rtrebui să mă bucur că este impo sibil de o bţinut. Da r trebuie să îmi a mintesc şi că , o ricâ t de ta re şi-a r do ri prinţul să o înfrâ ng ă pe La dy No re, ea a recev a ce el îşi do reşte. Într-un mo ment de cumpă nă , a r putea să -i ţină ei pa rtea , nu mie.

La ma rg inea mla ştinii, ne a ştea ptă ho bul cu fa ță de bufniță , co co ța t peră dă cinile împletite a le unei ma ng ro v e. Ală turi se întinde un pâ lc de cruciulițe, a le că ro r flo ri a u culo a rea g a l0 benă a unui semn de a v ertiza re. Oa k se înto a rce spre mine, cu o ex presie sev eră . — Tu nu v ei merg e ma i depa rte cu no i, Wren. Nu po a te v o rbi serio s. Prinţuls-a lupta t şi a ucis un că p0 că un ca să mă pă streze a lă turi de ei. Tierna n se înto a rce spre Oa k, în mo d ev ident surprins şi el. — Da r a i nev o ie de mine! zic, ruşina tă de câ t de despera tă pa r. Prinţul îşi scutură ca pul. —Nu a tâ t de mult încâ t să merite riscul de a te lua cu no i. Nu plă nuiesc sătra v ersez co a sta din duel în duel. —Ea este sing ura ca re po a te să o co ntro leze pe La dy No re! co mentea zăTierna n cu ciudă . Fă ră ea , e o misiune sinucig a şă . —Nu av em n ev o ie d e ea! ţip ă Oak şi este p rima o ară cân d v ăd că n u îşi p o atestăp ân i emo țiile. Şi n u o v reau . Cuv intele do r, ma i a les pentru că nu po a te să mintă . — Te ro g ! Îmi strâ ng bra țele în jurul trupului. — Nu a m încerca t să fug cu Hy a cinthe. Acea sta este şi misiunea mea . Oa k ră suflă prelung şi îmi da u sea ma că a ra tă chia r ma i ex tenuta t decâ tmine. Vă nă ta ia de sub o chi, de la lo v iturile pe ca re le-a înca sa t, s-a întuneca t, v io letul s-a tra nsfo rma t în g a lben la ma rg ine, împreă ştiindusepeste pleo a pă . Îşi dă la o pa rte de pe fa ță o şuv iță de pă r rebelă . —Sper că nu a i de g â nd să ne a juţi şi de a cum îna inte a şa cum a i fă cut-o laCurtea Mo liilo r.

—I-a m a juta t pe prizo nieri, îi spun. Chia r da că a sta a fo st un inco nv enientpentru v o i. Pentru o clipă ne uită m pur şi simplu unul în o chii celui0 la lt. Mă simt depa rcă a m a lerg a t, a tâ t de ta re îmi ba te inima . — De a ici ne îndreptă m

drept spre nord, zice Oa k, întorcându-se. Lângă orașul o
a menit și numit Portland, în Maine, se află o piață a ză-
nelor. Am mai vizitat-o înaintea; nu e departe de Insulele
Măști tota re. Tierna n v acumpăra o barcă și vom a doua
provizii pentru a face trecerea pe râmul lui Lady No re.
Tierna n dă din cap. — E un loc bun din care să pornim. Ma i
a les da că v a trebui să scăpăm de urmăritori în mulțime. —
Bun, zice prințul. În Piața Undry vom putea decide soarta
lui Wren. — Dar..., încep. — Sunt patru zile de mers pe coa-
stă până acolo. Străbatem teritoriile Curții Termitelor,
Curții Cădelor și ale altor șase Curți. Destul timp în care
să mă conving că fac o greșală. Oa k se îndreaptă spre
pălcul de cruciulițe, jumulește un buchetel și îl vârește,
preschimbându-l într-o creatură scheletică și deșertă. Ma i
credea una și apoi ne face semn să ne urcăm pe ele. —
Putem să străbatem o distanță mult mai mare pe calea a-
erului. — Urăsc chestiile astea! se plâng și Tierna n, urcându-
se pe spațele uneia dintre ele. Bufnița cu chip de hoab se lasă
pe brațul prințului, iar a cesta îi șoptește ceva înaintea ca-
sărea și își ia din nou zborul, trimisă în vreo misiune
secretă. Încălec pe armăsarul din cruciulițe, în spațele lui
Oa k, trecându-mă în jurul taliei lui, rușina tă și
înfuriată pentru că am fost a lungă. Indiferent de cât
de bine mă năuiește Oa k săbia sa ude cât de loial și

inteligent a r fi Tierna n, sunt doar doi. Prințul își vada
sea macăre mai multă logică să mă ia cu ei. Când ne înă-
lțăm în aer, îmi dau sea macă și eu sunt la fel de agita-
ta. Tierna n încompromisă călăre din iarbă. Parvii acum și,
deși nu sunt o iluzie, nu sunt nici ceea ce par a fi. Se vor
preschimbla loc în tulpini și flori decruciuți și vor cădea
la pământ, fără să aibă niciun strop de conștiință în plus fa-
ță de o răceală ierburi culese de pe câmp. Creaturi pe
jumătate vii, precum a cea fermecată de Lady No re. Încerc
să nu îmi străng pe Oa k prea tare în timp ce zburăm. În ciuda
străniei creații pe al cărei spațiu mă aflu, inima îmi tresare
în zbor. Cerul întunecat, împânzit de stele, oglindește
luminile lumii muritoare desfășurată tede subț. N-o a vea
Tierna n încredere în armăsarul de iarbă, dar el și Oa k îi că-
lăresc cu mare grație. În lumina lunii, trăsurile
prințului sunt mai mult de zână, poezii mai cizelate,

urechile ma i a scutite. Ne ridică m ta bă ra lă ng ă un râ u, într-o pă dure pa rfuma tă de ră şina pinilo r,pe un co v o r din a cele lo r. Oa k îl co nv ing e pe ta citurnul Tierna n să spună po v eşti de la turniruri. Sunt surprinsă să desco pă r că unele dintre ele sunta muza nte şi că Tierna n, câ nd to a tă a tenţia este îndrepta tă a supra lui, pa re a pro a pe timid. În a numite pă rţi a le râ ului a pa este destul de a dă ncă încâ t să te po ți îmbă ia ,ia r Oa k a sta şi fa ce, dă ndu-şi jo s a rmura şi frecă ndu-se cu nisip de pe ma l, în v reme ce Tierna n fierbe a ce de pin pentru a preg ă ti cea i. Încerc să nu mă uit, da r surprind cu co lţul o chiului piele pa lidă , pă r ud şiu piept a co perit de cica trici. Câ nd v ine râ ndul meu, îmi spă l bine fa ța înfierbâ nta tă şi refuz să îmi sco tro chia . Zbură m încă o zi şi o no a pte. La urmă to a rea ta bă ră mâ n0 că m ma i multăbrâ nză şi pâ ine şi do rmim sub stelele dintr-o dumbra v ă . Eu g ă sesc o uă de ra ță şi Tierna n le pră jeşte cu cea pă să lba tică . Oa k po v esteşte câ te cev adespre lumea muri0 to rilo r şi despre primul a n pe ca re l-a petrecut a co lo , câ nd a fo lo sit ma g ia pro steşte şi a pro a pe că şi-a bă g a t suro rile şi pe el înma re bucluc.

În a treia no a pte fa cem ta bă ră într-o clă dire a ba ndo na tă . Aerul s-a ră cit,a şa că ne fa cem fo c din ca rto a ne şi câ tev a şipci din lemn. Oa k se întinde lă ng ă fo c, a rcuindu-şi spa tele ca o pisică a linta tă . — Wren, po v esteşte-ne cev a despre v ia ța ta , da că v rei! Tierna n îşi scutură ca pul, de pa rcă a r v rea să a ra te că nu crede că o v o ifa ce. Ex presia lui este ceea ce mă co nv ing e să o fa c. La început mă po ticnesc încuv inte, da r reuşesc pâ nă la urmă să le spun po v estea g la istig ă i şi a v ictimelo r ei. În pa rte, presupun, pen0 tru a fi în ră spă r. Vrea u să v ă d da căv o r da v ina pe mine pen0 tru că i-a m a juta t pe murito ri şi i-a m dejuca t pla nurile uneia dintre Fă pturi. Da r ei a scultă şi chia r râ d câ nd a jung lapa rtea în ca re o pă că lesc. După ce termin de po v estit, în mo d stra niu, mă simt ma i rela x a tă . De cea la ltă pa rte a fo cului, prinţul mă urmă reşte, cu flă că 0 rile reflecta te îno chii lui enig ma tici. Ia rtă -mă ! g â nd esc. La să -mă să vin cu tine! În după -a mia za urmă to a re, Tierna n îşi pune a rmura de a ur a lui Oa k şiplea că de unul sing ur, ca să creeze o pistă fa lsă . Am sta bilit un lo c de întâ lnire, nu depa rte de Pia ța Undry , şi îmi da u sea ma că nu ma i a m decâ t ono a pte la

dispo 0 ziție pentru a încerca să -i co nv ing să mă la se să ră
mâ n cu ei. În timpul zbo rului încerc să -mi pun la o la ltă a rg
umen0 tele. Mă g â ndesc căa ș putea să i le spun lui Oa k la
ureche, din mo ment ce nu a r a v ea cum să sca pe de mine, da
r v â ntul mi-a r fura v o rbele. Burnița ne umezește ha inele
șine îng hea ță pielea . Pe la a pus, v ă d a pro piindu-se o
întunecime ca re nu este a no pții a fla te lacâ tev a o re depă
rta re. No rii se strâ ng în depă r0 ta re, se înv ă lă tuesc spre
cer și îna intea ză cu repeziciune, preschimbâ nd cerul într-un
cenușiu cu o tentăbo lnă v icio a să de v erde. Înă untru, v ă d
pâ lpâ irile fulg erului. Pa r să se îna lțe în stra to sferă , dea
supra no rilo r, luâ nd fo rma unei nico v a le.

Mostenitorul furat

Și, dedesubtul ei, vântul bate, toarna de lemn se dezleagă. Da, drumul unui tipăte, îneca te imediat. Oaie strunește ca lăutarul de iarbă în jos, în vreme ce aierul din jurul nostru devine mai dens. Neavând în minte pâlcul de nori, ceața lor umedă și grea invadeazăându-mi plămâni. Armăsarul tremurăsău nu. Apoi, făcând avertisment, ca lăutarul coborâtă brusc și în cele din urmă ca de. Neprăvălim din cer și viteza cu care coborâm măface să-mi îngheț la loc țipetele. Singurul lucru pe care pot să îl fac este să mă țin strâns de masă, soledă care este trupul lui Oaie și să-mi petrec brațele în jurul lui cu putere, în timp ce ne ducem în jos. Tunetul îmi bubuie în urechi. Neafundăm într-o coperțină de ploaie. Neizbește din toată părțile, udându-ne degretele și părul. Cum totul este alunecos, îmi este greu să mă țin. Lașă cum sunt, îmi închid ochii și îmi lipesc fața de spațele prințului. — Wren! Îmi strigă el, în chip de avertisment. Îmi ridic privirea chiar înaintea noastră să ne izbim de plământ. Sunt așvârlită în nori, cu respirația tăiață. Armăsarul din iarbă se deștala la tulpina uscată a unei plante, sub palmele mele învinețite. Mădăre tot corpul, genul acela de durere surdă, care nu se agra vează căndămișc. Nimic nu pare rupt. Mă ridic pe brațele și întind mâna ca să îl ajut pe Oaie să se scoale. El mi-ostrângee, punându-se pe picioare. Părul lui auriu s-a întunecat din cauza ploii, genele îi sunt umede. Haie, ude până la piele. Genunchiul julit îi sângerează. Îmi atingebrațul ușor, cu vârfurile degrețelor. — Tu... am crezut că... Măuit în ochii lui, conștientă de expresia pe care o are. — Ești rănită? mă întrebă. Îmi scutur capul. Prințul îmi întoarce brusc spațele.

—Trebuie săajungem la punctul de întâlnire, zice el. Nu pot să fi departe. —Trebuie să ne adăpostim! Sunt nevoită să țin ca să fiu utilizată. Deasupra noastră străfulgerul străbate cerul, lovind în pădurea din spațiu. Tunetul bubuie și vădun firicel de fum ridicându-se spre bolta cerească din locul în care alovim, înaintea ploaiei sănăbușefumul. —Îl putem găsi pe Tiernan după ce se mai potolește furtuna. —Măcar să ne îndreptăm în direcția aceea, zice Oaie, ridicaându-și

ra nița șia runcâ ndu-și-o peste umă r. Își plea că fruntea în fa
ța furtunii și pă șește în a dâ ncul pă durii, fo lo sindu-sede co
pa ci ca pa v eze. Nu priv este îna po i, ca să v a dă da că îl
urmez. Merg em a șa o v reme, pâ nă câ nd desco pă r o zo nă
bună în ca re ne putemo pri. — Aco lo ! Ară t spre zo na a co
perită de ma i multe pietre ma siv e, nu depa rte de lo cul înca
re so lul se a fundă într-o v iro a g ă . Aici sunt do i co pa ci, la
ma i puțin de șa se picio a re depă rta re unul de celă la lt, cu
creng i ca re se împreunea ză . —Putem să co nstruim un a dă
po st. Oa k o ftea ză ex tenuta t. —Presupun că tu ești ex perta .
Spune-mi ce trebuie să fa c! — Gă sim do i pa ri, zic, mă surâ
nd cu bra țul. Pra ctic, lung i câ t ești tu deîna lt. Trebuie să se
ridice dea supra creng ilo r. Desco pă r unul la câ țiv a metri
depă rta re, ca re pa re puțin putrezit, da r îltâ ră sc după mine
o ricum. Fo lo sind cev a ma g ie, Oa k a îndo it un a lt pa r.
Încep să -mi rup po a lele ro chiei în fâ șii, încercâ nd să nu mă
g â ndesc câ t demult îmi plă cea . — Lea g ă cu a stea , îi zic
prințului și merg să mă o cup de celă la lt ca pă t.

Oda tă fix a ți pa rii, fo lo sesc bețe pe po st de țig lă , stiv
uin0 du-le ca săînjg hebez un a co periș, pe ca re îl a co pă r a
po i cu mușchi și frunze. Nu e nici pe depa rte impermea bil, da
r e cev a . Oa k tremură câ nd reușim săne tâ râ m în sfâ rșit în
a dă po st. Afa ră urlă v â ntul și tunetele bubuie. Tra g înă
untru un buștea n ma siv și încep să -i cură ț sco a rța , ca să a
jung la lemnulusca t de dedesubt. Vă zâ nd câ t de încet a v a
nsez, Oa k își streco a ră mâ na în g hea tă și sco a te unpumna
l, pe ca re mi-l întinde. — Să nu mă fa ci să reg ret că ți l-a m
da t. — A v rut să te țină în lo c, șo ptesc, co nștientă că cel ma
i pro ba bil nu v rea să -mi a udă justifică rile. — Reg ina
Annet? mă întrea bă . Știu. — Și crezi că a pro a pe a reușit din
ca uza mea ? îl întreb. Miezul buștea nuluieste ma i usca t, a șa
că a ra njez a șchiile pe ca re le co jesc pe pietre, în fo rmă de
pira midă , încercâ nd să le feresc pecă t po sibil de a pă . Oa k
își dă pă rul ud din o chii ca re a u culo a rea a ceea stra nie de
v ulpe. Ca aa urului cu stria ții de cupru. — Cred că a i fi putut
să -mi spui ce a v ea i de g â nd să fa ci. Îi a runc o priv
ireuluită . — Hy a cinthe ți-a spus cev a despre mine, nu-i a șa
? mă întrea bă Oa k. Tremur, deși nu mi-e frig . — Mi-a spus că
a i un so i de ma g ie ca re po a te co nstrâ ng e lumea să te pla
că . Oa k sco a te un sunet ex a spera t. —Asta crezi? —Că a i

mo ştenit a bilita tea ra ră de a -i influenţa pe cei din jur, de a -
i

co nv ing e să îţi îndeplinea scă do rinţele? Nu a r tre0 bui
să o cred? Oa k ridică din sprâ ncene. Ră mâ ne tă cut o clipă .
Peste to t, împrejurulno stru, ca de plo a ia . Tunetul pa re să se
fi îndepă rta t. — Prima mea ma mă , Lirio pe, a murit îna inte
ca eu să mă na sc. După ce afo st o tră v ită - la o rdinele
Prinţului Da in -, Oria na i-a spinteca t burta ca să mă sa lv eze.
Lumea v o rbeşte că a r fi fo st o g a nca na g h şi că a bilită ţile
ei deseducă to a re a u a juta t-o să fure a tâ t inima Îna ltului
Reg e, câ t şi pe cea a fiului să u, da r puterea a cea sta nu i-a fo
st de prea ma re a juto r pâ nă la urmă .A plă tit pentru a sta cu
v ia ţa . Câ nd v ede că ta c, Oa k ră spunde la întreba rea pe ca
re nu o ro stesc: —Ciuperca -cuc. Ră mâ i co nştient pe to a tă
perio a da în ca re o rg a nismul tă uîşi încetineşte a ctiv ita tea
şi a po i se o preşte cu to tul. M-a m nă scut cu ea în v ene, da
că po ţi numi fa ptul că a m fo st smuls din ma ma mea mo a
rtă ona ştere. —Ia r Lirio pe şi Prinţul Da in... —Au fo st pă
rinţii mei, a pro bă el. Ştia m că fa ce pa rte din Nea mul Sa
lcei, da r nu cuno ştea m deta liile. Av â nda cea stă mo ştenire
îng ro zito a re, presupun că po t să înţeleg cum Ma do c a pă
rut un ta tă a dmira bil şi cum de a a do ra t-o pe ma ma ca re
l-a sa lv a t şi l-acrescut. —Orice putere v o i fi a v â nd de la
Lirio pe, nu o fo lo sesc. —Eşti sig ur? întreb. Po a te că este
cev a ce nu po ţi co ntro la . Po a te că o fa cifă ră să ştii. Îmi zâ
mbeşte încetişo r, de pa rcă to cma i i-a ş fi mă rturisit cev a .
— Presupun că v rei să crezi că era i sub un fa rmec câ nd m-a i
să ruta t? Mă înto rc, ruşinea a rzâ ndu-mi o bra jii. —Aş fi
putut să o fa c ca să te distra g .

—Atâ ta v reme câ t ştii că tu a i fă cut-o ! îmi zice. Mă
încrunt, cu priv irea în pă mâ nt, întrebâ ndu-mă câ t de depa
rte a r fi mersda că nu m-a ş fi retra s. M-a r fi lua t în pa tul
lui, cu repulsia în inimă ? Aş fi putut mă ca r să -mi da u sea
ma de a dev ă r? — Şi tu a i... Mă o preşte sunetul uno r pa şi.
Tierna n stă dina intea a dă 0 po stului no stru,clipind la no i în
plo a ie. — Eşti în v ia ţă ! Ca v a lerul intră pe brâ nci înă
untru şi se pră buşeşte. Are pelerina a rsă . —Ce s-a întâ mpla
t? îl întreba bă Oa k, v erificâ ndu-i bra ţul. Vă d piele ro şie,da r
nimic a ltcev a ma i ră u. —Fulg erul a lo v it în a pro pierie de
lo cul în ca re a ştep0 ta m, ră spundeTierna n tremurâ nd.

Furtuna a sta nu e una o bișnuită . —Nu, a pro bă Oa k. Mă g â ndesc la ultimele cuv inte a le Bo g da nei. Mă v o i înto a rce după tine. Șia tunci a i fa ce bine să nu fug i. —Da că reușim să a jung em în pia ță mâ ine și să ne luă m a mba rca țiunea , îizice Tierna n lui Oa k, putem să cerem a juto 0 rul Mă rii de J o s pentru a fi tra nspo rta ți ra pid și fă ră incidente pe Ma rea La bra do r. —Trito nul mi-a spus..., încep, a po i mă o presc, pentru că a mâ ndo i seho lbea ză la mine. —Co ntinuă , îmi spune Oa k. Încerc să -mi a mintesc cuv intelex a cte, da r nu po t. — Sunt neca zuri în ma re, cu reg ina și fiica ei. Trito nul m-a a v ertiza t înpriv ința cuiv a , mi-a da t un nume pe ca re nu po t să mi-l a duc a minte. Oa k se încruntă , a runcâ ndu-i o priv ire lui Tierna n.

—Atunci po a te că încercă m sing uri și nu cerem a juto rul Mă rii de J o s. —Nu sunt prea sig ur că a m încredere în info rma to rul lui Wren, ziceTierna n. Oricum a r fi, după ce a co stă m a r trebui să putem că lă to ri pe jo s de a co lo . Cita dela este la a pro x ima tiv cincizeci de kilo metri de ță rm. —La dy No re v a pune crea turile din bețe să pa truleze peste to t, în a fa ră dePă durea de Pia tră , zice Oa k. Ca v a lerul își scutură ca pul. —Să o luă m prin pă durile a lea e un pla n pro st. Sunt bleste0 ma te, ia r reg ele-tro l este nebun. —To cma i de a ceea nu ne v a că uta nimeni a co lo ! îi dă replica Oa k, de pa rcădiscuția a r fi fă cut pa rte dintr-un jo c în co ntinuă desfășura re între ei do i, ia r prințul to cma i ce a r fi fă cut o mișca re ex celentă . Ca v a lerul fa ce un g est ex a spera t. — Fie! Trecem prin Pă durea de Pia tră . Ia r câ nd v o m fi cu to ții la un pa s demo a rte, v â a ștept cu entuzia sm scuzele! Oa k se ridică . —Cum încă nu v -a m pecetluit so a rta , ies după pro v izii. Mi-e g reu să -miînchipui că a r putea să -mi fie ma i frig de a tâ t sa u că a ș putea să mă ud ma i ta re. În plus, a m v â zut din zbo r suburbiile. —Po a te că v â ntul furtunii îți v a limpezi ca pul, zice ca v a le0 rul, strâ ng â ndu-și pelerina udă în jurul lui, fă ră să pa ră că i-a r trece mă ca r prin g â nd să se o fere v o lunta r ca să îl înso țească . Oa k fa ce o plecă ciune ela bo ra tă și a po i se înto a rce spre mine. —E puțin pro ba bil să -ți fa că jură minte, a șa cum ți-a fă cut Hy a cinthe, da r,da că po rnești fo cul, s-a r putea să te a leg i cu cev a . —Nu-i cinstit, mo rmă ie Tierna n.

Oa k râ de și iese tro pă ind în pă durea udă . Fa c lo c pe pă

mănt ca să pun de un foc, stiv uind a şchiile de lemn pe care le-am desprins din parterul uscat al buştei nului. Mă scotocesc prin buzunare până dau de cutia cu chibrituri pe care am luat-o de la motel, apoi trec un băţ peste fâşia de fofor, sperând că nu este prea umedă ca să îl aprindă. Când gămlia până la ie, o protejez cu palma şi încerc să aprind bucăţile micişii uscate. Tierna nu mă urmăreşte uşor în crunta t. — Sunteţi prieteni, zic, privind în direcţia în care am luat t-o prinţul. Voi doi. Căva lerul priveşte cum se înfiripă focul, fumul răsuindu-se deasupra. — Presupun că suntem. — Dar eşti şi gârda lui de corpur, nu-i aşa? Nu ştiu dacă Tierna se va simţi jigănit de întrebare sau de faptul că vorbesc cu el în generaţie, dar sunt curios să şi mă măsuraţi să nuştii nimic. Căva lerul îşi întinde o mână, ca să vadă câtă căldură dau flăcările. — Au mai fost trei înaintea mea. Doi soldaţi au murit încercând să-l protejeze. Cel de-al treilea a fost cumpărat şi l-au trădat. Aşa s-a ales Oaia cu cica tricea de pe gât. La paşprezece ani a decis că nu mai vrea gârzi. Darsoara lui mă trimisese pe mine, o ricum. Mai întâi mă târât după el pe la tot felul de petreceri absurde, de parcă ar fi vrut să mă facă de răsupen truda toată pe care o aveam. Apoi cred că încercă să mă plectisească, nemaifăcând nimic cu săptămanile. Dar eu am rămas. Era mândru că am fost ales pentru acea stare poziţie. Şi am crezut că prinţul e doar răsfăţat. — Asta avrut să crezi, zic, pentru că şi eu am căzut recent victima acestui truc. Tierna nu dă din cap spre mine, apoi bând. — Dar pe atunci nu ştiam asta. Abia împlinisem douăzeci de ani şi eu şi

eram mai nesăbuit decât îmi place să-mi amintesc. Dar asta nu preacointează, pentru că un an mai târziu lucrurile s-au precipitat. Un muritor încercă să îl înjunghie pe Oaia. L-am prins pe tip, dar acesta a văduse doar rolul de amiodistraţie a tenţiei. Spre ruşinea mea, a funcţionat. Jumăta de duzină de glugiroşii şi glublini au năvălit pe alee din direcţia opusă, cu toţi înarmati până dinţi. I-am spus prinţului să fugă. El a rămas şi a luptat aşa cum nu am văd zut vreodată pe cineva să lupte. Rapid. Eficient. Brutal. A fosto ricum înjunghiat de două ori în stomac şi odată în coapsă, până la finalul băteiei. Dacă duşeam gref şi ştiam asta. Ar fi fost uşor să se descurtoarească demine după aceea.

Ar fi fost îndeja juns să spună cuiva adevărul despre ce s-a petrecut în acea nopte. Dar nu a făcut-o. A luat unghiente vîndecătoare din Piața Măndra Ke, a stfel încătî nimeni să nu bănuiaască ce s-a întîmplat. Nu știu din ce punct ar zice el că i-am devenit prieten, dar după a ceaîntîmplare el mi-a fost mie prieten. Privesc la foc, gândindu-mă cum Oakes a venit să mă caute în pădure, cu una înaintea de a-l cunoaște pe Tiernan. Mă întreb dacă a fost chiar după ce propria gardă de corp l-a trădat și a încercat să-l taie beregata. Dacă aș fiieșit din ascunză toatăre, poate că aș fi băgat de seamă căt de nouă era cica tricea. Tiernan își scutură capul. — Desigur, asta a fost înaintea să îmi dau seama de ce nu voia o gardă de corp. Oakes își găsisse un nou hobby. Se hotărîse să devină mo mea lă pentru cei ambițioși, pentru oricine s-ar fi gândit să dea o lovitură familiei regale. Afăcut tot ce i-a stat în putință ca să se asigure că a cele lovături era îndreptate asupra lui. Îmi amintesc cănd a venit la mine în pădure. Cineva a încercat să măucidă. Din nou. Otravă. Din nou. Era supărat din cauza încercărilor de asasinare. De ce ar fi ales să atragă mai multe? — Ei știu? Tiernan nu are nevoie să mă întrebe la cine mă refer. — Cu siguranță nu. Mi-așdori însă ca familia regală să pună lucrurile ca placăp. Este extrem de puțin probabil să privești pe cineva încercând să fie o corbie de care să se izbească stăncile.

Îmi aducă minte că Oakes nu l-a lăsat pe Tiernan să-l ia la o cul în duelul de la Curtea Moaliilor, de fapt că Oakes a insistat ca el să fie cel care plătește datoria Vrajitoarei Ciulin. Când i-am întîlnit prima oară, m-am gândit că Tiernan se va sătura să îl tot protejeze pe prinț; a cum văd căt de mult trebuie să se lupte ca să aibă șansa de a o face. — Hyacinthe a cămpat alături de Curtea Dinților în timpul războiului, îmispune Tiernan, iar eu îi arunc o privire pe sub gene, încercând să îmi dau seama de ce a schimbat subiectul. Mi-a povestit căte ceva despre ceaperioadă. Nu e un loc prea plăcut pentru un copil. Mă încrunt, cu privirea coborâtă la mâini, dar nu pot să-îgnor pur și simplu cuvintele. — Nu e un loc plăcut pentru nimeni. — Care crezi că era placul lor pentru tine? Îmi strâng enunții la piept și ridic din umeri. — Să te căsătorești cu prințul și apoi să-l ucizi, nu-i așa? Nu are un to na cuza tot, ci pur și simplu

interesa t. — Nu cred că a v ea u în pla n ca v reunul dintre no i să tră 0 ia scă prea multimp. La a sta nu-mi dă replica . Mă uit la fo c, a scult tro snetul flă că rilo r. Sta u a şa o v reme, a limentâ nd fo cul cu a şchii de buştea n, urmă rindu-le cum se a prind, priv ind cum scâ nteile se îna lţă spre cer ca nişte licurici. Apo i mă ridic, pentru că mă simt a g ita tă . Cum a m tră it a tâ ta v reme înpă dure, eu a r trebui să fiu cea ca re a dună pro 0 v izii. Po a te că nu po t co mpensa pentru fa ptul că a m elibera t prizo nierii, da r cel puţin po t să măo cup de a dă po stul no stru. — Merg să ma i a dun lemne, zic. Şi să v ă d da că g ă sesc cev a ce a r meritacules.

— Nu uita că a m trei şuv iţe din pă rul tă u, îmi spune ca v a 0 lerul, deşi înv o cea lui nu ră sună nicio a meninţa re rea lă . Îmi da u o chii peste ca p. Tierna n îmi a runcă o priv ire ciuda tă îna inte să ies, strâ n0 g â ndu-şi pelerinaudă în jurul trupului. No a ptea mă înv ă luie, ia r eu miro s a erul, încercâ nd să mă a co mo dez cupă durea necuno scută . Nu merg mult şi da u de un pâ lc de mă criş cu flo ri g a lbene şi unţo r. Adun câ tev a pla nte, depo zitâ ndu-le cu g rijă în buzuna rele de la no ua mea ro chie. Buzuna rel Acum, că le a m, nu-mi v ine să cred că a m rezista t a tâ t timp fă ră ele. Sco t şo v ă ito r telefo nul lui Gwen. Ecra nul este co mplet neg ru şi nu v rea să sea prindă . Aşa po t să -mi închipui că Hy a cinthe şi Gwen sunt în sig ura nţă , că nema ma mea a fo st fericită să a udă de mine. Că po a te chia r a suna t îna po ila a cel numă r. Ră tă cesc ma i depa rte, în a dâ ncul pă durii, şi desco pă r un nisper din ca reculeg pumni de fructe, mâ ncâ nd şi umplâ n0 du-mi rucsa cul. Îmi co ntinui drumul, sperâ nd să da u de g ă lbio ri. Se a ude un fo şnet. Îmi ridic priv irea , a şteptâ ndu-mă să da u cu o chii deTierna n. Da r printre co pa ci stă Bo g da na , cu deg etele ei lung i împle0 tite în creng ile din a pro piere. Co to ro a nţa -furtunii mă pri0 v eşte de sus cu o chii ei neg ri, lucito ri, şi îmi zâ mbeşte cu dinţi a scuţiţi şi cio biţi. Îmi po cnesc timpa nele în urechi şi, o clipă , nu ma i a ud decâ t sâ ng elea lerg â ndu-mi în v ene. Ridic o cra că de pe jo s şi o leg ă n ca pe o bâ tă . În a cea clipă , Bo g da na v o rbeşte: — Destul cu pro stiile, co pilă l Am v enit să v o rbim. Mă întreb cum m-a g ă sit. A a v ut un spio n la Curtea Reg inei Annet? I-a spus

Vră jito a rea -Ciulin însă şi, din curto a zie fa ţă de o a ltă putere stră v eche? — Ce v rei? mâ râ i, simţindu-mă din no u

ca o bestie, în ciuda hainelor fine încă reamfoști îmbrăcată . Ai venit să mă ucizi pentru domna mea mă ? Spune-mi atunci cum voinimuri? Cotoronă ridică din sprâncene. — Măi, măi! Ia te uită cine a crescut și a runcă acum cu acua în stâng așin drea pta . Măforțez să respir. Cra ca este umedă și grea în mână mea . — Am venit să te ia u, îmi spune Bogdana . Nu ai de câștigat decât te lupți cumine, copilă . Asoșitvremea să îți dai sea macine îți sunt aliații și cine dușmanii. Fac un pas înapoi, gândindu-mă să las ceva distanță între noi. —Și tu îmi ești aliață ? —Aș putea să-ți fiu, zice cotoronă -furtunii. Sunt conștientă însă că ai prefera să-ți fiu aliață , și nu adversară . Fac încă un pas înapoi și ea încearcă să mă înhațe, unghiile sfichiindu prinaer. O izbesc în umăr cu craca , când de tar pot. Apoi fug . În noaptea, printre copaci, cu getele alunecându-mi prin noroi, cu hățșurile sfâșiindu-mi pielea și crăcile trăgându-mi haiele. Alunec, pentru că am călcat strămb într-o băltoacă . Când, lovindu-mi lmele și genunchii. Apoi sunt iar în picioare, a lerg . Îi simt greutatea solidă izbindu-mă în spatete. Ne prăbușim amândouă și ne rostogolim pe covorul de frunze ude și ace depin, pietrele înfigându-mi-se în vânățăi. Unghiile ei înfigându-mi-se în piele. Cotoronă -furtunii îmi apucă bărbia cu degete lungi și îmi apasă cea fa de

pământ. — Ar trebui să te îngreșezegândul de a călătorii cu prințul din Elfham. Fața ei e foarte aproape de a mea , îi simt respirația fierbinte. — Oaie, pe care ai fi putut să-l obligi să îngenuncheze dinaintea ta . Fa ptulcă îi urmezi ordinele este un afront! Și, cotoronă te a ceea , decât întradevăr te dezgustă , te-ai descurcat de minune să o ascunzi. Mă zbat, dând din picioare. Încerc să scape. Unghiile ei îmi zgârie gâtul, lăsându-mi o dâră de linie arzătoare pe piele. —Dar poți că nu ți se pare dezgustător, zice Bogdana , cercetându-mi ochii, de parcă ar putea să vadă în ceea mai mult decât propria reflexie. Se zice că vorbele lui pot convinge florile să-și deschidă petalele noaptea , de parcă chipul lui ar fi cel al soarelui. Îți va fura inima . —Mă îndoiesc că are vreun interes în așa ceva , îi zic, ferindu-mă dedegetele ei. De aceea stă dată îmi drumul și mă apucă în schimb de o coadă împletită .Mătrage în picioare,

fo lo sindu-se de ea ca de o lesă . Îmi streco r mâ na în buzuna r
și da u de pumna lul pe ca re mi l-a împrumuta tOa k ca să
desco jesc buștea nul. Îl sco t din tea că . Ochii co to ro a nței
se a prind de furie câ nd mă v ede cu a rma îndrepta tă spre ea .
— Prințul este dușma nul tă u. — Nu te cred! strig , spintecâ nd
împletitura de ca re mă ține. Apo i o ia u dinno u la g o a nă
prin pă dure. Și, din no u, ea mă urmă rește. — Oprește-te!
strig ă la mine, da r eu nici mă ca r nu încetinesc. Go nim prin
tufișuri. Mi-a m pierdut drumul, da r cred că ne îndreptă m în

direcția a dă po stului. Sper că mă îndrept spre o ra șul
murito rilo r. — Oprește-te! strig ă co to ro a nța . Ascultă ce a
m de zis și, după ce închei, po ți să a leg i da că pleci sa u ră mâ
i. A fo st g a ta să pună mâ na pe mine de do uă o ri deja . Îmi
încetinesc pa sul șimă înto rc, cu pumna lul încă strâ ns în mâ
nă . — Și niciun ră u nu se v a a ba te a supra mea sa u a to v a
ră și0 lo r mei din v o ințata ? Îmi zâ mbește dia bo lic. — Nu a
stă zi. Da u din ca p, însă mă a sig ur că ră mâ ne în co ntinua
re cev a spa ți u între no i. —Ai fa ce bine să a sculți, co pilă !
Îna inte să fie prea tâ rziu. —Ascult, zic. Zâ mbetul de pe chipul
co to ro a nței se mă rește. — Pun pa riu că prințul tă u nu ți-a
spus de tâ rg ul pe ca re i l-a pro pus La dyNo re. E dispusă să i-
l dea pe Ma do c la schimb pentru ceea ce a duce cu el în no rd.
O fetiță pro stuță . Pe tine! Îmi scutur ca pul. Nu po a te fi a
dev ă ra t. Nu, La dy No re trebuie să fi cerut inima lui Mellith.
De a ceea a mers Oa k laVră jito a rea -Ciulin ca să o g ă sea scă
. De ce a r a v ea La dy No re nev o ie de mine, câ nd eu sunt
cea ca re po a te să o supună ? Apo i îmi a duc a minte decuv
intele lui Oa k din ca sa a ba ndo na tă : Tu ești cea ma i ma re
v ulnera bilita te a ei. Indiferent de celela lte pla nuri a le sa le,
a re mo tiv e întemeia te să -șido rea scă să te elimine. Da că e
a dev ă ra t că La dy No re mă v rea , a tunci mă v rea mo a rtă
. Și nu mă întreba sem eu da că nu cumv a pe mine mă ceruse,
câ nd a m fo sta lă turi de Hy a cinthe, în închiso a re? Am a v
ut o bă nuia lă , a po i a m da t-o la o

pa rte. N-a m v rut să cred. Da r, cu câ t mă g â ndesc ma i
mult la a sta , cu a tâ t îmi da u sea ma că Oa k nu aspus nicio
da tă că La dy No re a cerut inima lui Mellith. A zis do a r că
speră să se po a tă fo lo si de fa ptul că a cea sta a re nev o ie
de ea . Că plă nuiește să opă că lea scă . Da că eu sunt cea pe ca
re și-o do rește La dy No re, înțeleg de ce mi-a a scuns a tâ t de

mult din pla nul lui. De ce a fo st dispus să -și riște ca pul ca să mă sco a tă din g hea rele Reg inei Annet. Po a te că din a cest mo tiv a și v rut să ca ute inima lui Mellith: pentru a -iputea o feri a ltece v a în lo cul meu lui La dy No re. Trebuie să fi ezita t între do rința de a -și sa lv a ta tă l și fa ptul că știa că să măpredea lui La dy No re a r fi mo nstruo s. În Pia ța Undry v o m putea decide so a rta lui Wren. Asta a spus. Și a cum știuca re v a fi decizia pe ca re o v a lua . — Nu-ți uita lo cul! Bo g da na mă împung e în co a stă . —Nu ești serv ito a rea lui. Ești o reg ină . —Nu ma i sunt, îi rea mintesc. —Mereu v ei fi, zice ea . Însă g â ndurile mi se îndrea ptă spre Oa k, spre puterea pe ca re o a m a supralui La dy No re și spre fa ptul că mo a rtea mea a r putea să fie prețul v ieții lui Ma do c. — Nu înțeleg - de ce a trimis crea turile a celea după no i, da că Oa k fă ceaceea ce îi ceruse? Bo g da na râ njește. — Mesa jul a fo st trimis Îna ltei Reg ine, nu lui Oa k. Pâ nă și-a început prințul

misiunea , La dy No re se să tura se deja să a ștepte. Trebuie să ca ști o chii și săv ezi perico lul în ca re te a fli! — Vrei să spui în a fa ră de cel reprezenta t de tine? o întreb. — Îți v o i spune o po v este, zice Bo g da na , ig no râ ndu-mi cuv inte. Aș v rea săîți spun ma i multe, da r a numite co n0 strâ ng eri mă împiedică . Clipesc la ea , da r îmi este g reu să mă co ncentrez la ceea ce spune, câ nda cuza țiile pe ca re i le-a a dus lui Oa k îmi a ca pa 0 rea ză co mplet g â ndurile. — E un so i de ba sm, începe co to ro a nța -furtunii. A fo st o da tă ca nicio da tă oreg ină ca re își do rea cu dispera re un co pil. Era cea de-a treia mirea să a unui reg e ca re le o mo râ se pe cele do uă so ții de dina inte a ei pentru că nu reușiseră pro cre0 eze, a șa că reg ina știa ca re-i v a fi so a rta da că nu reușea să -i o fere un mo ștenito r. Reg ele își do rea un co pil din a lte mo tiv e decâ t cele pe ca re lea u de o bicei mo na rhii din po v ești - pla nul lui era ca pro g enitura să -l a jute să tră deze Îna lta Curte -, da r do rința lui era la fel de a prinsă precum ceană scută din senti0 mente fa milia le. Așa că reg ina s-a sfă tuit cu a lchimiști, pre0 zică to ri și v ră jito a re. Av â nd ea însă și puteri ma g ice, a ȣesut fa rmece șis-a împreuna t cu so țul ei în no pțile pro pice, pe un pa t a șternut cu ierburi. Da r în pâ ntecul reg inei nu a crescut niciun prunc. Nimeni nu-mi ma i v o rbise pâ nă a cum despre na șterea mea , nici despreperico lul în ca re se a fla se La dy No re din ca uza Lo rdului J a rel. Nu

știu nimic din to a te a stea și mi se fa ce pielea de g ă înă , pentru că deduc că o ricea r urma , nu-mi v a plă cea . Bo g da na își îndrea ptă deg etul cu g hea ră spre mine. În spa tele ei, pe cer, v ă dful gerul. —După un timp, a u că uta t o co to ro a nță înțelea ptă . Ia r ea le-a spus că lepo a te da co pilul pe ca re și-l do resc, da r că pen0 tru a sta trebuie să fa că ex a ct ceea ce le spune. Ei i-a u pro mis o rice reco mpensă își v a do ri, ia r co to ro a nțaa zâ mbit do a r, pentru că ea a v ea memo rie bună . —Ce a i..., încep, da r ea își ridică deg etul, în chip de a v erti0 za re, ia r eu îmiînchid g ura . —Co to ro a nța înțelea ptă le-a spus să a dune ză pa dă și să îi dea fo rma unei

fete. Ei a u fă cut a stfel. Fa ta pe ca re a u cre0 a t-o a v ea o siluetă delica tă , o chide pia tră și buze din peta le de tra nda fir, precum și urechile a scuțite a le nea mului lo r. După ce a u termina t, cei do i și-a u zâ mbit, ca ptiv a ți defrumusețea ei. Co to ro a nța a zâ mbit și ea , da r din a lte mo tiv e. Mi se pa re o g lumă pro a stă . Eu nu sunt fă cută din ză pa dă . Nu sunt ocraa tură sculpta tă după bunul pla c a l Lo rdului J a rel și a l lui La dy No re. Nu i-a m ca ptiv a t nicio da tă cu fru0 musețea mea . Și, cu to a te a ceste a , Bo g da na îmi spune po v estea cu un sco p. O slua g h. Astasunt? Un suflet că ruia i s-a o ferit un trup, una dintre Fă pturile pe jumă ta te mo a rte ca re bo cesc prin fa ța ca selo r sa u îți prezic pieirea din o g linzi? Acum treb uie să -i d ă m via ță , le-a sp us co to ro a nța . Pentru a sta a re nevo ie d eun stro p d e sâ ng e, p entru că va fi co p ilul vo s0 tru. În a l d o ilea râ nd , a re nevo ie d e ma g ia mea . — Prima pa rte a fo st ușo r de o bținut. Reg ele și reg ina și-a u înțepa t deg eteleși a u lă sa t sâ ng ele să pă teze ză pa da . Și a do ua pa rte a fo st ușo a ră , pentru că le-a m o ferit ma g ia mea de bună v o ie. Câ nd a m sufla t dea supra fetei, înă untrul ei s-a a prins scâ nteia v ieții și a u putut să -i v a dă g enele fluturâ nd, co sițele tremurâ nd. Co pila a început să se miște. Membrele ei micuțe era usubțiri și a pro a pe la fel de pa lide și de a lba stre ca reflex ia cerului pe ză pa da din ca re fusese plă mă dită . Pă rul era de un a lba stru ma i închis, ca a l flo rilo rdin împrejurimi. Ochii a v ea u nua nța lichenilo r ca re creștea u pe pietre. Buzele era u ro șii ca sâ ng ele pro a spă t v ă rsa t. Tu vei fi fa ta no a stră , i-a u zis reg ele și reg ina . Și ne vei d a Reg a tul Elfha me. — Da r câ nd fa ta a deschis g ura și a v o rbit prima o a ră , li s-a fă cut tea mă de ceea ce crea

seră . Îmi scutur ca pul. — Asta nu po a te fi a dev ă ra t! Nu se po a te să mă fi nă scut a șa ! Nu v rea u să fiu o crea tură , fă urită de mâ inile lo r și a li0 menta tă de sâ ng elelo r. Un fel de pă pușă , crea tă din ză pa dă și bețe. Ma i multe pă rți puse la un lo c, cev a ma i stra niu chia r decâ t o slua g h.

—De ce îmi spui a sta a cum? o întreb, încercâ nd să -mi co n0 tro lez v o cea . Dece îmi spui de fa pt to a te a stea ? — Pentru că a m nev o ie de tine, zice Bo g da na . La dy No re nu este sing uraca re po a te pune mâ na pe putere. Ma i sunt și eu. Eu, cea că reia îi da to rezi v ia ța în ma i ma re mă sură decâ t i-o da to rezi ei. Uită de ceila lți! Vino cu mineși v o m putea lua to tul pentru no i! Mă g â ndesc la Vără jito a rea -Ciulin și la po v estea ei despre Ma b și Mellith.Oa re Bo g da na este co to ro a nța ca re și-a mă ce0 lă rit pro pria fiică ? Po a te mă g â ndesc la a sta pentru că a m a uzit po v estea recent, da r La dy No re trebuiesă fi a fla t despre o a se de la cinev a ca re își a mintea cum se petrecuseră lucru0 rile, ca re le cuno ștea a dev ă ra ta însemnă ta te. Și da că Bo g da na este a cea co to ro a nță , a tunci fa ptul că este co nv insă că îi sunt da to a re cu v ia ța mea mă pune în perico l ma i mult ca o ricâ nd. Și-a ucis pro priul co pil și, chia r da că a fo st un a ccident, po t do a r să -mi închipui ce a rfi dispusă să -i fa că cuiv a ca mine. Puterea mea de a o supune pe La dy No re este ma i deg ra bă un blestem decâ to binecuv â nta re. Oricine și-a r do ri să pună mâ na pe o a sele lui Ma b v a v edea că , fă ră îndo ia lă , cel ma i ușo r mo d de a le o bține este prin mine. — Ai v o rbit despre co nstrâ ng eri, zic. Ca re sunt a cestea ? Co to ro a nța -furtunii îmi a runcă o priv ire a prig ă . — Una a r fi că nu po t să -i fa c ră u bă ia tului din Nea mul Sa lcei, nici a ltcuiv adin fa milia lui. Mă cutremur. Asta a r ex plica de ce a fug it câ nd a da t cu o chii de el. De ce atrimis fulg erul do a r a supra lui Tierna n. Și pa re a fi un so i de blestem pe ca re Ma b l-a r fi pus a supra co to 0 ro a nței ca re a v usese de g â nd să -i ucidăfiica . Trebuie să -mi țin g â ndurile în frâ u. — Acea stă po v este despre o rig inea mea este ceea ce a i v rut să -mi spui îna cea no a pte câ nd a i v enit la nefa milia mea ? Bo g da na îmi zâ mbește strâ mb, înspă imâ ntă to r.

—Venisem să te a v ertizez că v ine Prințul Oa k, ca să îl po ți ev ita . —Nu să mă a v ertizezi în priv ința crea turilo r îng ro zito a re a le lui La dyNo re? Bo g da na pufnește. — Acelo ra

m-a m g â ndit că le po ți fa ce fa ță sing ură . M-a m g â ndit că ți-a rputea da o idee în priv ința a ceea ce ești. Ma i deg ra bă m-a r fi ciuruit cu să g eți, da că nu m-a r fi sfâ 0 ția t în bucă ți pă ia njenii din bețe. — Mi-a i spus po v estea pe ca re o a v ea i de spus. Eu te-a m a sculta t. Acum v o ipleca . Așa ne-a m înțeleș. — Ești sig ură ? Priv irea îi e dură , ia r întreba rea a fo st ro stită cu a tâ ta g re0 uta te în v o ce, încâ t sunt co nv insă că ră spusul meu urma să a ibă co nsecințe. Încuv iințez din ca p, pentru că simt că este o o pțiune ma i sig ură decâ t a ceeade a v o rbi. Apo i da u să mă înto rc. —Știi, fa ta m-a v ă zut. Împietresc. —Ce fa tă ? Zâ mbește v iclea n. —Murito a rea prin a că rei ca să te strecura i. —Bex ? Fusesem co nv insă că do rmea la ea în pa t. Neso ra mea fusese pro ba bilîng ro zită să v a dă un mo nstru la ea pe g a zo n. — Câ nd prințul a început să -și fluture sa bia lui câ t o sco 0 bito a re, m-a mretra s. Mi s-a pă rut că i-a m v ă zut chipul la ferea stră . Da r era a fa ră . Abia ma i po t să respir. — Nu a ți pa t. E o fa tă cura jo a să .

Co to ro a nța -furtunii pa re să se delecteze prelung ind mo mentul. —A zis că te ca ută . —Mă ca ută ? —I-a m zis că ultima o a ră câ nd te-a m v ă zut era i în co mpa 0 nia unui prinț șică a cesta te-a lua t prizo nieră . A v rut să fie de a juto r, desig ur. Da r murito rii ma i ră u încurcă , nu crezi? — Ce a i fă cut? Vo cea îmi e a pro a pe ca o a diere. — I-a m da t un sfa t, a tâ ta to t! zice Bo g da na , retră g â ndu-se în umbraco pa cilo r. Și a cum îți da u și ție unul. Îndepă rtea ză -te de bă ia tul a cela din Nea mul Sa lcei îna inte să fie prea tâ rziu. Ia r câ nd ne v o m rev edea , a r fi binesă fa ci ceea ce-ți v o i cere. Sa u v o i sting e scâ nteia a ceea pe ca re a m pus-o în tine. Și îți v o i sting e și micuța ta nefa milie, dina inte a o chilo r. Tremur din ca p pâ nă în picio a re. — Să nu îndră znești să te a ting i... În clipa a ceea , dintre ra muri se iv ește Tierna n. — Tră dă to a reo ! strig ă la mine. Te-a m prins!

Ca pito lul 1 1 Tierna n mă priv ește din celă la lt ca pă t a l dumberă v ii, cu sa bia tra să . Fa c unpa s în spa te, neștiind da că a r trebui să fug în no a pte. Bo g da na a dispă rut în pă dure, lă sâ nd în urma ei do a r ro po tul îndepă rta t a lplo ii. Îmi scutur ca pul v ehement, ridicâ ndu-mi mâ inile în semn de pa ce. — Greșești. Bo g da na m-a lua t prin surprindere. Am fug it de ea din no u, da ra spus că v rea să v o rbim... Tierna n

a runcă o priv ire spre pă dure, de pa rcă s-a r a ştepta să o v a
dă peco to ro a nţă încă dâ nd tâ rco a le pe a co lo . — Mi s-a
pă rut ev ident că pune a ți cev a la ca le. Mintea mi se înv â rte
g â ndindu-mă câ t de uluit s-a a ră ta t Tierna n câ nd Oa ka
pro pus ca fieca re să o ia pe drumul lui. Câ t de înțelept a fo st
din pa rtea lui să mă la se să cred că mă a flu în a cea stă
misiune din pro prie v o ință . Îmi a mintesc cum m-a leg a t
Tierna n în ca mera de mo tel. Că a bia aschimba t do uă v o
rbe cu mine. Acum po t să g hicesc ca re a fo st mo tiv ul. M-a v
ă zut înto tdea una ca pe un miel de sa crificiu, cev a de ca re
nu trebuie să tea ta şezi. Îmi scutur ca pul. Ce scuză a ş putea
să îi o fer ca v a lerului, câ nd da că a ş spune a dev ă rul le-a ş
ex pune pla nul? — M-a a v ertiza t în priv ința drumului spre
no rd, zic. Mi-a spus că a r trebuia să o a jut pe ea în lo c să -l a
jut pe Oa k. Da r nu a m fo st de a co rd nicio clipă . Tierna n se
încruntă , meditâ nd pro ba bil la to a te lucrurile pe ca re nu a
rputea să le neg e. Ne înto a rcem împreună în ta bă ră . Adun
lemn din mers. Şi, o ricâ t de îng ro zito r a r fi g â ndul că Oa
k a r putea să mă predea , to a tăființa mea se cutremură câ nd
îmi a mintesc po v estea fa cerii mele. Nu sunt nimic ma i mult
decâ t bețele pe ca re le duc în bra țe și un stro p de ma g ie?

Sunt ca un a rmă sa r de ia rbă , cev a ce do a r pa re v iu?
Mă simt bo lna v ă și speria tă . Câ nd a jung em îna po i la ta
bă ră , Tierna n se ho tă ră şte să mute fo cul de suba dă po st,
a stfel încâ t să nu se a prindă to tul, o da tă ce bețele se v o r
usca . Ca să -mi țin mâ inile o cu0 pa te, împletesc ră murele și
le leg cu fâ şii din ro chiamea ca să înjg heb o ro g o jină pentru
a dă po stul no stru. To tul este încă umed, pică turile ca d din
co pa ci la fieca re a diere de v â nt, fă câ nd fo cul să sfâ râ ie
și să ia să fum. Încerc să nu mă g â n0 desc la nimic în a fa ră de
îndeletnicirea curentă . În cele din urmă , că ldura zv â ntă
creng ile înde a juns încâ t Tierna n să sepo a te întinde pe ro g
o jina mea jila v ă . Își sco a te g hetele ude și no ro io a se și își
încă lzeşte picio a rele la fo c. — Ce ți-a o ferit în schimbul a
juto rului tă u? Îmi întind mâ na spre fo c. De v reme ce a m fo
st fă cută din ză pa dă , mă întrebda că mă v o i to pi. Îmi țin
deg etele a tâ t de a pro a pe de fla că ră încâ t m-a r putea a
rde. Sing urul lucru ca re se întâ mplă este că , a tunci câ nd mi
le retra gbrusc, burice0 le-mi sunt înro şite și mă ustură . — Po
to leşte-te! îmi zice Tierna n. Îmi îndrept priv irea spre el. — Bo

g da na s-a o ferit să nu mă o mo a re pe mine și să nu-mi o mo a re fa lia . — Trebuie să fi suna t tenta nt. — Prefer ca to ți cei ca re v o r să mă fo lo sea scă pentru pute0 rea mea să mătra teze cu ma i multă po litețe decâ t mi s-a a ră 0 ta t pâ nă a cum, îi spun, știind că felul în ca re v rea el să mă fo lo sea scă este fo a rte diferit. Cred că Tierna n simte în v o cea mea că a m un secret. Da r nu a re cum săg hieca scă ex a ct ce a scund. Nu po a te ști ce sunt, nici de ce co to ro a nța - furtunii crede că îi sunt da to a re. Ia r da că bă nuieste că a cea sta a r fi putut să -mi spună că sunt menită să fiu pla ta pentru ră scumpă ra rea lui Ma do c, v a încerca cu sig ura nță să se co nv ing ă că nu este a șa . Da că nu i-a plă cut să măpriv ea scă în o chi câ nd știa că sunt de sa crificiu, câ t de g reu i-a r fi să mă priv ea scă da că a r bă nui că și eu o știu?

Nu-mi fa c iluzii nici că Bo g da na a r fi un a lia t de încredere. Îmi v ine preaușo r să mi-o închipui pe Bex înfruntâ nd-o pe co to ro a nță , pe g a zo nul ei, în lumina lunii. Trebuie să fi fo st pa ra liza tă de g ro a ză , a șa cum a m fo st și eucâ nd a m v ă zut prima o a ră una dintre Fă pturi. Cu to a te a cestea , lui Bex a r fi trebuit să -i fie și ma i frică de a tâ tl Mă g â ndescla telefo nul pe ca re îl a m în buzuna r și v isez că a ș putea fug i să -l înca rc, ca să o sun și să o a v ertizez. Mă ridic și îndrept o mâ nă înspre pelerina lui Tierna n, ca re îmi a runcă opriv ire a spră . — Ar trebui să ți-o întinzi, ca să se usucel îi zic. Ca v a lerul o desfa ce și măla să să o ia u. Fa c câ țiv a pa și și o a tâ rn de o crea ng ă , trecâ ndu-mi deg etele peste ma teria l, că u0 tâ nd șuv ițelede pă r pe ca re Tierna n mi le-a lua t. Sunt a tâ t de fine, a tâ t de ușo r de a scuns. Și ușo r de pierdut, sper, da r nu da u de ele. Fluiera tul lui Oa k ne a nunță so sirea lui. Are pă rul usca t și po a rtă ha ine no i-blug i ca re îi sunt puțin ca m scurți la g lezne și un pulo v er trico ta t de culo a rea cremei de brâ nză . Peste un umă r a re un rucsa c de a lpinist, ia r pecelă la lt stă bufnița cu chip de ho b. Crea tura mă mă so a ră cu un dezg ust ev ident și sco a te un fluiera t jo s, a nima lic, a po i zbo a ră pe o crea ng ă îna ltă . Oa k își a runcă rucsa cul lâ ng ă fo c. — Ora șul a r fi încâ ntă to r pe zi, cred, deși no a ptea îi lipsește cev a . Am da t de un resta ura nt v eg eta ria n numit Biserica lui Seita n și de ta ra ba unui fermier, ca re v indea piersici cu o bo ro 0 cul. Ambele lo curi, închise. Îna pro piere e o sta ție de a uto buz, de unde

po ți să -ți a chizițio nezi div erse mijlo a ce de distra cție. Din pă ca te, nimic din ce mă interesa pe mine. Îmi ridic priv irea spre luna ca re s-a a ră ta t pe cer, după ce furtuna s-aliniștit. Am po rnit în zbo r pe ca ii de ia rbă la a murg , a șa că a cum trebuie să fi trecut bine de miezul no pții. Oa k despa chetea ză , sco țâ nd și despă turind do uă prela te. Pe una dintre eleînșiră diferite lucruri de mâ nca t și un tea nc de ha ine de-a le murito rilo r. Nimic nu a re etichetă , ia r una dintre prela te e puțin ruptă . Oa k a a dus un

pui la ro tiso r, pe jumă ta te mâ nca t, într-un co nta iner din pla stic. Și piersici,deși a spus că ta ra ba era închisă . Pâ ine, nuci și smo chine, împa cheta te într-o pung ă bo țită de la un ma g a zin de brico la j. Și un bido n cu a pă pro a spă tă , peca re i-l o feră ma i întâ i lui Tierna n. Ca v a lerul bea recuno scă to r din ceea ce trebuie să fi a v ut la pte înă untru la fa brica ție, co nfo rm etichetei lipite pe opa rte. — De unde a i lua t to a te a stea ? întreb, pentru că e cla r că nu de pe ra fturilev reunui ma g a zin. Vo cea îmi sună ma i a spru decâ t intențio na sem. Oa k îmi zâ mbește v iclea n. — M-a m întâ lnit cu fa milia ca re a v ea ta ra ba a ceea . Oa menii a u fo st ex tremde g enero și cu un stră in prins în fur0 tună într-o no a pte rece. M-a u lă sa t să fa c duș. Chia r și să -mi usuc pă rul cu fo hnul. —Dia v o l v a nito s! chico tește Tierna n. —Ăsta -s eu! co nfirmă Oa k. Își trece peste ca p ba reta de la ra nița lui și o la să jo s, nu depa rte de fo c. Da rnici a lă turi de pro v iziile co mune din ruc0 sa c. Aco lo trebuie să țină că pă strul. — Am co nv ins fa milia să -mi o fere câ te cev a din g a ra jul și frig iderul lo r.Nimic de ca re n-a r fi putut să se lipsea scă ! Mă trece un fio r la g â ndul că a v ră jit a cea fa milie sa u că i-a fă cut pe a ceio a meni să îl iubea scă . O ima g ine prinde co ntur: o ma mă , un ta tă și co pilul lo r, în bucă tă rie, prinși într-un v is. Un bebeluș ro to fei, ca re plâ ng e înscă unelul lui, în timp ce fa milia îi a duce prințului mâ nca re și ha ine, în timp ce plâ n0 setele co pilului pa r din ce în ce ma i îndepă rta te. — I-a i ră nit? întreb. Oa k mă priv este surprins. — Bineînțeles că nu. Pâ nă la urmă , e fo a rte po sibil ca el să a ibă o v iziune fo a rte limita tă a supra a

ceea ce însea mnă a -i ră ni. Îmi scutur ca pul, ca să mi-l g o lesc de spectreleima g ina ției mele. Nu a m de ce să bă nuiesc că le-a fă cut cev a , do a r pentru că a re un a stfel de g â nd în

priv ința mea . Oa k își întinde mâ na spre g ră ma da de ha ine și sco a te din ea un pulo v ă rneg ru, co la nți și șo sete no i, pe ca re le împing e spre mine. — Sper că se v o r po triv i destul de bine pentru drum. Sunt sig ură că Oa kpo a te să v a dă suspiciunea întipă rită pe tră să turile mele. — Câ nd ne înto arcem din no rd - pro mite, cu mâ na la inimă , într-un g estex a g era t ca re îmi a ra tă că i se pa re un jură mâ nt ma i deg ra bă ca ra g hio s decâ t unul so lemn -, își v o r g ă si g he0 tele pline cu rubine ma ri și prețio a se.Le v o r putea fo lo si ca să - și cumpere co la nți no i și un a lt pui la ro tiso r. — Cum v o r v inde rubine? îl întreb. De ce să nu le la și cev a ma i pra ctic? Oa k își dă o chii peste ca p. — În ca lita te de prinț a l Tă ră mului Zâ nelor, refuz cu v ehe0 mență să le la sba ni g hea ță . Este lipsit de eleg a nță . Tierna n își scutură ca pul la no i, a po i își îndrea ptă a tenția spre mâ nca re,a leg â nd o mâ nă de nuci. — Ca rdurile-ca do u sunt și ma i rele, a da ug ă Oa k, câ nd v ede că nu ră spund.Aș fa ce de rușine to t Nea mul Sa lcei da că a ș lă sa un ca rd-ca do u. Asta mă fa ce să zâ mbesc puțin, deși îmi simt inima g rea . — Ești ridicol. Cu câ tev a o re în urmă a ș fi co nsidera t că este g enero s, pentru că g lumeștecu mine, în ciuda a ceea ce s-a întâ mpla t la Curtea Mo liilo r. Da r a sta era îna inte să știu că v rea să mă dea la schimb pentru ta tă l lui, de pa rcă euînsă mi a ș fi un ca rd-ca do u. Ia u o a ripă de pui, tră g â nd de pieleță , a po i de ca rne și la fina l ro nță i o a selepă să rii. O a șchie de o s îmi ta ie cerul g urii, da r mă nâ nc în co ntinua re. Da că a m g ura plină , nu v o i v o rbi.

După ce termin de mâ nca t ia u ha inele pe ca re mi le-a a dus Oa k și mă pitescdupă un co pa c, ca să mă schimb. Frumo a sa mea ro chie no uă este plină de no ro i, ca să nu ma i zic că i-a m zdrențuit po a lele. E deja pe ca le să a ra te ma iră u decâ t cea pe ca re a m a v ut-o îna inte. Îmi simt pielea lipicio a să în timp ce o tra g de pe mine. Au trecut mulți a ni de câ nd a m purta t ultima o a ră ha ine de-a le murito rilo r,cum sunt a ceste a . Câ nd era m mică , mă îmbră ca m a dese a în co la nți și un trico u și a v ea m încă lță ri spo rt stră lucito a re, cu șireturi în culo rilecurcubeului. În co pilă rie a ș fi fo st încâ nta tă să a m pă rul co lo ra t de la na tură . În timp ce-mi tra g pulo v erul peste ca p, îl a ud pe Tierna n v o rbindu-i repedelui Oa k, în șo a ptă . Pro ba bil îi spune că a v ă zut-o pe Bo g da

na cu mine. În timp ce mă întorc spre a dă po st, cu greutatea suspiciunii pe umeri și cuco mplo turile lui La dy No re, ale Bo g da nei și ale lui Oa k dându-mi târcoale, îmi dau seama că nu pot să stau și să aștept să mi se împlinească soarta. Trebuie să îmi părăsesc chiar acum, înaintea să deschid perechea mea aflată. Înaintea Oa k să recunosc că făcuse de sine însuși că are de gând să mă ofere pe tavă lui La dy No re. Înaintea prințului să își dea seama că lucrurile ar fi mai simple decât mi-ar pune căpșul. Înaintea să-mi pierd mințile așteptându-l o tura înevitabilă și sperându că voi putea găsi o cale să o evit când va veni. Mai bine merg singură spre nord din acest punct și o ucid pe mama mea, pe cea care mi-a dat foarță din zăpădă și mi-a umplut inima de ură. Abia atunci voi fi la a dă po st de ea și de toți aceia care ar vrea să-mi folosească scăputerea împotriva ei, indiferent care le-ar fi motivul. Sunt o creatură solitară, menită să fiu una, și îmi e mai bine singură. Faptul că am uitat acest lucru mi-a adus necazuri. Odată ce îmi dau seama că re este calea pe care trebuie să o urmez, mă simțeam ușor, cum nu m-am mai simțit de când Bo g da na m-a prins în pădure. Pot să mă bucur de dulceața lipicioasă a nectei rului piersicii, de savoare acută și iz de plastic alpei. Tierna n o ftează.

— Să presupunem că noi chiar mergem prin Pădurea de Piață, zice el. Înciuda hăuriloare dănci care dau în temnițe subterane, apoi a călătoriești schimbă locul ca să te faci rățacești, apoi ia nănilor de gheață care își înfășoară pra da în funigie de gheață, a regelui nebun și a blestemului. Apoi ce? Nu-l avem pe Hyacinthe ca să ne bagă în Căldăla Acului de Gheață. — Se zice că cea stă Căldăla este foarte frumoasă, spune Oa k. E frumoasă, Wren? Când lumina trece prin gheața ca stelului, crează curcubeie care va lăsa în lungul pereților lui reci. Aproape puteai să vezi prin ziduri, de parcă întregul loc ar fi fost o fereastră uriașă, înnoată. Când am fost adăscă la o lointăie oară, mi-am zis că este ca și cum ai loți în interiorul unui diamant strălucitor. — Nu este, răspund. E un loc urât. Tierna n pare surprins. Sunt convinsă că este, pentru că, dacă l-a furat pe Hyacinthe de la La dy No re, știe exact cum arată Căldăla. Spre deosebire de el, când mă gândesc la cel loc, îmi amintesc a spectelei roșii. Activitatea preferată a lui La

dy No re, una la ca re se și pricepea fo a rte bine, era să -i fa că pe ceila lți să se tră deze pe ei înșiși. Își pă că leaprizo nierii și petițio na 0 rii, co nv ing â ndu-i să renunțe la ceea ce a v ea u ma i dra g . Ia r ei își distrug ea u pro priile instrumente. Își frâ ng ea u deg etele.Frâ ng ea u g â turile a celo ra pe ca re îi iubea u cel ma i mult. To tul murea în Cita dela de Ghea ță , da r cea ca re pierrea prima era spera nța . Râ zi, co p ilă ! mi-a co ma nd a t La d y No re, nu cu mult îna în0 tea că lă to rieino a stre în Elfha me. Nu îmi a mintesc d e ce vo ia să râ d , d eși sunt co nvinsă că era vo rb a d esp re ceva îng ro zito r. Pe a tunci mă retră sesem însă a tâ t de ta re înă untrul meu, încâ t nu cred căera sig ură că o a uzisem. Mi-a tra s o pa lmă , ia r eu a m mușca t-o , sfâ șiindu-i mâ na . Acela a fo st primul mo ment în ca re a m crezut că v â d o urmă despa imă pe fa ța ei. Acela este lo cul în ca re trebuie să mă înto rc, lo cul rece în ca re nimic nu măpo a te a ting e. În ca re po t fa ce o rice.

— Deo ca mda tă , spune Oa k, să ne g â ndim cum să a jung em la Pia ța Undry .Nu cred că putem risca să încă lecă m din no u pe ca i de ia rbă , chia r da că a ș g â si un pâ lc de cruciulițe. Va tre0 bui să merg em pe jo s. — Vo i pleca eu primul, zice ca v a lerul. Și v o i începe să pre0 g â tesc ba rca . Vo iurma ți o rută diferită , ca să nu ni se ia urma . Undev a , a supra lui Tierna n - sa u în ra nița lui - sunt șuv i0 țele mele de pă r.Însă , chia r da că le-a ș g â si, po t să fiu sig ură că nu a u ma i multe? Po t să știu cu sig ura nță că nu ex istă una prinsă în pelerina pe ca re Oa k mi-a pus-o peumeri? Po t să spun cu mâ na pe inimă că Oa k nu a fura t una câ nd m-a pieptă na t? Priv irea mi se îndrea ptă spre ra nița prințului. Nu a ș ma i a v ea de ce să măîng rijo rez în priv ința șuv ițelo r de pă r da că nu s-a r putea fa ce nimic cu ele. Da că a ș reuși să fur că pă strul și să fug , câ nd a ș a jung e la La dy No re a șputea să fiu eu cea ca re o o blig â să -l po a rte. Oa k stă lâ ng â fo c, fredo nâ ndu-și un câ ntec din ca re prind do a r frâ nturi.Cev a despre un pendul și o țeasă tură ca re începe să se destra me. Lumina t de flă că ri, pă rul îi pa re ma i închis, de o nua nță întuneca tă de a ur, ia r umbreleîi fa c tră să turile a spre și dure. Are tipul a cela de frumusețe ca re te îndea mnă să v rei să distrug i cev a . În no a ptea a cea sta , în timp ce ei do rm, v o i fura că pă strul. Nu a v o rbit Oa kdespre o sta ție de a uto buz, una ca re pă rea să fie deschisă indiferent de o ră ? Vo i

merg e a co lo și îmi v o i începe că lă to ria a șa cum a r fa ce-o un murito r.Am telefo 0 nul lui Gwen. Îl po t fo lo si ca să -mi a v ertizez nefa milia de ce urmea ză să se întâ mple. În timp ce pun la ca le pla nul, Oa k îi po v estește lui Tierna n despre o sirenăpe ca re a cuno scut-o , cu pă rul a rg intiu la fel de stră lucito r ca spuma v a lurilo r. El crede că da că a r v o rbi cu ea , a cea sta i-a r spune ma i multedespre ce se întâ mplă în Ma rea de J o s. În cele din urmă , mă g hemuiesc în pă tura mea , priv indu-l pe Tierna n cuma co peră a dă po stul cu prela tele fura te de Oa k.

Mostenitorul furat

Apo i ca v a lerul se ca ță ră într-un co pa c și își fa ce culcuș în creng ile lui, caîntr-un lea g ă n. — Sta u eu primul de v eg he! se o feră mo ro că no s. — Titch po a te să ne v eg heze câ tev a o re, zice Oa k, a ră tâ nd spre ho bul cufa ță de bufniță din co pa c. Acesta dă din ca p și a po i și-l ră sucește biza r. — Ne-a r prinde bine tuturo r puțină o dihnă . Încerc să -mi țin în frâ u spa ima to t ma i puternică . Cu sig u0 ra nță îmi v a fima i ușo r să trec de Titch decâ t mi-a r fi fo st să sca p de Tierna n. Da r nu mă g â ndisem că v a sta cinev a de pa ză . O scă pa re ca re mă îndea mnă să măîntreb ce a lt lucru ev ident a m trecut cu v ederea . Ce a ltă g reșea lă pro stea scă v o i fa ce? Oa k se înfă șo a ră în pelerina lui umedă . Se uită la mine de pa rcă a r v rea să -mi spună cev a , da r, cum refuz să -i întâ lnesc priv irea , se preg ă tește de culca re. Mă bucur. Nu mă pricep să -mi a scund sentimentele a tâ t de bine pecâ t a ș v rea . Ma i întâ i numă r stelele, începâ nd de la est și îna întâ nd spre v est. Nu-i ușo r, pentru că nu po t să -mi da u sea ma da că pe unele le-a m numă ra t deja și o to t ia u de la ca pă t, da r tim0 pul pa re să trea că ma i repede. În cele din urmă , închid o chii și încep să numă r din no u, de da ta a cea stapâ nă la o mie. Câ nd a jung la 9 9 9 , mă ridic. Ceila lți pa r să do a rmă , res0 pira țiile lo rsusurâ nd reg ula t și a dâ nc. Dea supra mea , o chii a urii a i lui Titch clilesc, ho lbâ ndu-se în întuneric. Mă tâ ră sc spre ra nița lui Oa k, întinsă a lă turi de sa bia lui. Fo cul a a rs pâ nă la cenușă . Tră să turile prințului, îmblâ nzite de so mn, sunt lumina te de stră lucirea stelelo r. Îng enunchea tă , îmi streco r deg etele în ra niță , dâ nd la o pa rte o ca rte cuco pertă ca rto na tă , ba to a ne de cerea le, lumâ 0 nă ri, un perg a ment și ma i

multe pumna le, pâ nă câ nd simt curea ua netedă . Îmi tremură deg etele deînda tă ce a ting pie0 lea . Fa rmecul ca re o înv ă luie pa re să scâ nteieze. Tra g că pă strul a fa ră pe câ t de încet și de delica t po t. În a pro piere se a ude chema rea unei v ulpi. Bro a ștele o ră 0 că ie una la a lta dinferig i. Risc și a runc o priv ire ho bului cu chip de bufniță , da r a cesta este înco ntinua re a tent la perico lul ca re a r putea v eni din a fa

ra ta berei. Nu a re niciun mo tiv , îmi spun, să crea dă că fa c a ltcev a decâ t să ca ut cev a dero nță it. Eu nu reprezint o a menința re. Nu a m o ra niță ca a lui Oa k, în ca re să a scund că pă strul, da r a m o eș a rfă ,a ș a că îl înfă ș o r în ea și a po i mi-o leg în jurul ta liei, ca pe o curea . Inima îmi ba te to t ma i ta re și a m senza O ția că urmea ză să -mi sa ră din piept, a semeneapietrolo r de-a lung ul unui ia z. Mă ridic și fa c un pa s, a tâ t de co nv însă că v o i fi prinsă , încâ t a nticipa readeja mă a meștește. Încă do i pa și și liziera e la v edere. În a cea clipă a ud v o cea lui Oa k, ră sunâ nd so mno ro a să în spa tele meu. — Wren? Mă înto rc, încercâ nd să nu intru în pa nică , să nu mâ râ i și să nu o ia u lag o a nă . Nu po t să -l la s să v a dă câ t sunt de înspă i0 mâ nta tă că m-a prins. —Ești trea ză , zice, ridicâ ndu-se. —Mi se to t înv â rt g â ndurile în ca p, îi spun, în ș o a ptă . Cel puțin a sta estea dev ă ra t. Mă chea mă la el. Împo triv a v o înței mele, mă duc și mă a șez a lă turi de prinț,ca re se a plea că în fa ță și a ță ță fo cul cu un bă ț. La v ederea chipului să u îmblâ nzit de so mn, retră iesc inv o 0 lunta r mo mentulîn ca re l-a m să ruta t. Câ nd mă g â ndesc la fo rma g urii lui Oa k, trebuie să mă

fo rțez să -mi a mintesc cum a ră ta defo rma tă de un râ njet. Nu o vrea u. Îmi rea mintesc cuvintele lui. Și, d a că ex istă vreo p a rte d in el ca remă vrea , a sta e p entru că sunt, a ș a cum a sp us Hya cinthe, o mo ned ă ca re treb uie fo lo sită . Respir a dâ nc. —Nu a i cu a dev ă ra t de g â nd să mă a lung i, nu-i a ș a ? —Ar trebui să o fa c, zice el. Este un pla n ex trem de risca nt. Mă întreb da căîși închipuie că g â ndul de a fi despă rțită de el este ceea ce mă ține trea ză . — Am știut a sta de la bun început. — Nu a r fi trebuit să te implic în misiune, zice el, cu ură de sine în v o ce. Sub influența o bo selii, po a te că începe să -i a lunece puțin ma sca . Refuz săcred că îl încâ ntă ce urmea ză să fa că . Nu e un mo nstru chia r a tâ t de ma re. — O po t o pri pe La dy No re, îi rea mintesc. Oa k îmi zâ mbește, cu o chii însuflețiți de o lumină stra nie. — Da că a m reuși să dă m la o pa rte neîncrederea , no i do i a m putea fa ce opereche ex tra o rdina ră . —Am putea , zic. Da că a m fi sig uri unul de a ltul. Mâ na lui îmi a ting e uș o r spa tele și mă înfio a ră . —Știi ce a dmir la tine? Adev ă rul este că nu po t să -mi închipui ce urmea ză să spună . — Că nu a i renunța t nicio da tă la furie, îmi zice. Ai nev o ie de cura j ca săură ști. Uneo

ri ura este ca spera nța . Nu m-a m simțit cura jo a să la Curtea Dințilo r. Nici plină de spera nță . Amsimțit do a r g hea rele disperă rii, de pa rcă m-a ș fi îneca t la nesfârșit într-o

ma re întinsă , îng hițind a pă să ra tă în timp ce mă scufunda m și a po i, chia r înclipa în ca re a v ea m de g â nd să mă la s să a lunec sub v a luri, cev a mă fă cea să da u din picio a re încă o da tă . Po a te că era ura . Ura însea mnă să merg i ma idepa rte chia r și câ nd nu ma i po ți să crezi într-un v iito r ma i bun. Sunt șo ca tă însă că to cma i Oa k știe a sta . — Vei fi un Îna lt Reg e interesa nt, îi spun. Prințul pa re a la rma t. — Cu sig ura nță nu v o i fi. Fă pturile îl a do ră pe Ca rda n și sunt îng ro zite deso ra mea - do uă a specte perfecte. Sper că v o r co nduce Reg a tul Elfha me o mie de a ni și că a po i îl v o r lă sa pe mâ na unuia dintre nenumă ra ții lo rmo ștenito ri. Nu-i nev o ie ca eu să fiu a mesteca t în v reun fel. — Fii sincer, chia r nu v rei să fii Îna ltul Reg e? îl întreb, nedumerită . E to t ceea ce și-a u do rit v reo da tă Lo rdul J a rel și La dy No re, punctul a supracă ruia și-a u co ncentra t întreaga a mbi0 ție, mo tiv ul pentru ca re a m fo st crea tă . Mi se pa re a pro a pe o insultă fa ptul că Oa k resping e ideea ca și cuma r fi echiv a len0 tul co nsumă rii unui mă r cu un v ierme în el. Chia r da că , întâ mplă to r, îi împă rtă șesc pă rerea . —Ca rda n a fo st înțelept să nu-și do rea scă a cea co ro a nă pâ nă câ nd i-a mtrâ ntit-o eu pe ca p, zice Oa k, zâ mbind ușo r câ nd își a mintește, și a po i reluâ ndu-și ex presia neutră . Do rința de a co nduce Reg a tul Elfha me adistrus a tâ t de multe v ieți! Să fii mo ștenito r este deja destul de ră u. —Ce v rei să spui? Priv indu-l la lumina flă că rilo r, cu bucelele de a ur ră v ă șite de so mn, lipite deo bra ji, și chipul umbrat de a cea ex presie de o intensita te stra nie, a pro a pe că îmi v ine să cred că mi se des0 tă inuie pentru că v rea să -mi fie prieten, și nupentru că știe că , a ră tâ ndu-se v ulnera bil este ma i pro ba bil să mă co nv ing ă să -mi co bo r g a rda . Se întinde puțin, ca o pisică . — Unii a r prefera să mă v a dă pe mine pe tro n, pentru că își închipuie că a șfi ma i ușo r de ma nipula t sa u pentru că a r fa ce o rice ca să nu fie co nduși de o murito a re. Aceștia nici nu a scund fa ptul că , da că a ș ro sti cuv â ntul pe ca re

a ștea ptă să -l a udă , mi-a r turna o tra v ă în ureche și le-a r tă ia bereg a tele celo rdin fa milia mea . Între timp, bă nuiesc

că so ra mea J ude nu fa ce co pii ca să fie cla r că eu sunt urmă
to rul la tro n. Ea zice că nu e a șa , da r știe să mintăprea bine
ca să -mi po t da sea ma ca re este a dev ă rul. Mi-o închipui pe
Îna lta Reg ină , a șa cum a m v ă zut-o la bă tă lia fina lă ,
cuchipul a co perit de sâ ng e. Tă ind ca pul șa r0 pelui ca re câ
ndv a fusese iubitul ei, chia r da că a stfel pa rtea ei era co nda
mna tă să pia rdă , do a r pentru a sa lv aun tă râ m ca re o
disprețuia . Ei bine, a ceea a fo st ură și-n a cela și timp, cumv a
, spera nță . Oa k râ de,luâ ndu-mă prin surprindere. — Sunt
sumbru în no a ptea a sta , nu-i a șa ? Dă -mi v o ie să -ți a ră t
un truc! Îl fix ez cu priv irea , suspicio a să , da r Oa k do a r
sco a te o mo nedă din buzuna rși o înv â rte în v â rful deg
etului. Chico tesc, fă ră să v rea u. Prințul a runcă mo neda în a
er și o prinde cu cea la ltă mâ nă , a po i își desfa cepumnii. Mo
neda a dispă rut. —Știi unde e? mă întrea bă . —A fo st trimisă
prin ma g ie pe Tă râ mul Zâ nelor? îmi da u cu pă rerea ,zâ
mbind însă . Râ njind, Oa k își întinde mâ na pe după urechea
mea și simt meta lul, încă lzitde pielea lui, lipit de g â t. Încâ
nta rea mă preschimbă într-o fa tă nesă buită , da r sunt încâ
nta tă o ricum. — Gâ nda cul m-a înv â ța t trucul, zice el, punâ
nd mo neda la lo c în buzuna r.Încă îl ex ersez. — Îmi a duc a
minte de el, îi spun. De la Curtea Umbrelo r. Oa k dă din ca p.
— Și îna inte, de la Curtea Dințilo r. Nici el nu era ținut a co lo
de unul sing ur. Bo mba . Îmi a mintesc și de ea . La dy No re îi
zicea Liliv er. Luâ nd înco nsidera re co rupția de la Curtea
Dințilo r, nu po t decâ t să a dmir lo ia lita tea

pe ca re o a u unii fa ță de a lții. —Trebuie să fi suferit cu a
dev ă ra t. Oa k îmi a runcă o priv ire stra nie. —La fel ca tine.
— Ar trebui să încercă m să do rmim, mă fo rțez să zic. Da că
ma i ră mâ n multtimp în co mpa nia lui, îl v o i întreba da că a
re de g â nd să mă dea lui La dy No re. Apo i pla nurile mele v
o r fidesco perite, ia r eu, cel ma i pro ba bil, mă v o i a leg e cu
că pă strul pus. Oa k își scutură ca pul, po a te pentru el însuși.
— Desig ur. Ai drepta te. Da u din ca p. Da . Culcă -te, Oa k! Te
ro g ! Culcă -te îna inte să mă ră zg â ndescși să nu ma i plec.
Deși îmi v rea ră ul, mie îmi v a fi do r de prinț. Îmi v a fi do r
de felul în ca retrece prin lume, de pa rcă nu a r ex ista nimic
într-a tă t de îng ro zito r încâ t să nu po a tă râ de dina intea
lui. S-a r putea să -mi fie do r pâ nă și de mo ro că no sul
Tierna n. Mă înto rc la pă turile mele și a ștept, numă râ nd din

no u pâ nă la o mie. Dupăce mă a sig ur că prințul a a do rmit, mă ridic și pă șesc spre pă dure. Nu mă uit în urmă , ca să v ă d da că o chii de bufniță a i ho bului mă urmă resc. Trebuie sămă po rt ca și cum nu a ș fa ce nimic impo rta nt, nimic g reșit. Oda tă ce mă îndeap ă rtez înde a juns de ta bă ră și v ă d că ho bul nu a da t niciunsemna l de a la rmă , renunț la to a te preca uțiile și a lerg prin pă dure, a po i prin o ra ș, pâ nă la sta ția de a uto buz. Îmi ia trei minute pâ nă reușesc să țeș un fa rmec suficient de puternic încâ tsă po t trece drept o m. Îmi pipă i fa ța și dinții, ca să mă a sig ur. Apo i tra g a er în piept și pă șesc în sta ția de a uto buz, puter0 nic lumina tă .Miro a se a benzină și a dezinfecta nt. Câ țin a o a meni sunt a șeza ți pe bă nci din meta l; unul dintre ei a re un sa c de g uno i ca re pa re îndesa t cu ha ine. Do i

tineri, cu o sin0 g ură v a liză între ei, își v o rbesc în șo a ptă . Un do mn în v ă rstă ,cu ba sto n, a a do rmit și pro ba bil și-a ra ta t deja a uto buzul. Co nfo rm o ra rului, urmă to rul a uto buz trece prin no rd și prin v est, pâ nă înMichig a n. E risca nt să cumperi un bilet cu ba ni fermeca ți, pentru că a pa ra tele știu câ nd le da i frunze, chia r da că o a menii nu a u ha ba r. Înschimb, sco t o chita nță din g uno i și o v ră jesc. Ara tă câ t de câ t ca un bilet și v a trebui să îl fa rmec pe șo fer ca să mă la se să trec, însă ro lul v a fi ma ico nv ing ă to r da că v o i a v ea cev a în mâ nă . Ma g ia mea este des0 tul de sla bă încâ t să fie nev o ie să o co mpensez a șa cum po t. Îmi ridic priv irea și v ă d un bă rba t cu pa nta lo ni murda ri și o ba rbăneîng rijită urmă rindu-mă . Inima îmi ba te ma i ta re. Oa re m-a lua t la o chi do a r pentru că m-a v ă zut scurmâ nd în g uno i sa u a m g hinio nul să fi da tpeste unul dintre o a menii cu Vedere Deplină ? Ori po a te nu este o m, ci a ltcev a ? Îi zâ mbesc și el tresa re, de pa rcă a r putea să -mi v a dă dinții a scuțiți. Dupăa ceea nu se ma i uită la mine. Ba g telefo nul lui Gwen la încă rca t și a ștept. Priv esc cum o fa tă dă un picio r to no ma tului. Un bă ia t fumea ză o țin a ră ,plimbâ ndu-se dintr-o pa rte într-a lta și v o r0 bind sing ur. Un bă rba t în v ă rstă ridică o mo nedă de pe jo s. Lâ ng ă mine v ibrea ză cev a . Îmi co bo r priv irea și v ă d că ecra nul telefo nului s-a a prins. Am ra ta t zece a peluri câ t a fo st descă rca t, niciunul de la v reun numă r cuno scut. Am trei mesa je de la Gwen. Primul: E a l dra cului de stra niu să trimit unmesa j pe pro priul telefo n,

cu a tâ t ma i mult cu câ t to t ceea ce s-a întâ mpla t nu pa re
să fie rea l, da r a m a juns a ca să la pă rinții mei. Elful ă la sex
y a fo stca m mă g a r, da r mi-a po v estit despre fo stul lui și
despre prinț și pa re că a i da t de neca z. Anunță -mă că ești
bine! Dedesubt e o fo to g ra fie cu ea și scripca rul de la Curtea
Mo liilo r. Suntîmbră țișa ți și zâ mbito ri pe ba ncheta din fa ță
a unei ma șini. Urmă to rul mesa j: IUBIE AICI!Mi-a zis că s-a
trezit pe co a sta unui dea l. Ultimul lucrue ca re și-l a
mintește e cum o ființă ca re a ră ta ca un dra c îi punea sa re
pe

limbă . Nu știu ce a i fă cut, da r MULȚUMESC
MULȚUMESCMULȚUMESC! Apo i: Ești bine? Scrie-mi ca să (a)
știu că ești bine și (b) știu că nu te-a mv isa t. Râ njesc la telefo
n. Cei ma i mulți dintre o a menii a le că ro r blesteme le-a
mdezleg a t era u la fel de înspă imâ nta ți de mine pe câ t era
u de g la istig ă . Mi se pa re stra niu să mă g â ndesc că lui
Gwen îi pla ce de mine. Bine, a m fă cutceva dră g uț pentru ea
, da r mi-a scris ca și cum a m putea fi prietene. Îi ră spund.
Este g reu să înca rci un telefo n pe Tă râ mul Zâ nelo r. Am a
juns lao sta ție de a uto buz & a cum sunt pe co nt pro priu. Fă
ră prinți. Fă ră ca v a leri. Mă bucur că tu și prietenul tă u
sunteți bine. Apo i zâ mbetul mi se to pește de pe chip, pentru
că trebuie să sun a ca să .Trebuie să o a v ertizez pe Bex . Fo
rmez numă rul de telefo n din memo rie. Ră spunde o v o ce de
bă rba t. Neta tă l meu. — Cine e? Urmă resc cea sul și ușa , pe
jumă ta te a șteptâ ndu-mă ca Oa k să intre și să mătâ ra scă îna
po i în ta bă ră , sub a menin0 ța rea sa bieî. Îmi rea mintesc că
a m că pă strul și că , în ev en0 tua lita tea în ca re m-a r că uta
, nu a r a v ea niciunmo tiv să mă ca ute a ici. — Po t să v o
rbesc cu Bex , te ro g ? întreb, co ncentrâ ndu-mă să nu-mi
tremurev o cea . Pentru o lung ă clipă , neta tă l meu este tă cut
și mă g â ndesc că v a închide.Apo i îl a ud strig â nd-o pe neso
ra mea . Îmi mușc ung hiile și urmă resc secundele scurg â ndu-
se pe cea s, îi urmă rescpe ceila lți o a meni cum își v ă d de
trea bă prin sta ție. Bex v ine la telefo n.

— Da ? — Trebuie să mă a scuți! îi spun, în șo a ptă , ca să
nu mă a udă to a tă sta ția dea uto buz. Ești în perico l! Neso ra
mea tra g e scurt a er în piept. — Ma mă ! ți p ă , a p o i vo cea i
se a ud e înă b ușit, d e p a rcă a r fi a co p erit recep to rulcu
mâ na . A suna t. Nu, e ea ! Intru în pa nică , îng rijo ra tă că v

a închide. — Ascultă -mă , te rog ! Înapoi ca moștrul să vină după tine. Ascultă moștrul ăsta , nu pe acela ! — Mama vea să -ți vorbească . Gândul mă îmbolnăvește. — Vorbesesc cu tine. Doar cu tine. Cel puțin deocădată . Te rog ! Vocea îi devine distantă , ca și cum ar vorbi cu altcineva , nu cu mine. — Stai ! Da , îi vorbi spune. —De ce ai ieșit afară în noptea aceea ? o întreb. Opa uză , pași și apoi o ușă se închide. —Bine, nu mai sunt cu ei. Repet întrebarea , a născut-o făcându-mă să concentrez la guma de mestecat de pe poartă , la miroșul de la galezele de esă Opa ment, la rășina de pe degretele mele, la oferta turile ei. —Am vrut să mă asigur că ești bine, zice Bex în cele din urmă . —Îți amintești de mine? mă înec. —Ai lăsat cu noi și pe te-ai ! îmi răspunde, pe un ton ușor acrișor. După cetele-ai întors la familiat de sânge , am sperat că vom primi vești de la tine. Mama plângea de fiecare dată în ziua aceea pe care o inventa se pentru năvra rea ta .

—Ea mi-a spus să plec. Cuvintele iese răgușit. Știu că nu a fost vina ei, că ea , ta și Bex au fost răjiți. Dar cum aș fi putut să mă mai întorc la ei, cum aș fi putut să -i fac să dea piept cu moștrul zădărnica mea , cum aș fi putut să le dau ocazia de a mă respinge din nou ? — Ta-ta-mălovit. Mă uit la ceașă. Aproape că a sosit timpul ca auto buzul să tragă în stație. Bex pare furios . — Asta nu-i adevărat ! Trebuie să închei a pelul. Scoț firul de la încălțător din priză , apoi dinte telefon , și încep să -l răsucesc. În curând voi fi în drum spre nord. În curând înăuntrul meu va fi rece și voi scăpa . — Ai întâlnit-o pe cotoroanța -furtunii, zic. Știi că povestea pe care ai auzit-o nu poate fi întrutotul adevărată . Și știi că fusesem a doartă , nu mai eram un copil din sistem. Nu aveam cum să mă întorc pur și simplu la părinților bio logici , nici ei nu ar fi avut cum să vină să mă ia . Da că te gândești bine, povestea nu se leagă . Pentru că este doar un farmec menit să explice a inexplicabil. La celălalt capăt e tăcere, dar audea găt în fundal. Nu cred că ușa mai este închisă . — Prima oară când te-am zărit am crezut că ești o fantomă , îmi spune Bexmălațic. Mă simt ca o fraieră , pentru că eu am crezut că nimeni nu mă văzutăstrecându-mă în casă . Da că faci ceva de prea multe ori , vei fi prins până la urmă . — Când ? — Acum vești se

luni, no a ptea tâ rziu, era m trea ză și citea m. Am o bserv a tceva mișcâ ndu-se a fa ră . Când m-a m uita t să v ă d ce este, a fo st de pa rcă ți-

a ș fi ză rit spiritul, înto rs din mo rți. Apo i m-a m g â ndit că po a te a i da t deneca z. Așa că a m început să te a ștept. — Și la ptele, zic. Ai lă sa t la pte. —Nu ești o m, nu-i a șa ? Șo ptește cuv intele, de pa rcă s-a r rușina să le ro stea scă cu v o ce ta re. Mă g â ndesc la câ t de surprinsă a fo st nema ma mea câ nd mi-a a uzit v o cea . — Le-a i spus... — Nu! mă întrerupe. Cum a ș fi putut? Nici mă ca r nu era m sig ură cev ă zusem. Și nu sunt prea încâ nta ți de mine a cum. Mă uit la cea s. Auto buzul a r fi trebuit să a jung ă . Pentru o clipă de g ro a ză mă g â ndesc că po a te l-a m ra ta t, că timpul a fă cut o să ritură câ t a m v o rbit cu Bex . Îmi ro tesc însă priv irea ra pid și v ă d că niciunul dintre o a meni nu s-a muta t de la lo cul să u. Auto b uzul întâ rzie, îmi zic. Vine. Întâ rzie d o a r. Da r inima co ntinuă să -mi b a tăma i ta re și mă g hemuiesc, d e p a rcă d a că a ș ră mâ ne nemișca tă , a nx ieta tea nu mi-a r ma i ro a d e intestinale. Și chia r da că a uto buzul nu reprezintă în întreg ime mo ti0 v ul pentru ca re mă simt a șa , to t este o pa rte semnifica tiv ă . — Ascultă ! zic, îndreptâ ndu-mi priv irea spre drum, a tentă la fa ruri. Nu știucă t timp ma i a m, da r da că Bo g da na știe unde te a fli, nu ești în sig ura nță . Uplete-ți buzuna rele cu sa re. Sco rușele v o r resping e fa rmecele. Fă pturileură sc fierul fo rja t rece. Și nu po t minți. Mă co rectez. —No i. No i n u p u tem min ți. —Ce sunt... Aud fo șnete și a po i v o cea nema mei mele o întrerupe pe Bex .

— Wren, știi că v rei să v o rbești cu so ra ta . Accentuea ză cuv â ntul, de pa rcă m-a ș preg ă ti să neg . — Da r a m cev a de spus repede. Da că a i cumv a neca zuri, putem să tea jută m. Zi-ne do a r ce se petrece! Din spusele lui Bex , pa re că a i lo cui pe stra dă . Asta a pro a pe că mă fa ce să râ d. — Supra v iețuiesc. — Asta nu-i îndea juns! spune ea și o ftea ză din a dâ ncul ini0 mii, îndurera tă .Și, chia r da că a r fi, mi-a r plă cea să te v ă d. Mă întreba m cum îți merg e. Ce fa ci. Da că a i ce să mă nâ nci. Da că nu ți-e frig . Îmi a rd o chii, da r nu-mi închipui cum a r fi să mă a flu a co lo , în sufra g erialo r, cu chipul meu a dev ă ra t. I-a ș îng ro zi. Po a te că la început nu a r ți pa și nu m-a r îmbrâ nci, a șa cum a u fă cut câ nd a u fo st v ră jiți, da r lucrurile a r dev enig ro a znice ra pid. Nu a ș fi co

pilul pe ca re l-a u iubit. Nu după to t ce mi s-a întâ mpla t. Nu după ce a m a fla t că sunt fă cută din bețeși ză pa dă . Vă d luminile fa rurilo r. Sunt deja în mișca re câ nd a ud scrâ șnetul frâ nei. —Nu a m a v ut nev o ie nicio da tă de că ldură , îi spun nema 0 mei mele, cu v o cedură , încă rca tă de furia ca re m-a mă cina t pe dină untru în to ți a cești a ni. —Wren, ro stește ea , ră nită . Mă simt de pa rcă sunt g a ta să plâ ng și nici mă ca r nu sunt sig ură de ce. — Spune-i lui Bex să nu uite de sa re, de sco rușe și de fierl zic și închidtelefo nul, a lerg â nd după a uto buz. Co bo a ră o sing ură perso a nă , a po i urc eu, întinzâ ndu-i șo ferului biletul meufa ls, în timp ce îmi co ncentrez ma g ia a supra lui. Crede-mă , mă ro g , din to a te puterile. Crede-mă că a m un bilet. Șo ferul dă din ca p distra t și eu mă reped în spa tele a uto 0 buzului, cu

telefo nul încă în mâ nă . Urcă și a lți câ țiv a o a meni, inclusiv bă rba tul ca re m-apriv it ciuda t. Sunt într-o sta re mult prea ma re de surescita re ca să le a co rd prea multă a ten0 ție v reunuia dintre ei. Po a te că după ce La dy No re v a fi mo a rtă sa u v a purta că pă strul, v o i v o rbicu Bex și cu nepă rinții mei. Da că a ș ști că i-a ș putea pro teja de Bo g da na , da că a ș ști că i-a ș putea pro teja de mine. Îmi sprijin o bra zul de g ea m și îmi streco r mâ na în fa ldurile fula rului, ca săsimt curea ua de piele a că pă strului și să -mi rea mintesc că a m un pla n. Scurm cu deg etele prin ma teria l, a po i în jurul ta liei, zg â riindu-mi sto ma cul,și o no uă spa imă îmi inundă pieptul. Că pă strul a dispă rut. De cea la ltă pa rte a g ea mului, Titch stă pe jg hea bul din sta 0 ția de a uto buz,clipind la mine cu o chii lui a urii. Auto buzul se pune în mișca re. Încerc să -mi spun că încă po t să fug . Căpo a te a uto buzul v a merg e ma i repede decâ t po a te crea tura să zbo a re. Că Oa k și Tierna n nu mă v o r putea urmă ri. În clipa a ceea a ud un ca uciuc plesnind. Auto buzul se o prește brusc și îmida u sea ma că nu a m unde să fug .

Ca pito lul 1 2 În timp ce stră ba t drumul îna po i, prin pă dure, sunt furi0 o a să pe întrea g alume, da r ma i a les pe mine. Chia r da că a m știut că Oa k a pă că lit to a tă Curtea Mo liilo r și a înca sa t de bună v o ie do i pumni în fa ță ca să - i co nv ing âpe to ți că este un curtea n v a nito s, ca re nu-i în sta re de nimic, că s-a g â tit și a bă ut o ca ra fă de v in ca să - și a scundă îndemâ na 0 rea în lupta cu spa da ; chia rda că Oa

k mi-a spus că Gânda cul l-a învârtă t truciul cu mo neda , nu m-a m g ândit că g o blinul l-a r fi putut învârtă și a bilita tea mult ma i pra ctică afurtului. Prințul a a v ut g rijă să v o rbească cu mine de pa rcă nimic nu s-a r fiîntâ mpla t, chia r în timp ce îmi desprindea că pă s0 trul din jurul ta liei. A a cțio na t cu a tâ ta pricepere, că nu a m simțit nici mă ca r o a ting ere. Pierdută în co nv ersa ția cu el, mi-a m permis să cred că l-a m pă că lit, în v reme ce el era a cela ca re mă pă că lea pe mine. Oa k este la fel de înșelă to r ca restul fa miliei lui. Ma i mult, po a te. Nu și-a lă sa t g a rda jo s cu mine nicio da tă . Am înțeles prea tâ rziu ce este terifi nt la fa rmecul lui. Pa re o ca rte deschisă ,câ nd de fa pt nu po a te fi citit. Fieca re zâ mbet este picta t pe chipul lui - o ma scă . Po a te că mă b ucur că mi-a i o ferit șa nsa d e a fi cea ma irea versiune a mea .

Ta bă ra este la fel de tă cută ca a tunci câ nd a m pă ră sit-o . Tierna n este to t înco pa c și sfo ră ie încetișo r. Titch este umbra mea cu o chi stră lucito ri. Mă ho lbez la Oa k, pe jumă ta te spe0 râ nd că se v a înto a rce și mă v a înfrunta , pe jumă ta te îng ro 0 zită că a r putea să o fa că . Câ nd trec pe lâ ng ă el, o bserv că respiră reg ula t, deși fa c pa riu că do a rme cao piscă , ușo r. Da că m-a ș a pro pia prea mult, fa c pa riu că a r să ri în picio a re, g a ta de luptă . Asta da că prințul chia r do a rme. Mă tâ ră sc spre pă turile mele și mă pră v ălesc pe ele. Dispera rea mă urmea ză lent în v ise, unde sunt din no u înco n0 jura tă de ză pa dă și mă înv ârt în cer. Mă trezesc în miro sul rulo urilo r cu unt și a l ca felei din o ra ș. Oa k și Tierna nmă nâ ncă și v o rbesc încet între ei. Îl a ud pe Tierna n râ zâ nd și mă întreb câ t din ceea ce discută este leg a t de încerca rea mea de ev a da re și da că nereușitamea li se pa re ıla ră . Oa k po a rtă ha ine de murito r pe dea supra a rmurii lui stră 0 lucito a re din a ur.I se ză rește pe la g â t și pe la încheieturile mâ inilo r. Tierna n își po a rtă a rmura fă ră să și-o a scundă . Câ nd prințul își îndrea ptă priv irea spre mine, ex presia nu i se schimbă înniciun fel. Po a te că , pentru el, nimic nu s-a schimba t. El nu m-a v ă zut nicio da tă decâ t ca pe un po tenția l a dv ersa r sa u ca pe un po tenția l sa crificiu. Îmi mușc limba pâ nă la sâ ng e. Prințul zâ mbește și, în sfâ rșit, v ă d scâ nteia de furie din o chii lui. Esa tisfă că to r să știu că el, ca re po a te a scunde a tâ t de multe, nu reușește să a scundă a sta . Vine spre mine și mi se a șa ză a lă turi. — Ai știut că mă

pricep la trucuri. Apo i, pâ nă să a puc să rea cțio nez, Oa k își lipește deg etul de buze și se uită cuco a da o chiului la Tierna n. Îmi ia o clipă să înțeleg că nu i-a spus ca v a lerului că a m încerca t să fur că pă s0 trul. Ce nu înțeleg este de ce.

Un no r de a bur se îna lță după ce Tierna n se ridică și a runcă a pă peste fo c.După -a mia za tâ rzie este lumino a să , ia r cerul e de un a lba stru a pro a pe o rbitor după furtună . Îmi îndes un rulo u în g ură și împă chetez ce a ma i ră ma s din ro chie, mutâ ndpumna lul de la Oa k în g hea tă . Tierna n mo rmă ie cev a și a po i o ia spre pă dure. —Unde se duce? întreb. —La Pia ța Undry , îna intea no a stră , ca să neg o cieze pentru ba rcă . Tierna ncrede că da că g o blinii a r ști cine sunt, a r cere lucruri ex tra v a g a nte în schimb. No i o v o m lua pe a lt drum, ca să v edem da că ne urmă rește cev a . Oa k fa ce o pa uză . — Nu te dera njea ză , nu-i a șa ? Mă ridic și-mi scutur picio a rele. Câ nd cinev a îți dejo a că pla nul de a -l jefui,câ nd îți fa ce bine cuno scut fa ptul că tu ești prizo nierul să u și a po i îți pune o a stfel de întreba re, a dev ă rul e că nu-i chia r o întreba re. O v reme merg em în tă cere. — Îți ma i a duci a minte ce a m spus despre fa ptul că a m fi fo rmida bili, da căa m reuși să dă m deo pa rte lipsa de încre0 dere? mă întrea bă . Da u din ca p fă ră tra g ere de inimă . — Vă d că a m da t g reș, îmi a mintește el. Și a cum ce fa cem, Wren? Mă simt nea juto ra tă , de pa rcă a ș fi o piesă pe ca re o mută pe ta blă ca să deaș a h-ma t. — De ce mă întrebi a sta ? Oa k pufă ie frustra t. — Bine, v o i fi direct. Da că v o ia i să pleci, de ce nu a i fă cut-o în o rica re a ltăno a pte?

E o no uă cursă . —De ce ți-a ș spune eu ție cev a , câ nd tu ești a cela ca re a re a tâ t de multesecrete? —To a tă lumea a re secrete, zice el, deși în v o ce i se stre0 co a ră o emo țiea semă nă to a re disperă rii. — Secrete leg a te de mine, cla rific. —M-a i tră da t. Ai fura t de la mine. Te-a i întâ lnit cu co to 0 ro a nța -furtunii,a po i, câ tev a o re ma i tâ rziu, a i fura t un o biect ma g ic și a i v rut să fug i. Nu merit niciun ră spus? — Am v rut că pă strul, zic, ca să nu mă po ți o blig a nicio da tă să îl po rt. Oa k lo v ește cu picio rul în frunze, stâ rnind o to rna dă . — Ce mo tiv ți-a m o ferit eu v reo da tă ca să mă a cuzi de a sta ? Priv esc ursuzăîntr-o pa rte. Nu ma i zice nimic, a șteptâ nd do a r să îi ră spund. Apo i tă cerea se prelung eșteși sunt surprinsă că eu sunt cea ca re cedea ză prima și o umple.

— Tierna n mi-a spus că -mi v a pune că pă strul da că te v o i tră da din no u! îi zic, priv indu-l în o chi. Oa k clipește surprins și ră mâ ne tă cut pentru o v reme. — Tierna n nu înțeleg e de ce i-a i elibera t pe Hy a cinthe și pe ceila lți, zice, încele din urmă . Nu po a te să crea dă că a i fă cut-o pentru că a i v rut să îi a juți. Fă pturile nu fa c a stfel de lucruri a co lo de unde v enim no i. Da u cu picio rul într-o pia tră , cu putere. — Da că v rei să pleci, plea că ! îmi spune prințul, flutură n0 du-și cu emfa zământ na spre co pa cii ca re ne înco njo a ră . Mă uit spre pă dure, da r nu sunt a tâ t de nesă buită încâ t să -i ia u cuv intele debune.

— Atunci de ce nu m-a i lă sa t să plec no a ptea trecută ? Oa k îmi a runcă opriv ire ușo r v ino v a tă . — Pentru că nu îmi pla ce să fiu fra ierul ca re a fo st pă că lit. Îmi pla c jo curile, da r ură sc să pierd. Clipesc din g ene la el, surprinsă . — Po ftim? Prințul ridică din umeri, neră bdă to r. —Nu-i cea ma i bună ca lita te a mea , zice el. Și, în plus, mi s-a pă rut cămerită să te întreb da că lucrezi cu Bo g da na . —Nu, îi ră spund și, pentru că mă priv este lung , deta 0 liez. Nu lucrez nicipentru, nici cu La dy No re. Nu sunt a lia ta Bo g da nei. Vrea u să merg în no rd și să o împiedic pe La dy No re să ma i creeze și a lți mo nștri. Vrea u pâ nă și să -l v â d pe ta tă l tă u elibera t. — Atunci de ce a i pleca t? Asta e pro blema cu Oa k. Te inv ită să a i încredere în el, te fa ce să te simțica ra g hio s pentru că a i îndo ieli, ia r a po i te tre0 zești într-o sta ție de a uto buz și îți da i sea ma cum te-a juca t. — Decâ t să fiu trimisă în Elfha me, a m ho tă râ t că e ma i bine să merg înno rd fă ră tine și să o înfrunt pe ma ma mea sing ură . Mă întreb da că po t scă pa mă rturisind do a r a tâ t. Oa k își îndrea ptă priv ireaspre mine și o chii de v ulpe i se a prind. — Asta e o idee și ma i nebună decâ t pla nul pe ca re îl a v em a cum. Sto ma cul mi se fa ce g hem. — Nu înțeleg , zice el, trecâ ndu-și pa lma peste fa ță . Simt că a r trebui să fiufurio s pe tine, da r a m a dmira t ceea ce a i fă cut la Curtea Mo liilo r. Chia r da că , a șa cum a i zis, a fo st un inco n0 v enient pentru mine.

Mă crispez puțin din ca uza cuv intelo r pe ca re le-a m fo lo 0 sit, a po i înțeleg pedeplin mă rturisirea prințului. —Tu ai ad mirat... asta? —Ma i mult decâ t îmi pla ce să recuno sc. Câ nd mă priv este, v â d pe chipul lui a ceea și intensita te pe ca re o a v ea câ nd asta t a lă turi de Reg ina Annet. —Ți-a pă sa t de

murito a re, de trito n și chia r și de Hy a cinthe. Ne-a i sfida t
peto ți și, din câ te po t să -mi da u sea ma , nu te-a i a les cu
nimic în schimb. Nu prea știu cum să -i ră spund. —Ți-a fo st g
reu să -l ții prizo nier pe Hy a cinthe? —A încerca t să -l ucidă
pe Îna ltul Reg e. —Po ftim? Îmi a mintesc că Tierna n a v o
rbit despre un incident. Oa k pa re a muza t detremurul din v o
cea mea . — Oda tă , ta ta a zis că neînțeleg erile pa r a fi înto
tdea una între credințe și do rințe. Însă , cel ma i a dese a , co
nflictele sunt între co nducă to ri. Cei ca re îi urmea ză pe co
nducă to ri po t fi perso a ne fo a rte de trea bă și a șa a jung i
să a ido i o a meni fo a rte de trea bă cu pumna lele unul la g â
tul celuila lt. Po a te că eu și Hy a cinthe a m fi fo st prieteni,
da că nu ne-a m fi a fla t de pă rți o puse a lecă mpului de luptă
. Mă g â ndesc la cuv inte lui o v reme, întrebâ ndu-mă da că
a șa mă v edeprințul și pe mine. Ce a r crede da că a r desco
peri că sunt cusută la o la ltă de ma g ie, că sunt o pă pușă a
nima tă de o co to ro a nță ? Po a te că a tunci s-a r simțima i
puțin v ino v a t? Aș putea să îl cred pe cuv â nt și să încerc să
plec. Da r Oa k nu a pro mis că numă v a urmă ri. Nici nu a zis
că nu mă v a o blig a să po rt că pă strul. Aș putea să mă fa c
nev ă zută în Pia ța Undry și să g ă sesc un lo c în ca re să mă

a scund. Da r nu a m niciun mo tiv să cred că Fă pturile de a
co lo m-a r a juta pemine în defa v o a rea prințului. Cel ma i
pro ba bil m-a r v inde pe câ tev a mo nede. Sa u a ș putea să
încerc să sco t a dev ă rul de la Oa k. —Îți pla c jo curile, îi
spun. Ce-a i zice da că a m juca unul? —Ca re-i miza ? — Da că
v o i câ știg a eu, îmi v ei ră spunde la o întreba re. Fă ră să fii
ev a ziv . Felul în ca re mă priv ește îmi a ra tă că își dă sea ma
de impo rta nța mizei. Cuto a te a cestea , dă din ca p. —Și ca
re este jo cul? —Tu a i fig urina . Ca pe v remea câ nd era m co
pii, ha i să v edem ca re dintreno i a runcă ma i bine. Oa k dă
din no u din ca p și sco a te mica v ulpe din buzuna r. Ochii de
perido tlucesc. —Și da că v o i câ știg a eu? —Ce v rei? îl
întreb. Oa k mă cercetea ză , ia r eu îl cercetez la râ ndul meu.
Niciun zâ mbet nu ma ipo a te să deg hizeze a cum o țelul dină
untru. —Pro miți să da nsezi cu mine, a stfel încâ t to t ce a m
ex er0 sa t la CurteaMo liilo r să nu fi fo st în za da r. —Asta
este o miză a bsurdă , îi zic, cu o bra jii a prinși. —Cu to a te a
cestea , este miza mea , îmi ră spunde. Da u repede din ca
p,neliniștită . —Prea bine. Aruncă tu primul! Ne o prim din

mers. Oa k se la să pe v ine și dă la o pa rte cren0 g uțele și

frunzele că zute pe un co lț de ia rbă . Mă simt de pa rcă a m fi co pii, de pa rcăne-a m juca . Îmi da u sea ma că a tâ t de multe lucruri îng ro zito a re s-a u întâ mpla t în v ia ța mea îna 0 inte de a cel mo ment și a tâ t de multe în a lui,după a ceea . Vulpea se pră v ă lește la pă mâ nt, că zâ nd pe o pa rte. Niciun punct. Oa k se uită la mine și ridică din sprâ ncene. Ridic fig urina și o a runc, ținâ ndu-mi respira ția . Și de a cea stă da tă ca de pe opa rte. Oa k se întinde după ea și mă g â ndesc că o v a a runca din no u, da r el o a șa zăpe spa te, cu la bele în sus. — Ai câ știg a t. Îmi scutur ca pul, neîncreză to a re. — Ai câ știg a t, repetă , ma i ferm. Întrea bă ! Prea bine. Da că a re de g â nd să mă la se să câ știg , a r trebui să fiu fra ieră sānu pro fit de șa nsă . — La dy No re m-a cerut pe mine la schimb pentru Ma do c, nu-i a șa ? Mă preg ă tesc sufletește pentru ră spusul lui sa u pentru ce v a fa ce în lo c sāmi-l dea . — Acesta este a dev ă ra tul mo tiv pentru ca re mă duci în no rd. Surpriza de pe chipul lui este ev identă . — Asta ți-a spus Bo g da na ? Apro b din ca p. Oa k o ftea ză . —Nu-i de mira re că a i fug it. —Este a dev ă ra t? întreb. Prințul se încruntă .

—Ce a zis, ma i precis? Ca să -ți po t ră spunde fă ră să fiu ev a ziv . —Că La dy No re s-a o ferit să îl dea la schimb pe Ma do c pen0 tru ceea cea duce cu el în no rd. O fetiță pro stuță . —Ei bine, e a dev ă ra t că La dy No re s-a o ferit să fa că schim0 bul pentru ceea ce co to ro a nța -furtunii crede că duc în no rd, zice Oa k. Inima lui Mellith. Asta a cerut, ia r da că a m reușit să o co nv ing pe Bo g da na că o a m, cu a tâ tma i bine. Po a te că a sta v a crede și La dy No re. Da r ceea ce ți-a spus co to ro a nța -furtu0 nii.. a v rut să te pă că lea scă prin felul în ca re a ro stitcuv inteale. Mă g â ndesc la a ma lg a mul de lucruri pe ca re mi le-a spus Bo g da na și la ce apă stra t sub tă cere. Nu a a les un ră spus simplu: La dy No re s-a o ferit să -l dea la schimb pe Ma do c pentru tine. Da că a r fi putut să spună a sta , nu a r fiezita t. — Deci tu nu a i inima lui Mellith și nu a i de g â nd să mă da i - sa u sā o da i -lui La dy No re? Am nev o ie ca el să ro stea scă cuv inteale. Oa k râ njește. — Nu a m de g â nd să te da u nimă nui. La dy No re nu te-a cerut pe tinepentru tâ rg . Câ t despre inima lui Mellith - îți v o i a ră ta ce a m în pla n câ nd a jung em la pia ță . Este v o rba de un truc fin, cred eu. Mă ho lbez în o chii lui de v ulpe și mă simt a

tâ t de ușura tă , încâ t senza ția măa meștește. Îmi ridic privirea la cerul de dea supra , ca re a re nua nța intensă de a lba struca re urma ză după furtună , și-mi da u v o ie să cred că nu mă a flu în perico l. Nu în clipa a sta . Nu din ca uza lui Oa k. Ridic fig urina și, deo a rece prințul nu pa re nici să mă o bserv e, nici să o cea răîna po i, o streco r în buzuna r. Apo i po r0 nim din no u la drum. Nu peste mult timp, printre co pa ci se iv ește o ex plo zie de culo ri. Trebuie săfie Pia ța Undry , dinspre ca re se a ud a co rdu0 rile îndepă rta te a le unui câ ntec. — Ce-a r fi da că , zice Oa k, cu o priv ire jucă ușă , ca să eco no 0 misim timp, ne-

a m pfa ce că a m ma i juca t de do uă o ri și eu a m câ știg a t o da tă , a stfel încâ tsă -mi fi da to a re cu un da ns? Da r tu a i câ știg a t a do ua o a ră , a șa că , da că ma i a i cev a ce v rei să mă întrebi, o po ți fa ce. Cuv inte le lui mă ta chinea ză și, brusc, a m chef de ta chină ri. —Bine. Po v estește-mi despre fetele ta le a tunci. Oa k ridică din sprâ ncene. —Fete? — Tierna n mi-a spus că sunt do uă do mnițe pe ca re v rei să le impresio nezi înmo d deo sebit. Vio let, cred. Și Sibi. Da r a ma i zis și că te îndră g o stești des. Asta îl fa ce să râ dă , surprins, deși nu nea g ă nimic. — Un prinț de la Curte trebuie să îndeplinea scă a numite a șteptă ri. — Nu po ți v o rbi serio s! zic. Te simți o blig a t să fii îndră g o stit? — Ți-a m spus - sunt un curtea n v ersa t în to a te a rtele de la curte. Oa k râ njește în timp ce spune a sta , recuno scâ nd to to da tă a bsurdita teaa firma ției lui. Mă trezesc că îmi scutur ca pul și râ njesc la râ ndul meu. Glumește, da r nuștiu în ce mă sură . — Chia r a m pro stul o bicei, mă rturisește el, de a mă îndră 0 g o sti. Cu ma rereg ula rita te și cu urmă ri specta culo a se. Vezi tu, nu se sfâ rșește bine nicio da tă . Mă întreb da că a cea stă co nv ersa ție îl duce cu g â ndul la să rutul no stru, deșia tunci eu a m fo st cea ca re l-a să ruta t. El do a r mi-a ră spus. — La câ t ești tu de fermecă to r, cum de-i cu puțință ? Oa k râ njește din no u. — Asta spune mereu și so ra mea , Ta ry n. Îmi zice că -i a mintesc de ră po sa tulei so ți. Ceea ce a re sens, din mo ment ce i-a ș fi fo st fra te v itreg . Da r este și a la rma nt, de v reme ce ea este cea ca re l-a ucis. La fel ca a tunci câ nd îmi spunea despre Ma do c, e stra 0 niu cu câ t dra g pa re

să v o rbea scă Oa k câ nd îmi po v estește un lucru înfio ră to r pe ca re l-a fă cutv reunul dintre membrii fa miliei lui. —

De cine te-a i îndră g o stit? îl întreb. —Pă i, de tine, zice prințul. Când era m co pii. —De mine? îl întreb neîncrezătoare. —Nu știa i? Pa re că uluia la mea îl a muză . — Ah, da ! Deși era i cu un a n ma i ma re decâ t mine și nu a v ea m nicio șansa , a m fo st cu to tul a mo reza t de tine. După ce a i pleca t de la Curte, v reo lună nu a m ma i mâ nca t decâ t cea i și pâ ine prăjită . Nu mă po t a bține și chico tesc la a uzul decla ra ției lui incre0 dibil de a bsurde. Oa k își lipește mâ na de inima mea . — Ah, ia r a cum râ zi! E blestemul meu să a do r femei nemilo a se. Nu se po a te a ștepta ca eu să cred că a a v ut sentimente rea le. —Po to lește-te cu jo curile ta le! —Prea bine, zice. Să trecem la urmă to a rea ? Numele ei era La ra , omurito a re de la șco a la la ca re a m mers câ t a m lo cuit cu so ra mea ma i ma re și iubita ei. Uneo ri, eu și La ra ne urca m în v â rful unui a rța r și împă rțea msa ndv iciuri. Da r ea a v ea o pri0 etenă dia bo lică , din ca uza că reia a m fo st implica t într-o bâ rfă - ca re a a v ut drept urma re fa ptul că La ra m-âinjunghia t cu un creio n și a rupt prietenia no a stră . —Ție chia r îți pla c femeile nemilo a se, co nsta t. —Apo i a urma t Vio let, o pix i. I-a m scris po ezii pro a ste despre câ t de mult oa do r. Din nefericire, ea a do ra duelurile și intra în neca zuri do a r ca să -i a pă r o no a rea . Și ce e și ma i trist este că nici so ra mea , nici ta tă l meu nu m-a uînv ă ța t cum să mă lupt cu spa da do a r pentru specta co l.

Îmi a mintesc priv irea lipsită de v ia ță de pe chipul lui Oa k dina inte deco nfrunta rea lui cu că pcă unul și de cuv intele furio a se a le lui Tierna n. —Din a cea stă ca uză a m ucis din g reșea lă o perso a nă pe ca re Vio let o plă ceama i mult decâ t pe mine. —Ah! zic. Asta -i o situa ție ex trem de nefericită . — Apo i a fo st Sibi, ca re a v rut să fug ă de la Curte cu mine, da r de cum a mpleca t și-a reg reta t decizia și a plă ns până câ nd a m dus-o îna po i a ca să . Și Lo a na , o sirenă , ca re g ă sea lipsa co zii mele into lera bilă , da r a încerca t să măînece o ri0 cum, pentru că i se pă rea la fel de into lera bil că a ș putea să iubesc pe o a lta . Felul în ca re po v estește a ceste întâ mplă ri mă fa ce să -mi a duc a minte de cummi-a isto risit lucruri durero a se și ma i îna inte. Unii o a meni râ d în fa ța mo rții. El râ de în fa ța disperă rii. —Câ ți a ni a v ea i? — Cincisprezece a ni cu sirena , îmi zice el. Apro a pe trei a ni ma i tâ rziu, suntcu sig ura nță ma i înțelept. —Cu sig ura nță , zic,

întrebându-mă da că chiar aș sta u lucrurile. Întrebându-mă da că vreau să fie mai înțelept. Intra rea în Piața Undry este marea tă de doi copaci înclinată și unul spre celălalt, cu crengile împletite. Când ne aplecăm ca să trecem pe sub arcadă, ceea ce înaintea se ascunsese în spațiile acoperite îndepărtate decănte și ale petelor de culoare dezvăluie acum o întregă pauplie. Măgazinele și tarabele umplute poartă na. Aerul este bogat în parfumuri, mirosuri de fructe la grătar. Când trecem pe lângă un cort imens, plin cu lăute și harpe, vânzătorul încearcă să ne atragă atenția peste sunetul scos de unul dintre instrumente, relaționându-l cu arta meșteșugăritului său. Pe măsură ce înaintăm, remarcăm că piața se întinde până la o zonă stăpânită de sădini apropiate de drumul, unde a fost construit un dig care intră în valuri. Înca pământul lui se leagă o singură ambrașune. Mă întreb da că este ceapa care Tierna încearcă să o cumpere de la goblini.

Apoi sunt distrași de boacăni fierari și de un crâmpoi de cântec. Nudeparterele de loc în care ne aflăm o fierărie, una cu săbiile etalate la intrare. Și alături, un stălp căruia îi dau roata câțiva dansatori, cu funde în mână. Otară băveinde pe lămine în totă culoarea cerului, de la primele nuanțe rozalii la rășitul albastru intens al miezului de nopți, presărat cu stele. Lao brutărie se face reclama pe înșurubate împletite, cu coajă lucioasă decorată cu ierburi și flori. — Nu aveți auri? strigă un vânzător cu coarne de cerb. Plătiți cu o buclă depăr, cu un an de viață, cu un vis pe care vă-ați dorit să nu-l mai aveți niciodată! — Veniți! ne ademenește un alt negustor. Avem cele mai bune jaquette pe odistanță de aproape cincisute kilometri. Verzi ca trave. Roșii ca sângele. Negre ca inima Regelui din Elfhammer. Oakes o preste să cumpere cașcaval împăturit în hărție cerată, o jumătate de duzină de mere și două pâini. Ne cumparam și haime mai groase, precum și căciuli și mănuși. Funie, rașine noi și oancă răai cărei dinți se încovoiează semenea tenoalelor unei caracatițe care străbate pa. Trecem pe lângă un bărbat care vînde butoaie cu săgeți, care au diferite tipuri de pene fixate la capăt. Pene de cioară, de vrabie și chiar de pitulice. Pe lângă o mulțime de roșii în nuanțe de verde-cărbuștră

lucitor, șo fra nși roșu-rodie. Pe lângă o tară bă cu buchete de ierburi uscate, a țărna te cu susul în jos, a lă turi de păstăi cu semințe. Apoi dăm de un vânză 0 tor de cărți, cu rafturi pline de tomuri vechi și v o lume goală, proaspăt legate, deschise la paginile lor de un alb cremos, ca re aștea ptă să fie scrise. La urmă toa reata răbă, un alchimist a fișea ză un raft cu o trăvuri, printre care se numără chiar și cernea lă o trăvită. Ală turi de ele sunt înșira te crani cu formeciuda te. Oa k se o prește ca să cumpere niște materiale explozive. — Pentru o riceventualitate, mă liniștește el. — Dragă domniță, mi se adresează o Făptură, un bărbat care pășește spre noi dintr-un măgăzin care vinde bijuterii. Are ochi de șarpe, iar limba despica îi țâșnește a fărâ din gură când

vorbesc. — Acesta cede părără de parcă ar fi fost făcut pentru tine! E frumos - a urși aргint împletit în formă unei pășări, cu o singură piatră verde în cioc. Dacă ar fi fost expus undeva, ochi mi-ar fiia luneca peste ac ca peste o ricăre dintre zecile de lucruri pe care nu le pot avea. Așa însă, din moment ce mi-l întinde, nu pot să nu-mi închipui cum ar fi să fie al meu. — Nu am bani și am prea puține de dat la schimb, îi spun cu regret, scuturăndu-mi capul. Privirea vânză torului se îndreaptă spre Oa k. Cred că își închipuie că prințuleste iubitul meu. Oa k intră în joc și întinde mâna după ac. — Cât este? Și accepți aргinti sau vrei ultima dorință a ini0 mii mele? — Arginții sunt o plăte perfectă. Vânză torul zămbește, învremece Oa k scoate ceștea nița în căuta rea unor monede. Oparte din mine ar vrea să refuze, dar îl lasă cumpăra cul de pără, după care îl lasă - l fo lo sea scă pentru a - mi prinde părălă spa te. Degetele prințului sunt calde pe gâtul meu. Abia după ce îmi dă drumul, tremur. Oa k mă măsoră a tent. — Sper că nu ești pe cale să îmi spui că îl urăști și că a i fost dor a r politicoasă. — Nu îl urăsc, îi răspund încet. Și nu sunt politicoasă. Asta îl face să rădă. — Oca litate încântă toa re. Admiră cul de pără în fiecare suprafață în care mă pot vedea. Tra versăm o peluză la ră, unde este pus în scenă un spectacol cu păpuși. Făpturile sunt adunate în jurul unei cutii cu coatină, cu privirile îndreptate

spre o cioară decupată cu măiestrie, care pare să zboare

re dea supra uneimori. Observ câțiv a co pii uma ni și mă întreb da că sunt co pii-schimbați. Pă pușa în fo rmă de cio a ră plutește în jo s, pâ nă la un co pa c din hâ rtie picta tă . Pă pușa rul a scuns mișcă un ja lo n și cio cul pă să rii se deschide și se închide. Cio a ra câ ntă : Cra -cra , cra -cra M-a ucis ma ma mea , M-a mânca t ta ta , Oa sele so ra mi le-a a d una t Și sub mă r le-a îng ro p a t. Ia tă ! Din o u a m ieșit tâ nă ră cio a ră Cra -cra , cra -cra , ce p a să re frumo a să -s d a ră ! Mă o presc ca să priv esc. Se do v ește că mo ra rului îi pla ce a tâ t de mult câ ntecul, încâ t îi o feră cio rii o pia tră de mo a ră ca să îl a udă din no u. Ia r câ nd pa să rea zbo a ră a ca să , dă drumul pietrei în ca pul ma mei sa le v itreg e șio uide. Mulțimea încă a pla udă câ nd îmi da u sea ma că Oa k s-a dus la ma g a zinulfiera rului. Ajung la timp ca să v ă d un bă rba t cu sprâ ncene stufo a se înto rcâ ndu-se din spa tele fieră riei cu cev a ce pa re a fi o cutie din meta l șisticlă , crea tă pentru a -și eta la co nținutul. Are picio rușe de a ur și nimic înă untru. —Ce e a ia ? îl întreb pe Oa k, în timp ce el își a șa ză cu g rijă o biectul înra niță . —O ra clă , îmi ră spune. Fermeca tă pentru a pă stra ce a re înă untru co nserv a t pentru eternita te. Sea mă nă cu a ceea în ca re s-a u a fla t o a sele lui Ma b. L-a m trimis pe Titch îna inte, ca să mi-o co ma nde. — Și a cea sta este pentru...

Oa k îmi fa ce semn să ne îndepă rtă m de a telier și pă șim împreună spre do c. — Pentru o inimă de că prio a ră , îmi spune prințul. Pentru că a sta a m deg â nd să îi duc lui La dy No re. Pusă într-o ra clă eleg a ntă , nu-și v a da sea ma , cel puțin pentru o perio a dă , că nu este inima a dev ă ra tă . Sper că v o m câ știg asuficient timp câ t să ne putem a ting e sco pul și tu să te a pro pii de ea . — O inimă de că prio a ră ? repet. — Asta a duc cu mine în no rd. Un truc. O fa rsă , cum este cea cu mo neda . Îi zâ mbesc lui Oa k, co nv insă , pentru prima o a ră , că sun0 tem în a ceea șita bă ră . Ajunși pe ma l, dă m de ca v a ler, ca re încă se tâ rg uiește cu g o blinii. Unuldintre ei a re pă rul a uriu și o bă rbie a scuțită , cel de-a l do ilea , pă rul neg ru și sprâ ncene dese, ia r a l treilea , urechi fo a rte ma ri și niciun fir de pă r pe ca p.Go blinul chel ține o plo scă cu v in și mă priv ește cu serio zita tea unui a dev ă o ra t bețiv a n. Își împa rte bă utura cu un uria ș ro șca t, ca re stă pe do c,ba la nsâ ndu-și picio a rele eno rme în ma re. Go blinul

cu pă r neg ru câ ntă rește în pa lmă un cuțit cu mâ ner de a rg
int. — Ce a ltcev a ma i a i? Pe un bo lo v a n din a pro pier e o
bserv un mo rma n mic de lucruri, ca rea lcă tuiesc o a dev ă ra
tă co mo a ră : o perlă ma re, cel puțin șa isprezece bucă ți de a
ur și o pia tră prețio a să , ca re s-a r putea să fie un sma ra ld.
— Supra estimezi v a lo a rea a ceea ce v inzi, zice Tierna n. Go
blinul bea t ră deîn ho ho te. Pe a pă se a flă o ba rcă cio plită
în fo rmă de co rmo ra n. În pa rtea din fa ță , curbura g â tului
lung îi o feră o a lură a g resiv ă , ia r a ripile de pe o pa rte și
de cea la ltă îi pro tejea ză pe cei ca re se o dihnesc în ca renă .
E co nstruită frumo sși, da că mijesc o chii, po t să -mi da u sea
ma că este și v ră jită . — Ahhl ex cla mă g o blinul cu pă r a
uriu câ nd îl v ede pe Oa k. Trebuie să -iex plici prietenului
dumita le că nu po a te să a chi0 zițio neze una dintre a mba
rca țiunile no a stre cele ma i bune cu câ tev a g a blo nzuri.

Mostenitorul furat

Tierna n este în mo d ev ident frustra t. — Am sta bilit un preț, da r nu reușesc să îl a chit cu to tul O a tâ t. Acum, că a ia juns, putem da diferența și a po i v o m putea pleca . Indiferent de ce îl v a fi co nv ins pe ca v a ler să crea dă că este un neg o cia to rma i bun decâ t Oa k, se înșă lă . Lui nu-i stă în fire să înfrumusețeze a dev ă rul sa u să pă șa sca în v â rfurile deg etelo r în jurul lui. Go blinul cu pă r a uriu ne priv ește neră bdă to r. — Am v rea să primim ce a ma i ră ma s din pla ta no a stră a cum, v ă rug ă m. Oa k își a fundă mâ na în ra niță și sco a te ma i multe mo nede de a ur, precum și un pumn de a rg inți. — E îndea juns? — Vrem inelele ta le, zice g o blinul cu pă r a uriu, a ră tâ nd spre cele trei inelede pe deg etele lui Oa k. Nu sunt sig ură da că a u v reo însemnă ta te, da r mă g â ndesc că nu a r trebui săa ibă , de v reme ce Oa k o ftea ză și începe să și le sco a tă . În plus, își la să și dia dema a lă turi de ele. Cu sig uo ra nță o co ro a nă este o pla tă îndea juns dema re. Go blinul cu pă r a uriu își scutură ca pul. Observ cum se schimbă zâ mbetul prințului. Gură 0 miero a să . — Po a te că ba rca v o a stră este prea frumo a să pentru nev o 0 ile no a stre. No ia v em nev o ie de o a mba rca țione ca re să fa că fa ță mă rii și nimic ma i mult. Do i dintre g o blini fa c schimb de priv iri între ei. —Ba rca lucra tă de no i este perfectă pentru a fa ce fa ță mă rii, zice celbrunet. —Cu to a te a ceste a , ți se rupe inima la g â ndul că un v a s a tâ t de frumo s v aînfrunta elementele na turii.

Ex presia de pe chipul lui Oa k dev ine una g â ndito a re. — Po a te a v eți cev a ma i puțin fin de v â ndut. Co menta riul îl fa ce pe g o blinulbrunet să -și tra g ă na sul, jig nit. — No i nu fa cem lucruri urâ te. — Nu, nu! zice Oa k, prefă câ ndu-se deza mă g it. Bineînțeles că nu. Intru și eu în jo c. — Po a te că a r trebui să că ută m o ba rcă în a ltă pa rte, pro pun. Tierna n a ra tă de pa rcă a r fi g a ta să ne sug rume. Nu sunt sig ură da că nu știece v rea să fa că Oa k sa u da că a re impresia că nu v a funcțio na . Go blinul cu pă r a uriu îl cercetea ză pe Oa k. — Chia r nu ma i a i nimic de da t la schimb? Nu po t să cred! Niște că lă to ri deto a tă ispra v a cum sunteți v o i! Ce a re ea

în pă r? Oa k se încruntă câ nd îmi sco t a cul din împletitură . Cu reg ret, îl a șez îng ră ma dă , a lă turi de restul co mo rilo r no a stre. Îmi spun că nu co ntea ză . Ar fi fo st o ricum inutil a co lo unde merg em. Go blinul cu sprâ ncene stufo a se chico tește, ridicâ nd a cul de pă r șiînto rcâ ndu-l pe to a te pă rțile. — Prea bine. Da că g a blo nzurile a cestea pestrițe sunt to t ce ne puteți o feri,presupun că ne v o m milo stiv i de v o i și v o m fa ce tâ rg ul. Inelele ta le, pumna lul, perla , mo nedele, sma ra l0 dul - ca re în mo d cla r nu e de mă rimeaunui o u de ra ță , dia 0 dema și a cul de pă r. Pentru a stea , v ă v o m v inde ba rca . Zâ mbind, Oa k fa ce un pa s ca să -i strâ ng ă g o blinului mâ na și să pecetluia scăînteleg erea . Tierna n sa re în ba rcă și-mi fa ce semn să -i a runc rucsa cul meu. Pa re ușura tcă neg o cierile în sfâr șit s-a u încheia t și că putem po rni la drum.

Uria șul bea t se ridică g reo i în picio a re și îl fix ea ză pe prinț cu o priv irea cuza to a re. — Ia te uită ce po a rtă pe sub ha ine! O a rmură de a ur! mâ râ ie el. O v o m luași pe a sta . Spune-i! — Am sta bilit împreună un preț, îi a v ertizea ză Tierna n. Oa k își duce mâ nala mâ nerul sa biei și îi citesc cev a să lba 0 tic în priv ire. —Nu v rea u să lupt, zice, ia r eu sunt co nv insă că o pa rte din el este sinceră . —Ai v rut să ne înșeli! țipă uria șul. Cu dispera re, îng enunchez și încep să desfa c funia ca re lea g ă ba rca de do c.E udă și strâ nsă bine, a v â nd și un stro p de ma g ie pe ma rg ini. — Ra ng i! i se a dresea ză unul dintre g o blini uria șului. Am fă cut o înteleg ere. Uria șul este fo a rte bea t însă , prea bea t ca să -i ma i pese de neg o cieri. Seîntinde după prinț, ia r a cesta sa re în spa te. Tierna n strig ă un a v ertisment, deși nu prea știu că ruia dintre ei. Ex presia de pe chipul prințului a dev enitrece și g o a lă . În cele din urmă desfa c no dul și ba rca începe să plutea scă , elibera tă . Îl a puc pe Oa k de umă r și el mă priv ește cu o chi g o i. Pentru o clipă , mi sepa re că nu mă recuno a ște. — Știi să îno ți? îl întreb. Prințul dă din ca p o da tă , de pa rcă s-a r trezi dintr-un v is. O clipă ma itâ rziiu, se a v â ntă . Nu ca să -l a puce pe uria ș, a șa cum mă a ștepta m. Sa u pe mine. Oa k punemâ na pe a cul de pă r. Apo i, înto rcâ ndu-se, a lea rg ă spre a pă . — Ho ții! urlă unul dintre g o blini, în timp ce no i să rim de pe do c împreună . Aterizez cu un țipă t, împră știind a pă în jur, la do uă picio a re depă rta re deba rcă . Mă scufund, pâ nă câ nd picio a rele îmi a ting mâ lul de pe

fund, a po i

mă a v â nt spre supra fa ță . Din v a luri, îl v ă d pe prinț
ținâ ndu-se de a ripa co rmo ra nu0 lui cio plit. Îșiîntinde mâ na
. Îno t spre el, scuipâ nd a pa no ro io a să . În spa tele no stru,
g o blinii ți pă . Tierna n îi ig no ră și mă tra g e pe punte. Apo
ise întinde după Oa k. Furibund, uria șul sa re în a pă și începe
să ta ie v a lurile cu bra țele sa le ma ri. Prințul a jung e pe brâ
nci pâ nă la ca ta rg și desfa ce pâ nza . De înda tă ce seîna lță -
deși nu ba te prea ta re v â ntul în a cea stă după -a mia ză -, pâ
nza se umflă . Ma g ia ca re ne po a rtă ra pid pe v a luri nu pa
re să po a tă fi co mbă tutăde g o blini, a șa că -n câ tev a clipe
ne dista nță m de uria ș. Îmi ling sa rea de pe buza de sus.
Tierna n ia câ rma și ne îndrea ptă depa rte de ță rm. Titch își fa
ce a pa riția dinspre pia ță , cu un fluiera t, și dă ro a tă bă rcii
o da tă , pentru ca ma i a po i să se a șeze pe ca ta rg . În scurt
timp, do cul nu se ma i v ede. Oa k se îndrea ptă spre pro ră ,
strâ ng â nd în jurul lui o pele0 rină , cu priv ireapierdută pe
ma re. Îmi a mintesc că lă to ria că tre insulele din Elfha me, pe
o a mba rca țiune multma i ma re. Am fo st ținută dedesubt
pen0 tru cea ma i ma re pa rte a v o ia jului, da r m-a u sco s o
da tă sa u de do uă o ri pe punte, ca să tra g în piept a erulsă ra
t a l mă rii și să a scult chema rea pescă rușilo r. Da că te că să
to rești cu b ă ia tul, mi-a sp us a tunci La d y No re, nu îi vei p
uteasco a te imed ia t inima d in p iep t. Știu că t ești d e înseta
tă d e sâ ng e, d a r va treb ui să a i ră b d a re. Și a râ s ușo r.
Am da t din ca p, încercâ nd să pa r înseta tă de sâ ng e și ră b0
dă to a re. Dispusă să fa c o rice mi-a r fi câ știg a t ma i mult
timp la so a re. Nu era m neră bdă to a re să ucid un bă ia t pe
ca re nu îl întâ l0 nisem în v ia ța mea , da r nici nu mă g â
ndisem prea mult la a sta . Da că a sta v o ia La dy No re

de la mine și a v ea să mă cruțe de durere, era m dispusă să
o fa c. E g reu de crezut că t de repede a m dev enit de
nerecuno scut pentru mineînsă mi. Mă întreb cum se v ede Oa k
pe sine îna inte de o luptă . Și a po i mă întreb cumse v ede
după . — Wren, zice Tierna n, smulg â ndu-mă din g â nduri.
Ce po ți să ne spuidespre lo cul în ca re merg em? Îmi sco to
cesc mintea a tent, prin cea ța timpului. — Cita dela a re trei
turnuri și trei intră ri, da că o so co tești și pe cea a eria nă . Le
schitez cu un deg et umed pe lemnul ca renei. Tierna n se
încruntă . —Ce e? întreb. Cuno sc lo cul la fel de bine ca Hy a

cinthe. —Mă g â ndea m la intra rea a eria nă , îmi ră spunde Tierna n cu bă g a re deseaa mă . Nu cred că a m ma i a uzit de ea pâ nă a cum. Da u din ca p. —Pă i, nu-i to cma i o uşă . Unul dintre turnuri a re o a rca dă deschisă , princa re pă trund chestii în zbo r. —Cum a r fi pă să rile, spre ex emplu, zice el. Hy a cinthe a r fi putut sămenţio neze că intra rea a cea sta o fo lo sea . —To a te intră rile a v ea u pa znici, în a fa ră de a ceea , zic. În ma re pa rtehuldufo lki, pe a tunci. Po a te că a cum sunt şi crea 0 turi din beţe. Tierna n dă din ca p în semn de încura ja re şi co ntinui. — Funda ția şi primul niv el a l Cita delei sunt fă cute cu to tul din ro că nea g ră .Pereţii de dinco lo de ele sunt din g hea ță , tra nslucizi în unele lo curi - uno ri a pro a pe tra nspa renţi - şi o pa ci în a ltele. E g reu de crezut că te-a i puteaa scunde undev a fă ră ca pro pria umbră să te dea de g o l, zic, cuno scâ nd a cest fa pt prea bine. Închiso a rea este în zo na a lcă tuită din ro că nea g ră .

Tierna n pescuieşte o buca tă de plumb din buzuna r. — Uite, v ezi ce po ți să desenezi cu ă sta ! Schiţez po a rta de la g a rnizo a na din centrul Cita delei în linii şterse, pelemnul punţii. Cuno sc Cita dela , ştiu unde do a rme La dy No re, îi cuno sc ca mera tro nului şisa la de ba l. Po a te că Hy a cinthe se pricepea ma i bine la ta ctică , da r eu ştiu numă rul de pa şi ca re trebuie fă cuţi pâ nă în v â rful fiecă rui turn. Cuno scto a te co lţurile în ca re s-a r putea a scunde o co pilă , fieca re ung her din ca re a r putea fi tâ râ tă a fa ră . — Da că a ş putea pă trunde în ca mera ei, a ş putea să o supun, zic. La dy No renu a re prea multe g â rzi cu ea , a co lo . Însă La dy No re v a a v ea fero cita te, a mbiţie şi nu v a ezita să v erse v a luri desâ ng e. Ea şi Lo rdul J a rel ura u slă biciunea de pa rcă a r fi fo st o bo a lă ca re se po a te lua . Îmi închipui că pă strul înfig â ndu-se în pielea lui La dy No re. Sa tisfa cția peca re o v o i simţi în fa ța g ro a zei sa le. Mo mentul dina inte să rea lizeze că e prinsă în cursă , câ t încă îşi po a rtă a ro g a nța ca pe o a rmură , şi felul în ca rese v a schimba la chip în timp ce o cuprinde pa nica . Fa ptul că ima g inea a sta mă încâ ntă însea mnă , po a te, că le semă n ma i multdecâ t îmi pla ce să cred. Gâ ndul, de a ltfel dera nja nt, mă fa ce să mă ridic şi să mă îndrept spre pro ră ,unde se a flă Oa k, cu o pelerină udă pe el. Şuv iţe umede de pă r îi să rută o bra jii şi îi sunt lipite de g â t şi de v â rfuriledelica te a le co a rnelo r. Buzele îi pa r la fel de a lba

stre ca a le mele. —Ar trebui să pui ha ine usca te pe tine, îmi spune. —Ar trebui să -ți urmezi pro priul sfa t, prințule! Oa k își co bo a ră priv irea , de pa rcă a r fi surprins să v a dă că este pe jumă ta teîng heța t. Apo i își îndrea ptă o chii spre mine.

— Am cev a pentru tine. Întind mâ na , a șteptâ ndu-mă să -mi dea îna po i a cul de pă r, da r el îmi pune înmâ nă că pă strul. — De ce? întreb, ho lbâ ndu-mă . — Unul dintre no i trebuie să a ibă g rijă de el. Fii tu a ceea , zice. Vîno laCita delă a lă turi de no i și încea rcă să crezi că , o rice ce se v a întâ mpla , o rice spun sa u fa c o ri a m fă cut, inten0 ția mea este ca no i to ți să supra v iețuima cestei misiuni. Ca no i să ieșim înv ing ă to ri. Vrea u să a m încredere în el. Vrea u a tâ t de ta re să a m încre0 dere în el. Mâ na mi se strâ ng e în jurul ching ilo r de piele. — Bineînțeles că v in la Cita delă . Oa k mă priv ește în o chi. — Bun. Îmi permit pentru o clipă să mă rela x ez, să cred în prietenie. — Și cu a cul meu de pă r cum ră mâ ne? Oa k râ njește și mi-l întinde. Îmi trec ușo r deg etul ma re peste pa să rea dea rg int, a po i fo lo sesc a cul ca să -i strâ ng lui pă rul la spa te. În timp ce deg etele îmi a lunecă pe g â tul să u, încurcâ ndu-se în mă ta sea buclelo r, Oa k tremurăușo r, și nu cred că este din ca uza frig ului. Deo da tă , sunt fo a rte co nștientă de a spectul fizic a l trupului să u, de picio a rele lung i și de cur0 bura g urii, dea dâ ncitura g â tului și de urechile a scuțite, unde câ ndv a a tâ rna u cercei. De pă rul prins cu a cul meu, rev ă rsa t peste o co rniță ca fenie ca să i seo dihnea scă pe po meți. Câ nd priv irea lui o întâ lnește pe a mea , do rința , a scuțită ca o la mă , ta iea erul dintre no i. Timpul încetinește. Vrea u să -i mușc buza . Vrea u să -i simt că ldura pielii. Vrea u să -mi streco r mâ inile pe sub a rmura lui și să tra sezha rta tuturo r cica trici0 lo r lui. Tresă rim a mâ ndo i câ nd ho bul cu fa ță de bufniță își ia zbo 0 rul de pe ca ta rg .Mă ridic prea repede, trezită brusc la rea li0 ta te. Sunt nev o ită să a puc

a ripile de lemn a le co rmo ra nului ca să nu a lunec în ma re. Tierna n este ca m la do uă zeci de pa și depă rta re, cu priv irea a țintită a suprao rizo ntului, da r mi se a prind o bra jii de pa rcă a r putea să -mi citea scă g â ndurile. — Wren? Oa k mă priv ește stra niu. Mă îndrept spre ca bină , a pleca tă de v â nt. Însă , în ciuda dista nței dintre no i,încă tâ njesc să îl a ting .

Nu po t decâ t să -i fiu recuno scă to a re că nu mă urmă rește și co bo a ră ca să -șii a ha ine usca te. Ma i tâ rziu, câ nd își cro iește drum spre câ rmă , o preia fă ră cuv inte de la Tierna n. Ba rca , purta tă de un v â nt nev ă zut, zbo a ră pe a pe. Întrează rim a mba rca țiunide-a le murito rilo r: șa lupe și petro 0 liere, bă rci de a g rement și schifuri pentru pescuit. Ne îndrep0 tă m spre no rd, pe la ca pul Ță rmului de Est,trecâ nd pe lâ ng ă Ma ine pe de o pa rte și pe lâ ng ă insulele din Elfha me de cea 0 la ltă . Apo i îna întă m prin g o lful St. La wrence pâ nă în Ma rea La bra do r. To tul a r trebui să fie la fel ca îna inte, do a r că nu este. De fieca re da tă câ ndmâ na mea o a ting e pe a lui Oa k câ nd îmi întinde o buca tă de pâ ine sa u o plo scă plină cu a pă , nu a m cum să nu o bserv . Câ nd do rmim cu râ ndul, înv reme ce unul dintre no i ră mâ ne să na v ig heze la lumina stelelo r, sunt ten0 ta tă să -i priv esc chipul, de pa rcă a ș putea să -i citesc în v is secretele. Cev a nu este delo c în reg ulă cu mine. În cea de-a treia zi, în timp ce mâ ncă m, mă înto rc și a runc un co to r de mă rîn ma re și ba g de sea mă că îi da u ro a tă rechi0 nii. Aripio a rele lo r ta ie eleg a nt supra fa ța a pei. La a șa mică a dâ ncime, pâ nă și co rpurile lo r lung i și deschisela culo a re sunt v izibile. Tra g a er în piept. Oa k își pune mâ na strea șină la o chi ca să se ferea scă de so a re chia r în clipaîn ca re o sireună iese la supra fa ță , cu pă rul a rg intiu la fel de stră lucito r ca

spuma v a lurilo r. — Lo a na , ro stește Oa k cu un zâ mbet ca re pa re do a r ușo r fo rța t. Îmi a mintesc numele. Este una dintre fetele de ca re s-a îndră g o stit, cea ca rea v rut să îl înece. Îi a runc o priv ire lui Tierna n, ca re a a puca t mâ nerul sa biei, deși și-o țineîncă în tea că . Nu prea cred că spa da ne v a fi de fo lo s în situa ția de fa ță . — Ai trimis după mine și eu a m v enit, Prințule Oa k. Și a i no ro c că a mfă cut-o , pentru că a cum, câ nd Reg ina Orla g h slă 0 bește pe zi ce trece, Ma rea de J o s e a sa lta tă de pretendenți la tro n, fieca re că ută nd să o bțină una v a nta j. Curâ nd s-a r putea ca eu să -ți ră mâ n sing ura prietenă din a dâ ncuri. —Tra ta tul de pa ce cu pă mâ ntul este încă în v ig o a re, îi a mintește Oa k. —Deo ca mda tă , o , tu, cel frumo s! Pă rul sirenei plutește în jurul ei ca un ha lo de a rg int. Ochii ei a u a lba strulstră lucito r a l cio burilo r din sticlă de ma re. Co a da i se ridică leneș la supra fa ță în spa tele ei și a po i a lu0 necă din no u în v a luri. —Se zv

o nește că Nica sia a re de g â nd să o rg a nizeze o co m0
petiție și să secă să to rea scă cu cel ca re v a ieși câ știg ă to r.
—Ah! murmură Oa k cu bă g a re de sea mă . E distra ctiv ? —
Sa u po a te că v a a nula tra ta tul. Un rechin îno a tă pâ nă la
sirenă , ia r ea îl mâ ng â ie. Mă ho l0 bez fa scina tă .Fă lcile
crea turii a ra tă de pa rcă a r putea frâ ng e ba rca în do uă . —
Și, o da tă ce v a a duna to ți co ncurenții într-un sing ur lo c, v
a lă sa ță rmulsă -i distrug ă . —Va i! g ră iește Oa k. Pă mâ
ntul încea rcă să -și rezo lv e pro 0 priile pro bleme.Mo tiv
pentru ca re ți-a m că uta t a juto rul. Ne-a m do ri să fim a
scunși câ t tra v ersă m ma rea , pentru a putea a co sta în ta
ină .

—Ai putea că lă to ri ma i iute pe sub ma re. To nul sirenei
este numa i tenta ție. —Chia r și a șa , ră spunde Oa k. Lo a na
se îmbufnea ză . — Prea bine, da că a sta este to t ce v rei de la
mine, v o i fa ce ce-mi ceri pentruun să rut. — Oa k..., începe
Tierna n, cu un a v ertisment în g la s. Fa c un pa s ma i a pro a
pe de prinț, în timp ce el îng enun0 chea ză pe ca renă . —
Destul de simplu, zice Oa k, deși cev a din ex presia lui nea g ă
a cestecuv inte. Și delo c o po v a ră . Observ o funie leg a tă de
ca ta rg . În timp ce prințul v o rbește, îi împingca pă tul cu
picio rul spre Oa k. Prințul nu-și co bo a ră priv irea câ nd funia
îi a ting e co a psa . Și-o ră sucește înjurul bra țului, în timp ce
se a plea că spre Lo a na . Sirena se întinde spre el cu deg etele
ei unite de membra nă , prinzâ ndu-icea fa . Lipindu-și buzele
de a le lui. Trebuie să fie ma i reci ca ma rea , ma i reci ca a le
mele. Ochii prințului a pro a pe se închid, g enele îi co bo a ră .
Sirena și-astrecura t limba în g ura lui. Îl strâ ng e to t ma i ta
re. Ură sc ce v ă d, da r nu-mi po t feri priv irea . În clipa urmă
to a re, sirena îl tra g e brusc pe Oa k spre ea , lo v ind a pa
cuco a da . Funia se întinde la ma x imum și este sin0 g urul
lucru ca re-l împiedică pe prinț să fie tra s în ma re. Oa k se tâ
ră ște îna po i pe ba rcă , respirâ nd sa ca da t. Are că ma șa
umedă de lăpică turile de a pă . Buzele îi sunt înro șite de la să
rutul sirenei. — Vino cu mine sub o g linda a pei! îl chea mă ea
. Înea că -te cu mine înplă cere! Prințul râ de, puțin zg uduit. —
E o pro punere a tră g ă to a re, da r trebuie să îmi duc misi0
unea la bun

sfâr șit. —Atunci mă v o i g ră bi, ca să te a jut să o închei
ma i repede, zice ea ,cufundâ ndu-se în a pă . Rechinul o urmea

ză , dispă ră nd în a dâ nc. Vă d cu co lțul o chiului stră
lucireapa lidă a unei perdele de cea ță . —Sper că a merita t fa
ptul că era câ t pe ce să fii tra s pe fun0 dul mă rii, ziceTierna
n, scutură ndu-și ca pul. —Suntem a scunși de o chii Bo g da
nei și a i lui La dy No re, spune Oa k, fă ră săne priv ea scă însă
pe niciunul în o chi. La că derea no pții na v ig ă m pe lâ ng ă
niște blo curi pluti0 to a re de g hea ță șia co stă m pe o pla jă
bă tută de v â nturi, în a pro pierie de Strâ mto a rea Hudso n.
Oa k tra g e ba rca sus, pe stâ ncile neg re. Tierna n o lea g ă cu
o funie, ca să sea sig ure că v a ră mâ ne a co lo la v enirea flux
ului. Nu îmi cer să îi a jut, ia r eu nu mă o fer v o lunta ră . Dea
supra no a stră , luna pa lidă luminea ză înto a rcerea mea a ca
să . Îmi a duc a minte de v ersurile de la specta co lul pentru pă
puși, câ nd cio a ra i-a câ nta t mo ra rului. Cra -cra , cra -cra ,
ce pa să re frumo a să -s da ră !

Ca pito lul 1 3 Vâ nturile ba t dea supra munților , nă v ă
lind în v a le cu un șuiera t sinistru.So a rele după -a miezii tâ
rzii se reflectă în pă rul a uriu a l lui Oa k, a pro a pe la fel de
stră lucito r ca ză pa da . Pelerine g ro a se ne a tâ rnă g reu pe
spa te. Titch stă g hemuit în șa lul de lag â tul prințului, sco ță
ndu-și din câ nd în câ nd ca pul ca să se uite chio ră ș la mine.
Ză pa da ca de a ra reo ri liniștit. Se înv ă lă tucește și ne o
rbește. Se a g a ță deo rice, lucind și sclipind, ia r câ nd a die o
ra fa lă de v â nt, se preschimbă în cea ță a lbă . Și înțea pă .
Ma i întâ i, a semenea uno r a ce, a po i ca niște la me. Pa
rticule micide g hea ță ne zg â rie o bra jii. Da r, chia r și câ nd
ză pa da se a șa ză , a scunde ca pca ne. Fa c un pa s prea g reo
i și mă a fund - unul dintre picio a re îmidispa re în o mă t, ia r
celă la lt mi se îndo a ie durero s, din co a psă , pe po jg hița de
g hea ță . Oa k se a plea că și-mi întinde mâ na , ridicâ ndu-mă
. — Do mnița mea , zice el, de pa rcă m-a r a juta să urc într-o
tră sură . Îi simt a pă sa rea deg etelo r prin a mbele no a stre
mă nuși. —Sunt bine, îi zic. —Bineînțeles că ești, a pro bă el.
Po rnesc din no u la drum, ig no ră nd fa ptul că șchio pă tez
ușo r. Pă durea de Pia tră se întinde a menință to r dina întea
no a s0 tră , la ma i bine detreizeci de kilo metri depă rta re, în
a mbele direcții, a șa că e g reu să -ți da i sea ma cum a m
putea să o o co lim. Pini îna lți, cu sco a rța de un g ri a rg
intiu,cresc din pă mâ ntul a co perit de ză pa dă , înă lțâ ndu-se
ca un zid impu0 nă to r și v a st.

Înăintănd, dă-mă de o țepușă înfiptă în sol, care are în vârful capului unui troil. Teapă din lemn e înclinată într-o parte, apoi ca să păcădească în vântului, și totă partea de sus e înneogrită de un fluid uscat. Ochii troilului se holbează în vid, cu irisurile lor lăptoase acoperate de ceață. Genele sunt albite de promoroacă. Pe țepușă sunt scrise următoarele cuvinte: Sângelui meu a fost vărsat întrugloria Regelui de Piață, care conduce de sub lume, dar trupul meu a pătrîne Reginei Zăpezii. Măholbez la cap, la ietura grosoală de la gât și la așchiile de os vizibile dedesubt. Apoi privesc în față, la întinderea acoperită de zăpadă, punctată cu forme strănu de similitudine. Acum, că știu că nu sunt crengi căzute saucopaci subțiri, văd că sunt cel puțin jumătate de duzină, dintre care trei sunt grupate la un loc și restul împreăștia te. În timp ce stau și mă întreb care este semnificația lor, arătoarea își deschide gura și vorbește: — În numele reginei noastre, croacăne cu o voce șoptită, îngrozitoare, binețivănit! Fac un pas în spațiu, uluită, alunec și aterizez în fund. Căte încerc să mă pundin nouă pe picioare, Tierna nîși scoate sabia și spintecă acelastrăniu în două. Jumătate ca de în zăpadă, împreăștiind cheaguri de sângelinghețat, atătdemari încătarăta ca niște rubine. Buzele creaturii se mișcă însă în continuare, urându-ne fărăoprîbun-venit. Oa k ridică din sprâncene. — Cred că ar trebui să deducem că prezența noastră nu mai este un secret. Tierna nîși îndreaptă privirea spre jumăta de duzină de silueta semănătoare a cesteia. Dădin capodață, își șterge sabia pe panta lor și o pune la loc în teacă. — Nu mai e mult până la peșteră. Acolo ne vom aștepta blânuri și lemnepentru foc. Putem plănuice vom face mai departe din adăpost.

— Când ai făcut atâtea provezii? îl întreb. — Când am fost aici cu Hyacinthe, îmi spune Tierna n. Deși nu am fost noiprimii care au folosit peștera. Erau deja niște provezii vechi acolo, de pe vremea când Curtea Dinților șișoi mii lui Ma docși-au ridicat tabăra înăpropiere. În timp ce înăintă prin nămeți, măgândesc la răspunsul pe care mi-l adăti Tierna n. Până acum nu mi-a tras atenția momentul în care Hyacinthe fusese răpit. Am știut că soarta lui a fost în Elfha me îndea juns încăte să plănuiască a sa sinărea lui Ca

rdă n și să i se pună că pă strul. Asta trebuie să se fiîntâ mpla t
îna inte ca Ma do c să fie ră pit. Însă fa ptul că Hy a cinthe s-a a
fla t în Elfha me pe câ nd g enera lul erasechestra t mi se pa re
o co incidență stra nie. A a juta t-o pe La dy No re? A știut de
pla nul ei și nu a zis nimic? Tierna n a re o a re ma i multe mo
tiv e decă tbă nuia m ca să se simtă tră da t? Cel de-a l treilea
ca p pe lâ ng ă ca re trecem a pa rține unui bă rba t dinNo
bilime. Ochii sunt pică turi neg re, pielea a că pă 0 ta t o pa lo
a re nefirea scă din ca uza sâ ng elui pierdut. Acela și mesa j
despre Reg ele de Pia tră , pe ca re l-a m citit pe țepușa tro
lului, se a flă scris și pe a a cestuia . Oa k se întinde ca să -i a
ting ă o bra zul îng heța t. Își închide o chii. — L-a i cuno scut?
Prințul ezită . — A fo st un g enera l. Liho rn. Unul dintre șo
imii blestema ți. Obișnuia să v inăa ca să la ta tă l meu câ nd
era m mic, să bea și să pună la ca le stra teg ii. Din fericire, ca
pul a cesta nu v o rbește. Oa k tremură în pelerina lui. Tierna n
se descurcă puțin ma i bine. Lâ nag ro a să din ca re sunt țesute
ha inele lo r le o feră cev a pro tecție împo triv a îng hețului, da
r nu îndeia juns. So a rele co lo rea ză g hea ța în nua nțe de sta
co jiu și a ur, în timp ce ne cro imdrum pe v ersa ntul muntelui.
E un urcuș a brupt. Ne că ță ră m pe stâ nci,

încercâ nd să nu a lunecă m. Mi-e g reu să îna întez, a șa
încă t prefer să ră mâ ntă cută , co n0 centrâ ndu-mă . Oa k
urcă pe brâ nci în urma mea , co pitele lui a lunecâ nd pe g hea
ță . Da to rită a ntrena mentului pe ca re îl a re, Tierna npă
șește cu ma i multă ușurință , da r respira 0 ția sa g reo a ie tră
dea ză efo rtul pe ca re îl depune. Pe mă sură ce bo lta cerea
scă se întunecă , a erul dev ine cu a tâ tma i rece. Ră sufla rea
lui Oa k se tra nsfo rmă în a buri, ia r Tierna n tre0 mură .
Gerul a rde prin țesă tura mă nușilo r, le a mo rțește deg eo
tele, îi fa ceneîndemâ na tici. Eu nu sunt a fecta tă , deși sunt
po a te puțin ma i v iv a ce, ma i trea ză . Ra fa lele de v â nt ne
izbesc o bra jii cu a ce a scuțite de g hea ță . Îna întă m încet,a
bia v ă zâ nd drumul din fa ța no a stră printre a rbuști, a flo
rimente stâ nco a se și țințuri. Nechemat, îmi v ine în mînte g
â ndul că dina inte a o chi0 lo r a m ma teria dinca re sunt fă
cută . Ză pa dă și bețe. Bețe și ză pa dă . Nu sunt o fa tă a dev ă
ra tă . Sunt o pă pușă de hâ rtie, cu ca re să te jo ci și pe ca re a
po i să o rupi și să oa runci. Am fo st menită să tră dez Îna lta
Curte. Nu a r fi trebuit să supra v iețuiescdupă a ceea . Da că eu

v o i fi cea ca re îi v a a duce lui La dy No re pieirea , v o i fi cu a tâ t ma i încâ nta tă , pentru că nu s-a r fi a ștepta t nicio da tă la a șa cev a . Intra rea în peșteră este la rg ă și jo a să , ia r ta v a nul e un stra t de g hea ță g ă urit. Îmi plec ca pul câ nd intru. Ho bul cu fa ță de bufniță țâ șnește din șa lul prințului, a v â ntâ ndu-se în întuneric. Oa k sco a te din ra niță un mă nunchi de lumâ nă ri. Așa ză pa tru în jurulîncă perii și le a prinde. Flă că rile lo r pâ lpâ ito a re a runcă umbre în to a te co lțurile. În fundul peșterii sunt îng ră mă dite fel și fel de pro v izii: piei v echi de urs, cutii, un cufă r mic și un mo rma n de lemne ca re, de câ nd se a flă a co lo , a u fo st a co perite de un stra t subțire de g hea ță . — Ce lucruri interesa nte! zice Oa k, ca re se îndrea ptă spre cufă r, bă tâ ndușo r cu co pita într-o pa rte. Ai deschis cev a din a stea ultima o a ră câ nd a ți fo st a ici? Tierna n își scutură ca pul.

— Era m puțin g ră bit. Trebuie să fi fo st cu Hy a cinthe, ca re era încă pa să re, îna 0 inte ca Oa k săîndepă rteze blestemul. Fusesse prins a tunci și închis într-o cușcă ? Că lă to rise pe umă rul lui Tierna n, co n0 v ins că este sa lv a t? Sa u mersese de bună v o ie,știind că o v a a juta pe La dy No re să îl ră pea scă pe Ma do c? Acest g â nd mă fa ce să mă încrunt, de v reme ce-mi a mintesc că Tierna n mi-a spus câ t delo ia l fusesse Hy a cinthe. Oa k cercetea ză la că tul de la cufă r. — Oda tă , Bo mba mi-a spus o po v este despre niște pă ia n0 jeni v enino și, ca reera u ținuți într-un cufă r. Câ nd un ho ț l-a deschis, a fo st mușca t pe to t co rpul. A murit în chinuri. Cred că a șa încerca Bo mba să mă fa că să nu furdulciuri. Tierna n scutură stiv a de lemne cu o g hea tă a co perită de ză pa dă . Buștenii sepră v ă lesc. — Vo i fa ce un fo c. Eu ridic o bla nă , o înto rc pe do s și îmi trec mâ na peste că p0 tușea lă , ca sămă a sig ur că nu e muceg ă ită și nu a re g â nda ci. Nimic. Nici deco lo ra tă nu este, ceea ce a r fi indica t că e o tră 0 v ită . Sing urulmiro s pe ca re-l a re este un iz sla b de la fumul fo lo sit la tă bă citul pieii. Câ tev a unifo rme de la a rma ta de mult demo biliza tă a lcă 0 tuiesc o g ră ma dăde lâ nă g ri. Le scutur și le cercetez, în v reme ce Oa k încea rcă să deschidă cufă rul rug init. — Pro b a b îl că nu-i niciun p ă ia njen, d ecla ră , câ nd mă uit înspe el. Înă untru sunt rulo uri fo a rte v echi și o ro a tă cera tă de ca șca v a l, a lă turi de oplo scă plină cu v in nă mo lo s. Oa k pa re deza mă g it. Mă trezesc că îi cercetez

din no u chipul. Arcuirea buzelo r zâ mbito a re şilinia dură a ma x ila rului. Observ ceea ce v rea să v ă d şi ceea ce v rea să a scundă . După o clipă îi înto rc spa 0 tele, îndreptâ ndu-mă spre intra rea înpeşteră , unde Tierna n lo v eşte o flintă stră v eche de spa dă , sperâ nd să a pa ră

o scă nteie. Mă întreb câ t de ta re îl a fectea ză fa ptul că e din no u a ici, sing ur de a cea stăda tă . — Câ t timp a ți fo st împreună , tu şi Hy a cinthe? îl întreb, sco ță nd cutia meade chibrituri, de do uă o ri intra tă la a pă , pe ca re i-o întind lui Tierna n, deşi s-a r putea să fie inutilă . Ca v a lerul o ftea ză . — Ne-a m cuno scut în v a ra de dina inte ca Reg ele Eldred să a bdice, la opetrecere din miez de no a pte - nu una de la Curte, ci una nepro to co la ră . Eu încă spera m să fiu a les pentru titlul de ca v a ler. Mă încrunt, pentru că nu prea înţeleg ce v rea să spună . — Nu eşti ca v a ler? Tierna n râ njeşte, ma i a muza t decâ t l-a m v ă zut v reo da tă . — Eu? Nu. Am fo st a ntrena t pentru a sta , da r nu mi s-a o fe0 rit şa nsa . Îi a runc o priv ire lui Oa k, ma i nedumerită ca o ricâ nd. Nu ştiu prea multedespre pro ces, da r era m a pro a pe co nv însă că un membru a l unei fa milii reg a le trebuie să -ți a ting ă uşo r umă rul cu o sa bie. Cu sig ura nță numa imisiunea a cea sta în sine a r fi un mo tiv suficient de întemeia t pentru o bținerea titula turii. —M-a m a lă tura t Curții Umbrelo r, zice Tierna n, ră spun0 zâ nd întrebă rii peca re nu o ro stesc. —Ești spio n? întreb, cu g ura că sca tă pro ba bil. —Pe cine a ltcinev a a r fi putut a leg e so ra mea să -mi fie g a rdă de co rp?interv ine Oa k din fundul peşterii. Are o slă 0 biciune a pa rte pentru spio nii ca re a u v rut să fie ca v a leri, de v reme ce ea însă şi a fo st unul. —Pe a tunci nu era m spio n însă . Era m tâ nă r şi plin de spe0 ra nță şi puţinbea t, zâ mbeşte Tierna n, a ducâ ndu-şi a minte. Hy a cinthe era pe jumă ta te

a scuns în umbră şi m-a între0 ba t da că ştiu cev a despre pro feții. Cred că elera fo a rte bea t. Ne-a m pierdut împreună printr-un la birint din g a rduri-v ii şi a m v o rbit despre fa ptele mă reţe pe ca re plă nuia m să le fa cem, precumca v a lerii din v echime. Crucia da lui pentru ră zbuna re mi se pă rea teribil de ro ma ntică . Co lțul g urii lui Tierna n se crispea ză , de pa rcă l-a r durea să -şi a mintea scă dea cea v ersiune a sa sa u de a cel Hy a cinthe ca re încă nu a lesese ră zbuna rea în lo cul lui. Fo cul se a prinde. — Şi a cum, ia tă -te! Ducâ nd la

împlinire fa pte mă rețel! zic. Tierna nzâ mbește strâ mb. — Uneo ri v ia ța ne o feră da rul teribil a l pro priilo r do rințe împlinite. Oa k a jupuit cea ra de pe ca șca v a lul din cufă r. Se a șa ză lâ ng ă no i, mestecâ ndo fă ră mă din el, crispa t. — S-a ma tura t, zice prințul, de pa rcă a cesta a r fi un mo tiv suficient ca să -lreco ma nde în ciuda g ustului. Îi sco to cesc prin ra niță după un ba to n de cerea le și îl mă nă nc pe a cela în schimb. — Spune-i și restul! zice Oa k. Cum Tierna n se încruntă , prințul râ njește. —Da , eu a m ma i a uzit po v estea . De multe o ri. Da r Wren, nu. —Ceea ce Oa k v rea să -ți spun, presupun, este că eu și Hy a cinthe a mpetrecut a pro a pe do i a ni împreună , îna inte ca el să plece cu a rma ta lui Ma do c. Ne-a m fă cut pro misiuni, a șa cum își fa c îndră g o știții. Vo rbele îi sunt ușo r înco rda te. Tierna n pa re g enul de per0 so a nă ca re, cu câ tsimte ma i pro fund un lucru, cu a tâ t îi este ma i g reu să v o rbea scă despre a cesta - deși pa re să -i fi po v estit destul de multe lui Oa k.

— Da r câ nd Hy a cinthe a v rut să tră dez, a lă turi de el, nu a m putut să o fa c.Ră zbuna rea lui trebuia să ia sfâr șit, mi-a m zis. Prințul Da in era mo rt. Îna ltul Reg e a ducea puțin cu un filfi0 zo n, da r nu pă rea ma i ră u decâ tEldred. Hy a cinthe nu a fo st de a co rd cu mine. Ne-a m certa t ră u, Sin m-a fă cut la ș, a po i nu ne-a m ma i v ă zut un a n întreg . Sin* ? Mă fo rțez să nu zâ mb esc la numele d e a lint p e ca re Tierna n a reușit să -lțină a scuns p â nă a cum. —Da , câ nd s-a înto rs să te ucidă ! zice Oa k, ca re se ră su0 cește spre mine.Hy a cinthe trebuie să fi că lă to rit cu cei de la Curtea Dințilo r, la fel ca restul a rma tei lui Ma do c. Și trebuie să fi lupta t în Lupta cu Șa rpele. Împo triv a luiTierna n. —Nu ne-a m v ă zut, cla rifică Tierna n. Cu a tâ t ma i mult nu ne-a m lupta t. Nupâ nă ma i tâ rziu. Îmi a mintesc cum a m sta t sub pa tul lui Oa k. Mă întreb da că și el seg â ndește la a sta . * Pă ca t (în eng leză , în o rig ina l) (n.r.). — În închiso a re, co ntinuă Tierna n. Era m deja membru a l Curții Umbrelo rpe a tunci și m-a u lă sa t să îl v izitez. Am v o r0 bit și m-a m g â ndit - ei bine, nu știa m ce a v ea să se întâ mple sa u da că i se v a a ră ta clementă , da r i-a mpro mis că , da că v a fi co nda mna t la mo a rte, îl v o i sa lv a . Chia r da că a cest lucru a r fi însemna t că , pâ nă la urmă , a v ea m să tră dez Reg a tul Elfha me. Înfi na l însă , to t ce a trebuit să fa că a fo st să a ra te că își reg retă a cțiunile. Și nu a

v rut să fa că nici mă ca r a sta . Tierna n își la să ca pul în mâ ini. — A fo st mâ ndru, zice Oa k. Și furio s. — Și eu a r fi trebuit să fiu ma i puțin mâ ndru? cere să a fle Tierna n. Oa k se înto a rce spre mine. — Și a cum urmea ză pa rtea în ca re șo imul Hy a cinthe merg e la Tierna n, ca rea r fi putut să -l hră nea scă și să -l a ibă îna po i într-un a n, da r... Tierna n l-a refuza t.

—Am reg reta t, spune el. Așa că , a tunci câ nd a m a uzit că s-a dus la Cita delă ,a m v enit înco a ce și l-a m recupera t pe Hy a cinthe. L-a m a dus în Elfha me. L- a m co nv ins pe Oa k să -i dezleg e blestemul. Și, drept mulțumire, el a încerca tsă îl ucidă pe Îna ltul Reg e. —Nicio fa ptă bună nu ră mâ ne nepedepsită , nu a șa se zice? Oa k desprinde încă o fă ră mă din ca șca v a lul a cela îng ro zi0 to r și încea rcă să îl întindă pe cev a , ca să îl to pea scă dea supra fo cului. — Și-a fă cut g riji în priv ința ta , îi spun lui Tierna n. Hy a cinthe. Tierna n mă priv este sceptic. —În ce sens? —Crede că a i fo st v ră jit de Oa k. Tierna n își tra g e na sul, enerv a t. Oa k râ de, un sunet ma i deg ra bă fo rța t decâ t v esel. După o clipă , v o rbeștedin no u: — Știți, pâ nă să fa cem că lă to ria a sta , a m crezut că îmi pla ce frig ul. Te po țiîmbră ca ex tra v a g a nt câ nd nu riști să tra nspiri - bro ca rturi, că ptușeli de a ur, pă lă rii. Da r încep să -mi schimb pă rerea . Îmi da u sea ma că Tierna n îi este recuno scă to r că a a tra s a tenția a supra lui.Cuv inte le ca ra g hio a se a le lui Oa k, zâ mbe0 tul lui, to a te mă îndea mnă să -i fa c jo cul. Îmi da u o chii peste ca p. El râ njește. — Tu a i o eleg a nță sub tilă , a șa că n-a i d e ce să -ți fa ci g riji în p rivința vremii. Câ nd v ine v remea să ne culcă m, Tierna n și Oa k se înv e0 lesc în pieile de urs.Prințul îmi tra g e una peste umeri. Nu zic nimic ca re să mă dea de g o l că nu a m nev o ie de ea , că mie nu îmi este nicio da tă cu a dev ă ra t frig . Câ nd neîntindem lâ ng ă fo c, Oa k mă urmă rește cu priv irea . Lumina i se reflectă în

o chi. — Vino înco a ce! zice, chemâ ndu-mă cu o mâ nă . Nu sunt sig ură că recuno sc a cea pa rte din mine ca re se pune în mișca re,ca re se tra g e ca să -și la se ca pul pe umă rul lui. Acea v ersiune a mea ca re îi simte respira ția în pă r și a pă 0 sa rea deg etelo r ră sfira te pe spa te. Picio a releni se întrepă 0 trund, deg etele mele de la picio a re îi mâ ng â ie bla na de dea su0 pra co pitelo r. Mâ inile mi se o dihnesc pe a bdo menul lui

și nu po t sănu îi simt trupul dur, muscula tura și cica tricile. Când îmi mișc mâna , își ține respira ția . Ră mâ nem a mâ ndo i nemișca ți. Tierna n, lă ng ă fo c, se înto a rce în so mn. În lumina flă că rilo r, o chii de chihlimba r a i prințului sunt ca a urul to pit. Sunt ma i co nștientă ca o ricâ nd de pielea mea , de mișca rea ușo a ră amembrello r mele, de felul în ca re pieptul mi se ridică și co bo a ră încet. Îi a ud bă tă ile inimii, lipită de o bra zul meu. Mă simt de pa rcă a ș strig a să rută -mă !cu fieca re mișca re neli0 niștită a trupului. Da r Oa k nu se mișcă și sunt prea la șă ca să fa c cev a ma i mult decâ t să sta u a co lo întinsă , tâ njind, pâ nă câ ndîn cele din urmă îmi co bo a ră pleo a pele.

Mă trezesc la a mia ză și îl v ă d pe Tierna n, ca re tâ ră ște înă un0 tru trupul uneică prio a re. O mă celă rește ra pid și a po i no i do i mâ ncă m v â na t ca rbo niza t la micul-dejun. Oa k spa lă inima de sâ ng e și o a șa ză în ra clă , câ t este ca ldă încă . Oda tădepo zita tă , prințul meșterește la încuieto a re, a justâ nd cev a în interio rul ei, ca să o pă streze închisă . Apo i po rnim din no u la drum, prințul și Tierna n înv elin0 du-se cu blă nuride urs peste pelerine, ca să le țină de ca ld. În fa ța no a stră se întinde Pă durea de Pia tră , lumina reflectâ n0 du-se de pe co pa ci, a co lo unde g hea ța leînca psulea ză creng ile. — Nu putem intra , zic. Tro lii lucrea ză cu sig ura nță a lă turi de La dy No re. —Av â nd în v edere ce a m v ă zut ieri, trebuie să recuno sc că a i a v ut dreapta tecâ nd a i pro pus să dă m ro a tă , zice Oa k, încrunta t, cu priv irea a țintită la co pa ci. Tierna n zâ mbește în co lțul g urii. — Te felicit pentru ho tă râ rea înțelea ptă ! O co tim spre est, pe la ma rg inea pă durii. Chia r și de la depă rta re, a ra tăimpună to r. În co pa cii de g hea ță cresc fructe a lba stre de mă rimea piersicilo r, închise într-o crustă de pro 0 mo ro a că . Unele a u că zut și s-a u desfă cut, caniște mere g la 0 zura te. Miro s a miere, a co ndimente și a sev ă . Frunzele co pa 0 cilo r sco t un fo șnet stra niu, a semă nă to r sunetelo r de clo po t elibera tede v â nt câ nd suflă printre creng i. Cu câ t îna întă m, cu a tâ t ne dă m ma i bine sea ma că nu putem scă pa dePă durea de Pia tră . Uneo ri a v em impresia că însuși co drul se mișcă . Mi-a m ridica t de do uă o ri priv irea și m-a m trezit înco njura tă de co pa ci. Mrejelema g iei îmi a mintesc de v â rtejurile subtera ne, de a cei curenți ca lmi și întune0 ca ți de a pă ca re pa r ino fensiv i,

da r, o da tă ce te prind pe o pla jă , tetra g depa rte de ță rm.
Merg em între a g a zi, stră duindu-ne să ră mâ nem la ma rg iO
nea pă durii. Nune o prim ca să mâ ncă m, ci, de tea mă că a m
putea fi îng hițiți de co dru, ne

co ntinuă m drumul ro nță ind din pro v iziile lua te la pa
chet. La că dereano pții, ma rșul no stru este întrerupt de cev a
ca re îna intea ză spre no i prin ză pa dă . Crea turi din bețe,
eno rme și îng ro zito a re, pă ia njeni uria și din mă ră cini
șicreng i. Ființe mo nstruo a se cu g uri că sca te, cu trupuri din
sco a rță a rsă și înneg rită , cu dinți din pia tră și g hea ță . Cu
pă rți din trupurile murito rilo r, înmo d v izibil inteO g ra te în
ele, ca și cum cinev a a r fi dezmembra t niște o a meni ca pe
niște pă puși și a po i i-a r fi lipit la lo c în niște fo rmeînsă
imâ ntă to a re. — Lua ți-o spre pă dure! zice Tierna n, cu
resemna re în v o ce, ia r priv irea i seîndrea ptă spre mine, a
po i spre Oa k. Acum! — Da r., începe prințul. — Nu suntem că
la re, îi a mintește Tierna n. Nu a v em nicio șa nsă pe jo s, da
cănu ne a dă po stim undev a . Să speră m că pla O nul tă u
nebunesc este cel bun pâ nă la urmă . Așa că nu ne ma i împo
triv im pă durii și ne a v â ntă m în ea . Trecem în g o a nă pe
lâ ng ă un bo lo v a n uria ș, a po i pe sub un co pa c ca resco a
te sunete de clo po țel și din ca re țurțurii a menință să ca dă în
o rice mo ment. Câ nd mă uit peste umă r, o bserv că ființele
din bețe se a pro pie deno i ma i repede decâ t mă a ștepta m.
— Aici! zice Oa k, dina intea unui co pa c că zut, pe jumă ta te
a co perit deză pa dă . Ne a scundem. Wren, intră dedesubt, câ
t de jo s po ți. Po a te că , da că nu ne v ă d, putem să -i pă că
lim și să -i fa cem să trea că pe lâ ng ă no i. Tierna n îng
enunchea ză , lă sâ ndu-și sa bia a lă turi, în ză pa dă , și îmi fa
ce semnsă v in. Mă g hemuiesc în sco bitura de sub co pa c, cu
priv irea a țintită la cerul înțesa t de stele și la secera lumino a
să a lunii. La șo imul ca re plutește dea supra . — Au o chi în a
er, îi a nunț. Nedumerit, Oa k îmi urmă rește priv irea și a po i
înțeleg e.

— Tierna n! șo p tește, cu vo ce a sp ră . Tierna n se ridică
în picio a re și o ia la g o a nă spre crea turi, chia r în clipa înca
re pa să rea țipă . — Du-o de a ici! îi strig ă peste umă r
prințului. O clipă ma i tâ rziu, o plo a ie de să g eți din g hea ță
zbo a ră din co pa ci. Una dintre ele se izbește de pă mâ nt,
chia r la picio a rele mele, fă câ ndu-mă să -mi pierd echilibrul.

Mă o presc a tâ t de brusc, încă t mă pră v ă lesc în ză pa dă . Oa k mă tra g e în picio a re. Înjură , un șir de cuv inte po rco a se pră v ă lindu-sepuho i, unele în limba murito rilo r, a ltele, nu. Crea turile mo nstruo a se micșo rea ză dista nța dintre no i. Cu câ t se a pro piema i mult, cu a tâ t po t să le v ă d ma i bine ră dă cinile ca re li se zv â rco lesc în trupuri, bucă țile de piele și o chii ca re nu clipesc, dinții de pia tră , ma ri caniște co lți. — Nu te o pri! îmi cere Oa k, ră sucindu-se, cu sa bia sco a să . Suntem a pro a pede Cita delă . Da că o po a te o pri cinev a , a ceea ești tu! —Nu po t să ..., încep. Oa k mă priv este în o chi. —Du-te! Alerg , da r nu prea depa rte, și îmi sco t pumna lul do sit, a scunzâ ndu-mă dupăun co pa c. Da că nu a m îndemâ na rea lui Oa k, cel puțin sunt fero ce. Vo i înjung hia to t ce-mi v a că dea în mâ nă , ia r da că v a v eni cev a destul dea pro a pe, v o i mușca o ri0 ce-mi v a pă rea că sea mă nă cel ma i ta re a bereg a tă . Pla nul meu este pus pe butuci imedia t. Cum mă ridic, o să g ea tă îmi zg â riepicio rul, luâ ndu-mi pielea cu ea . O crea 0 tură biza ră cu a rc se a pro pie de mine, țintind din no u. Spre ca pul meu. Da r a rma mo nstrului este reteza tă pe din do uă de Oa k, ca re lo v este dintr-opa rte, spintecâ nd lemnul și sto ma cul crea turii. Gura ființei se deschide o da tă , da r nu iese niciun sunet, și Oa k se ră sucește și o deca pitea ză . Crea turase pră bu0 șește într-o plo a ie de pă mâ nt, fructe de pă dure și sâ ng e ca re se

împră știe pe ză pa dă . Chipul lui Oa k este de pia tră , da r în o chi i se citește frenezia luptei. Măg â ndesc la ta tă l lui, g lug a -ro șie, pe ca re a re de g â nd să -l elibereze, și la felul în ca re trebuie să fi fo st a ntrena t. Mă întreb da că el și-a înmuia t v reo da tă g lug a în sâ ng ele cuiv a . Ma i multe crea turi din bețe se reped la el, cu pielea și g hea 0 rele și co lții lo rfura ți, cu să g ețile lucito a re din g hea ță și să bi0 ile a co perite de pete neg re. Po a te că Oa k este fo a rte priceput cu spa da , da r pa re impo 0 sibil ca o sing urăperso a nă să le po a tă ține piept tuturo r. Oricum a r fi, prințul pa re dispus să încerce. Se uită spre mine. — Ascunde-te! îmi spune pe mutește. Mă pitesc pe brâ nci în spa tele bo lo v a nului neg ru și îmi țin respira ția .Pă durea de Pia tră este a tâ t de încă rca tă de ma g ie, încă t pâ nă și a sta este a mețito r. Fa rmecele pa r să pulseze în co pa ci, pe creng i, printre ferig i și pietre. Am a uzit po v eștile despre a cea stă pă dure, da r este cu to tul a ltcev a să fiu înă 0

untrul ei, să simt cum mă încojă ră . Întreaga pădure este blestema tă . Până să pot face ceva , vrea să mă prindă în mrejele ei. Simt piastră peste toată împrejurul meu, presiune și gânduri care alungă necă precum mierea . La să-mă să fiu iar din carne. Pe mine! Pe mine! Doar voi ciubuciuie atât de tare, încă trebuie să-mi acopăr urechile, chiar dacă aude cuvintele doar în minte. Puterea lor pură îți dă senzația pe care o ai când atingi un fir de înălțăminte. Bolo va nula fost când va un reg-e-trol, preschimbă în rocade soare, iar frațele lui gheață nă este undeva , în adâncul pădurei. Blestemul lor s-adăzvoletă, întinzându-se și cuprinzând întreaga Pădure de Piastră . Îmi simt mirosul în acele de pin și în fructele albastre, crăpate, atât de puternic încât nupot să înțeleg cum de nu am știut de mai înainte. Anticiparea plutește în aer, printre copaci, ca o răsuflare ascunsă . Unîndemn să acționez.

Mă întind spre rădăcina rădăcii, încă lăsați a dănc în tot ceea ce mă încojă ră . Totul a început cu blestemul originar al troililor, care au fost preschimbați în piastră de lumină soarelui. Pe măsură ce mă găsesc la pălă, trolii din Elfha mea au început să-și recăpete trupurile din carne și oase la căderea nopții, dar acest blestem provine dintr-o vreme în care măgăia era mai puternică , de pe când piastră era eternă . Blestemul s-a dezvoltat tot mai mult, hrănindu-se din măgăia regilor-trol. Alimenta de furia lor, pentru că fuseseră prinși în cursă , înăfăta cum pe semenii lor și pe descendenții acestora . Simt cum măgăia încearcă să mă supună , să mă atragă în inima ei, așacumpădurea încercă să ne înghită . Mă simt de parcă aș fi îngropată de vie. Scurm prin pământ, smulgând rădăcinile firea se care încearcă să mi seîncălăcea scâ în jurul membrelor ca niște șerpi. Dar, chiar dacă eu mă eliberez, blestemul pus asupra Pădurii de Piastră mă nelăfel de ferm cafierul. Acum, că iamătras înșăa tenția , pot aștepta voi reuși să îmi ofer măgiei o altă țintă . Aceștia sunt invadatori, șoptesc în gând , vizualizându-creaturile din bețe pe cârpe clare pot . Îți vor lua semenii de lângă tine. Simt tenta culele măgiei retrăgându-se din jurul meu cu un oftă. Apoi pământul însuși se crape , cu o furtă atât de mare încât mă aruncă înapoi. Îmi deschid ochii și văd o fisură întinzându-se de-a lungul

so lului, ma i la tădecâ t g ura unui uria ș. Câ tev a minute ma i tâ rziu, Oa k se iv ește pe brâ nci dintre do i co pa ci, ferig ilea co perite de pro mo ro a că tro snindu-i sub tă lpi. O ra fa lă de v â nt se streco a ră printre creng ile din stâ ng a lui, scutură nd în ză pa dă o plo a ie de a ce ding hea ță , a scutițe ca tă ișul unei la me. Prințul sâ ng erea ză dintr-o ra nă pe ca re o a re la umă r, ia r bla na de urs și pelerina i-a u dispă rut. Fa c un efort ca să mă ridic în picio a re. Am mâ inile zg â riô a te pâ nă la sâ ng e,ia r g enunchiul mi-e înv inețit. Ra na de la să g ea ta ca re mi-a a tins picio rul pulsea ză . — Ce s-a întâ mpla t? întreb. Din pă dure se a ude un strig ă t.

— Lo cul ă sta , zice Oa k, o co lind cră pă tura uria șă . Câ țiv a a u că zut înă untru,câ nd s-a deschis pă mâ ntul. Pe câ țiv a i-a m spinteca t eu. Da r ma i sunt. Trebuie să merg em ma i depa rte! Oa k se întinde după mâ na mea . I-o a puc și eu pe a lui și ne repezim printre co pa ci. —L-a i v ă zut pe Tierna n? — Încă nu. Admir cu câ tă co nv ing ere ro stește cuv inte, nea cceptâ nd o a ltă v a ria ntă . Brusc, prințul se o prește. În luminișul din fa ța no a stră , o crea tură -pă ia njenuria șă , fă cută din bețe și pă mâ nt, se tâ ră ște spre no i. — Vino ! zic, da r Oa k îmi dă drumul la mâ nă . Ce fa ci? — ăsta este sing urul, îmi zice el, ținâ ndu-și ridica tă sa bia subțire ca un a c. Pă ia njenul este eno rm, îna lt câ t jumă ta te de co pa c. Ne do mină . Unul e ma imult decâ t îndea juns. — Oa k! În timp ce el se a v â ntă spre crea tură , îmi v ine în minte ceea ce a spus Tierna n despre fa ptul că Oa k își do rește să fie o ba rcă de ca resă se sfă râ me stâ ncile. Pă ia njenul sa re, clă nță nind din co lții ca re pa r fă cuți din o a se frâ nte.Aterizea ză dea supra prințului, ca re se ro sto g o 0 lește sub el, spintecâ ndu-l cu sa bia ridica tă . Dea supra lui Oa k plo uă cu ță râ nă . Pă ia njenul se retra g e cuun picio r sfâ rteca t. Inima îmi ba te a tâ t de ta re încâ t mă do a re. Oa k se ca ță ră în sus, în crea tură . În țesă tura de creng i și o a se - de pa rcă a rfi un echipa ment de la lo cul de jo a că .

Pă ia njenul se înto a rce pe spa te, spinii de pe picio a re sfâ 0 șiindu-i pro priulpiept, a po i își sfâ rtecă pro priile mă runta ie ca să a jung ă la Oa k. Prințul lo v ește cu sa bia , hă cuind mo n0 strul. Bucă ți întreg i se desprind. Pă ia njenulse zba te și mușcă a erul, dezmembrâ ndu-se. În cele din urmă , ce a ma i ră ma s din el încremenește. Oa k iese din ca rca să , cu bra țe

însemna te de nenumăra te zgârâieturi. Rânjește, însă, până să a puc să deschid gura, în spațiile mele răsună ceva - o mișcare dinspre copaci, la apăsări a trei troli înalți. Au pielea de un verde-deschis, ochii a urii și săgețile cu vârș furile de brozîndreapta te spre pieptul meu. — Voi ați adus moștrii a ceia din Cita delă aici! gârâiește unul dintre ei. — Ne-a urmărit! băiguie. Trolii poartă armuri dintr-o țesătură grea, cusută cu un model de vârtejuri, care aduce cu hara unui labirint sau cu o amprentă. — Veniți cu noi dinaintea vomici noi a stre! zice cel mai înalt dintre ei. Ea vahoță rîce se va alege de voi. — Este foarte amabil din partea voastră să invitați doi străini în satul vostru, zice Oak, pășind spre noi, reușind cumva să dea un alt înțeles cuvintelor troliilor, fără să mintă. Dar l-am pierdut pe prietenul nostru în fața durilor voastre și nu vrem să plecăm nicăieri fără el. Cel mai înalt dintre trolii a rătată de parcă ar fi gătată și-și preșchimbe cererea într-un ordin. Apoi, din întineric, sclipind în lumina lunii, un pumnal se lipește de beregata celui mai scund dintre ei. — Hai să îndreptăm armele alea în altă parte, pro pune Tiernan. Cel mai înalt troli își îngustează privirea și coboară a rcul. La fel și cel de-aldoilea. Al treilea, cu pumnalul lipit de gât, nu se mișcă. — Se pare că v-ați găsit prietenul, zice el. Oak îi zâmbește încet, plin de considerație.

Mostenitorul furat

— Și, prin urma re, nu ma i a v em mo tiv e să v ă refuză m o spita lita tea .

Ta bă ra tro lilo r este ridica tă într-o po ia nă la rg ă , în ca re clă di0 rile din pia trăși lut a u fo st co nstruite în jurul unui fo c uria ș. Scâ nteile zbo a ră și a po i ca d ca o plo a ie nea g ră , mâ njind de funing ine to t ce a ting . Ca sele sunt co nstruite cu istețime și cu fler a rtistic. Lutul a semă nă to r uneistuca turi a fo st sculpta t în diferite fo rme 0 spira le, co pa ci și chipuri, to a te în a ceea și culo a re pă mâ nție, pa lă - pentru a deco ra a dă po sturile. Sus, înca pă tul pereți0 lo r, a u fo st insera te cercuri de sticlă în ma re pa rte v erde și a urie, ca re creea ză efectul uno r ferestre cu v itra lii. Mă tra g ma i a pro a pe șiv ă d că sunt bucă ți din recipiente de sticlă și reușesc să ză resc câ tev a în nua nțe stră lucito a re de a lba stru și sta co jiu. Sca la tuturo r lucrurilo r este intimidă ntă . Oricâ t de îna lt a r fi Oa k, tro lli îldepă șesc cu cel puțin un ca p. Ma jo rita tea a u a pro a pe do i metri și jumă ta te înă lțime și trupuri v erzi sa u g ri, la fel ca pietrele în ca re se preschimbă . Suntem întâ mpina ți de o femeie-tro l, ma siv ă și pâ n0 teco a să , ca re se prezintă drept Go rg a , v o rnicul sa tului. Are un to po r prins la spa te și pă rul împletit în co zi strâ nse cu a g ra fe de a rg int. Po a rtă o fustă din piele, cu despică turi înpă rți, ca re o a jută să se miște ma i ușo r. — Sunteți ră niți, zice ea , cercetâ nd sta rea în ca re ne pre0 zentă m. Și v ă estefrig . Ră mâ neți a stă zi cu no i, ia r a po i, câ nd se v a lă sa din no u no a ptea , v ă v o m o feri pro v izii și v ă v o m îndrepta spre destina ția v o a stră în sig ura nță . E o pro punere ca re sună mult prea bine ca să fie a dev ă ra tă . Oa k o priv eștepe femeia -tro l în o chi, cu to a tă sincerita tea . — Genero zita tea ta pa re fă ră ma rg ini. Însă po a te că v o i reuși să te co nv ingsă ne dezv ă lui ma i multe despre a cest lo c. Și despre tine. —Po a te, zice ea , a ră tâ nd încâ nta tă . Te ro g să iei o cea șcă de cea i ta re cumine. Îți v o i o feri pâ ine nea g ră bună și miere. Îi a runc o priv ire lui Tierna n. Îmi zâ mbește strâ mb și își scutură ca pul,inv ită ndu-mă să mă a muz a lă turi de el pe sea ma lui Oa k, ca re jo a că ro lul curtea

nului. — Să mă nă m cev a ca ld și să stă m în jurul fo cului!
zice Tierna n, bă tâ ndu-

mă pe umă r. Nu a re nev o ie de no i. Pă șim a lă turi, eu
șchio pă tâ nd puțin. Câ țiv a tro li tineri ne a duc că ni fă
cutedin pia tră , g rele pentru mă inile mele. Sunt pline cu un
lichid ca re a ra tă a cea i, da r a re g ust de sco a rță fia rtă .
Mă a șez pe un bo lo v a n, lâ ng ă fo c.Că ldura este a tâ t de
puternică , încâ t a încă lzit pietrele. Sunt la a do ua ca nă câ
nd ni se a lă tură și Oa k, cu un sa nd0 v ici cu miere înmâ nă ,
pe ca re îl desfa ce, ca să ne o fere fiecă 0 ruia câ te o felie. —
Reg ele-tro l, Hurcla w, este pleca t să fa că curte, po triv it Go
rg ă i. A fo stdestul de v a g ă în priv ința cui ma i ex a ct. Și
des0 tul de secreto a să câ nd a v enit v o rba de ce ni s-a r întâ
mpla da că a m încerca să plecă m. —Așa da r suntem prizo
nieri? șo ptesc. Oa k o ftea ză . —Că ută m a lina re în iluzia că
nu suntem. Ia u o g ură din pâ inea nea g ră , îndulcită . Apo i
ma i ia u do uă , îndesâ ndu-mi-opra ctic în g ură . — Câ t
timp? Oa k ză mbește înco rda t. —Câ t de puțin se po a te. Să
stă m to țu cu o chii deschiși. Între timp, Wren,po a te că a r
trebui să v ă d ce e cu picio rul tă u. —Nu-i nev o ie, zic eu, da
r el mă ig no ră și-mi ridică pa nta lo nul. E sâ ng e, da r a dev
ă rul e că nu-i chia r a tâ t de g ra v . Asta nu-l o prește pe Oa
ksă cea ră ba nda je și a pă fierbinte. De câ nd a m pă ră sit
lumea murito rilo r, nimeni nu s-a îng rijit de ră nile meleîn a
fa ra mea . Ating erea delica tă a prin0 țului îmi trezește prea
multe senza ții și mă v ă d nev o ită să -mi înto rc fa ța , ca să
nu o bserv e și el. Un tro l bă trâ n își fa ce a pa riția cu o că lda
re din lemn plină cu a pă , ca re serev a rsă pe ma rg ini câ nd
pă șește. Bă rba tul a re un petic peste un o chi și pă rul a lb
strâ ns în do uă co zi, de o pa rte și de cea la ltă a ca pului. În
urechi îi

stră lucesc jumă ta te de duzină de cercei din a ur. — Dă -
mi v o ie să ia u eu a sta ! spune Oa k, ridicâ ndu-se. Bă trâ nul
chico tește. —Tu? Ești destul de mic încâ t să po ți fa ce ba ie în
ea , ca un bebeluș. —Chia r și a șa , insistă prințul. Tro lul
ridică din umeri și la să că lda rea jo s, fă câ ndu-i semn lui Oa
k săîncerce. Prințul o ridică , uimindu-l pe bă trâ n. — Pune-o
dea supra fo cului, ca să se încă lzea scă , îl instru0 iește pe Oa
k. Estepentru do mnița ta . Oa k prinde că lda rea de câ rlig ul
de la piro stria a fla tă dea 0 supra flă că rilo r. Bă trâ nul ia lo

c, ca să o urmă rea scă pâ nă fierbe, și sco a te un sul de tifo n dinra niță , întinzâ ndu-i-l prințului. Oa k îng enunchea ză la picio a rele mele. A înmuia t unul dintre ba nda je în a păși îl fo lo sește ca să ștea rg ă sâ ng ele și să curețe tă ietura . Deg etele îi sunt ca lde în timp ce mă ba nda 0 jea ză , ia r eu încerc să mă co ncentrez la o rice a ltceva aîn a fa ra senza ției de a -i simți mâ inile pe piele. — M-a m temut că a i fi putut să fii o tră v ită a co lo , în pă dure. Un co pil de tro l v ine să stea lâ ng ă Oa k și sca p fă ră să -i ră s0 pund. Bă ia tul îi pune timid prințului o întreba re, a po i încă una . Un a l do ilea co pil își fa ce a pa riția cu și ma i multe între0 bă ri. Oa k râ de, în v reme ce micii tro li își co mpa ră a scuțimea urechilo r cu a a lo r lui, îi a ting co rnițele ca re îi cresc din frunte și chera tina delica tă a co pitelo r. — Bunicule, zice unul dintre tro li, cu v o ce a scuțită și co pi0 lă ro a să , îndeza co rd cu mă rimea lui. Îi v ei spune prințului o po v este? Era m a pro a pe sig ură că tro lii știu cine este Oa k, da r co nfi0 ma rea pe ca re oprimesc nu mă liniștește delo c. — Vrei să a uzi o po v este, ca să trea că timpul ma i repede, prințișo rule?întrea bă bă trâ nul tro l.

— Mie chia r îmi pla c po v eștile, zice Oa k. — Po a te ba smul reg elui prins în pia tră , interv în. Și a l blestemului. Bă trâ nul își îndrea ptă priv irea spre mine, mijind o chii, și a po i și-o înto a rcela prinț. — Asta v rei cu a dev ă ra t? Oa k dă din ca p. Co pii nu ma i chico tesc și încep să mă tem că a m încă lca tun ta bu cerâ nd po v estea . Însă tro lul o începe fă ră să ezite. — Po v estea a re do uă v ersiuni. În prima , reg ii sunt niște nebuni. Asta estepo v estea pe ca re o spunea m prin câ ntece și pe ca re o juca m în piese pe câ nd era m tâ nă r și do rnic să râ d. Pe v remea câ nd mi se pă rea lipsit deimpo rta nță să lip0 sesc o zi sa u do uă din pă dure. Se spune că era u fra ți, a cești reg i-tro l. Împreună a u împă rțit puterea și bo g ă țiile în pa ce, timp demulți a ni. Înv eșmâ nta ți în a urul pe ca re îl ex tră g ea u din a dâ ncul pă mâ ntului, a v ea u to t ce și-a r fi putut do ri. Asta pâ nă câ nd a u întâ lnit unbă ia t murito r, un că pra r, puțintel la trup și cu un chip ca re a r fi trebuit cio plit în ma rmură . Era a tâ t de frumușel, încâ t cei do i tro li l-a u do rita mâ ndo i ma i presus de o rice. Nu era cel ma i stră lucit bă ia t, da r că pra rul frumușel a v ea o ma mă înțelea ptă ca re i-a spus că , da că îl v a a leg e pe unul dintre fra ți, celă la lt v a prefera să -l v a dă ma i deg ra bă mo rt decâ t să -l la se pe

fra tele lui să a ibă ce-și do rea el. Da că v o ia să tră ia scă , trebuia să se a sig urecă nu îl v a a leg e nicio da tă pe unul dintre fra ți. Așa că bă ia tul și ma ma lui a u pus la ca le un plan șiret. Că pra rul a pro mis că -și v a o feri iubi0 rea reg elui-tro l ca re v a putea să a zv â rle cel ma i ma re bo lo v a n. Tro lii a u a runca t pe râ nd pietro a ie din ce în ce ma i ma ri, până câ nd a u a juns a tâ t de ex tenua ți, încâ t niciunul nu ma i putea spune ca re dintre ei a câ știg a t. Apo i că pra rul le- a spus că cine v a înv ing e la trâ ntă îi v a câ știg a inima . Așa că fra ții s-a ulup0 ta t to a tă no a ptea , ia r câ nd a ră să rit so a rele, a mâ ndo i a u fo st preschimba ți în pia tră , ia r bă ia tul a fo st liber să -și o fere dra 0 g o stea o ricuiși do rea . Îmi închipui câ t de a muza ntă a r fi po v estea juca tă ca piesă și câ t de ta re i-a ririta pe reg ii blestema ți, da că a ceștia a r ști despre ea . — Ca re este v ersiunea serio a să ?

Bă trâ nul tro l își dreg e v o cea și pe chipul lui se citește o mâ ndrie ca re a ra tăcă , o ricâ t de mult a r fi ră s de prima po v este în tinerețe, a cea sta este v a ria nta pe ca re o preferă . — Sea mă nă cu prima în multe priv ințe. Este și de a cea stă da tă v o rba despredo i reg i-tro l, da r în a cest ca z nu sunt fra ți. Au fo st dinto tdea una dușma ni, prinși într-un ră zbo i ca re s-a întins pe ma i multe deca de. După multev ă rsă ri de sâ ng e, de a mbele pă rți, a u decis ca so a rta ră zbo iului să fie ho tă ră tă de o co mpetiție între ei do i. Tro lii s-a u co nfrunta t o v reme cuputeri a tâ t de eg a le, încâ t, de înda tă ce unul dintre ei lo v ea , celă la lt îi ră spundea pe mă sură imedia t. Oda tă cu a pro pierea dimineții, s-a u a uzitstrig ă te din a mbele ta bere, ca re cerea u ca întrecerea să fie a ba ndo na tă . Da r cei do i reg i știa u că , de înda tă ce unul dintre ei s-a r fi da t bă tut, ră spla ta a rfi fo st înfrâ ng erea definitiv ă . Așa că s-a u ținut ta ri până în ultima clipă și a u fo st preschimba ți în pia tră , în mijlo cul luptei. Ar ma i fi încă o v ersiune. Sezice că , îna inte să -și decla re ră zbo i, cei do i reg i a u fo st iubiți a că ro r pa siune s-a preschimba t în ură , până câ nd do rința lo r de a -l supune și po seda pecelă la lt a dev enit mistuito a re. Bă trâ nul tro l zâ mbește la mine cu dinții lui strâ mbi. Îmi îndrept priv irea spre Tierna n. Se uită a tent la fo c, de pa rcă nu a r puteasă -și a lung e g â ndurile de la pro priul iubit, preschimba t în dușma n. —Ești un bun po v estito r, spune Oa k. —Eu chia r sunt po v estito rul! decla ră bă trâ nul tro l, de

pa rcă la udaprințului a r fi cu to tul nepo triv ită . Cu a ceste cuv inte, bă trâ nul se ridică și se îndepă rtea ză , luâ ndu-i pe cei ma imulți dintre co pii cu el. — Pă durea a cea sta e blestema tă , îi șo ptesc lui Oa k. El se încruntă la mine, g â ndindu-se pro ba bil că o spun în a cela și sens v a g înca re o fa c to ți cei ca re po menesc de Pă durea de Pia tră . Tierna n se ridică și se îndepă rtea ză la râ ndul lui. Po v estea pa re să -l fidera nja t.

Mă g ră besc să v o rbesc, cuv intele dâ nd nă v a lă în g o a na mea de a le sco a te peg ură . — Asta a v rut să spună tro lul câ nd a zis mi se pă rea lipsit de impo rta nță sălipsesc o zi sa u do uă din pă dure. Pentru că cev a îi ține prizo nieri a ici. — Atunci unde este Hurcla w? mă întrea bă Oa k. Îmi scutur ca pul. — To t ce știu este că , da că nu e în pă durea a sta , înseam nă că a g ă sit o ca leprin ca re să o pă ră sea scă fă ră repercusiuni, cel puțin tempo ra r. Da r cred că ă sta e mo tiv ul pentru ca re își do rește să îi trezea scă pe v echii reg i. Nupentru că a r fi nebun. Ci pentru că este sing ura ca le prin ca re po a te destră ma blestemul. Tierna n se înto a rce cu pâ ine și o supă de o rz și cea pă . Vă d câ țin a tro li ca rejupo a ie un ren că zut și simt miro sul că rnii pro a spă t mă celă rite. Muzica prinde g la s - o melo die cu un ritm dezlă nțuit. În a er se simte o energ ie ca re nu a fo st a co lo ma i îna inte, pa rtea să lba tică aunei petreceri. Zâ mbetele tro lilo r ca re pri0 v esc spre no i a u cev a tă io s. —Ni s-a u o ferit sa ltele de pa ie peste no a pte, în ca sa v o rni0 cului, spune Oa kcu bă g a re de sea mă . —Pa re o o fertă g enero a să , zic. —Bine spus, a pro bă el. Tierna n mă nâ ncă o buca tă din ca rnea de ren, ro nță ind o sul. — Ne strecură m de înda tă ce se luminea ză , zice el, cu g la s jo s. Atunci estemo mentul în ca re nu ne po t urmă ri, pentru că s-a r preschimba în pia tră . Suntem întrerupți de o femeie-tro l frumo a să , ca re se o prește în dreptulprințului, râ zâ nd de câ t de fra g il este și o fe0 rindu-se să -i împletea scă pă rul. Deși nu-l a re fo a rte lung , Oa k o la să , zâ mbind la mine. Îmi a mintesc de mâ inile lui în pă rul meu, de cum mi-a descurca t no durile șiimi l-a împletit, și simt un fio r a lunecâ n0 du-mi pe cea fă .

Chia r îna inte de ră să rit, își fa ce a pa riția v o rnicul. — Vo rnic Go rg a , spune Oa k, ridicâ ndu-se. Are trei co zi micuțe la spa te, dintre ca re una este pe jumă 0 ta te despletită

. —Da ți-mi v o ie să v ă co nduc pâ nă la ca sa mea , unde v ă v eți putea o dihni, spune ea . De cum se la să din no u no a ptea , v ă v o m co nduce în sig ura nță prin nă meți, pâ nă la destina ția v o a stră . —Câ t de g enero s! zice Oa k. Tierna n se uită împrejur în timp ce îna întă m prin sa t, a tent să identificeo rice ne-a r putea fi de a juto r. Oda tă a junși la ca sa v o rnicului, Go rg a ne deschide ușa , po ftindu-neînă untru. O v a tră din lut se îna lță pâ nă în ta v a n și încă lzește plă cut lo cul. Lâ ng ă fo c se a flă un mo rma n de buș0 teni, ia r Go rg a a da ug ă și a lții, a prinzâ nd tă ciunii din cupto r. Apo i ne fa ce semn cu mâ na spre un pa t a co perit cu blă nuri de diferiteso iuri, cusute la un lo c. Va trebui să sa r ca să mă po t urca în el. —Puteți do rmi în pa tul meu în a cea stă no a pte. —E prea g enero s din pa rtea ta , îi zice Oa k. —E puțin lucru. Go rg a ia de pe ra ft un recipient din sticlă și îi to a rnă co nți0 nutul în pa trucă nițe. — Și a cum să bem cev a împreună , îna inte să v ă o dihniți. Vo rnicul își ia ca nași o g o lește. Pun și eu mâ na pe a mea . Miro sul de pla nte, ca re a duce a lemn-dulce, îmi lo v ește simțurile. Pe fund este sedimenta t cev a . Îmi a mintesc temerile pe ca re le-a m a v ut în a cea primă no a pte, câ nd Oa k mi-a o ferit cea i. Și măg â ndesc câ t de sim0 plu a r fi ca Go rg a să pună o tra v a pe fundul a numito r că ni, în lo c să o v erse în sticlă , a stfel încâ t să pa ră că bem cu to ții a ce0 la și

lucru. Îi a runc o priv ire prințului, v râ nd să -l a v ertizez, da r nepu0 tâ nd s-o fa c fă răsă -i a tra g a tenția Go rg ă i. Oa k dă pe g â t co n0 ținutul că nii lui dintr-o îng hițitură și a po i se întinde după a mea , mi-o smulg e dintre deg ete și o beași pe a cea sta . —Nu! strig , da r este prea tâ rziu. —Delicio s! decla ră el, luâ nd și ca na lui Tierna n. Ca la ptele ma mei! Pâ nă și Go rg a pa re a la rma tă . Da că a mă sura t cu g rijă do zele, a tunci prințulto cma i ce a da t pe g â t de trei o ri ma i multă o tra v ă decâ t a ca lcula t ea . —Ierta ți-mi lă co mia ! co mentea ză Oa k. —Înă lțimea Vo a stră ! îl a v ertizea ză Tierna n, cu g ro a za întipă rită pe chip. —Po a te că a i ma i v rea o ca nă ? îi pro pune Go rg a , nesig ură , ridicâ nd sticlape jumă ta te plină . —N-a r strica . Și, în plus, ceila lți nu a u g usta t încă , spune prințul. Go rg a umple din no u că nile. Îmi co bo r priv irea și v ă d că a u ma i ră ma ssedimente pe fund, deși sunt cla r ma i puține. Otra v a , o rice v a fi fo st, fusese

deja în ca nă . Preg ă tită dina inte ca no i să intră m în încă pere. Îmi ridic ca na și o lipesc de dinți, fă ră să bea u. Mă pfa c că îng hit de do uăo ri. De cea la ltă pa rte a mesei, Oa k i-a ca pta t Go rg ă i a tenția cu niște întrebă ri leg a te de fructele înca psu0 la te în g hea ță , a șa că reușesc să -mico bo r ca na sub ma să și să -i to rn pe a scuns co nținutul pe pelerină . Nu-mi co bo r priv irea , a șa că nu sunt sig ură da că a m scă 0 pa t ba sma cura tă .Nici nu îndră znesc să mă uit la Tierna n, ca să v ă d da că a reușit să fa că și el cev a a semă nă to r. —Ce-a r fi să v ă la s sticla ? zice v o rnicul Go rg a , a șezâ nd recipientul pe ma să .Da ți-mi de știre da că ma i a v eți nev o ie și de a ltcev a . —Ce a ltcev a ne-a m ma i putea do ri? se miră Oa k.

Cu un zâ mbet mic și înco rda t, Go rg a se ridică și plea că . Pentru o clipă ră mâ nem nemișca ți. Apo i prințul se ridică , se cla tină și ca deîn g enunchi. Începe să râ dă . — Sco a te-o a fa ră l îi cere Tierna n, bă tâ ndu-l pe spa te. Oa k reușește săv o mite de do uă o ri într-un bo l de pia tră și a po i se pră v ă lește a lă turi de el. — Nu v ă fa ceți g riți, zice, o chii lui de chihlimba r lucind prea a prins. În ciuda fa ptului că e ră co a re, pe frunte i-a u a pă rut bro 0 bo a ne detra nspira ție. —E o tra v a mea . —Ce-a i fă cut? îl întreb, cu g la s a spru. Cum el zâ mbește do a r, v isă to r, mă înto rc la Tierna n. — De ce a r fa ce a șa cev a ? Ca v a lerul pa re la fel de îng ro zit ca mine. — Pentru că este ma i nebun decâ t reg ele-tro l. Deschid și închid sarta re, sperâ nd să da u de un a ntido t. Nu-i nimic ca re săa ra te mă ca r v a g pro miță to r. —Ce a fo st a ia ? Ce v rea să spună prin o tra v a mea ? Tierna n ia una dintrecă ni, o miro a se și-și scutură ca pul. —Nu știu. — M-a m nă scut cu ciuperca -cuc în v ene, murmură prințul, ro stind a lenecuv inte, de pa rcă și-a r fi pierdut co ntro lul a su0 pra limbii. Sunt necesa re ca ntită ți ma ri din ea ca să fiu a fecta t ma i mult timp. Îmi a mintesc ce a zis în no a ptea în ca re a fo st o tră v it cu dulce-mo a rte. Va i,pă ca t că nu a fo st ciupercă -cuc!

—De unde a i știut ce e? v rea u să știu și îng enunchez lâ ng ă el, g â ndindu-măcă a trecut puțin timp de câ nd a a v ut o a ltă o tra v ă în sâ ng e. —Am fo st dispera t, se chinuie să îng â ne. M-a m temut prea ta re că unuldintre v o i. că tu. Cuv inte se pierd, ia r o chii pa r să i se a țintea scă în g o l. Gura i

se mișcăușor, însă nu cât să poată scoate un sunet. Îi privește pieptul, cum se ridică și coboară. E o mișcare înceată, preaînceată. Îmi lipsesc degetele de fruntea lui ascuțită, disperarea dându-mi senzația că timpul alergică prea repede și se târăște prea încet, deopotrivă. Chiar și numai pentru a găndi trebuie să-mi crogiesc cu greu drum prin ceața groază. Știe ce face, îmi spun. Nu e nebun. Nu moare. Nu a murit. Tierna n-își ridică privirea spre umbrele schimbătoare care se întrezăresc prin gema murile mici ale flăcilor deasupra noastră, formate din bucăți provenite de la recipiente de sticlă. O lumină rozalie și blândă pătrunde prin ele, subliniind aroganța de pe chipul lui. Răsună ritul. Tierna n-încearcă să deschidă ușa. Nu e niciun zăvorlaș de vedere, dar nu seurnește din loc. Suntem blocați. Și, desigur, în casă nu sunt ferestre albe, prin care ar putea să intre lumina soarelui și să o transforme pe George într-o piață. Brusc, cavalerul se izbește cu toată forța în ușă, făcând să o clinească. — Asta e ca să ei, nu este în mod obișnuit închisă, așa că o ridicăm și o ținem închisă înăuntrul trebuie să fi fost mutată recent, cu acest scop! zice, apoi mă ridică moșrită, încercând să trec în revistă opțiunile. Îmi amintesc că de gura era ușa, că de gros era lemnul. — Se deschide spre exterior! A rezemat probabil ceva de ea. — Câtea ză? răbufnește Tierna n. Mă încrunt. — Presupun că nu, de vreme ce ar trebui să-i scoatem pur și simplu

balamalele. Tierna n se încruntă la mine o clipă și râde disperat, copleșit de panică. — Nu am să uit niciodată că tu ai fost cea care a venit cu ideea! Sunt o mulțime de lucruri pe care nu le știu, dar la închiisoare chiar măpricep. Tierna n scoate răpădăla balaamalele cu un pumnal, în vreme ce eu îl înviesc pe Oakes într-o pătură din lână, mult prea mare. Cedând tentației, îi dau delicat la o parte pătura de nuanța bronzeului de pe ochi. Atingerea mea îl face să tremure. Vezi! îmi zice. Nu e mort. — Nu-l vom putea căra prea departe, îl avertizez pe Tierna n, deși lucrul acesta este probabil evident. Tierna n a deschis ușa, descoperind îndărtatul ei un bolovan masiv care neblochează calea. E mai degrabă rotund decât pătrat, însă există găuri în lateral. — Tu ești mică. Strecoară-te afață și găsește ceva în care să-l punem - încă rucior, o sa-nie, o rice! Eu voi încerca să îl mut,

îmi spune Tierna n. —Vo i fi ra pidă , zic și mă streco r prin g a
ura dintre bo lo v a n și pereteleex terio r a l ca sei. Că ță ră
ndu-mă puțin și mișcă ndu-mă încet, reușesc să a jung a fa ră .
E stra niu să v ă d sa tul tro lilo r a tâ t de tă cut, în v reme ce
lumina de a ur serev a rsă a supra lui. De v reme ce Go rg a este
v o rnicul, bă nuiesc că este ma i înstă rită decâ t ceila lți, a șa
că îmi încep că uta rea de a ici. Mă streco r înspa tele ca sei. Un
depo zit mic din pia tră și lut se a flă la ma rg inea luminișului.
Întredeschid puțin ușa și v ă d înă untru o sa nie și o funie. Sa
nia ! Ex a ct d e ce a vem nevo ie p entru Oa k ! Va fi b ine! Se
va trezi la timp ca să -și g ă sea scă ta tă l, ca Tierna n să ți p e
la el și

ca eu să ... Gâ ndurile cu priv ire la ce v o i fa ce după ce Oa
k se v a trezi pă lesc câ nd simtmiro sul de putreziciune din a
er. Frig ul l-a ma i a tenua t, da r v ine cu sig ura nță de undev
a din a pro pier. Trec pe lâ ng ă sa nie, îna întâ nd îndeopo zit.
Orice a r fi ceea ce putrezește, pa re să se a fle în cufă rul din
spa te. Nu este închis și se deschide ușo r câ nd îi ridic ca pa
cul. Înă untru sunt ha ine,a rmuri și a lte pro v izii. Să bii. Să g
eți. To a te mâ njite de ră mă șițe, înneg rite de timp. Lucruri
pur0 ta te de v ictimele ca re a u trecut prin a cea stă pă
dureîna întea no a stră . Inima îmi bubuie în piept, ima g ină
ndu-mi pro priile ha ine printre ele, a lă turi de za lele stră
lucito a re din a ur a le lui Oa k. Strâ ng dindinți și îmi a fund
mâ na înă untru, co tro bă 0 ind pâ nă câ nd da u de o v estă ca
re sea mă nă cu cele purta te de so lda ții lui Ma do c. Po a te i-
a a pa rținut luiLiho rn, a l că rui ca p l-a m g ă sit tra s în țe a
pă pe câ mpia a co perită de ză pa dă . Reușesc să da u de ha
ine ca re îmi a mintesc de cele purta te de huldufo lki, ceica re
o serv ea u pe La dy No re, unele dintre ele fiind pă ta te de sâ
ng e. Inima mi-o ia la g a lo p dina întea do v ezilo r ca re a ra
tă ce li s-a întâ mpla tcelo rla lți că lă to ri. Pun câ tev a ha ine
pe sa nie și o tra g îna po i, pâ nă la ca să . Tierna n e în mijlo
cul ză pezii, ia r Oa k se sprijină de el, de pa rcă și-a r fipierdut
cuno ștința după o no a pte în ca re a co nsu ma t prea mult v
in. — Trebuie să merg em! șo ptesc. Fo lo sind ha inele ca să îl
leg ă m pe Oa k de sa nie. Tierna n o tra g e în urmano a stră și
ne strecură m din ta bă ra tro lilo r pe câ t de silențio s putem.
Pe mă sură ce ne a pro piem de lizieră , simt cum blestemul
încea rcă să măîndrepte în direcția g reșită , să -mi fa că pa șii

să se întoarcă spre inima pădurii. Însă acum, că sunt conștientă de el, mă gândesc să mă influențez cu a ceea ce mi-e ușurință. Trec în fața lui Tiernan, astfel încât să mă pot alege urma. Simt fiecare pas ca pe o luptă împotriva cetii, până în clipa în care ajungem la marginea pădurii. Mă întorc și văd că Tiernan ezită, confuz. — Nu știu... În spațiile lui, pe sa nă, trupul lui Oakes se zbate în strănsoarea funiei.

— E pe aici. Mă întind după mâna înmănușată a lui Tiernan și mă folosesc să-i opresc, să-l trag după mine, deși îmi simt picioarele ca de plumb. Fac un pas. Apoi încă unul. Ajunși pe câmpia înzăpezită, încep să respir mai ușor. Îi dau drumul la mâna lui Tiernan și tragăer în piept. Pe sa nă, Oakes înceta să se măzbată. — Ce a fost asta? Întrebă, tremurând. Își întoarce privirea spre pădure, apoi la mine, de parcă nu și-ar putea minti bine ultimele câteva minute. — Blestemul, zice. Cu cât suntem mai departe de pădure, cu atât mai bine. Haideți! Ne punem din nou în mișcare. Mergem întreaga dimineață, cu soarele reflectându-se în zăpadă. După o oră, Oakes începe să vorbească singur. Ne oprim ca să vedem ce-i cu el, dar prințul pare dezorientat. — Soarele cred că e singura cale pe o te să ia o trăvă, dar eu sunt o trăvă, șoptește, cu ochi pe jumătate închiși, vorbind singur. Otrăvându-mă cu ele mele. Otrăvesc tot ce ating. E atât de straniu să îl auzi spunând asta. Toată lumea îl adevăra. Și, cu toată ceața, îmi amintesc că a fugit de ca să la treisprezece ani, convins că o mulțime de lucruri rele se întâmplă din vina lui. Mă încrunt la gândul a ceea ce ne târșăim mai departe picioarele, cubucăți de gheață cristalizându-mi-se în păr și pe limbă. — Ești dură, știi asta? Îmi spune Tiernan, în vreme ce respingă pirații și se împărăștie în aer, în noaptea rece. Și gândiți-vă. Poate că a ceea ce este felul lui de a-mi mulțumi că l-am scos din pădure. — Nu sunt doar un animal turbat, nedemn să-ți fie toată o rășină în misiune? îi

— răspund, plină de resentimente la gândul că mi-a legat gâtul de la gâtul rului pe t de moarte. Tiernan nu înțelege că se a pere. — Și nici hido să nu ești. În caz că te întreba i ce cred, lucru de care mă îndoi. — De ce îmi spui tot a te a stea? Întreb, cu voce joasă. Arunc o privire în spațiul lui Oakes, dar el are ochi și țintiți la cer și râde ușurel în barbă. — Nu a

re cum să -ți pese ție de cum a ră t. —Mi-a v o rbit despre tine, spune Tierna n. Mă simt ca un a nima l, pâ nă la urmă . Unul ca re a fo st mo mit în v izuina lui.Mi-e g ro a ză și, în a cela și timp, îmi do resc să co ntinue. —Ce a zis? —Că nu îl pla ci. Tierna n mă cercetea ză din ca p pâ nă în picio a re. — M-a m g â ndit că pro ba bil v -a ți certa t câ nd era ți ma i mici. Da r cred că , defa pt, chia r îl pla ci. Da r nu v rei ca el să știe. Adev ă rul do a re. Strâ ng din dinții mei a scuțiți. — Prințul știe să v o rbea scă frumo s. E fermecă to r. Și intră pe sub pieleatuturo r, mă info rmea ză Tierna n, deși chia r nu este nev o ie. De a ceea îi e ma i g reu să fie crezut câ nd a re cev a sincer de spus. Da r pe mine nu m-a r puteanimeni a cuza că a runc cu co mplimente, ia r el... Tierna n își îng hite restul cuv intelo r pentru că îna intea no a stră , îndepă rta re, se îna lță din nă meți Cita dela Acului de Ghea ță . Unul dintre turnuri a că zut. Ca stelul de g hea ță înno ura tă , ca o buca tăeno rmă de cua rț, a fo st o da tă plin de turl e și de turnuri a scuțite, da r multe

dintre ele a u cră pa t și s-a u risipit în a șchii. Turturii zimța ți, ca re a u fo stcâ ndv a o rna mente, a u crescut, preschimbâ ndu-se în niște structuri elefa ntine, ca re a co peră unele dintre ferestre și se rev a rsă în ca sca dă pe lama rg ini. Mi se ta ie respira ția . Am v ă zut lo cul a cesta de a tâ tea o ri în co șma rurile mele încâ t a cum, chia r da că e pe jumă ta te demo la t, nu-mi po tco ntro la senza ția că mă a flu într-unul dintre a cele v ise urâ te.

Ca pito lul 1 4 Ra zele so a relui a ting ză pa da , to pind un stra t de g hea ță ca re se fo rmea ză lalo c în fieca re zi. Fa c un pa s și simt cum po jg hița se cra pă , o fisură întinzâ ndu-se de la picio rul meu. De a cea stă da tă nu ca d. Însă în miezul stră lucirii o rbi0 to a re, reflecto riza nte,este g reu să te a scunzi. În timpul că lă to riei no a stre a nev o io a se spre Cita delă , Oa k s-a dezleg a t și s-ascula t de pe sa nie, decla râ nd că se simte destul de bine, do v edindu-ne a po i că felul în ca re definește el „ destul de bine” nu este a cela și cu „ bine” , dinmo ment ce de a tunci se tâ ră ște după no i, de pa rcă a r fi bea t. Titch ne-a reg ă sit, pla nă nd to t ma i jo s, dea supra no a stră , și s-a a șeza t peumă rul lui Tierna n. Apo i ca v a lerul a trimis ho bul să cerceteze zo na îna intea no a stră . —Să ne o prim a ici, zice Tierna n, ia r Oa k se pră bușește recuno scă to r înză pa dă . Wren a pro pus să ne schimbă m de ha ine. —Chia

r a preciez că ești dev o ta tă do rinței de a ne fa ce să a ră tă m
câ t ma ibine, co mentea ză prințul. Pâ nă a cum m-a m o
bișnuit deja cu Oa k și nu mă îndo iesc nici mă ca r o clipăcă
înțeleg e ca re este pla nul. Sco t unifo rmele pe ca re le-a m
fura t de la Go rg a . Pentru mine, cum a m pielea a lbă strie, ia
u ro chia uneia dintre serv ito a releda la ca s0 tel. Huldufo lkii,
la fel ca La dy No re, a u pielea cenușie și co zi. Nua ța tenului
meu nu este to cma i po triv ită și nu a m co a dă , da r a
bsențaa cesteia este a scunsă de fusta lung ă . Înv elesc că pă
strul într-o fâ șie de ma teria l și mi-l trec în jurul ta liei, a po i
îlleg sub ro chie ca pe un brâ u. Pumnul mi-l pun în buzuna
r. Mă schimb ra pid. La fel și Oa k, ca re tremură în timp ce-și
trece pa nta lo niia spri de lâ nă peste cei de bumba c. Îi sunt
destul de lung i încâ t co pitele să -i

po a tă trece drept g hete câ nd sunt pe jumă ta te a co
perite de ză pa dă . Tierna ntremură a pro a pe fă ră o prire câ t
își tra g e pe el no ua unifo rmă . — Pe tine este încă fo a rte
pro ba bil să te recuno a scă , da că ești v ă zut dea pro a pe, îl
a v ertizez pe Oa k. El este prințul, pâ nă la urmă , și a re co
pite nu fo a rte dife0 rite de a le fo stului Prinț Da in. —Mo tiv
pentru ca re eu a r trebui să intru, nu tu! zice Tierna n, pentru
a miao a ră . —Pro stii! Da că mă v o r prinde, mie nu-mi v o r
înfig e ime0 dia t ca pul într-oțepușă , îi ră spunde Oa k. Are
pro ba bil drepta te. Și to tuși. — Da , da r pe tine este ma i pro
ba bil să te prindă , zic. —Tu a r trebui să fii de pa rtea mea ,
spune Oa k, cu o priv ire ră nită . Am fo sto tră v it! —Încă un
mo tiv bun ca eu să merg în lo cul tă u, interv ine Tierna n. —
Pra g ma tism, zice Oa k, ro stind cuv â ntul de pa rcă a r fi
murda r. Ne a pro piem a tâ t câ t îndră znim de Cita delă și a
po i sco bim o ca v ernă înză pa dă , ca să a șteptă m că derea
no pții. Oa k și Tierna n își lipesc strâ ns mâ inile și picio a rele
de trupuri, deși buzele prințului ca pă tă o ricum o tentăa lba
stră . Îmi deschei pelerina și i-o întind. Oa k își scutură ca pul.
—Pă strea z-o . Ai să îng heți. I-o împing dina inte. —Mie nu
mi e nicio da tă frig . Oa k îmi a runcă o priv ire stra nie, g â
ndindu-se pro ba bil la cum a m sta tlâ ng ă el în prea jma fo
cului, da r trebuie să îi fie mult prea frig ca să stea la discuții.

În timp ce ei repetă încă o da tă eta pele pla nului pe ca re îl
a v em, încep să cred că a cesta po a te fi dus la împlinire. Intră
m, recuperă m ră mă șitele lui Ma b și plecă m cu g enera lul.

Da că cev a nu merg e bine, presupun că a v em laîndemâ nă inima din ra clă , da r, cum şa ra da g â ndită de Oa k mi se pa re că n- a r prea a v ea so rţi de izbâ ndă , sper că nu v a trebui să ne ba ză m pe ea . Înschimb, mă co ncentrez să nu uit că încă o po t supune pe La dy No re. Cu to a te a cestea , cu câ t suntem ma i a pro a pe de Cita delă , cu a tâ t nu-mi po tstă v ili a mintirile de pe v remea câ nd a m fo st pierdută printre a ceste tro iene, plâ ng â nd cu la crimile îng he0 ța te pe o bra ji. Simplul fa pt că mă a flu din no ua ici mă fa ce să mă simt din no u ca a cel co pil-mo nstru, neiubit și de neiubit. Oda tă cu lă sa rea no pții, Tierna n se tâ ră şte a fa ră din a dă 0 po stul no struîncro pit. —Da că tu eşti cel ca re v a intra , cel puţin la să -mă pe mine să fiu cel ca remerg e să se a sig ure că to tul este a şa cum ne a şteptă m. —Nu-i nev o ie să ..., începe Oa k, da r Tierna n îi ta ie v o rba cu o priv iresumbră . —Wren a r trebui să ră mâ nă în urmă , cu inima , zice Tierna n. Da că nu a i deg â nd să o înfrunţi pe La dy No re, a tunci nu co ntea ză că Wren o po a te supune, ia r în luptă ea nu-ţi e de niciun fo lo s. — V-a ş putea a juta să ev ita ți o luptă , îi rea mintesc ca v a lerului. Oa k nu pa re a tins de a rg umentele lui Tierna n. — Da că ea v rea să v înă , a tunci v ine. Tierna n îşi ridică mâ inile la cer şi o ia la g o a nă prin ză pa dă , v izibil irita t dea mâ ndo i. — Eu chia r cred că v o i a v ea nev o ie de tine în Cita delă , îmi spune Oa k. Deşimi-a ş do ri ca lucrurile să nu stea a şa . Mă bucur că mă v rea a lă turi de el, deşi nu sunt nici ca v a ler, nici spio n. — Po a te că a m putea să intră m to ți trei, pro pun.

— Tierna n trebuie să ră mâ nă a ici, în ca z că v o m fi prinşi. Va pă zi inima şise v a to cmi cu ea pentru a ne ră scumpă ra . O clipă ma i tâ rziu, Tierna n îşi plea că îna po i ca pul înă un0 tru, cu ho bul cuchip de bufniță pe umă r. — Vo i do i puteţi urca pe la tera l, pâ nă la intra rea a eria nă . Titch amo nito riza t schimburile de g a rdă , ia r so lda ții sunt neg lijenţi. Din ca uza a sta e g reu să ştii câ nd a u lo c, da r, câ nd g â rzile sunt înlo cuite, a cela e mo mentul. Oa k dă din ca p şi se ridică în picio a re. —Prea bine a tunci! zice. Niciun mo ment nu-i ma i po triv it decâ t cel prezent. —Încă cev a , a da ug â Tierna n. Pe ziduri sunt tro li, precum şi crea turi dina celea din beţe şi câ ți v a so lda ți-şo imi. —Da r a m crezut că tro lii sunt prinşi..., încep, da r nu-mi duc g â ndul laca pă t,

pentru că sunt atât de multe posibilități. Ar putea fi totuși că re-nuvin din Pădurea de Piață și prin urmare nu suntafectați de blestem. Dar când mă gândesc la munții de haie și la ca-petele tra-se în țea-pă, mă întreb dacă ceea ce am văzut nu era u-cumvără-mășițeleunor sacrificii menite să îmbuneze străvechii regi-troli, pentru ca aceștia să deschidă pădurea. Sângele meu a fost vărsat întru gloria Regelui de Piață, care conduce de sublime, dar trupul meu aparține Reginei Zăpezii. Cu gândul a-cesta neliniștit în minte, îi urmez pe Tierna și pe Oka fără din tunelul nostru de zăpadă, în aerul înghețat. Rămânem cât de lipiți de pământ putem. În întuneric, ne este mai ușor să ne apropiem de Cita delă fărâșă a tra-gem a tenția a supra-noastră. Cel puțin până când dăm cu ochii de o construcție masivă, îngrozitoare, a semănătoare unui păianjen, făcută din gheață și piață, care ne domșirămuri, care înaintea în noaptea. Aud un țipăt ascuțit și văd că păianjenul are în clești o femeie-huldufolk. Suntem prea departe ca să o putem ajuta. O clipă mai târziu țipetele

încetează și păianjenul din bețe începe să se hrănească. — Dacă chestia aia poate să mănânce, zice Oka, atunci înseamnă că este cua devărată. Nu cum sunt creațiile orna-mentale ale lui Grimsen, cu aripile lor care flutură și se mișcă precum mecanismul unui ceas. Nu ca al cel care pînă în țepușă, care repetă același mesaj la infinit. Acela stă creatură e înfometă, însetată și are dorințe. La fel ca mine. Ah, nu vreau să fiu aici! Urăsc acest loc. Urăsc tot ce ține de el și tot ce ar putea să-mi dezvăluie despre mine însăși. De o parte și de cealaltă a porții Cita de la ard-urne uriașe cu mângăial. Așteptă-mă în zăpadă până când observăm mișcare pe ziduri. Tierna învârtă un cuțit în mână. — Voi distra gata tenția garnizoanei, cât timp tu și prințul urcați zidul. Este ultima mea șansă să evit întoarcerea în locul coșmaorurilor mele. Totuși trebuie să fac este să îi spun lui Oka că m-am răzgândit. Tierna ar fi încântată. Mă gândesc la cuvintele pe care mi le-a spus Bogdana în pădure. Prințuleste dușmanul tău. Mă gândesc la răsuflarea lui Oka pe gâtul meu, la felul în care arăta uchiului de vulpe, cu pupilele dilatate și negre. Mă gândesc la cât de disperată trebuie să fie ca să bată atât de mult pentru tatălui, să îng

hită o tra v ă , să îșiriște v ia ța pentru un pla n nesig ur. Mă g â ndesc la că pă strul petrecut în jurul ta liei, cel pe ca re a m încerca t să îlfur. Cel pe ca re Oa k mi l-a da t în pă stra re. Trebuie să a m încredere în el. Fă ră mine, nu o putem supune pe La dy No re. —Ar trebui să merg em direct la închiso a re, spune Oa k. Să îl luă m peMa do c. Să po rnim de a co lo .

—Ma i bine nu, îi zic. Nu știm câ t de ră nit e și fă ră el ne mișcă m ma i repede.Da că punem mâ na pe ra clă , îl v o m putea elibera a po i și să -l ducem direct la sa nie. Oa k ezită . Po t să v ă d că ezită între a o bține ceea ce a v enit să ia și a o bțineto tul. — Bine, zice în cele din urmă . — Da că nu v ă înto a rceți pâ nă la ră să rit, ne spune Tierna n, știți unde v o i fieu cu ra cla . Cu a ceste cuv inte po rnește la drum, prin ză pa dă . — Cum a re de g â nd să le distra g ă a tenția , ma i precis? întreb. Încerc să pă șesc cu ca pul pleca t, ca și cum a ș fi o serv ito a re a l că rei lo c esteîn Cita delă și ca re se înto a rce după o trea bă neînsemna tă - po a te de la cules co a că ze. Încerc să mă pfa c că Oa k este un so lda t ca re mă co nduceînă untru. — Ma i bine nu întrebi, zice prințul, cu o urmă de zâ mbet. De a pro a pe,Cita dela nu ma i a ra tă ca o sing ură buca tă de g hea ța înno ura tă , ci este co mpusă din blo curi ca re a u fo st to pite cufinețe. Oa k își ba g ă mâ na în ra niță și recuno sc a nco ra și funia din Pia ța Undry . Prințul o chește turlele, că ută nd-o pe cea po triv ită . — Aco lo , șo ptesc, a ră tâ nd în sus cu deg etul. Intra rea , situa tă la trei eta je dea supra no a stră , nu este v izibilă câ nd te a flisub ea . Ara tă ca o a rca dă , imită ndu-le pe cele ca re o înco njo a ră . — Ești g a ta ? mă întreabă Oa k. Nu sunt. Câ nd mintea îmi zbo a ră la La dy No re, mi se umple pa rcă demâ zg ă lituri, pline de pete, îmbâ rlig a te, ca re îmi a ca pa rea ză to a te g â ndurile. Da u din ca p în chip de ră s0 puns, pentru că nu a m încredere să ro stesc

v reun cuv â nt câ nd nu po t spune decâ t a dev ă rul. Oa k a runcă a nco ra . Fiind fă cută pentru g hea ța , v ă rfurile a scuite i se înfiga dâ nc. — Da că v o i că dea , trebuie să îmi pro miți că nu v ei râ de. S-a r putea să ma ifiu puțin o tră v it. Mă g â ndesc la Tierna n și la câ t de ex a spera t a r fi da că a r a uzi a cestecuv inte. Mă întreb câ t ma i ex a ct însea mnă „ puțin” . —Po a te că a r trebui să urc eu prima . —Pro stii! zice el. Da că nu te a m pe tine în spa te, cine îmi v a a mo rtizacă derea ? Apo i Oa k a pucă funia , își pro ptește picio a rele de

zidul Cita delei și începe să sune. Îmi dau o chii peste cap, apuc funia și îl urmez, înaintând mult mai încet. Ne oprim la marginea turnului. Oa k strănge funia și scoate a ncoră, învermece eu a runc un ochi în încă pere, prin crăpătură. Aud no te îndepărtate de muzică. Trebuie să vină din sala cea mare, unde se află tot și unde pe veremuri se cântă la instrumente cu corde făcute din materii uscate ale muritorilor sau la cele sculptate din os, spre deliciul Curții Dinților. Deși a cumpare a fi vorba despre un singur muzicant, și nu de trupa obișnuită. Îmi cobor privirea și văd o servitoare care trece în grabă, cu o tavă plină cu oale, care zăngănesc. Din fericire, nu se uită în sus. Îmi lipesc mâna de inimă, bucurându-mă că nu coboram în momentul acela. — De data asta mergi tu prima, zice Oa k, înfigând cârligul într-o bucată de gheață. Te acoptăre eu. Cred că vrea să spună că, dacă mă vede cineva, indiferent că e vorba de un servitor sau de un membru al gărzii, îl va uide. — Te-au învățat multe cei din familia ta ! zic.

Cum să își miște mâinile cu dexteritate, cum să se cațare pe ziduri, cum să lupte cu sabia. — Să nu mor, zice el. Cel puțin a sta a încerca să mă învețe. Cum să număr. Având în vedere că te desșea runcă în calea pericolului, nu cred că l-a învățat destul de bine. — De câte ori a încerca cineva să te a sa sineze? Oa k își scutură umărul, a tenția fiindu-i îndreptată la ce se întâmplă jos. — E greu de spus, dar cred că a fost câte vaze de tentaativă de când a venit soara mea la putere. Asta ar însemna de mai mult de două ori pe an, de când l-am cunoscut. Iar ca tricea pe care o are pe gânduri a rată faptul că unii dintre ei a fost foarte, foarte a proape să reușească. Mi-l amintesc în pădure, la treisprezece ani, când a vrut să fugă. Era înspăimântat și furios. Mă gândesc cum a stat întins pe spate, în cea stădimineață. Otrăvesc tot ce ating. De fiecare dată când simt că îl cunosc, dedesubt pare că mai există un Oa k. Cobor pe funie și sar când a jung destul de aproape de poartă ca să nu mă rănesc. Picioarele mele scot un sunet molar, cu eco, în clipa în care ating pământul și sunt lovită de familia Orităteageroasă a locului. Nu am petrecutnici doi ani aici, dar până și miroslă erului mă îmbolnăvește. În

centrul încă perii a târnă un ca ndela bru ma siv din o s, ia r cea ra de lalumă nă rile ca re a rd în el e a tâ t de fierbinte, încă t la să urme în po dea câ nd picură . În v reme ce ex terio rul Cita delei este a lcă tuit din bucă ți uri0 a șe de g hea țătra nspa rentă și stră lucito a re, unii dintre pere0 ții din interio r sunt întâ riți prin fa ptul că înă untrul lo r sunt îng heța te diverse lucruri, ceea ce îi fa ce să

a ra te ca și cum a r fi a co periți de ta pet. Pietre suspenda te, de pa rcă s-a r a flăintr-o că dere co ntinuă . Oa se, cură ța te bine, din ca re a u fo st cio plite uneo ri sculpturi. Tra nda firi, cu peta lele co nserv a te în flo a re, pentru to tdea una . Înperetii din a cea stă ca meră se a flă do uă ză ne îng heța te, co nserv a te a stfel încâ t să nu se desco mpună nicio da tă în mușchi și pia tră , la fel ca restulFă pturilo r. Do uă femei, îmbră ca te în ținute fine, cu co ro a ne pe ca p. Sa la Reg inelo r. Nu știusem că La dy No re a r fi putut să intre în râ ndul lo r, da că nu a ș fi fo steu. O no uă o ro a re, pe lâ ng ă to a te celela lte. Fă ră să v rea u, mă simt din no u ca un co pil, ia r timpul pa re să se dila te înjurul meu. Fieca re o ră , fieca re zi mi s-a pă rut nesfârșită , telesco pică . Spa țiile era u disto rsio na te în a minti0 rea mea - să lile era u ma i mici, ta v a nelenu a tâ t de îna lte. Încheieturile mele încă po a rtă urme pe piele, a co lo unde Lo rdul J a rel m-ai mpuns ca să trea că la nțurile subțiri din a rg int ca re m-a u leg a t. Da că îmi a ting o bra jii, încă ma i po t simți, chia r sub o s, cica tricele. Nu mi-a m da t sea ma cum s-a scurs timpul, ho lbâ ndu-mă , pâ nă câ nd Oa knu a a teriza t lâ ng ă mine, ță că nitul co pite0 lo r lui ră sunâ nd ma i ta re decâ t picio a rele mele mo i. Prințul mă so a ră încă perea , a po i mă cercetea zăindea pro a pe. — Știi drumul de a ici? mă întreabă . Da u repede din ca p și mă pun din no u în mișca re. Unul dintre perico lele din Cita delă este că g hea ța din ca re e a lcă tuită a rediferite g ra de de tra nspa rență , a șa că sunt lo curi în ca re mișca rea este v izibilă între ca mere sa u chia r prin po dele și ta v a ne. Am putea fi semiex pușiîn o rice clipă . Așa că nu trebuie să umblă m pleca ți sa u să încercă m să ne a scundem. Trebuie să ne mișcă m a stfel încâ t siluetele no a s0 tre v a g i să nu netră deze. Deschid drumul că tre o no uă sa lă , a po i spre o a lta . Trecem pe lâ ng ă oferea stră din g hea ță subțire ca re dă spre curtea interio a ră și a runc o priv ire a fa ră . Oa k mă tra g e îna po i în umbră și

într-o clipă înțeleg de ce.

La dy No re este în curte, dina întea uno r sculpturi din ză pa dă și bețe. Unrâ nd de zece - unele a u fo rmă de o m, a ltele, de a nima l, ia r unele nu sea mă nă nici a una , nici a a lta . To a te g urile sunt pline de dinți din țurturi a scuțiți, zimța ți. Fieca re crea tură a re pietre în lo c de o chi; unele dintre ele a u o rbite din ca rne de o m. Observ și a lte lucruri îng ro zito a re: un picio r, deg ete, șuv ițede pă r. Dintr-o to lbă , La dy No re sco a te un cuțita ș în fo rmă de semilună . Îșicrestea ză pa lma . Apo i ia între deg ete puțin pra f de o a se din să culețul pe ca re-l a re prins în ta lie și îl întinde în pa lma ei însâ ng era tă , peste ra nadeschisă . Trece a po i pe la fieca re dintre sculpturile din ză pa dă și le lipește de g ură bucă țelele a celea de o s, ca re lucesc umed. Și, una câ te una , sculpturile se trezesc. Sunt ca mine. Orice v o r fi fiind, sunt ca mine. Deși a ceste crea turi din bețe pa r niște pă puși v ii și nimic ma i mult. Îșipă strea ză lo cul în râ nd, ia r câ nd li se o rdo nă să între în Cita delă , se supun, a scultă to a re, de pa rcă nu le-a r trece niciun a lt g â nd prin minte. Nu înțelegde ce nu a u co n0 știință , a șa cum a m eu, da că ma g ia o a selo r lui Ma b este ceea ce a nimă crea turile. Deși a m fo st fă cută din ză pa dă , bețe și sâ ng e, între mine și crea turi ex istă odiferență ca re-mi permite să mă co mpo rt ca o fiică -zâ nă nea scultă to a re, pe câ nd ele nu pa r să a ibă dreptul de a a leg e. Apo i îmi a mintesc de pă ia njenul ca re a v â na t-o pe serv i0 to a re și nu știu cesă ma i cred. Sunetul pa șilo r este sing urul a v ertisment pe ca re îl pri0 mim îna inte ca do uăg ă rzi să a pa ră de după co lț. Oa k își la să mâ inile pe umerii mei și mă lipește de perete. — Prefă -te a lă turi d e mine! șo p tește. Și a p o i își lip ește g ura d e a mea . Un so lda t ca re să rută una dintre serv ito a re. Un fo st-șo im plictisit ca reîncea rcă să se a muze. Oa k ne a scunde chipurile, a stfel încâ t să nu fim o bserv a ți. Înțeleg jo cul.

Nu este o decla ra ție a do rinței lui. Și, cu to a te a ceste a , sunt co pleșită decă ldura nea ștepta tă a g urii prințului, de buzele lui ca tifela te, de felul în ca re una dintre mâ ini i se lipește de peretele de g hea ță , ca să -și g ă sea scăechilibrul, în v reme ce cea la ltă co bo a ră pe ta lia mea și a po i spre mâ nerul pumna lu0 lui meu, pe mă sură ce so lda ții se a pro pie. Nu mă vrea . Asta nu însea mnă că mă vrea . Îmi rep et a sta la

nesfârșit, în timp ce îl la să și strecoare limbă printre buzele mele. Îmi trec mâinile peste ăptele lui, peste cămașă, lăsa nădăruirile pe pielea cu unghiile. Am fost eductiv în tot așteptările de la curte. Da nsul și duela tul, sărutările și înșelăciunea. Cu tot așteptarea, sunt încă nădăruirea să deschidă r că îl trec fiorii, că își ridică mâna cu care se sprijinea de perete, ca să mi-o treacă prin păr, ca să îmi cuprindă cea fa. Gura îmi alunecă de-a lungul maxilarului său, până la gât, apoi se lipește de umărul prințului, unde îmi apăsă vârfurile dinților asupra scutitului. Trupul ei se încoadă, degreșele se înfig mai adânc în carne mea, trăgându-mă mai aproape. Când mușcă, suspină. — Tu, de acolo! zice unul dintre soldați, un troil. Treci la postul tău. Dacă aude domna de asta. Când se retrage, buzele lui Oakes sunt umflate și roșii, iar ochii, negri sub genele auriu. Văd urmele dinților mei pe umărul lui. Prințul se întoarce și înfige un pumnal în stomacul troilului. Soldatul cade fără să scoată un sunet și Oakes se întoarce ca să-i reteză bergele la celula. Sângele fierbinte se împrăștie pe gheț. Din el se înalță abur și apoi ocolestă ție de bule. — Evreii cămeră prin preajmă? Întreabă prințul, cu o voce care tremurândă ar ușor. Pentru că da vreau. Pentru o clipă mă hălbesc la el prost. Sunt așteptată de sărut, de cătderăpid s-a petrecut actul de violență. Încă nu m-am obișnuit cu bilita tea lui Oakes de ucide fără ezitare, pentru că mai apoi să arate ușor mahnit, departe că ar fi făcut ceva de prost-gust. De parcă ar fi vărsat, poate, un vin rău. Să nu și-ar fi asortat pașta năcu cămașă.

Deși nu pot decât să mă bucur că i-am ucis răpăd și silențios pe soldați. Îl conduc pe hol, până la o căruță ciudată, plină de prosopele izii pentru curățare, lustruirea și îndeplinirea nevoilor no bilimii din această parte a castelului. Într-un colț e așezată ca scaunul ei, cu bucăți de carne tăiate din ea. Pe peretele opus se află rafturi din lemn, pline cu lenjerii, cupe, pahare și tipii, precum și ierburi uscate, așezate în buchețele. Două butoaie cu vin sunt așezate pe podea, unul dintre ele deschis, cu un prosopele rezemat de margine. Oakes îi târșeste pe cei doi pașnici înăuntru. Eu pun mâna pe una dintre pelerine și pe o față de masă de peră și mă întorc să șterg sângele. În timp ce fac

a sta , v erific da că sunt pă rți tra nslucide în g hea ța din jur, princa re cinev a a r fi putut să v a dă ce s-a întâ mpla t. Da că a u ex ista t ma rto ri, pentru ei trebuie să fi pă rut un jo c v io lent a l umbrelo r, ceea ce nu a r fi cev aneo biș0 nuit în Cita delă . Cu to a te a ceste a , da că suntem că uta ți, s-a r putea să a pa ră pro bleme. Nu v ă d nimic ca re a r putea să ne tră deze, a șa că mă înto rc să a scundcâ rpele îna po i în că mă ruță . Oa k a împins ca da v rele într-un co lț și le-a a co perit cu un cea rș a f. — Am sâ ng e pe mine? mă întrea bă , pipă indu-și că ma șa . Sâ ng ele a ță șnit cuputere și, deși i s-a împră știa t pe ha ine, este a pro a pe de nedetecta t pe ma teria lul închis la culo a re. Da u de câ țiv a stro pi în pă rul lui și îi șterg . Îi șterg și o bra jii și un lo c chia rdea supra co lțului g urii. Oa k îmi zâ mbește v ino v a t, de pa rcă s-a r a ștepta să -l tra g la ră spunderepentru să rut sa u pentru crime. Nu îmi da u sea ma pentru ca re dintre ele. — Suntem a pro a pe de scă ri, îi spun. Ajunși la ba za lo r, ză rim încă do i membri a i g ă rzii, ca re se a flă de cea la ltăpa rte a ho lului lung . Sunt prea depa rte ca să ne disting ă fețele și sper că

Mostenitorul furat

destul de depa rte ca să identifice v reun deta liu nea utentic la ha inele no a stre.Îmi țin priv irea a ținută în fa ță . Oa k dă din ca p spre unul dintre so lda ți și el îi ră spunde în a ceea și ma nieră . — Cinic, murmur în ba rbă , și prințul râ njește. Îmi tremură mâ inile. Trecem pe lâ ng ă biblio tecă și pe lâ ng ă ca mera de ră zbo i, a po i urcă m încă osca ră . Treptele se îna lță to t ma i a brupt, în spira lă , pe do uă eta je, pâ nă câ nd a jung em în do rmito rul lui La dy No re, în v â rful turnului din stâ ng a . Ușa ei este îna ltă și a scuțită în v â rf. E co nstruită dintr-un so i de meta lneg ru, a co perit de g hea ță . Cla nța este o co pită de că prio a ră . Îmi întind mâ na și o a pă s. Ușa se deschide. Do rmito rul lui La dy No re este cu desă v â rșire no u, scă lda t în ro șu. Îmi ia oclipă ca să -mi da u sea ma de unde v ine culo a 0 rea . Mă runta ie. Trupurile spinteca te a le v ictimelo r lui La dy No re sunt ex puse pretutinden i în jur,îng heța te în pereți, a st0 fel încâ t lumina să se filtreze prin ele și să -i co nfere încă perii o nua nță stra nie, rumenă . Oa k a înțeles și el și priv ește cu o chi ma ri spa țiul co șma resc. — Ei bine, o ra clă plină cu o a se nu a r fi în co ntra st cu a rta a sta g ro tescă . Îi a runc o priv ire recuno scă to a re. Da . Așa este. To t ce tre0 buie să fa cem estesă g ă sim ră mă șitele lui Ma b. Apo i v o m putea fug i, a lă turi de ta tă l lui. Și po a te că a stfel nu v o i ma i fi nici eu prinsă în Cita delă , îng heța tă în trecut, caunul dintre trupurile din pereți. În mijlo cul încă perii se a flă un pa t uria ș, cu tă blia și picio a 0 rele din o nixsculpta te în fo rme a scuțite, ca niște sulite. Peste perne e întinsă o bla nă de hermină . Într-un co lț a l ca merei a rde o urnă ca re încă lzește a erul. În pa rtea o pusă este a tâ rna tă o o g lindă cu ra mă nea g ră , ca re a re fo rma ado i șerpi înco lă ciți. Sub ea se a flă o mă suță de to a letă , cu bijuterii și a ce de pă r împră știa te peste to t. În certa re da u de o că lima ră cu cernea lă și de unpieptă n de a ur. Mă a ștept ca to tul să fie perfect o rg a niza t, a șa cum îmi a mintea m din

co pilă rie, da r câ nd mă înto rc spre șifo nierul uria ș a l lui La dy No re, fă cutdin lemn de a ba no s și incrusta t cu dinți de la o mulțime de bestii și ființe, v ă d că ma i multe dintre ro

chiile ei za c pe jo s. Sunt eleg a nte și g ra ndio a se,din purpură și a rg int sclipito r, cu pietre prețio a se ca re pa r la crimi îng heța te. Unele ținute sunt cro ite pe de-a -ntreg ul din pene neg re de lebă dă .Însă , cu câ t priv esc ma i îndea pro a pe, cu a tâ t v ă d ma i bine petele, rupturile. Sunt la fel de v echi ca turnurile pră bușite a le ca stelului. Dezo rdinea mă fa ce să cred că La dy No re s-a fă cut g a ta sin0 g ură , repede,fă ră a juto rul serv ito rilo r. Citesc în to a te a cestea o dispera re ca re nu se po triv ește cu fa ptul că a re în mâ nă o putere a tâ t de v a stă . Oa k își la să mâ na pe bra țul meu. Tresa r. — Ești bine? mă întrea bă . — La început, câ nd m-a u a dus din lumea murito rilo r la Curtea Dințilo r,Lo rdul J a rel și La dy No re a u încerca t să fie dră g uți cu mine. Mi-a u da t să mă nâ nc bine, m-a u îmbră ca t în ro chii eleg a nte, mi-a u spus că sunt prințesalo r și că v o i a jung e o reg ină frumo a să și îndră g ită , îi spun lui Oa k, cuv in0 tele a lunecâ ndu-mi de pe buze îna inte să le po t o pri. Îmi fa c de lucru în dula p, ca să nu fiu nev o ită să -l priv esc în o chi câ tv o rbesc. — Am plâ ns zi și no a pte, fă ră înceta re. Timp de o să ptă 0 mâ nă , a m plâ ns șia m plâ ns pâ nă câ nd nu a u ma i supo rta t. Oa k este tă cut. Deși m-a cuno scut pe câ nd era m co pil, nu m-a cuno scutnicio da tă a stfel, ca pe co pilul ca re încă spera că lumea po a te fi bună . Pe de a ltă pa rte, a a v ut suro ri ca re a u fo st fura te. Po a te că și ele a u plâ ns. — Lo rdul J a rel și La dy No re le-a u spus serv ito rilo r să mă fa rmece, ca săa do rm, și ei a u fă cut a sta . Da r nu dura nicio 0 da tă prea mult. Și eu plâ ng ea m în co ntinua re. Oa k dă din ca p, ușo r, de pa rcă da că s-a r mișca ma i mult a r rupe v ra ja și m-a ș o pri din v o rbit.

— O da tă , Lo rdul J a rel a v enit la mine cu o cupă frumo a să din sticlă , înca re se a fla g hea ță a ro ma tă , îi po v estesc prințu0 lui. Am lua t o g ură și a m simțit sa v o a rea incredibil de deli0 cio a să . Mi se pă rea că sa v uez v ise. Vei p utea mâ nca a sta în fieca re zi, d a că te o p rești d in p lâ ns, mi-a sp us el. — Da r nu mă putea m o pri. Apo i a v enit la mine cu un co lier de dia ma nte, lafel de rece și de frumo s ca g hea ța . Câ nd mi l-a m pus, o chii mi-a u scâ nteia t, pă rul a stră lucit și pie0 lea mi-a lucit, de pa rcă mi s-a r fi presă ra t sclipicipeste to t. Ară ta m fermecă to r de frumo a să . Da r, câ nd mi-a spus să mă o presc din plâ ns, nu a m putut să o fa c. S-a înfuria t a tunci și mi-a spus că ,da că nu încetez, îmi v a

preschimba la crimile în sticlă și a cestea îmi v o r tă ia o bra
jii. Și a sta a și fă cut. Da r eu a m plâ ns pâ nă câ nd nu a m ma
i pututdiferenția la crimile de sâ ng e. După a ceea a m început
să înv ă ț sing ură cum să le dezleg blestemele. Asta nu le-a plă
cut. Așa că mi-a u spus că -i v o i putearev edea pe o a menii a
ceia - a șa le spunea u, o a menii a ceea - peste un a n, în v izită
, însă numa i da că v o i fi a scultă 0 to a re. Am încerca t. Mi-a
m îng hițitla crimile și a m scrijelit în g hea ță , pe peretele de
lâ ng ă pa tul meu, însemnâ nd fieca re zi. Într-o no a pte, câ nd
m-a m înto rs în ca mera mea a mv ă zut că scrijeliturile nu ma
i era u a șa cum mi le a mintea m. Era m co n0 v însă că
trecuseră cinci luni, da r semnele a ră ta u că se scurse0 seră cu
puțin pestetrei. În clipa a ceea a m înțeles că nu a v ea m să mă
înto rc nicio da tă a ca să , da r pe a tunci deja nu ma i a v ea m
la crimi, o ricâ t mi-a ș fi do rit să plâ ng . Și nu a mma i plâ ns
nicio da tă . Ochii lui Oa k stră lucesc de g ro a ză . — Nu a r fi
trebuit să -ți cer să te înto rci a ici. —Te ro g do a r să nu mă la
și în urmă , zic, simțindu-mă teri0 bil dev ulnera bilă . Asta este
ceea ce îmi do resc, pentru jo cul a cela pe ca re l-a m câ știg a
t cu a tâ ția a ni în urmă . —Îți pro mit, spune. Da că îmi stă în
putere, v o m pleca împreună . Da u din ca p. — Vo m g ă si ra
cla și o v o m distrug e pe La dy No re, îi spun. Și după a ceea
numă v o i ma i înto a rce nicio da tă a ici.

Însă , deschizâ nd sarta rele și luâ nd la mâ nă lucrurile lui
La dy No re, nu dă mde o a se, nu dă m de ma g ie. — Nu cred
că sunt a ici, zice Oa k, ridicâ ndu-și o chii de la cutia prin ca
resco rmo nise. — Po a te că le ține în sa la tro nului, încerc.
Deși v a trebui să co bo ră m din no u pe scă ri și să ne stre0
cură m pe lâ ng ă g ă rzi, a ș fi bucuro a să să ies din ca mera a
sta îng ro zito a re. — S-a r putea ca ta tă l meu să știe unde
sunt ținute, zice Oa k. Știu că tu nucrezi că ... — Putem merg e
la închiso a re, zic, fă ră tra g ere de inimă . Mă înto rc să a
runco ultimă priv ire prin ca meră și o bserv cev a ciuda t la pa
t. Ba za a cestuia este din g hea ță și sunt sig ură că se a flăcev
a îng heța t în ea . Nu e cev a ro șu, ci a lb ca fildeșul și ma ro
niu. — Oa k? murmur. Prințul se înto a rce, îndreptâ ndu-și o
chii în direcția în ca re priv esc. —Ai g ă sit cev a ? —Nu sunt
sig ură . Mă îndrept spre pa t. Da u la o pa rte cuv erturile și v ă
d trei v ictime îng heța tea co lo . Nu sunt dezmembra te,
precum cele din pereți, nici mă ca r n-a ș putea spune cum a u

murit. Cum mă ho lbez la ele, irea l, una dintre ele își deschide o chii. Mă retra g instinctiv și în clipa a ceea g ura i se deschide, eli0 berâ nd un sunetca re este pe jumă ta te g ea mă t, pe jumă ta te câ ntec. Celela lte do uă , de a lă turi, se trezesc și ele și încep să sco a tă a cela și sunet, pâ nă câ nd murmurul creșteîntr-un co r fa nto ma tic. Decla nșâ nd o a la rmă .

Oa k mă prinde de umă r și mă împing e spre ieșire. — E o ca pca nă ! zice. Fug i! Alerg pe scă ri câ t po t de repede, pe jumă ta te a lunecâ nd, sprijinindu-mă cumâ na de perete. Aud ță că nitul co pitelo r lui Oa k în spa tele meu. Reușim să a jung em la eta jul a l do ilea câ nd își fa c a pa ri0 ția zece membri a ig ă rzii - fo ști-șo imi, huldufo lki, nisseri și tro li. Ne înco njo a ră cu a rmele tra se. Oa k își lipește spa tele de a l meu și a ud sunetul pe ca re îl sco a te sa bia luia tunci câ nd e sco a să din tea că .

Ca pito lul 1 5 Oa k ucide do i tro li și un nisser îna inte ca un a lt tro l să își lipea scă pumna lulde bereg a ta mea . — Oprește-te! strig ă , a pă sâ nd la ma suficient de ta re încâ t să mă ră nea scă .Sa u fa ta mo a re. Pentru o clipă , priv irea lui Oa k este a tâ t de g o a lă , încâ t nu știu da că a udecuv inte le. Ezită , a po i își co bo a ră sa bia . Ara tă de pa rcă a dus o luptă cu sine însuși ca să -și v ină în fire. Însă niciunul dintre so lda ți nu se a pro pie de el, nici mă ca r a cum. Sâ ng eleîncă se scurg e de pe sa bia lui subțire ca un a c. Trebuie să pă șea scă peste ca da v rele ca ma ra zilo r lo r. —Aruncă -ți sa bia ! îi cere un a lt so lda t. —J ura ți că nu v a fi ră nită ! zice Oa k, respirâ nd g reo i. Și nici eu. Nici eu nua ș v rea să fiu ră nit. — Da că nu a runci sa bia , îi v o i tă ia g â tul fetei și a po i îl v o i tă ia și pe a l tă u! îla menință tro lul. Cum sună o a semenea pro misiune? So lda tul e a tâ t de a pro a pe de mine, încâ t po t să simt miro 0 sul de piele a lunifo rmei lui, uleiul de pe cuțit și duho a rea sâ ng elui încheg a t. Îli simt respira ția ca ldă . Bra țul pe ca re și l-a trecut în jurul g â tului meu e so lid capia tra . Încerc să -mi înv ing pa nica și să g â ndesc. Am încă în mâ nă pumna lul, da rtro lul m-a prins de încheietură . Aș putea să -i mușc bra țul. Dinții mei a scuțiți a r putea stră 0 pung e chia r șica rnea de tro l. Șo cul durerii l-a r fa ce fie să -mi ta ie g â tul, fie să -și slă bea scă strâ nso a rea . Da r, chia r și da că a ș a v ea no ro c, chia r da că a ș putea pro fita dea cea clipă ca să mă desprind din bra țele lui și să a lerg la Oa k, ce s-a r

întâmpla a po i? Nu a v em cum să scă pă m din Cita delă . Cel ma i pro ba bil nu v o m reuși să scă pă m din a cest ho l. Prințul își lea g ă nă sa bia între deg ete, da r nu o la să să ca dă . — Am fo st inv ita t a ici și instruit să a duc inima lui Mellith do a mnei v o a stre.Cred că v a fi ex trem de deza mă g ită să a fle că din ca uza v o a stră a pierdut a cest premiu. Mo rt, nu i-o v o i ma i putea o feri. Mă trece un fio r la g â ndul că La dy No re a r putea să o bțină ceea ce își do rește, deși știu că to tul e un jo c, o șa ra dă . Oa k nu a re cu a dev ă ra t inima lui Mellith. Perico lul este că La dy No re i-a r putea desco peri înșelă ciunea . Și nu co ntea ză da că v o i a jung e în a ceea și încă pere cu ea . Trebuie do a r să po t v o rbi. —Apro a pe ne-a ți prins, co ntinuă Oa k. Trebuie să fa ceți do a r o co ncesiemică și v o i merg e cu v o i, supus ca un miel. —Aruncă sa bia , prințule! spune unul dintre fo știi-șo imi. Și niciun ră u nu sev a a ba te a supra v o a stră din mâ inile no a s0 tre, în timp ce v ă esco rtă m spre sa la tro nului. Veți putea să implo ra ți mila lui La dy No re și îi v eți putea ex plica de ce, da că a ți fo st inv ita ți la Cita delă , v -a m desco perit fug ind din do rmi0 to rul ei. Oa k dă drumul sa biei, ca re ca de cu ză ng ă t pe po dea . Unul dintre so lda ți îmi smulg e pumna lul din mâ nă , în v reme ce un a ltula pucă un ca pă t de funie și mi-l trece printre buze, leg â ndu-l cu no d la spa te. În timp ce g ă rzile mă împing de la spa te, încerc să o ro d, însă , chia r da căa m dinții a scuțiți, sunt leg a tă destul de strâ ns încâ t să a jung în sa la tro nului cu funia încă în g ură . Pe prinț nu l-a u leg a t, da r pă șește înco njura t de să bii tra se din teci. Nu-mida u sea ma da că este un semn de respect sa u da că nu v o r să riște să se a pro pie de el. To t ce știu este că trebuie să g ă sesc o ca le ca să po t v o rbi. Câ tev a cuv intedo a r și o v o i spune.

Tro lul mă împing e dina întea lui La dy No re și mă pră v ă 0 lesc în pa tru la be. Ea se ridică din jilțul de la o ma să lung ă , încă rca tă cu mâ n0 că ruri. I-a mînterupt ba nchetul. Pă rul a lb a l lui La dy No re a fo st strâ ns în v â rful ca pului, într-una ra nja ment co mplica t de împletituri, deși câ tev a din0 tre ele s-a u desprins. Ro chia pe ca re o po a rtă este o crea ție o pulentă din pene neg re și țesă turi dea rg int, ca re se întunecă spre po a lele ca re a ting po dea ua . Fo știi-șo imi, ca re a u fo st so l0 da ți lo ia li a i Ma relui Genera l din Elfha me,

sunt strâ nși în jurulei, g a ta să -i a sculte po runcile. Când îmi ridic priv irea la ea sunt inunda tă de a cela și sen0 timent de frică șide ură ca re m-a pa ra liza t între a g a co pilă rie. Și to tuși în o chii ei g a lbeni citesc o nebulie no uă . La dy No re nu ma i estea ceea și ca a tunci când a m v ă zut-o ultima o a ră . Și, cutremură to r, mă v ă d în ea . Plină de resentimente, ca ptiv ă , co tro pită de do rințe za da rnice. Vă d în eace e ma i ră u în mine și v ersiunea cea ma i rea a ceea ce a ș putea să dev in. No i sunt și cele do uă mâ ini cenușii pe ca re le po a rtă în chip de co lier.Îng ro zită , v ă d cum deg etele se mișcă de pa rcă a r fi v ii, mâ ng â indu-i a dâ ncitura g â tului. Și ma i teribil, bă nuiesc că i-a u a pa rținut câ ndv aLo rdului J a rel. În spa tele ei, pe un stâ lp de g hea ță , stă ra cla spa rtă în ca re trebuie să se a fleo a sele și celela lte ră mă știțe a le lui Ma b. În mo d stra niu, din ca setă cresc câ rcei, ca niște ră dă cini, unul a v â nd chia r un bo bo c, de pa rcă a r înflo ri. La stâ ng a lui La dy No re stă un tro l ca re po a rtă o co ro a nă din a ur bă tut și oma ntie din ca tifea a lba stră , bro da tă cu so lzi de a rg int. Ha inele lui sunt din piele, bo g a t o rna menta te, și a u un mo del ca re îmi a mintește de cele pe ca rele-a m v ă zut în Pă durea de Pia tră . E Hurcla w, ca re a reușit cumv a să sca pe de blestem. Ca re și-a a dus tro lii casă a jute la pă zirea Cita delei. Da r de ce a r v rea ca semenii lui să a ibă cev a de-a fa ce cu La dy No re? Da că to t ceea ce a a fla t Oa k de la Go rg a estea dev ă ra t, reg ele-tro l se a flă a ici pentru a o curta . Da că a șa sta u lucrurile, po a te că puterea ei o fa ce să fie o pa rtidă a tră g ă to a re.

Reg ele și tro lii lui a lcă tuiesc ma jo rita tea mesenilo r, a lă 0 turi de do uădo mnițe huldufo lk și de Bo g da na . Co to ro a nța po a rtă ro bele ei neg re, po no site, și a re pă rul la fel de încă lcit ca înto tdeauna . Când mă v ede, în o chii se a prinde o lumină stra nie. Pe ma sa din fa ța lo r se a flă fa rfurii din a rg int și po ca le de g hea ță pline cuun v in neg ru, fă cut din fructele ca re se co c no a ptea pe tă râ mul Duer g a r. Sunt ridichi neg re, înmuia te în o țet și tă ia te în felii subțiri, ca re le ex puninterio rul pa l. Tă v i cu ză pa dă presă ra tă cu miere, a stfel încă t mierea să îng hețe și să po a tă fi serv ită ca un biscuit. Ca rne în g ela tină , ca re sea mă nănefiresc de mult cu pereții Cita delei și ceea ce este îng heța t înă untrul lo r. Un sing ur muzica nt ciupește co a rdele unei ha rpe. În ciuda o spă

țului, a g ă rzilo r și a so lda țilo r din bețe ca re sta u înșira ți de-alung ul perețilo r, sa la pa re g o a lă în co mpa 0 ra ție cu zilele de ma i demult, de pe câ nd Lo rdul J a rel era în v ia ță . Încă perea a r fi trebuit să fie plină demese, cu inv ita ți ca re să to a steze. Cu v a leți ca re să umple cupele. Cu a nima to ri. O curte a lcă tuită întru to tul după ca priciile lui La dy No re.Fug iseră o a re cu to ții? La dy No re priv este pe dea supra mea , la Oa k. — Mo ștenito r din Elfha me, ha i să trecem peste neplă ceri. Mi-a i a dus inimalui Mellith? So lda ții ei sunt în co ntinua re înco rda ți, a șteptâ ndu-se la a lte a cte dev io lență . — Nu a ș v eni a ici cu mâ na g o a lă , câ nd la mijlo c este v ia ța ta tă lui meu,spune Oa k. Priv irea i se mută de la mâ inile reteza te de la g â tul do a m0 nei la reg ele-tro l. Ro nță i funia pe ca re o a m în g ură , din ce în ce ma i dispe0 ra tă . Într-o clipă îi v a pune o întreba re la ca re nu v a putea să ră spundă . Trebuie să v o rbesc. Da că v o i putea să o fa c, v o i reuși să ne sco t din situa ția în ca re ne a flă m. Însă , a v â ndu-i pe so lda ții lui Hurcla w peste to t în jur, ne co nfruntă m cu unno u perico l. Da că reg ele v a g hici că po t să o co ntro lez, v a o rdo na să fiu

lo v ită . — Așa da r, o a i? întreba bă La dy No re. Asta da că nu cumv a ți-a i ra ta tmisiunea , prințșo rule. Bă tă ile inimii mi se a ccelerea ză . Dinții mei a scuțiți trec prin funie, da r nuv o i reuși să o rup la timp ca să -l po t împie0 dica să ră spundă . Pla nul ă sta pă rea risca nt, da r a cum pa re de-a dreptul blestema t. — Dă -mi v o ie să o spun pe de-a -ntreg ul, ca să nu-ți fa ci g riji că a i putea fipă că lită , zice Oa k. Am a dus inima lui Mellith. Sunt a tâ t de șo ca tă , încâ t mă o presc din ro nță it. Prințul nu po a te să spunăa sta . Gura lui nu a r trebui să fie în sta re să fo rmeze cuv inte. Este una dintre Fă pturi. Nu po a te minți, a șa cum niciuna dintre no i nu o po a te fa ce. În plus, a m v ă zut ca rca sa că prio a rei tă ia tă , l-a m v ă zut pe Oa k cumpă râ ndra cla de la fiera r. Știu că nu a a dus cu el la Cita delă nicio inimă stră v eche. Încea rcă să crezi că , o rice se va întâ mp la , o rice sp un sa u fa c o ri a m fă cut,intenția mea este ca no i to ți să sup ra viețuim a ces0 tei misiuni. Asta mi-a sp us p e b a rcă . Oa re la a sta s-a referit? Oa re era dispus să o fere inima lui Mellith, da că a sta însemna că a v ea m sătră im cu to ții? Da că a cesta era a dev ă rul și inima că prio a rei a v usese do a r ro stul de a mânășela pe

mine, însea mnă că este pe ca le să îi o fere lui La dy No re o putere imensă , teribilă . Genul de putere cu ca re a r putea să a menințe Reg a tulElfha me. Cu ca re a r putea să distrug ă lumea murito rilo r, pe ca re o disprețuiește. Și nu ex istă nicio ca le prin ca re să -l po t o pri. —Unde este, a tunci? întrea bă La dy No re, cu v o ce ră stită . Oa k nu tresa re. —O a m, da r nu sunt a tâ t de nebun încâ t să o a m la mine. La dy No re seîncruntă la el. — E a scunsă ? Cu ce sco p, da că trebuie să mi-o preda i ca să -ți recuperezi

ta tă l? Oa k își scutură ca pul. — Vrea u să îl v ă d plecâ nd, a lă turi de Wren, îna inte să îți preda u cev a . La dy No re se încruntă , cercetâ ndu-l. Priv irea i se a ba te a supra mea . Apo irâ de. — Aș putea să o biectez, da r po t fi mă rinimo a să câ nd v ic0 to ria este a mea .Ce-a r fi da că l-a ș sco a te pe Ma do c din închi0 so a re și l-a ș a runca în ză pa dă chia r a cum? Sper că se descurcă cu frig ul, că ci mă tem că ha inele pe ca re lepo a rtă sunt destul de subțiri. Și, din pă ca te, unele dintre crea turile mele v â nea ză pe pă mâ nturile din jurul Cita delei. — Ar fi o situa ție neplă cută pentru no i to ți, spune Oa k. Oricâ t de fermă și-a r pă stra v o cea , prințul pa re tâ nă r stâ nd dina inte a lui La dy și a lui Hurcla w. Mă tem că a cesta este un jo c pe ca re nua re cum să -l câ știg e. — Da r a m o a ltă pro punere. Mâ ine-sea ră , unul dintre dele0 g a ții mei se v aîntă lni cu no i la a pro a pe cincisprezece kilo me0 tri depă rta re de a ici, lâ ng ă fo rma țiunea stâ nco a să . Tu v ei v eni a lă turi de Ma do c, de Wren și de mine.Aco lo v o m putea fa ce schimbul. —Atâ ta v reme câ t înțeleg i că tu nu fa ci pa rte din tâ rg , co pil din nea mulSa lcei. Tu v ei ră mâ ne a ici, în Cita delă , pâ nă câ nd v o i sfâ rși cu tine. —Și ce plă nuiești să fa ci ma i ex a ct? Să mă ții o sta tic ca să o bții niștefa v o ruri din pa rtea suro rii mele? —Nu de la Îna ltul Reg e? îl întrea bă La dy No re, ca re dă ro a tă mesei,îndreptâ ndu-se spre no i. Oa k se încruntă , cla r co nfuz. —Da că preferi. De la o rica re dintre ei. —Se zv o nește că so ra a ceea a ta l-a prins într-un fel de înv o ia lă .

Cuv inte le lui La dy No re pa r nev ino v a te, da r îmi da u sea ma că nimic nu amâ nia t-o ma i ta re decâ t fa ptul că ma nev rele i-a u fo st întrecute de o murito a re. Da că pe lâ ng ă mo a rtea Lo rdului J a rel a ma i înnebunit-o cev a ,a cesta trebuie să fie mo tiv ul. —Altfel de ce s-a r fi că să to rit cu ea ?

Altfel de ce a r fa ce o rice do rește ea ? —Ea v a do ri să -ți po a rte cra niul în chip de pă lă rie, o a v er0 tizea ză Oa k. Fo știi-șo imi se fo iesc jena ți. Po a te că își a mintesc că ei înșiși a u a les să otră deze și a u fo st pedepsiți pentru a sta . — Ia r Ca rda n v a râ de în ho ho te câ nd o v a fa ce. La dy No re strâ ng e dinbuze. — Am nev o ie de trei lucruri. De o a sele lui Ma b, de inima lui Mellith și desâ ng e din nea mul Sa lcei. Și ia tă -mă cu do uă dintre a cestea ! Ia r a treia este a tâ t de a pro a pe încâ t ma i că -i simt g ustul. Nu mă deza mă g i, Prinț dinElfha me, că ci, da că o v ei fa ce, ta tă l tă u v a muri, ia r eu v o i o bține o ricum ceea ce îmi do resc. Oa k ridică din sprâ ncene. Orica re a r fi a dev ă ra tele lui sen0 timente,a bilita tea de a se a ră ta cu desă v â rșire neimpresio 0 na t este incredibil de sa tisfă că to a re. La dy No re co ntinuă , de pa rcă a r fi încâ nta tă că a re cui să își prezintediscursul. —Da că ta tă l tă u nu a r fi fo st sla b, po a te că a m fi câ știg a t ră zbo iul împo triv aReg a tului Elfha me. Da r a cum a m un a lia t a dev ă ra t și puteri v a ste. Sunt preg ă tită pentru ră zbuna re. —Reg e Hurcla w - zice Oa k, îndreptâ ndu-și priv irea spre reg ele-tro l -, spercă La dy No re nu ți-a pro mis ma i mult decâ t po a te să îți o fere. —Și eu sper, decla ră reg ele cu o v o ce a dâ ncă și cu un zâ m0 bet mic în co lțulg urii. La dy No re se încruntă , a po i se ridică și pă șește spre mine. Oa k îșiînclăștea ză ma x ila rul. Mâ inile i se strâ ng în pumni, pe lâ ng ă co rp.

— Presupun că prințul a crezut că tu mă po ți o pri. Un zâ mbet îng ro zito r îi a rcuiește buzele câ nd a ting e funia deșira tă pe ca re oțin în dinți ca pe un ha m. — Ha ba r nu a re el ce crea tură ja lnică ești. Șuier, din co șul pieptului. Spre mira rea mea , La dy No re începe să slă bea scă funia pe ca re a m ro s-o .Îmi deschid g ura din clipa în ca re a cea sta a lunecă , dispera tă să v o rbesc. Sunt pe ca le să bă lmă jesc iute po runca stupidă și v a g ă îți co ma nd să tepreda i! Da r pâ nă să a puc să ro stesc cuv intele, La dy No re îmi a pa să o peta lă în g ură . Simt o zba tere, o v iermuia lă înă untru. Orice a r fi, pa re să se miștesing ură . Îmi înco rdez fa lca . Chestia șerpuieste încă o clipă și a po i se liniștește. La dy No re dă drumul funiei, zâ mbind ma lițio s. Tremur, da r în sfâ rșit po t v o rbi. Încerc să sco t cuv intele pe g ură , da r limbami se mișcă fă ră să mă a sculte. — Renunț, încep, da r strâ ng repede din dinți, prinză n0 du-mi durero s limbaîntre ei. Zâ mbetul îng ro zito r a l lui

La dy No re crește. — Da , dra g a mea ? A ȣesut cumv a o v ra
jă ca re mă co ntro lea ză , în a cea peta lă , desprinsă fă răîndo
ia lă de pe v iȣa din ra clă , ca re a crescut ineO x plica bil din
niște o a se usca te. Da că v o rbesc, v o i renunȣa la puterea pe
ca re o a m a supra ei. Îmi mușc limba ma i ta re, ca să o po to
lesc. Mi se zba te în g ură ca un a nima l. — Bo g da na mi-a po
v estit ce tra i a i dus, zice La dy No re. În co liba taa mă rā tă ,
la ma rg inea lumii murito rilo r, umblâ nd după resturi, ca un
șo bo la n. Nu-i po t ră spunde, a șa că nu o fa c. În o chii lui La
dy No re ză resc o umbră de neliniște. Îi a runcă o priv ire

Bo g da nei, da r co to ro a nȣa -furtunii mă urmă 0 rește de
la lo cul ei, cu oex presie impenetra bilă . — To a ntă mică ,
deschide-ȣi g ura ! Îȣi po t o feri ceea ce-ȣi do rești cel ma imult!
se ră stește La dy No re. Și ce-a r fi a sta ? a ș întreba -o da că
mi-a ș putea da drumul la limbă însig ura nȣă . În schimb, o ȣin
strâ ns între dinȣi. — Nu te po t fa ce o m, zice ea . Da r po t a
jung e pe-a pro a pe. Nu po t să neg că opa rte din mine și-a r
do ri ca a sta să fie a dev ă ra t. Mă g â ndesc la a pelul telefo
nic, la câ t de simplu a r fi să mă streco rla lo c în v ia ȣa mea
de dina inte, da că a sta a r însemna că nu a r trebui să mă a
scund sa u să mint, da că nu a r trebui să -mi ma i fa c g riji că
nefa milia mea a r ȣipa la v ederea mea . La dy No re zâ mbește
încă în timp ce se a pro pie de mine și-și lipește un deg etde bă
rbia mea . — Aș putea să pun un fa rmec a supra ta , a tâ t de
puternic încâ t nici mă ca rReg ele din Elfha me nu a r putea să
v a dă dinO co lo de el. Acum a m mijlo a cele prin ca re a sta
să fie cu puținȣă , a m puterea . Te po t fa ce să uiȣi ultimii no
uăa ni. Te v ei înto a rce în lumea murito rilo r ca o fiinȣă g o a
lă , liberă ca ei să -și po a tă pro iecta uma nita tea a supra ta .
Vo r decide că a i fo st ră pită și că , o riceȣi se v a fi întâ mpla
t, a fo st a tâ t de îng ro zito r încâ t a i blo ca t a cele a mintiri.
Nu v o r insista . Și, chia r da că a r fa ce-o , ce co ntea ză ? Tu
v ei crede fieca recuv â nt pe ca re îl v ei ro sti. Mă tra g de sub
mâ na ei. Cea ma i ma re do rinȣă a mea , cel ma i ma re v is a l
inimii mele. Mă înfurie câ tde bine mă cuno a ște și cum îmi
refuză o rice fă ră mă de a lina re, după ca re știe că tâ njesc cu
dispera re. Ochii ei g a lbeni îmi cercetea ză chipul, încercâ nd
să -și dea sea ma da că suntdeja a ei. — Te g â ndești la printȣ?
Ah, să nu crezi că nu știu unde a i fo st pe câ ndo a menii tă i
murea u în Lupta cu Șa rpele. Ascunsă sub pa tul a celui bă ia t.

Am o privire plătă . Era muncă și am fugit de ea . Refuz să mă simt altfel

decât bucuria să călătorești . El m-avertea că , i-a spus, da că aș putea . Am fost prieteni . Suntem prieteni . Dar nu pot să nu mă gândesc la inima lui Mellith, la ceea ce mi-a spus Oa kînba o riceșun să ufac ori am făcut... — Crezi că te va proteja cum? Ești inutilă . Moștenitorul Regatului Elfha menține niciun motiv să -și măi petrea că timpul cu o fată să lăbatică , fără educație . Dar gândeste-te că nu ar trebui să -ți măi amintești de el . Nu ar mai trebui să -ți măi amintești nici măcar de tine însăși . —Nu sunt nici pe jumătate atât de practică pe cât bănuiești, zice Oa k . Mie îmi plac multe lucruri inutile . Mie însumi mi se spune că sunt inutil din când în când . Lady No re nu-și ia ochii de la mine, nici măcar când râd puțin, penea ștepta te, a propoziția ta să -mi scap limba dintre dinți . Măinile Lordului Jarles încleștea zăpeștii ei, parcă răspunzând dispoziției în care se află . — Bunătațea lui se va evapora de îndată ce vea nevotul de ea . Și acum, copilă , a copleșit tărgul și încetezi să -mi măi fi povărească ? Să urmărești o bligă să te trateze cu mai multă așprime? Mă gândesc cum ar fi să mă dau bătuță . Nu aș măi trăgă cu ochiul pe la ferestre, deplângând pierderea unei vieți care nu măi poate să fie a mea . Fără dorințe deșerte . Fără un viitor nesigur . Fără teroare . Să o las pe Lady No re să ia inima lui Mellith și oasele lui Ma b . Să las Regatul Elfha me să putrezească și pe Prințul din Elfha me odată cu el . Să o las să disotrugă o riceșun din lumea muritorilor își doarește . Ce mi-ar păsa când nu mi-aș aminti nimic din tot ceea ce am fost, tot ceea ce am învățat și am făcut . Aș accepta că nu cointez . O scuip în față pe Lady No re . Flegma este prinsă de sânul meu, înconstrăst cu pielea ei cenușie .

Strângă din buze și-și ridică palmele , dar nu măloveste . Rămâne așă , tremurând de furie . — Îți muștii limba ca să -mi faci în ciudă ? Ei bine, îți voadă eu o lecție . Gărzită ia -ți limba din gură ! Un soldat huldufolk pășește în față și mă apucă de brațe . Da u din picioare și zgârșii, luptându-mă așă cum nu am făcut-o în viața mea . — Nu! se zbăte Oa k , dă

r d o i fo ți-șo imi îl țin strâ ns. Da că o ră nești, d o a r nu tea
ștep ți să -ți p red a u p ur și simp lu... La dy No re se ră sucește
spre el, a ră tâ nd cu deg etul. — Spune-mi în clipa a sta unde e
inima lui Mellith și nu-i v o i tă ia limba ! Ma i v in trei so lda ți
ca re să a jute la imo biliza rea mea . Mă ră sucesc înstrâ nso a
rea lo r. Oa k se repede la tro lul a fla t cel ma i a pro a pe de el
și îi a pucă sa bia , sco țâ nd-o din tea că . Prințul este încă înco
njura t, da r a cum a re o a rmă . Câ țiv a huldufo lki și nisseri
își sco t a rcurile. Hurcla w își flutură mâ na . — Ară ta ți-i bă
ia tului că nu a re ro st, zice. — Pă știți în fa ță , crea țiile mele!
strig ă La dy No re, ia r so l0 da ții din bețe,no ro i și ca rne se
pun în mișca re în ma rea sa lă . Gă rzile fa c un pa s în spa te,
lă sâ nd crea turile să le ia lo cul. — Puneți mâ na pe el! le cere
La dy No re. So lda ții din bețe se a v â ntă spre Oa k fă ră să
ezite. Prințul spintecă unul,tă indu-l pe jumă ta te, și se ră
sucește ca să înjung hie un a ltul. Sa bia i se a fundă a dâ nc, pâ
nă la creng ile din trupul crea turii. Acea sta îna intea ză însă ,a
po i se înv â rte într-o pa rte și încea rcă să smulg ă sa bia din
mâ na lui Oa k, cu fo rța pro priei mișcă ri, chia r da că a sfel
se sfă râ mă .

Oa k își eliberea ză spa da , da r încă trei mo nștri se a
runcă în ea , a sfel încă tcel de-a l pa trulea să -l po a tă a puca
de g â t. De a cea stă da tă , so lda ții îi lea g ă mâ inile la spa
te cu un șnur de a rg int. Oa k îmi întâ lnește priv irea cu o ex
presie plină de sufe0 rință . Nu po a te să mă a jute. Mă lupt, în
timp ce g ă rzile mă lipesc de po dea . Mușc, câ nd încea rcă să
-mideschidă g ura . Da r to tul este în za da r. Do i so lda ți îmi
prind încheieturile și un a l treileaprinde un instrument g
himpa t de v â rful limbii mele. O tra g e ca să fie întinsă . Apo
i un a l pa trulea începe să ta ie cu un pumna l curba t. Durerea
a scuțită și a rză to a re mă fa ce să v rea u să urlu, da r nu a m
cum,pentru că limba mi-e ținuită . Din usca tă , pentru că
fusesse ținută deschisă , g ura mi se umple de sâ ng e. E inun0
da tă de sâ ng e. Îmi v ine să v ă rs. Mă înec.Icnesc câ nd îmi da
u drumul și țipă tul îmi piere în g â t. Un lichid purpuriu îmi a
lunecă pe bă rbie. Câ nd mă mișc, împrejur zbo a răstro pi ro
șii. Durerea mă îng hite cu to tul și a bia ma i po t să mă co
ncen0 trez, da r știu că pierd prea mult sâ ng e. Mi se v a rsă
printre buze, îmi umezește g â tul, îmi pă tea ză g ulerul ro
chiei. Asta mă v a ucide. Vo i muri a ici, pe po dea ua deg hea

ță a Cita delei. La dy No re dă ro a tă încet trupului meu pră
bușit. Sco a te o fă ră mă de o s dinsă culețul ei și mi-o lipește
de buze, streco0 ră ndu-mi-o printre dinți. Simt cum ra na se
închide. — Po a te că nu crezi a sta , da r a șa este ma i bine.
Fiind ma ma și v a sa la ta subjură mâ nt, trebuie să a m
încredere în pro pria judeca tă în lipsa uno r o rdine directe. Sâ
ng ele pierdut și șo cul m-a u a mețit. Simt că plutesc. Mă ridic
clă tină ndu-mă și a po i mă g â ndesc fo a rte serio s să mă a
șez la lo c. Mă g â ndesc fo a rte

serio s să mă pră bușesc. De v reme ce nu po a te să mintă ,
în mintea ei bo lna v ă , La dy No re trebuie săcrea dă cu a dev
ă ra t că ceea ce v rea ea este ceea ce a r trebui să v rea u și eu.
Nu a m însă nev o ie de limbă ca să o la s să -mi citea scă furia
din priv ire. Co lțurile buzelo r i se ridică și v ă d că nu este
prea diferită de cum eraîna inte. Nu mă v rea mo a rtă , pentru
că , o da tă mo a rtă , nu a ș ma i suferi. — Prințul nici mă ca r
nu știe ce ești, zice ea , a runcâ ndu-i o priv ire lui Oa k.Abia da
că te po ți numi Fă ptură . Nimic ma i mult decâ t un ma
nechin, puțin ma i mult decâ t pă pușa de pa ie lă sa tă în urmă
câ nd este lua t un co pil-schimba t, un lucru menit să se v
eștejea scă și să mo a ră . Fă ră să v rea u, priv irea mi se îndrea
ptă spre Oa k. Ca să v ă d da că înțeleg e.Însă pe chipul lui
citesc do a r milă . Po a te că sunt fo rma tă do a r din bețe, ză
pa dă și ma g ie de co to ro a nță , da r cel puțin nu a m v enit
din ea . Sunt co pilul nimă nui. Asta mă fa ce să zâ mbesc, a ră
tă ndu-mi dinții ro șii. — Do a mna mea , spune Reg ele Hurcla
w. Cu câ t Prințul Oa k își v ede ma irepede ta tă l elibera t, cu
a tâ t ma i repede v o m a v ea ceea ce ne do rim. La dy No re
își îng ustea ză priv irea spre el. Mă întreb da că reg ele-tro l își
dăsea ma câ t de îng ro zito a re po a te fi, câ t de o ri0 bil se v
a purta cu el. Deo ca mda tă , a scultă to a re, le fa ce semn so
lda țilo r. — Unul dintre v o i să o încuie în temniță - co pil ră u
ce este - ca să seg â ndea scă la a leg erile pe ca re le-a fă cut.
Eu și Prințul Oa k a v em multe de discuta t. Po a te că ni se v a
a lă tura la ma să . Unul dintre fo știi-șo imi v ine înspa tele
meu. — Mișcă !

Încep să mă îndrept împleticit spre ușă . Durerea din g ură
este îng ro zito a re,da r sâ ng era rea s-a o prit. Încă îng hit sa
liv ă cu g ust de mo nede, da r nu mă ma i simt ca și cum m-a ș
îneca în ea . — Aș zice că te-a i pierdut pe drum, da r tu te-a i

pierdut cu mult dina inte,îmi zice co to ro a nța -furtunii în timp ce trec pe lâ ng ă ea . Trezește-te, pui de pa să re! Deschid g ura , ca să -i a duc a minte că mi-a m pierdut limba și po a te că șispera nța . Co to ro a nța se crispea ză și, o clipă , sunt inunda tă de un v a l no u de spa imă șia mețea lă . Trebuie să a ră t fo a rte ră u, da că a m fă cut-o pe Bo g da na să tresa ră . — Mișcă ! repetă fo stul-șo im, împing â ndu-mă în spa te. Abia câ nd a jung emîn ho l a runc o priv ire în urma mea . În o chii v io let a i lui Hy a cinthe.

Ca pito lul 1 6 Pentru o clipă , do a r ne ho lbă m unul la a ltul. — Ți-a m spus că a r fi înțeleptsă mă trimiți a ici și, de v reme ce nu mi-a i da t un o rdin ca re să co ntra zică a sta , a m v enit! îmi zice Hy a cinthe, cu g la s scă zut, a stfel încâ t numa i eu să îla ud. Nu po t să v o rbesc. Clă tinâ ndu-mă ușo r, mă sprijin de perete. E g reu săg â ndesc dinco lo de durere și nu sunt sig ură da că Hy a cinthe este sa u nu de pa rtea mea . — Să te bucuri că a m fă cut-o , zice el, leg ă nâ ndu-și sulita spre mine, cuv â rful a scuțit îndrepta t spre bereg a tă . Fă pturile ne urmă resc. Merg i! Îi înto rc spa tele și o ia u din lo c. Se pfa ce că mă împing e ca să îna intez ma irepede, da r eu nu trebuie să mă pfa c că mă împiedic. Încerc de ma i multe o ri să mă înto rc și să -i surprind priv i0 rea , ca să -i citescintențiile, da r de fieca re da tă mă împung e ca să îna intez. — Tierna n e cu v o i? mă întrea bă , câ nd a jung em la po a rta închiso rii. Lo ia l - a șa s-a definit Hy a cinthe. Lo ia l ta tă lui lui Oa k. Lo ia l mie, sper. Po a tecă lo ia l și lui Tierna n, într-un fel. Hy a cinthe nu a re încredere în fa rmecul de g ură -miero a să a l lui Oa k. Po a te că v rea să îl sa lv eze pe Tierna n de a cesta .Apro b din ca p. Mă rșă luim împreună prin pa sa jele îng heța te, că tre închi0 so ri. Să pa te a dâ ncîn pă mâ ntul îng heța t, miro s puternic a fier și a pia tră udă . — El a re inima lui Mellith? O întreba re periculo a să . Av â nd în v edere că Hy a cinthe nu îl a re la suflet peOa k, nu sunt sig ură da că i-a r plă cea sa u nu să v a dă că La dy No re o bține to t ceea ce își do rește. Nici nu sunt sig ură ce a re Tierna n ma i precis. În plus,îmi este g reu să mă co ncentrez din ca uza durerii din g ură .

Din mo ment ce nu po t să g ă sesc o ca le prin ca re să co mu0 nic cev a din to a tea stea , ridic din umeri și a ră t spre g ură . Hy a cinthe se încruntă , frustra t. Cele ma i multe celule

sunt g o a le. Pe v remea câ nd lo cuia m în Cita delă , era upline o chi cu cei ca re îi nemulțumea u pe Lo rdul J a rel și pe La dy No re - ba rzi ca re câ nta u ba la de ce-i jig nea u, curteni o bra znici, serv ito ri ca refă cea u g reșeli ma i mici sa u ma i ma ri. Însă a cum, cum ca stelul este a pro a pe g o l, în închiso a re se ma i a flă un sing ur prizo nier. Ma do c stă pe o ba ncă din lemn, rezema t de peretele din pia tră , depa rte deză brelele ca re miro s puternic a fier. Picio rul îi este ba nda ja t în do uă lo curi, în g ra bă și de mâ ntuia lă , de pa rcă el însuși a r fi fă cut trea ba . Peste unuldintre o chi a re leg a tă o câ rpă , ma teria lul fiind ușo r îmbiba t cu sâ ng e. Pielea lui v erde a ra tă prea pa lidă în lumina sla bă a lă mpiei. Tremură . Pro ba bil că îi este frig de să ptă mâ ni întreg i. Hy a cinthe descrie o celulă de lâ ng ă cea a g enera lului și mă zo rește să intru. Nu mă împo triv esc, a tentă să nu a ting ba rele din fier. — Te v o i sco a te de a ici, îmi șo ptește, câ nd trec pe lâ ng ă el. Oda tă celucrurile v o r fi g a ta , v ei primi o cheie. Ne întâ lnim în firida de v iza v i de sa la cea ma re. Am un ca l. Mă uit întrebă to r la el. Hy a cinthe o ftea ză . — Da , crea tura a ceea . Cră ița -Libelulă . În ciuda numelui ei frumușel, estera pidă și sig ură pe picio a re. Cu a ceste cuv inte, Hy a cinthe închide ușa . Sunt recuno s0 că to a re că nu s-adera nja t să mă perchezițio neze și că nu a desco perit că pă strul pe ca re îl a m leg a t în jurul ta liei, pe sub unifo rma de serv ito a re. Nu sunt sig ură ce a r fifă cut cu el. Mă îndrept spre o ba ncă , ia r senza ția bruscă de leșin ca re mă cuprinde măfa ce să mă îng rijo rez că mă v o i pră buși pâ nă să a jung la ea . Deși a cum nu ma i sâ ng erez, a m pierdut deja fo a rte mult sâ ng e. Hy a cinthe își a runcă priv irea spre Ma do c, a ră tâ nd îndurera t.

— Sunteți bine, do mnule? — Destul de bine, zice g lug a -ro șie. Ce s-a petrecut? Fa ta a ra tă de pa rcă a r fimușca t serio s din cinev a . Sunt surprinsă că a sta mă fa ce să râ d. Sunetul iese disto rsio na t. — Limba , zice Hy a cinthe, ia r Ma do c dă din ca p, de pa rcă a r ma i fi v ă zuta șa cev a . Deși știa m că Hy a cinthe a fă cut pa rte din a rma ta lui Ma do c, uita sem că a stăinsea mnă că e po sibil ca ei do i să se cuno a scă . E stra niu să -i a ud v o rbindu-și ca niște ca ma ra zi, ma i a les câ nd unul dintre ei este temnicerul, ia r celă la lt eîntemnița t. De înda tă ce se îndeapă rtea ză Hy a cinthe, g lug a -ro șie a runcă un o chi spre mine. — Mica reg ină , zice el, cu un zâ mbet strâ

mb. Deși nu a re a cela și sâ ng e ca Oa k, ex presia de dră cușo r de pe chipul lui efa milia ră . — Ai crescut și a i v enit să -ți dev o rezi crea to a rea . Nu po t spune că teînv ino v ă țesc. Sunt a pro a pe co nv însă că lui Ma do c îi lipsește un o chi. Mi-l a mintesc pebă trâ nul g enera l de la întâ l n irile lung i și de la petrecerile la ca re stă tea m în ță râ nă sa u leg a tă cu o lesă . Îmi a mintesc co mpo rta mentul lui ca lm și v inulfiert pe ca re mi l-a da t, precum și felul în ca re îi lucea u dinții câ nd era ro st de sâ ng e. Ca a cum, câ nd scuij jo s ce a m în g ură , în lo c să îng hit. Hy a cinthe îi ma i spune cev a lui Ma do c, ia r eu îmi sprijin ca pul de bra țe șimă întind pe ba ncă . Mă lo v ește un no u v a l de a mețea lă și îmi închid o chii, a șteptâ nd să trea că . Așteptâ nd să mă po t ridica . În schimb, sunt a zv â rlită înîntuneric.

Câ nd îmi reca pă t cuno ștința , îl a ud pe Oa k. — Respiră reg ula t. Pă nă să îmi po t co ncentra însă bine priv irea , cel ca re v o r0 bește este Ma do c,a că rui v o ce ră sună a dâ nc. — Ar fi ma i bine pentru tine da că nu s-a r trezi. Ce se v a întâ mpla câ nd v aa fla cum a i înșela t-o ? Câ nd își v a da sea ma ca re este ro lul ei în pla nul tă u? Încerc să nu mă mișc, încerc să nu la s ca niciun spa sm a l mușchilo r sa u v reoco ntra cție a trupului să tră deze fa ptul că sunt trea ză și a scult. Vo cea lui Oa k este plină de resemna re. — Va trebui să decidă câ t de ta re mă ură ște. — Ucide-o a cum, câ t încă ma i po ți! spune blâ nd bă trâ nul g enera l. Pa re încă rca t de reg rete, da r și resemna t. — Țasta e ră spusul tă u la o rice pro blemă , zice Oa k. — Ia r tu te a runci în g ura leului și speri că nu-i v a plă cea g ustul tă u. Oa k nu ma i zice nimic o v reme. Îmi a mintesc cum a fo st să g eta t în timp cezâ mbea încura ja to r, cum a da t pe g â t o tra v ă . Mă g â ndesc cum în Elfha me pa re să a tra g ă a sa si0 nii, fiind ținta idea lă . Ma do c nu g reșește spunâ nd căOa k se a runcă în fa ța perico lului. De a ltfel, nici nu știu da că Ma do c își dă sea ma câ t de multă drepta te a re. —Îmi fa c g riji pentru tine, zice în cele din urmă g lug a -ro 0 șie. Nu a i niciuninstinct să iei puterea , nici mă ca r câ nd îți o feră însă și bereg a ta să i-o sfâ șii. —Destul! zice Oa k, de pa rcă nu a r fi prima o a ră câ nd po a rtă a cea stădiscuție. Asta - to tul - este din v ina ta . De ce n-a i a v ut ră bda rea necesa ră ca să ră mâ i în ex il? De ce nu te-a i resemna t în fa ța so rții ta le? —Nu-mi stă în fire, ră spunde încetișo r g

lug a -ro şie, de pa rcă Oa k a r fitrebuit să ştie a sta deja . Şi nu a m ştiut că tu v ei fi cel ca re v a v eni.

Prinţul o ftea ză din a dâ ncul pieptului. Aud fo şnete. —La să -mă să mă uit la ba nda jele a lea ! —Nu te ma i a g ita , îi zice Ma do c. Da că a v ea m o pro blemă cu durerea ,fă cea m a ltcev a . Se la să tă cerea o v reme şi mă întreb da că a r trebui să mă prefa c că suntg a ta să ca sc sa u cev a a semă nă to r, ca să le a ră t că încep să mă trezesc. —Nu o v o i ucide nicio da tă , spune Oa k blâ nd, a tâ t de încet încâ t a pro a penu-l a ud. —Atunci a i fa ce bine să sperî că nu te v a ucide ea pe tine, îi ră spundeg enera lul. După a ceea ră mâ n nemişca tă o buca tă de v reme. În cele din urmă , câ nd a udfo şnetele sco a se de o serv ito a re şi ză ng ă 0 nitul fa rfuriilo r, pro fit de zg o mo te ca să sco t un g ea mă t chi0 nuit şi să mă înto rc pe spa te. Co pitele lui Oa k lo v esc po dea ua , ia r în clipa urmă to a re e în g enunchi, înfa ţa mea , to t numa i pă r de a ur, o chi de v ulpe şi g rijă . — Wren, şo pteşte, întinzâ ndu-se printre ba rele din fier, chia r da că -i a rdîncheieturile. Îşi trece deg etele prin pă rul meu. Ce se va întâ mp la câ nd va a fla cum a i înşela t-o ? Câ nd îşi va d a sea ma ca reeste ro lul ei în p la nul tă u? Da că nu a ş fi a uzit ce i-a spus ta tă lui să u, nu a ş fi crezut nicio da tă că a rputea să a ibă un secret a tâ t de îng ro zito r încâ t să crea dă că l-a ş putea urî din ca uza lui. Serv ito a rea a şa ză nişte ca stro a ne dina intea celulelo r, pe po dea . E o cruzime, pentru că a sta însea mnă că sunt prea ma ri ca să înca pă printre ba re şi prin urma re cel închis tre0 buie să a ting ă fierul de fieca re da tă câ nd ia oîmbucă tură . Cina no a stră pa re să fie o supă cu miro s puternic, uleio a să , cu o rz şi, pro ba bil, ca rne de la pă să ri de ma re.

Mă sco l în şezut. — Vo m scă pa de a ici! îmi zice Oa k. Vo i încerca să descui încuieto a rea , da că -mi v ei împrumuta a cul tă u de pă r. Da u din ca p, ca să -i a ră t că înţeleg , şi-mi sco t a cul de pă r. Ex presia de pechipul lui Oa k dev ine una g ra v ă . —Wren... —Nu te ma i a g ita a tâ ta în jurul ei! Nici n-a re cum să se v a ite! Glug a -ro şie zâ mbeşte spre mine, de pa rcă m-a r inv ita să ră d a lă turi de el defiul lui. Că ruia i-a spus să mă ucidă . Prinţul îşi retra g e mâ na printre ba re şi se înto a rce. Nu pa re să o bserv ea rsura de pe bra ţ, ridicâ ndu-se în picio a re. Ce a r fi putut să fa că a tâ t de îng ro zito r? Sing urul lucru la ca re mă po tg â ndi este că a re cu a dev ă ra t

inima lui Mellith și că a re de g â nd să i-o dea lui La dy No re. — Hurcla w reprezintă o pro blemă , zice Ma do c în timp ce-l urmă rește peOa k îndo ind ca pă tul a scuțit a l a cului meu și a po i strecurâ ndu-l în încuieto a re. Da că n-a r fi tro lii lui, cred că a ș fi putut să ev a dez din lo cula cesta , po a te că a ș fi reușit chia r să cuceresc Cita dela . Da r La dy No re i-a pro mis reg e0 lui că în curâ nd v a putea să destra me blestemul pus a supraPă durii de Pia tră . — Să cucerești Cita dela ? E o a firma ție ca m îndră znea ță , co mentea ză Oa k,ră sucind a cul, încrunta t. Ma do c fo rnă ie și a po i se înto a rce spre mine. — Sunt sig ură că pe Wren nu a r dera nja -o să ia în stă pâ 0 nire ca stelul șipă mâ nturile lui La dy No re. Îmi scutur ca pul la a uzul a cesto r cuv inte a bsurde. Ma do c ridică dinsprâ ncene.

— Nu? Încă sta i la ma să și a ștepti să ți se permită să mă nâ nci? Este un mo d teribil de durero s de a descrie v ia ța pe ca re a m dus-o . — Am fo st și eu a șa o da tă , îmi zice el, a ră tâ ndu-și incisiv ii a scuțiți în timpce v o rbește. Știu că a cea stă co nv ersa ție este menită să mă ev a lueze ca o po nent și să îmidistra g ă a tenția . Este fo stul Ma re Genera l din Elfha me și o g lug ă -ro șie ca re g ă sește plă cere în v ă rsa rea de sâ ng e. Pro ba bil că a mâ nca t o a meni. Nu, cusig ura nță a mâ nca t o a meni! Îmi scutur din no u ca pul. Oa k își îndrea ptă priv irea spre no i și se încruntă ,de pa rcă fa ptul că ta tă l lui v o rbește cu mine l-a r neliniști. Ma do c râ njește. — Nu? Și mie mi-e g reu să cred, da r ă sta e a dev ă rull Numa i că eu mi-a mpetrecut cea ma i ma re pa rte a v ieții în ca mpa nii, purtâ nd ră zbo a ie în numele Reg a tului Elfha me. Mi-a plă cut? Cu sig ura nță l Da r m-a m și supus.Am a ccepta t reco mpensele ca re mi s-a u o ferit și a m fo st recuno scă to r pentru ele. Și cu ce m-a m a les pentru efo rturile mele? So ția mea s-aîndră g o s0 tit de a ltcinev a , de cinev a ca re a fo st lâ ng ă ea , câ nd eu era m depa rte. Fo sta lui so ție, cea pe ca re a ucis-o . Ma ma celo r trei fete pe ca re le a re.Cumv a , mă g â ndisem că îl pă ră sise pentru că îi era tea mă , nu pentru că se simțea sing ură . Ma do c îi ma i a runcă o priv ire lui Oa k, îna inte să -și înto a rcă din no u a tențiaspre mine. — Am jura t că v o i fo lo si stra teg iile pe ca re le-a m studia t în beneficiul meu.Av ea m de g â nd să g ă sesc o ca le prin ca re să o bțin to t ceea ce îmi do rea m pentru mine și pentru fa milia mea . Ce g â nd elibera

to r a fo st să nu ma i credcă trebuie să merit cev a ca să fie a l meu! Are drepta te; a r fi un g â nd șo ca nt de elibera to r. — Nu ma i a ștepta ! îmi zice Ma do c. Înfig e-ți dinții a ceia frumușei în cev a !

Îi a runc o priv ire a spră , încercâ nd să -mi da u sea ma da că nu cumv a își ba tejo c de mine. Mă a plec și scriu în ță ră na a mesteca tă cu sâ ng ele meu încheg a t: Mo nștrii a u dinți ca a i mei. Ma do c râ njește, de pa rcă a ș fi reușit în sfâ rșit să înțeleg despre ce v o rbește. — Așa este. Oa k își înto a rce a tenția de la încuieto a re, frustra t. —Ta tă , ca m ce crezi că fa ci, ma i precis? —Vo rb eam d o ar, n o i d o i, co men tează Mad o c. —Nu-l a sculta ! Oa k își scutură ca pul cu o priv ire ex a spera tă la ta tă l lui. — E plin de sfa turi rele de Fă ptură bă trâ nă . — Do a r pentru că eu sunt ră u, mo rmă ie Ma do c, nu însea mnă că și sfa turile mele sunt rele. Oa k își dă o chii peste ca p. Observ că a re o v â nă ta ie no uă în co lțul g urii și ora nă la sprâ ncea nă , ca re i-a încheg a t sâ ng e în pă r. Mă g â ndesc la cum s-a lupta t în sa la tro nului, la durerea pe ca re a m simțit-o câ nd mi-a u tă ia tlimba . Mă g â ndesc că el a priv it to tul. Mă îndrept spre ca stro nul cu supă , deși nu supo rt să îng hit nimic a cum. Cuto a te a cesteia , da că a ș reuși să streco r bo lul în celulă , chia r da că v â rs jumă ta te din mâ nca re, po t să le pa sez ce ră mâ ne lui Oa k și lui Ma do c. Însă , câ nd da u să înclin ca stro nul, o bserv cev a meta lic în supă . La s v a sul jo sși îmi ba g deg etele în lichidul uleio s, pipă ind înă untru. Ating g reuta tea so lidă a unei chei și îmi a mintesc ce mi-a spus Hy a cinthe în leg ă tură cufa ptul că mă v a sco a te din Cita delă . Stră duindu-mă să nu mă uit la Oa k sa u la Ma do c, ia u o biectul în pa lmă .Apo i îl a scund în fa ldurile ro chiei și mă retra g pe ba nca din fundul celulei. Oa k nu reușește să des0 chidă încuieto a rea . Niciunul dintre ei nu pa re dispus

să mă nâ nce supa . Îi a scult o v reme discutâ nd despre Hurcla w, despre cum a cesta s-a certa t cuLa dy No re în priv ința uno r sa crificii pe ca re Ma do c nu le-a înțeles întru to tul și a ceea ce a v ea să se a lea g ă de ca da v re. Oa k își îndrea ptă priv ireaspre mine de ma i multe o ri, de pa rcă a r v rea să -mi v o rbea scă , da r se a bține. În cele din urmă , Ma do c zice că a r trebui să ne o dihnim, de v reme ce ziuade mâ ine v a fi „ un test pentru a bilita tea no a stră de a da pta re la pla

nuri în co ntinuă schimba re” , lucru ca re mă nedumerește. Știu că Tierna n se v aprezena la lo cul sta bilit, cu o rice se v a fi a flâ nd în a cea ra clă . Bă trâ nul g enera l se întinde pe ba ncă , în v reme ce Oa k se culcă pe po dea uarece. Aștept pâ nă câ nd a do rm. Îmi a mintesc cum m-a prins Oa k în pă dure, a șacă a ștept pentru o buca tă bună de v reme. Prințul este însă ex tenuta t, ia r câ nd îmi ridic cheia și o ba g în încuieto a re, nu se trezește. Tra g de ușa g rea și a cea sta se deschide ușo r, cu fierul a rzâ ndu-mi mâ na . Măstreco r a fa ră , a po i do sesc cheia într-un co lț a l celulei lo r, în a șa fel încâ t cei do i să o g ă sea scă , da că nu mă ma i înto rc. În ho l, îmi sco t g hetele ma ri, a po i po rnesc la drum, fă ră să fa c zg o mo t, cupicio a rele g o a le pe pia tra rece. So lda tul de la ușa închiso rii do a rme, pră v ă lit într-un sca un. Trebuie să se fi o bișnuit să -l a ibă do a r pe Ma do c ca prizo nier. Pe scă ri, ra zele dimineții preschimbă ca stelul într-o prismă și, de fieca reda tă câ nd umbrele se mișcă , mă tem că v o i fi desco perită . Da r nu v ine nimeni. Nimeni nu mă o prește. Și îmi da u sea ma că a cea sta afo st so a rta mea de la bun început. Nu Oa k era cel ca re a v ea să o o prea scă pe La dy No re. Eu a m fo st înto t0 dea una cea menită să o înfrunt. Nu merg să mă întâ lnesc cu Hy a cinthe. Mă îndrept spre sa la tro nului. Întimp ce merg în v â rfurile deg etelo r pe un co rido r ca re dă spre ușa dublă a să lii ma ri, v ă d că a cea sta este închisă și blo ca tă , cu do i so lda ți din bețe înfa ța ei, în sta re de a lertă . Nu po t să mă g â ndesc la nicio ca le prin ca re să trec de ei. Pa znicii a ceștia nu do rm, nici nu pa r îndea juns de v ii încâ t să -ipo t pă că li.

Mostenitorul furat

Însă nimeni nu cunoaște Cita dela la fel de bine ca mine. Exista o altă cale de a pătrunde în sala cea mare: un tunel mic, care vine dinspre bucătăria în care servitorii duc ră mâncările de la bucatărie - poartele goale, tipice, tot felul de sticle de lucruri. Bucătării și personalului de labucă trebuie să le ridică de acolo mai târziu, ca să le curețe. Încă parea este destul de mare pentru că un copil să se poartă ascunde în ea, iar eu m-am ascuns acolo deosebi, pe veruri. Oia spre bucătării. Când văd gârziile trecând, mă ascund în umbre și măfac nevăzută. Deși a trecut ceva vreme, am antrenament în a trece neobservată, mai ales în acest loc. Mă pun din nou în mișcare și memoria începe să-mi joace feste. Merg pe aceste holuri, copil fiind. Merg prin sălă nepătrunșilor mei, noaptea, ca o fantomă. Asta am fost aini înșir. O nesoră. O neferică. O nepersoană. O fatăcu un hău în loc de viață. Când dețar se potrivește faptul că mi-a uitat limba, când tăcerea a fost sfugit și cărcera mea! Mă strecoar spre bucătăriile de la primul etaj al Cita delei. Darită că lădiica reemă din ele, închisorile sunt destul de calde încă să poți supraieșii înăuntru. Măș fi gândit că fochurile care arda colot timpul a trebui sătopească cutul ca stelul, dar nu o fac. Bază acestuia este din piață, iar ceea ce se topește îngheață într-un nou strat mai dur. Dacă cu ochi de un nisser care doarme în cenușă, în fața focului, învilit într-o plămă din piei cusute. Mă strecoar pe lângă băiat, pe lângă damigene de vin. Pe lângă coșuri cu a fine și mormăne de pește uscat. Pe lângă boacăne cucheștii sărate și murașe și căstora ne cu a lua, aco perite cu prosoape umede, în care drojdia crește în continuare. Mă fac mică pentru a putea intra în tunelul de trecere și încep să mă târăsc. Deși sunt mai mare decât era multima oară când am fost aici, încă încăp înăuntru. Trec de poartele pentru vin răsturnașe, cu resturi uscate înăuntru, și de căteva oase, care trebuie să fi alunecat de pe verșie. Ies de ceaolaltă parte, în sala goală a trocului. Cum mă ridic însă în picioare, îmi dau seama că am dat din nou greș,

pentru că racla nu mai este aici. Mă îndrept spre locul în care se află se, cu inima bătaie nădu-mi repede înapoi și spaime mă indu-mi respirația. Am fost nesăbuită să vin singură în sala trocului lui Lady No-re; am fost nesăbuită să vin la Cita delă de la bunînceput. Văd pe poarta o frunză veștejită și alături ceva ce ar putea fi o pietricică. Oridic, simțindu-mi marginile ascuțite. E, așa cum am sperat, o bucată mică de os. Vrajitoarea -Ciulină zise că se poate face vrăjmașe cu oasele lui Ma-b. Că cea stă a vrea foarte creșterea înăuntrul. Și, chiar dacă nu am fost niciodată adeptă a magiei, dacă Lady No-re poate folosi puterea lui Ma-b să creeze ființe vii din bețe și piatră, dacă a putut să o folosească pentru a-mi face limba să rostească vorbele pe care doare ea să le audă, cu siguranță acest os este suficientă magie ca să-mi permită să-mi cresc limba la loc. Mai întâi îmi pun frunza oprită în gură. Apoi așez osul pe rădăcina tăiată, acolo unde era limba mea înainte. Îmi închid ochii și mă concentrez. Mă simt imediat departe de mișcările strângătoare ale pieptului, departe de mișcările troscăle. Ceva nu este în ordine. Ceva nu este în ordine cu mine. Când înghenunchi, cu palmele lipite de poarta de gheață. Ceva pare să se răsucescă în pieptul meu, apoi să se crape, ca o fisură într-un ghețar. Nodul dur al magiei mele, partea cea din mine de care îmi era teamă că s-ar putea destrăma dacă m-aș foarte prea tare, se sfărâmă cu totul în bucăți. Suspină dănc, pentru că doare. Doare atât de tare încât gura mi se deschide ca să elibereze un strigăt pe care nu pot să îl scot. Doare atât de tare încât îmi pierd cunoștința.

Pentru a doua oară în mai puțin de o zi, mă trezesc pe o poartă rece. Zăcăciune ceva vreme, pentru că florile de gheață au avut timp să-mi acopere pielea, sclipind de-a lungul mâinilor și întărindu-mi rochia. Mă ridic, sprijinindu-mă în palme și înghenunchi. În jurul meu sunt imediat știa te rămaștele unor soldați de bețe, printre fructe de pădure, crengi și bulgări de zăpadă, care potă că înainte le fuseseră îndesate înapoi. Ce ar fi putut să se petreacă aici? Amintirile îmi sunt încurcate, la fel ca tulburările care cresc din oasele lui Ma-b. Înghețată, tremurând, deși cu siguranță nu din cauza frigului, îmi lipesc palmele de gheața de sub mine și remarcă delul că de pânză de păianjen.

De pa rcă po dea ua a r fi sticla spa rtă a unei ferestre, fisura tă , da rîncă ținută la un lo c. Clă tinâ ndu-mă , tra v ersez sa la tro nului și mă tâ ră sc în tunel. Înă untru îmi închid din no u o chii. Câ nd îi deschid, n-a ș putea spune da căa u trecut câ tev a clipe sa u o re întreg i. Mă simt ca de plumb, inertă . Uluită , rea lizez că a m limba în g ură . E o senza ție stra nie să o a m din no ua co lo . Gro a să și g rea . Nu-mi da u sea ma da că este umfla tă sa u pur și simplu sunt eu nefiresc de co nștientă de ex istența ei. — Mi-e frică , îmi șo ptesc mie însă mi. Pentru că e a dev ă ra t. Pentru că trebuie să știu da că limba este a mea sa uda că v o i spune lucruri pe ca re nu v rea u să le spun. — Sunt a tă t de o bo sită . Am o bo sit a tă t de ta re să -mi fie mereu frică . Îmi a duc a minte de Ma do c și de sfa tul lui. Ar trebui să -mi înfig dinții încev a . Să ia u în stă pâ nire ca stelul a cesta și to a te pă mâ nturile lui La dy No re. Să nu ma i a ștept să mi se o fere permisiunea . Să nu îmi ma i pese de ceg â ndesc, simt sa u v o r ceila lți. Alene, mă închipui co ntro lâ nd Cita dela Acului de Ghea ță . La dy No re nudo a r că a fo st înfrâ ntă , da r nu ma i e. Cei din Elfha me îmi sunt

recuno scă to ri pentru serv iciile a duse. Ată t de recuno scă to ri, încâ t sunt dispuși să mă numea scă reg ina a cesto r ținuturi. Și da că a ș a v ea puterea ră mă șitelo r lui Ma b, da că a ș putea a pela chia r la ma g ia fo lo sită de La dy No re? Po a te că a șa a ș fi co nsidera tă o mirea să po triv ită pentru Oa k, cu o a semenea zestre. Fa ntezia în ca re trebuie să plă tesc pentru a fi a ccepta tă de suro rile lui a r trebui să mă umple de resentimente, în schimb mă umple de sa tisfa cție. Pâ nă și Viv ienne, cea ma i ma re dintre suro ri, cea ca re s-a cutremura t lag â ndul că a ș putea fi leg a tă de prețio sul ei fra te, m-a r do ri la ma sa lo r. Ar putea să -mi v a dă zâ mbetul cu dinți a scuțiți și mi-a r ră spunde zâ mbind. Și Oa k... El a r crede... Îmi v in în fire îna inte să țeș o întrea g ă fa ntezie dulcea g ă . Una în ca re, dinno u, a ștept permisiunea . În plus, eu nu co ntro lez Cita dela . Nu încă . Ies pe ușile de la sa la tro nului și urc pe treptele de g hea ță a le scă rilo r înspira lă , ca re duc spre eta jele situa te dea supra . Aud v o ci chia r în clipa în ca re mă înto rc. O pa trulă de fo ști-șo imi și un tro l da u cu o chii de mine. Pentru o clipă lung ă ne ho lbă m unii la a lții. — Cum a i ev a da t din temniță ? Întrea bă cu a uto rita te unul dintre ei, uitâ ndcă nu po t să v o rbesc. Fug , da r mă prind. Cursa se

încheie repede. Nu-i ca și cum a și fi încerca t săsca p, o ricum.

La dy No re se a flă în do r mitor când sunt a dusă în fa ța ei. Trei șo imi - pă să ria dev ă ra te, cu blestemul încă nedezeleg a t - sta u pe o g linda cu șerpi fix a tă dea supra mă suței de to a letă și pe spetea za sca unului. Priv irea mi se îndrepta spre cio curile lo r încă rlig a te și o chii neg ri. La dyNo re nu a fo st în sta re decâ t să -i hră nea scă și să a ștepte. Da r, cum eu a m rupt blestemul lui Hy a cinthe, mă întreb da că a ș putea să îl destra m și pe a llo r. Da că a ș reuși, o a re mi-a r fi lo ia li mie, a șa cum îi sunt a cum lo ia li ei? Mă întreb cum a r fi să nu trebuia scă să fii sing ur nicio da tă . — Fetiță rea ! zice La dy No re, cu indulgență . Se întinde spre mine și îmi ră sucește o șuv iță de pă r în jurul deg etului. — Așa îmi a mintea m de tine, furișându-te prin ca stelul meu ca o ho a ță . Să ră cuța Wren, sp er că ex p rimă ex p resia mea . E a tâ t d e tristă . Și o d o a reg ura . La dy No re nu o v ede în fa ța o chilo r decâ t pe fa ta ei sim0 plă , fă cută dinză pa dă . Ca re a deza mă g it-o în nenumă ra te râ nduri. Acum, că mi-a crescut limba la lo c da to rită ma g iei stra nii a lui Ma b, a șputea să -mi deschid g ura și să o preschimb în ma rio neta mea , a ș putea să o fa c să da nseze după cum câ nt eu. Și, cu to a te a cestea , îmi plec ca pul, știind câ t de mult îi pla ce a sta . Tra g detimp. Oda tă ce încep, v a trebui să fa c fie0 ca re pa s co rect. — Și tă cută , zice La dy No re, zâ mbind la pro pria g lumă . Și de a sta îmia mintesc. Ce îmi a mintesc eu este spa ima mea a dâ ncă , a le că rei v a luri mă îndepă rta ude mine însă mi. Sper că po t imita a cea ex presie, fă ră să -i a ră t ce simt cu a dev ă ra t - o furie ca re este la fel de densă , de lipicio a să și de dulce camierea . M- a m să tura t să -mi fie tea mă .

— Nu spune nimic pâ nă câ nd nu îți v o i permite eu! îi zic. Vo cea îmi sunăstra niu, ră g ușit, ca a tunci câ nd a m v o rbit pentru prima o a ră cu Oa k. Ochii lui La dy No re se mă resc. I se întredeschid buzele, da r trebuie să sesupună jură mâ ntului pe ca re l-a fă cut Îna ltei Reg ine murito a re. — Da că nu spun eu a ltfel, nu v ei da nimă nui niciun o rdin fă ră permisiuneamea , co ntinui. Câ nd îți v o i pune o întreba re, îmi v ei ră spunde pe de-a - ntreg ul, fă ră să a scunzi nimic ca re a r putea să mi se pa ră interesa nt sa u util- și v ei lă sa deo 0 pa rte o rice înflo rituri ca re a r putea a scunde a ceste pă rți inte0 resante și utile. Ochii îi lucesc de furie, da r nu po a te să

zică nimic. Neputința ei îmi trezește senzație de încălcare crudă. — Nu mă vei lovi, nici nu vei căuta să îmi faci rău. Nu vei face rău nicia lcuivă, nici ție. Mă întreb dacă amăistvreo dată obligă să își înghită cuvintele. Araidăparcă ar fi gătată să se înece cu ele. —Acum poți vorbi, zic. — Presupun că poți copiii cresc. Chiar și a cea făcuți din gheață și zăpadă, spune Lady No-re, de parcă faptul că îmi este supusă nu ar fi ceva care să o îngrijoreze. Văd însă pe nica pe care încearcă să o ascundă. Inima îmi bate cu putere și mă doare încă pieptul. Limba încă mi se pare restrânsă, însă straniu mă simt cu totul. Lady No-re nu este singura care este speriată. — Cheamă-i pe cei doi paznici din fața ușii. Spune-le că trebuie să-l ducă pe Oakes aici. Vocea îmi tremură ușor. Pare că sunt nesigură și asta s-ar putea să fie o reșea la fată.

— Nu le zice nimic altceva și nu arăta niciun semn de neliniște. Expresia de pe chipul lui Lady No-re devine stranie, îndepărtată. — Prea bine. Gărzii! Cei doi soldați de față se dovedesc a fi foarte șoimi. Nu îl recunosc pe niciunul dintre ei. — Coborâți în temniță și aduceți-mi-l pe prinț. Gărzile fac o pleacăciune șiiies. Am stat departe de lume atâtă vreme! Din aceea că uză îmi este greu să mă descurc pe tărâmurile ei, dar reprezintă și motivul pentru care am devenit un bun observator. Ofixez pe Lady No-re cu privirea o vreme, gândindu-mă la următoareamîșcare pe care o voi face. — Poți vorbi, dacă doarești, îispun. Dar nu ridică vocea și, dacă intră cineva în cameră, oprește-te. Ovăd că se gândește să nu spună nimic, că să-mi facă necușă, dar cedă ză. — Și ce ai de gând să faci cu mine acum? În jurul gâtului ei, degatele Lordului Jarles se mișcă neîncetat. — Nu am decis încă, îi răspund. Lady No-re râde, deși sună forțat. — Îmi închipui că nu. Nu prea știi să faci plăcერი, nu-i așa? Ești mai mult o creieră tură instinctuală. Fără minte. Fără cap. Puțin vicleană, poartea, așa cum a nima lele reușesc să te surprindă uneori cu istețimea lor. —Cum poți să mă urăști atât de mult? o întreb, întreba rea fugindu-mi de pe buze înaintea pucii mi-o înăbuș. —Ar fi trebuit să fii ca noi, îmi răspunde Lady No-re, stând țeapănă. Cuvintele îi alunecă cu ușurință, de parcă s-ar fi găndit la ele de mult timp.

— În schimb, ești ca ei. Când mă uit la tine, văd ceva atât

t de imperfect,încâ t a r trebui să i se curme suferința . Ma i bine să fii mo a rtă , co pilă , decâ t să tră iești a șa cum tră iești tu. Ma i bine să te înec ca pe un pui schilo d dea nima l. Simt g ustul la crimilo r în co șul pieptului. Nu pentru că a ș v rea să măiubea scă , ci pentru că v o rbele ei sunt eco ul celo r ma i neg re g â nduri a le inimii mele. Vrea u să spa rg o g linzile și să o pun să -și înfig ă cio burile în ca rne. Vrea u săfa c cev a a tâ t de îng ro zito r, încâ t să reg rete că și-a do rit să -i semă n. — Da că eu sunt de un ra ng a tâ t de jo s, zic, cu v o ce a spră , tu cum ești, fiindv a sa la mea și a v â nd un ra ng și ma i jo s? Ușa se deschide și mă înto rc. Pro ba bil pa r furio a să . Po t să citesc nedumerirea de pe chipul lui Oa k. Are ha inele șifo na te și pro ba bil do rmea câ nd l-a u lua t. E a dus în încă pere cu încheieturile leg a te de unul dintre fo știi-șo imi. — Wren? murmură . În clipa a ceea îmi da u sea ma că a m fă cut o ma re g reșea lă . So lda tul stă ,a șteptâ nd să primea scă o rdine, da r La dy No re nu-i po a te da niciunul. Da că îi spun a cum ce să zică , pute0 rea pe ca re o a m a supra ei v a dev eni ev identă -ca să nu ma i v o rbesc de limba mea refă cută - și so lda tul le v a da de v este celo rla lți. Da r, da că nu spun nimic și La dy No re nu-i dă niciun o rdin, nu-iv a lua mult timp pâ nă să -și dea sea ma că cev a nu e în reg ulă . Tă cerea se prelung ește, câ t încerc să g ă sesc o so luție. — Po ți să pleci, îi spune Oa k so lda tului. Vo i fi bine a ici. Fo stul-șo im fa ce omică plecă ciune și pă ră sește ca mera , închizâ nd ușa în urma lui. La dy No re ră suflă , furio a să și șo ca tă în eg a lămă sură . Uluia la mea este la fel de ma re.

Prințul mă priv ește cu v ino v ă ție. — Îmi închipui la ce te g â ndești, zice el, ridicâ ndu-și înche0 ietura ca să -șisco a tă leg ă tura de a rg int. Da r nu a m a v ut nicio idee ca re era pla nul ta tă lui meu. Nici mă ca r nu a m știut că a v ea un pla n. Și se pa re că nu a fo st unulîndea juns de bun încâ t să câ știg e. Îmi a mintesc cuv inte le lui Oa k din închiso a re. Asta - to tul - este din v ina ta .De ce n-a i a v ut ră bda rea necesa ră ca să ră mâ i în ex il? De ce nu te-a i resemna t în fa ța so rții ta le? Deci Ma do c știuse că v a fi ră pit - po a te de la Tierna n, ca re a r fi putut săo bțină info rma ția de la Hy a cinthe, sa u po a te chia r direct de la Hy a cinthe - și lă sa se ca a sta să se întâ mple. Do a r ca să -și po a tă recruta so lda ții din no ude pa rtea sa , ca să po a tă cuceri Cita dela Do a mnei No re și ca

să impresio neze Reg a tul Elfha me îndeia juns încâ t să fie primit îna po i. Şo imii îi fuseseră lo ia li o da tă , a şa că a v ea o a recum sens - într-un mo d plinde a ro g a nţă , da r a v ea - ca Ma do c să se g â n0 dea scă la fa ptul că să ptă mâ nile pe ca re le-a r petrece în inima Cita delei îi v o r o feri timpul necesar ca să -irecâ ştig e. Hurcla w rep rezintă o p ro b lemă , d a că n-a r fi tro lii lui, cred că a ş fi p utut săeva d ez d in lo cul a cesta , p o a te că a ş fi reuşit chia r să cuceresc Cita d ela . Ma do c nu lua se în ca lcul tro lii lui Hurcla w, ca re era u în numă r ma i ma redcâ t fo ştii-şo imi. Ca să nu ma i v o rbim de huldufo lki şi nisseri. Şi de mo nştrii din beţe şi pia tră . — Şi a cum? întreb. Ochii lui Oa k se mă resc de bucurie la a uzul v o cii mele. —Cum de v o rbeşti? —Am fo lo sit o fă ră mă din o a sele lui Ma b! îi spun, ia r da că tremur puţin,a mintindu-mi, Oa k nu a re cum să bă nuia scă mo tiv ul. —Deci v rei să spui că , în timp ce eu şi ta tă l meu do rmea m, tu a i g ă sit ra cla -

sing ură - şi a po i de una sing ură a i supus-o pe La dy No re? Oa k râ de. —Ai fi putut să mă trezeşti. Sunt sig ur că putea m să te a jut cu cev a . Săa pla ud la mo mentele po triv ite? Să -ţi țin rucsa cul? Mă simt îndeia juns de fla ta tă câ t să zâ mbesc uşo r. — Deci, întrea bă Oa k, ce o rdin a r trebui să le da u g a rdieni0 lo r, a cum, că tueşti la co nducere? La dy No re stă bă ăto a să , a scultâ nd. Înţeleg â nd, po a te, că nu-mi trebuie nimicma i mult decâ t o v iclenie de a nima l. Că nu a m nev o ie decâ t de un a lia t cu o fă ră mă de a mbiţie, unul ca re v a fi puţin ma i bun decâ t ea . Ori po a te că îşi dă sea ma , pentru prima o a ră , că nu mă cuno a şte nici pejumă ta te a tâ t de bine pe câ t crede. — Tierna n încă a re de g â nd să se întâ lnea scă cu no i, co rect? întreb. Oa k dă din ca p şi spune: — Ar putea fi o ca le prin ca re să strâ ng em o a menii lui Hurcla w la un lo c şi să îi înco njurâ m. Am a v ea de pa rtea no a stră elementul surpriză şi crea turile din beţe. — Trebuie să ne g â ndim şi la Bo g da na , spun. Da u la o pa rte sentimentele mele leg a te de ceea ce l-a m a uzit discutâ nd cuMa do c şi v o rbim despre po sibile pla nuri. Le trecem în rev istă , pa s cu pa s, ia r şi ia r. Îi o rdo n lui La dy No re să le cea ră g ă rzilo r să -i a ducă lui Oa klucrurile. Îi trimit un mesa j lui Hy a cinthe. Pun serv ito rii să -mi a ducă g hea ța dulce pe ca re mi-o dă dea Lo rdul J a rel şi să îi trimită v in şi plă 0

cintecu ca rne lui Ma do c. Apo i trimit după serv ito a rele lui La dy No re, ca să mă a jute să mă preg ă tesc. Ușa se deschide curâ nd după a ceea și intră do uă femei-hul0 dufo lk: Do e șiFernwa if³. Co zile lo r șfichiuiesc. Mi le a mintesc de pe v remea câ nd lo cuia m a ici. Sunt suro ri ca re a u a juns să lucreze pentru La dy No re drept

reco mpensă pentru niște fa pte a le pă rinților r lo r. Au fo st bune cu mine, în felul lo r. Nu m-a u înțepa t cu a ce do a r ca să v a dăcum sâ ng erez, a șa cum a u fă cut-o a lții. Sunt surprinsă să v ă d că a u o chii a dâ nciți în o rbite. Ha inele pe ca re le po a rtă sunt to cite pe la tiv uri și lamâ neci. Mă g â ndesc la pă ia njenii din bețe ca re v â nea ză pe întinderile de ză pa dă și mă întreb câ t de mult a putut să se înră ută țească tra iul înCita delă , fa ță de cum era pe v remuri. Îmi a leg o ro chie din dula pul lui La dy No re și sta u pe un ta buret a co perit cubla nă câ t Do e mi-o tra g e peste ca p. Fernwa if îmi a ra njea ză pă rul cu piepteni din o s și pia tră de o nix . Apo i Do e îmi dă cu suc din fructe depă dure pe buze, ca să le înro șea scă , fă câ nd a cela și lucru și pe o bra ji. To tul se întâ mplă ca prin cea ță . Ucid e-o a cum, câ t încă ma i p o ți! Eu și Oa k ne jucă m de cev a v reme. J o cul a cesta trebuie să -l câ știg eu. Afa ră dă m de și ma i multe g ă rzi și de Ma do c, ca re a fo st sco s din temniță . Îlca ut din o chi pe Hy a cinthe, da r nu este de fa ță . Po t do a r să sper că mi-a primit mesa jul. Un fo st-șo im îi întinde lui Ma do c o câ rjă , fă cută pe lo cdintr-o crea ng ă . Fo stul g enera l își sprijină bra țul de ea , recuno scă to r. O v ă d pe La dy No re, că la re pe un ren, cu ra cla în bra țe. Pă rul ei, deculo a rea ză pezii murda re, flutură în v â nt. Vă d sclipirea lă co miei în o chii ei g a lbeni și felul în ca re mâ inile cenușii și sinistre a le Lo rdului J a rel i seîncleștea ză în jurul g â tului. Pe v remea câ nd era m co pil, mi-a fo st frică to t timpul în a cest lo c. Acum nua m de g â nd să mă la s pra dă fricii. Po rnim printre nă meți. Oa k se a pro pie de mine. — Oda tă ce to a te a cestea se v o r sfârși, zice, sunt unele lucruri pe ca re v rea ușă ți le spun. Trebuie să îți o fer niște ex plica ții. —Cum a r fi? întreb, cu g la s jo s. Oa k își mută priv irea , înto rcâ nd-o spre ma rg inea pă durii de pini.

— Te-a m lă sa t să crezi... ei bine, cev a ce nu este a dev ă ra t. Îmi a mintescsenza ția ră suflă rii lui Oa k pe g â tul meu, felul în ca re a ră ta u o chii lui de v ulpe, cu pupilele neg re,

dila 0 ta te, felul înca re m-a m simțit când i-a m mușca t umărul, a pro a pe destul de ta re cât să -i străpungă pielea . — Spune-mi, a tunci. Oa k își scutură ca pul, parcă îndurera t, însă a tâ t de multe dintre expresiile lui sunt măști, încă t nu ma i știu ce este real. — Da că aș face-o , nu a r fi decât t pentru a -mi ușura conștiința și te-aș pune în pericol. — Spune-mi o ricum, îi zic. Da r Oa k își scutură iar ca pul. — Atunci dă -mi v o ie să îți spun eu ție ceva , zic. Știu de ce zâmbești și gumești și a runci complimente, chiar și când nu ești dator să o faci. La început a m crezut că e pentru că vrei să faci o a menii să te placă , a poi mi-a mzis că e pentru a -i deruta . Da r e ceva ma i mult de a tâ t. Îți este teamă că sunt speriați de tine. Pe chip îi a pa re o expresie precuță . — De ce a r fi speriați de mine? — Pentru că tu ești îngrozit de tine, îi spun. Odată ce începi să ucizi, nu vrei să te ma i o prești. Îți place. Poate că soarta a moștenit da rul de strateg a l tă tă lui tău, da r tu ești cel care s-a ales cu setea lui de sânge. Lui Oa k îi tremură ușor maxilarul. — Ia r ție ție-e frică de mine? — Nu din a cea stă cauză . Intensitatea privirii lui mă a rde. Nu conștientă . Mă simt bine știind că trec de a rmura lui, da r a sta nu schimbă nimic.

Cea ma i mare slăbiciune a mea a fost întotdeauna dorința de a fi iubită .Este o prăpastie a dăncă în mine și, cu cât mă întind ma i mult după a cea stă dorință , cu a tâ t sunt ma i ușor de păcălit. Sunt o vânată ie vie, o ra nădeschisă . Da că Oa k este o mască , eu sunt o față cu toată pielea smulsă . Mi-a m repeta t la nesfârșit că trebuie să mă a păr de propriile dorințe, da r nua m reușit să o fac. Trebuie să încerc a lteceva . În timp ce înaintăm pe zăpadă , sunt a tentă să pășesc ușor, ca să rămân deasupra pojarului de gheață . Da r a cea sta se fisura ză o ricum, ca o pânză de păianjen, sub fiecare pas. Rochia se umflă în jurul meu, fluturând învântul rece. Îmi da u seama că sunt desculță încă . Poate că o altă față a r fi înghețat, da r eu sunt rece până -n măduva o selor. 3 Căprioară și Ferigă-rătăcită (în engleză, în original) (n.r.).

Capitolul 17 Înfațanoastră , Lady No re că lăsește un ren cu blana zbărâtă . E îmbrăcată într-o rochie sta cu jec, cu o pelerină într-o nuanță ma i închisă de roșu pe deasupra , destul de lungă încă t să a co perez spațiereului. Racla stă

la ea înpo a lă . Reg ele-tro l este că la re pe un ela n, a le că rui co a rne eno rme se îna lță precumo co ro a nă de sulite dea supra ca pului să u. Că pă strul lui e v erde și cu to tul fă cut din a ur. Reg ele însuși a re o a rmură din cupru, cu a cela și mo delstra niu, ca re fa ce să pa ră că fieca re piesă a r co nține un la birint. Mă g â ndesc la cum trebuie să -și fi petrecut Tierna n ulti0 mele do uă zile. Laînceput, sperâ nd că ne v o m înto a rce, a po i cu spa imă , v ă zâ nd că no a ptea trece. Pă nă la ră să rit trebuie să -și fi da t sea ma că e ca zul să a ducă inima și să pună în a pli0 ca re pla nul lui Oa k. Po a te că a pus la ca le stra teg ii stâ nd în frig , furio s pe prinț și îng rijo ra t pentru el. Nu a a v ut cum să ni le spună . Ia r no i nu a m a v ut cum să -i spunem că Ma do c a recruta t a tâ t de mulțidintre fo știi-șo imi de pa rtea lui. La dy No re se a v â ntă jo s de pe renul ei, tâ râ nd pelerina lung ă și sta co jie prinză pa dă , ca pe un râ u de sâ ng e. — Puneți mâ na pe co to ro a nța -furtunii! o rdo nă ea , a șa cum a m plă nuit. Așa cum i-a m co ma nda t eu. So lda ții de bețe se îndrea ptă spre Bo g da na . Stră v echea zâ nă își înfig eung hiile într-unul dintre ei. Fulgerul lo v ește în depă rta re, da r ea nu a re timp să îl cheme ma i a pro a pe. Mâ inile îi sunt prinse de ma i multe crea turidin bețe. Co to ro a nța 0 furtunii dezmembră ză un so lda t, da r sunt prea mulți și cu to ții sunt îna rma ți cu fier. Curâ nd, este împinsă în ză pa dă , cu că tușe defier a rzâ ndu-i încheieturile. —Ca re este mo tiv ul a cestei tră dă ri? urlă Bo g da na la La dy No re, ca re îmi

a runcă o priv ire, da r nu ră spunde. —Nu a m fă cut ce mi-a i cerut? strig ă co to ro a nța -furtunii. Nu ți-a m o ferit ofa tă din nimic? Nu te-a m a juta t să a ting i mă reția ? —Și ce ma i fa tă mi-a i o ferit! zice La dy No re, cu ba tjo cură în g la s. Ochii Bo g da nei a lunecă spre mine, cu o no uă sclipire în ei. Vede cev a , cred,da r nu este încă sig ură ce a nume ma i ex a ct. — Și a cum, prințule - spune La dy No re, rev enind la scena 0 riul no stru -unde este inima lui Mellith? Oa k nu e îna rma t, deși fo stul-șo im ca re stă la drea pta lui ține sa biaprințului la îndemâ nă . Și, deși pa re să a ibă încheie0 turile leg a te, o chiurile sunt a tâ t de la rg i încâ t se po a te elibera o ricâ nd do rește. Prințul își ridicăpriv irea spre lună . — To v a ră șul meu trebuie să a pa ră în o rice clipă . Îmi ro tesc priv irea spre Fă pturile a duna te a ici. O pa rte din mine își do reștesă dea

semna lă a cum, să preia u co ntro lă a supra crea turilo r din bețe a le lui La dy No re și să o blig tro lii să se predea . Însă e ma i bine ca ma i întâ i săa pa ră Tierna n, ca să fiu sig ură că nu v a a jung e la mo mentul nepo triv it și că nu se v a a mesteca în luptă , fă ră să știe ca re ne sunt prietenii și ca redușma nii. Mă fo iesc, a g ita tă . O urmă resc pe La dy No re și o bserv mâ inile Lo rduluiJ a rel în jurul g â tului ei, o a ducere-a minte că , da că ea g ă sește a lina re în a șa cev a , s-a r putea ca celela lte a cțiuni a le ei să -mi fie impo sibil de a nticipa t.Priv irea mi se îndrea ptă spre Reg ele Hurcla w. E îna lt și a prig la înfă țișa re. În ciuda tuturo r zv o nurilo r leg a te de nebunia lui, îi înțeleg mo tiv ele multma i bine decâ t le înțeleg pe cele a le lui La dy No re. Ia r cei treizeci de tro li ca re-i a sig ură spa tele ră mâ n fo rmida bili. —Po a te că tu ești o bișnuit să a ștepți după supușii tă i, mo ștenito r a lReg a tului Elfha me, zice Hurcla w, da r no i ne pierdem repede ră bda rea . —Și eu a ștept, a lă turi de v o i, îi rea mintește Oa k.

Se scurg do uă zeci de minute îna inte ca Tierna n să -și fa că a pa riția ,îna întâ nd prin ză pa dă , cu Titch pe umă r. Mi se pa re că a trecut mult ma i mult timp, a v â nd priv irea întuneca tă a lui La dy No re a țintită a supra mea șibo mbă nelile lui Hurcla w în urechi. Ma do c se sprijină g reo i în câ rja lui și nu se plâ ng e, deși mă tem că se v a pră buși. Cu ma i bine de do i kilo metriîna inte să a jung ă la no i, Titch se a v â ntă în a er, bă tâ nd la rg din a ripi. Ho bul cu chip de bufniță ne dă ro a tă o da tă , a po i a terizea ză pe bra țul luiOa k și îi șo ptește cev a la ureche. — Ei bine? cere să a fle Hurcla w. Oa k se înto a rce la La dy No re, de pa rcă ea a r fi cu a dev ă ra t la co nducere. —Tierna n zice că Ma do c a r trebui să po rnea scă spre el, a lă turi de un so lda t,în semn de bună -credință . Tierna n se v a întâ lni cu ei la jumă ta tea drumului. —Și inima ? întrea bă La dy No re și eu mă crispez. Am fo st nev o ită să îi da u o co ma ndă ma i v a g ă , ca să -și po a tă juca ro lul a șacum trebuie în fa ța lui Hurcla w, da r e intelig entă și v a că uta o po rtiță de scă pa re. I-a m spus să se po a rte ca ea însă și, da r să nu ro stea scă sa u să fa căcev a ca re să dea de g o l fa ptul că o co ntro lez. Mă tem că nu a m fo st înde0 a juns de prev ă ză to a re în a cest jo c a l șa ra delo r și mișcă rilo r ca lcula te. — O a duce într-o cutie, spune Oa k. I-o v a pa sa so lda tului tă u. Apo i eu șiSuren v o m merg e la el. La dy No re

dă din ca p. — Gră biți-v ă a tunci! Să încea pă schimbul. Înă inte decla ra se că v rea să -l pă streze pe Oa k. Acum pa re că a re de g â ndsă -l elibereze. Oa re Hurcla w v a g ă si a sta ciu0 da t? Va bă g a mă ca r de sea mă ? Mă uit pe furiș la el, da r n - a m cum să -i g hicesc g â ndurile. Ho bul își ia zbo rul din no u și stră ba te iute întinderea de ză pa dă , pâ nă laTierna n.

— L-a m info rma t că ești de a co rd cu pla nul lui, spune Oa k. Mă îndo iesc căa sta e ceea ce i-a spus lui Titch. —Cu a cea stă inimă îi v ei putea rea duce la v ia ță pe reg ii0 tro l? întrea băHurcla w, mijind o chii la Tierna n și la cutia pe ca re o duce. Po ți pune ca pă t blestemului a bă tut a supra seme0 nilo r mei? —Așa mi-a spus Bo g da na , o da tă , cu mult timp în urmă , spune La dy No re,a runcâ ndu-i o priv ire co to ro a nței-furtunii, pe ca re so lda ții din bețe a u ridica t-o în picio a re. Deși uneo ri mă întreb da că nu cumv a și-a do rit-opentru că a re mo tiv ele ei. Am ținut minte însă po v estea Bo g da nei despre o a se și inimă , a m ținut minte că sunt îng ro pa te sub Ca stelul din Elfha me.Ia r câ nd a m v ă zut că inima nu este a co lo , a m știut că do a r unui membru a l fa miliei reg a le i se v a permite să ca ute cu a tenție prin tunele, ca să og ă sea scă sa u ca să a fle da că a fo st muta tă cu bună -știință . Așa că l-a m ră pit pe Ma do c și le-a m o ferit un mo tiv să ca ute. La dy No re îi fa ce semn unui fo st-șo im și a cesta îl a jută pe Ma do c să o ia lapa s prin ză pa dă . Îl v ă d pe g enera l a ple0 câ ndu-se spre so lda t și spunâ ndu-i cev a . Își încetinesc pa șii. Așteptă m, în v reme ce v â ntul urlă în jurul no struși se fa ce to t ma i tâ rziu. Tierna n se o prește câ nd a jung e la Ma do c și întinde cutia cu inima că prio a rei so lda tului. Acesta o ia îna po i spre no i. Ma do c și Tierna n ră mâ n pe lo c, de pa rcă s-a ra ștepta ca eu și Oa k să ne a lă tură m lo r în câ tev a clipe. Bo g da na urmă rește to tul, a muza mentul ridicâ ndu-i co l0 țurile g urii, înciuda că tușelo r pe ca re le po a rtă . — Câ t de încâ ntă to r a r fi fo st - spune La dy No re, cu o ma li0 țio zita te a biadeg hiza tă - să fi a v ut to a tă a cea putere și să fi știut că fiul lui Ma do c a fo st cel ca re mi-a o ferit-o . Reg ele tro l o priv este și în a cea clipă îmi înțeleg g reșea la . Am instruit-o sănu spună nimic din ce a r putea să dea de g o l puterea pe ca re eu o a m a supra ei, da r nu a m ținut co nt de fa p0 tul că a r putea să fa că decla ra ții v o a la te,pa siv -a g resiv e, ca re să implice multe lucruri. — Ce însea mnă a sta ?

întrea bă Hurcla w.

— Ar trebui să o întrebi pe fa ta mea , zice ea cu un so i de dulcea ță menită săa co pere g ustul putreziciunii. Priv irea reg elui se mută a supra mea . — Pa rcă nu a v ea limbă . La dy No re zâ mbește do a r, ia r Hurcla w îi fa ce semn unuia dintre so lda ții lui. Tro lul ridică o să g ea tă . Tra g e, îna inte să a puc să fa c cev a ma i mult decâ t să -mi ridic mâ na , ca să mă a pă r. Să g ea ta îmi stră pung e deg etul ma re și mă lo v este într-o pa rte, spintecâ ndca rnea . Impa ctul mă fa ce să -mi pierd echi0 librul. Mă pră v ă lesc în ză pa dă , sprijinindu-mă în mâ ini și în g enunchi. Încerc să respir, chinuită de a g o nianepuținei de a tra g e a er în piept. Cred că mi-a fo st perfo ra t unul dintre plă mâ ni. În dreptul co a stelo r mi se întinde o pa tă sta co jie. Ză pa da înflo rește în ro șu. Oa k po rnește spre mine, da r Hurcla w le co ma ndă a rca și0 lo r să -și îndreptesă g ețile spre prinț și îi cere a cestuia să se o prea scă . Oa k a scultă o rdinul. Vă d că a re sa bia în mâ nă și că leg ă turile de la încheieturi i-a u dispă rut. Fo știi-șo imi se ră sfiră și îl v ă d pe Hy a cinthe cro indu-și drum printre ei, îndirecția mea . To tul este g reșit. — Prințule, tună v o cea lui Hurcla w, a du-mi inima a ceea sa u v ă v o i umplepe a mâ ndo i de să g eți! Vrea u să strig , să îi o rdo n lui La dy No re să le cea ră trupelo r ei să mă a pere,da r nu po t să sco t niciun cuv â nt. Do a re. Mă do a re ca a tunci câ nd... Așchia de o s din g ura mea ... Pieptul meu.

Fisurile ca niște pâ nze de pă ia njen de sub deg etele mele câ nd m-a m mișca t. Oa k mă priv este, cu o chii a ceia a i lui de fa rso r, în ca re a cum se citeștepa nica . Apo i își înclină ca pul spre reg ele-tro l. Prințul pă šește spre fo stul- șo im și ia cutia cu inima de la el. Și șo ptește cev a . Hurcla w co bo a ră de pe ela n. Oa k micșo rea ză dista nța dintre ei. Sunt a lă turi a cum, prea a pro pia ți pentruca să g ețile a țintite spre prinț să nu îl lo v ea scă și pe reg ele-tro l. Hurcla w ridică ză v o rul dintr-o sing ură mișca re a ung hiei lui ca o g hea ră . Oclipă ma i tâ rziu, tro lul se cla tină pe spa te, a pucâ ndu-se de bereg a ta din ca re îi iese un ță ruș subțire ca un a c. Inima , nea g ră și chircită , ca de în ză pa dă . Oinimă de că prio a ră , nimic ma i mult. Ra cla a fo st cea impo rta ntă , ra cla pe ca re Oa k a co ma n0 da t-o la fiera ruldin Pia ța Undry . Od a tă , Bo mb a mi-a sp us o p o veste d esp re niște p ă ia njeni venino și, ca

re era uținută într-un cufăr. Când un hoț l-a deschis, a fost mușcat pe tot corpul. Cutia a fost capcană. Îmi amintesc cu cătă grijă a prins Oa k încuietora rea, când eram în peșteră. Cu siguranță fixa se o să găsească o trăvită, menită să o ucidă pe Lady No re, în caz că tota tecelelalte plăo nuri aveau să dea greș. — Acum! strigă soldatul care a primit în șoapță ordinele de la prinț. Șoimii îi încercuiseră cu grijă pe troli, din spațiu. La semnal, își scoțaseră seavăntă. Se dau lupte pretutindeni în jurul meu. Săgeți și spațiu. Tipete. Mă ridic în genunchi. — Mămă! zic, forțându-mă să scoț cuvântul. Acela era cuvântul menit să

pușca pe așteptasăra de ei. — Toți cei care mă urmați, veți urma comenzile lui Suren din cea stăclipăși pentru totdeauna! strigă Lady No re, urmându-mi instrucțiunile exacte așa cum trebuie să o faci, cel puțin până când își coborăv o cea. Asta da căvareuși să dea vreuna. — Opreți trolii! poruncesc, ridicându-mă în picioare. Tușesc și sângelămipătează degetele. — Tu ești ceea ce mi-a ordonat capătura rea, copilă? Îmi strigă Bogdana. Tu? Rup capătul săgeții, străngând din dinți în fața durerii, și-mi eliberezcea lălmăună. Hurclăw tremură din tota te încheieturile. Oricare ar fi otrăvata, acțiunea zăra pid. — Ne-a jucat pe degete, zice regel-troli. Nu aștia vut nicio dată inima lui Mellith, nu-i așa? — Nu pot să mintă, spune Lady No re, stând drea pță în mijlocul carului, privind în jur de parcă ar fi ceva îndepărtat de ea. Ne-a spus că a adus-o în no rd cu el. Oare. Ce se va întâmpla când va afla cum a înșelato? Când își va da seama că reeste rolul ei în planul tău? — Spune-le soldaților tăi să se predea! îi cere Oa k lui Hurclăw. Spune-le și îți va da antidotul! — Nu! Reg-el-troli se aruncă asupra lui Oa k. Se prăvălesc împreună în zăpadă. Prințul este priceput la luptă, însă nu este nici pe departe la fel de puternic ca Hurclăw. Va trebui să decidă că t de ta re mă urăște.

Oa k, cel care a renunțat să mă i caute inima după ce a fost la Vrajitoa rea -Ciulin. Cel care a vrut să mă îndepărteze, care nu a vrut să aibă nevoie de mine. Îți va fura inima. Nu a sta zisesse Bogdana în pădure? Mintea îmi alunecă a meșter, îndreptându-se spre cea senza ție: căinăuntrul meu se destrămăceva. Îmi amintesc cum am zăcut pe poarta

rece din sa la tro 0 nului. Amintirile mă inundă , până când a jung să mă simt de parcă aș fi în do uă lo curi deodată . Sunt o altă fetiță nedorită și speriată . Copil de coteroanță , spune vocea unei femei. Îi vei lua locul lui Clovis în pat, în acea stănoapte. Senzația unor plăpumi grele, broda te cucerib și păduri. Caldei și moii. Apoi mă trezesc în agonia, nemaiputând să respir. Mama e deasupra mea , cu un pumnal înșănăgurat în mână . Bucuria și ușurarea pe care le simt înaintea sfârșitului ținută de un sentiment nimicitor de trădare. Adevărata mea mamă . Frumoasa mea mamă . Bogațana . Îi aude vocea . Dar nu vorbește cu mine acum, ci cu altcineva , cu mult timp în urmă . Mă voi așigura că inima ta va bătă într-un nou piept. Sunt îngrăzită . Simt agonia trezită de greutăți ei care se întind spre pieptul meu. Clipesc și parcă văd dublu, pe jumătate încă în cea aminată și pe jumătate în zăpădă , în umbra nopții. Inima lui Mellith este a mea . Ar fi trebuit să știu din clipa în care m-am trezit pe poarta rece din salatrului. De când am început să am cele vise, care păreau atât de reale. De când puterea mi-a căntă în vine, așteptând doar ca eu să mă întind după ea . M-am temut de măgie din clipa în care Lady No și Lordul Jaral au pășit

în dormitorul meu din lumea muritorilor. Și nu am putut să mă împiedic să mi fie teamă de mine însămi. Teamă de monștrul pe care îl vedeam când trăgeam cu ochiul la reflexia mea în la curi limpezi, în oglinzi. Dar tot ceea ce sunt este măgie. Nemație. Nu sunt nimic. Sunt ceea ce e dincolo de nimic. Distrugere. Eu sunt ceea care destrămă . Pot destrăma măgia cu un gând. Din apropiere zboră un obiect. Am la dispoziție o secundă ca să -mi dau seama că este făcut din bronz și are un inel la un capăt, înaintea exploziei. Flăcările parjolesc pământul. Soarta îți din răchită au luat foc. Lady No reurlă . Când din nou. Fierbințea la pe care o simt în față mă arde. Rochiemișaa prins. Tierna năleagă prin zăpadă spre Oak. Mă chinui să mă ridic și văd că , chiar dacă unele din treburile din bețesunt în flăcări, asta nu le încetinește. Continuă să lupte. O creatură monstruoasă cumăi multe picioare sfâșie un troil în bucățele, membrucum membru, ca un copil care dezmembră zăpăcătore. Trupul lui Hurclawza ce în zăpadă . Nemișcat. Oak își șterge țărâ

na de la g ură cu un bra ț și se uită la mine în timp ce seridică . Mă simt de pa rcă l-a ș priv i de la ma re depă rta re. Îmi v uiesc urechile. Acum, că ma g ia s-a dezlă nțuit înă untrul meu, nu cred că o ma i po t stă pâ ni. Și el a știut. El a știut. A știut de la bun început. M-a fo lo sit ca pe o mo nedă la un tâ rg . M-a fo lo sit ca să po a tă spune că aa dus inima lui Mellith în no rd, pentru că nu era o minciună . Respir a dâ nc, tră g â nd puterea spre mine. Fo cul de pe po a 0 lele ro chiei sestîng e.

Închid o chii și mă co ncentrez. Câ nd îi deschid, îmi la s puterea să retezefa rmecele. Crea turile din bețe se destra mă într-un câ mp a co perit de creng i înneg rite și ra muri, ca re fo r0 mea ză un cerc în jurul meu. Miro sul de fumîncă a tâ rnă g reu în a er. — Ce a i fă cut? întrea bă La dy No re, cu v o cea a scuțită . Șo imii și tro lii seo presc. Do i tro li a lea rg ă la reg ele lo r și încea rcă să îl ridice din lo cul în ca re este că zut. Bo g da na începe să râ dă înho ho te. — Oa k, zice Tierna n, ca re a a juns la drea pta prietenului să u. Ce se petrecec Wren? Acum sunt to ți cu o chii la mine. Io c! Vid ! Nimic! Asta ești. Io c Vid Nimic. —Vrei să le spui tu sa u a r trebui să o fa c eu? îl întreb pe prinț. —Câ nd a i..., începe Oa k, da r îl întrerup îna inte să po a tă ro sti v reoîntreba re. —Câ nd La dy No re și Lo rdul J a rel a u v rut un co pil ca re să -i a jute cupla nurile lo r, Bo g da na i-a pă că lit. Este râ ndul meu să spun po v estea . — Le-a crea t o co pilă din ză pa dă , bețe și pică turi de sâ ng e, a șa cum le-apro mis că v a fa ce. Da r a a dus-o la v ia ță cu o inimă stră v eche. Îmi a mintesc suficiente deta lii din po v estea V ră jito a rei0 Ciulin. Îi a runc opriv ire Bo g da nei. — Ma b te-a blestema t, nu-i a șa ? Co to ro a nța -furtunii dă din ca p. —Am jura t pe sâ ng ele fetei mele că nu v o i fa ce nicio da tă v reun ră u celo rdin nea mul lui Ma b. Do a r Mellith a r fi putut să pună ca pă t blestemului, da r nu putea m să -i o fer o v ia ță no uă fă ră să mi se cea ră , nici nu putea m să v o rbesc despre a sta fă ră să fiu întreba tă .

—Nu se po a te să fi... Asta nu po a te... La dy No re nu se po a te împă ca cu g â ndul că a fo st înșela tă într-o a semeneamă sură . — Da , îi spun. Eu sunt ce a ma i ră ma s din Mellith. Eu, cea pe ca re tu a ito rtura t-o și a i disprețuit-o . Eu, ca re a m ma i multă putere decâ t a i a v ut tu v reo da tă . To tul a fo st la mâ na ta . Da r nu te-a i o bo sit nicio da tă să -ți deschizicu a dev ă ra t o chii. —Mellith. Blestemul ma mei! La

dy No re scui pă cuv intele la mine. —Acesta a r fi trebuit să -ți fie numele de la început. —Da , ră spund. Cred că îți da u drepta te. Tierna n îl tra g e pe Oa k de umă r, îndemnâ ndu-l să se g ră 0 bea scă . Ma do cstrig ă de dinco lo de nă meți. Da r prințul stă nemișca t, cu o chii a țintiti la mine. Acum îi cuno sc jo cul și știu cine a fo st pio nul. Și simt cum curg e prin mineputerea nesfâ rșită a nea ntului, a neg ă rii. —Vei da la schimb sâ ng ele tă u pentru sâ ng ele din Nea mul Sa lcei? întrea băLa dy No re. Ai fi putut să îng enunchezi Reg a tul Elfha me. Da r presupun că tu pe mine mă v rei în g enunchi. —Pe tine te v rea u mo a rtă ! urlu și, fă ră să fie nev o ie de nimic ma i multdecâ t fo rța a cestei do rințe, La dy No re este împră știa tă pe ză pa dă . Dezmembra tă . Desfă cută , la fel de ușo r și de irev o ca bil ca o crea tură dinbețe. Priv esc pa ta ro șie. O priv esc pe co to ro a nța -furtunii, a i că rei o chi neg rilucesc de încâ nta re. Gro a za mă înea că . Nu a m v rut să ... Nu m-a m g â ndit că a sta v a ... Nu a mștiut că v a muri do a r pentru că eu mi-a m do rit-o . Nu a m știu că po t fa ce a sta .

Nev o ia de a mă g hemui în mine însă mi, de a mă a scunde de ceea ce a mfă cut, este co pleșito a re. Umerii mi se înco v o a ie, trupul mi se chircește. Da că îna inte îmi era tea mă de furia mea , a cum a dev enit cev a îng ro zito r, ma ipresus de cuv inte. Acum, că po t lua to a tă durerea pe ca re a m simțit-o și îi po t fa ce pe to ți ceila lți să o simtă la râ ndul lo r, nu ma i știu sig ur cum să măo presc. Hurcla w se mișcă . Fie o tra v a nu a fo st menită să a ibă un efect leta l, fie do zaa fo st pentru La dy No re și nu e îndea juns ca să ucidă pe cinev a mult ma i ma siv . — Eliberea z-o pe Bo g da na ! îi spun lui Hy a cinthe. Acesta îi sco a te că tușeledin fier de la încheieturi. Ex presia de pe chipul lui este însă una circumspectă . Mă întreb da că a cum își reg rețăjură mâ ntul. Eu i-a m spus că o v a fa ce. — Acum ia a ntido tul de la Oa k și dă -l reg elui-tro l! Hy a cinthe îna intea zăprin ză pa dă . Prințul îi dă fio la pe ca re o a v ea în buzuna r, fă ră să pro testeze, cu priv irea încă fix a tă a supramea . Durea ză câ tev a minute pâ nă câ nd Hy a cinthe a dminis0 trea ză lichidul șicâ tev a în plus pâ nă câ nd Hurcla w se ridică . Mă înto rc spre reg ele-tro l, în timp ce a cesta se pune pe picio a re cu a juto rulunuia dintre supușii să i. — Po t să îți o fer ceea ce ea nu a fo st în sta re să îți dea . Po t destră mablestemul. Reg ele mo rmă ie a pro ba to r. — În schimb, tu

mă v ei urma pe mine. Hurcla w, v ă zâ nd distrug erea din jurul lui, dă din ca p. —Vă a ștept o rdinele, do mniță .

—Câ t despre v o i trei..., zic și-mi îndrept priv irea în direcția lui Tierna n, Ma do c și Oa k. E prea tâ rziu ca să ma i fug ă și o știm cu to ții. Nimeni nu ma i po a te scă pa demine a cum. Du-te! a ș p utea să -i sp un și să îl trimit îna p o i, a co lo und e a r fi în sig ura nță , îninsulele Reg a tului Elfha me, a co lo und e a r fi d in no u fermecă to r și iub it. Un ero u chia r, p entru că l-a r a d uce cu el p e ta tă l lui și a r so si cu vești d esp rep ieirea lui La d y No re. Ar p utea să sp ună că a trecut p rintr-o a ventură . Sa u l-a ș putea pă stra a ici, o sta tic, pentru a fo rța Reg a tul Elfha me să steadeo pa rte. Și a r fi a l meu. Al meu în unicul mo d în ca re a m încredere că a r putea fi, în unicul mo d deca re po t fi sig ură . — Mo ștenito r a l Reg a tului Elfha me, spun, îng enunchea ză ! Prințul Oa k îșiîndo a ie cu g ra ție picio a rele lung i în ză pa dă . Își plea că chia r și ca pul încor no ra t, chia r da că bă nuiesc că el își închipuie cămă jo c. Nu îi este tea mă . Crede că a cea sta este ră zbuna rea mea , că v rea u să - l umilesc puțin. Crede că , într-o clipă , to tul v a fi la fel cum a fo st o dinio a ră . — Ceila lți po t pleca , spun. Genera lul, Tierna n și o rice șo im ca re do rește sămea rg ă cu ei. Spuneți-le Îna ltului Reg e și Îna ltei Reg ine că a m recupera t Cita dela în numele lo r. Oa k ră mâ ne a ici. — Nu-l po ți ține! mă a v ertizea ză Ma do c. Înfig e-ți dinții a ceia frumușei încev a . Mă întind după că pă stru, pe ca re mi l-a m sco s din jurul ta liei câ nd m-a mîmbră ca t, ca să -l a m la îndemâ nă . Pielea este mo a le în mâ inile mele. —Wren, spune Oa k, cu scâ nteia fricii a prinsă în g la s. —De a cum nu v o r ma i ex ista tră dă ri, prințule! îi zic.

La început se zba te, da r, câ nd șo ptesc cuv â ntul ca re co ma ndă , se po to lește.Ching ile i se prind de piele. Ma do c mă priv ește de pa rcă a r v rea să mă ta ie în bucă țele. Da r nu po a te săo fa că . — Nu-i nev o ie să fa ci a sta ! îmi șo ptește Oa k. Cu g la sul unui a ma nt. Bo g da na râ njește de la lo cul ei, de lâ ng ă petele ro șii lă sa te de ră mă șițele luiLa dy No re: — Și de ce nu? Nu ești tu urma șul Nea mului Sa lcei, cel ca re i-a fura tmo ștenirea ? — Nu fi nesă buită ! interv ine Tierna n, ig no râ nd-o pe co to ro a nța -furtunii. Aruncă o priv ire so lda țilo r, tro lilo r și tuturo r celo rla lți pe ca re a r trebui să - înfrunte da că a r încerca să mă o prea scă , a po i mijește o

chii. — Po a te că J ude nu a v enit după ta tă l ei, da r v a a duce a ici to a te a rma telepe ca re le po a te strâ ng e ca să se ră zbo ia scă cu tine pentru fra tele ei. Nu se po a te să -ți do rești a șa cev a ! Mă uit în o chii lui câ tev a clipe lung i. — Du-te! zic. Îna inte să mă ră zg â ndesc. — Ar fi ma i bine să fa ci a șa cum spune, zice Oa k, pe ca re îl v ă d luâ nd înca lcul o pțiunile și a leg â nd-o pe sing ura ca re i-a ma i ră ma s cu a dev ă ra t. Du-l pe ta ta în Elfha me sa u, da că J ude nu îi v a ridica ex ilul, o riunde a ltundev aunde a r putea să se întremeze. I-a m spus lui Wren că nu v o i pleca fă ră ea . Priv irea intensă a lui Tierna n trece de la prinț la mine, a po i la Hy a cinthe.Dă din ca p o da tă , cu o ex presie sumbră pe chip, și se înto a rce. Câ țiv a ca v a leri și so lda ții îl urmea ză . Hy a cinthe pă șește prin ză pa dă și sea șa ză la drea pta mea . — Po ți merg e cu ei, da că do rești, îi spun. Cu Ma do c și cu Tierna n.

Hy a cinthe îl urmă rește pe fo stul lui iubit a jutâ ndu-l pe fo stul lui g enera l sătra v erseze întinderea de ză pa dă . — Până în clipa în ca re îmi v o i plă ti da to ria pe ca re o a m fă ță de tine, lo culmeu este a ici. — Wren, spune Oa k, fă câ ndu-mă să mă înto rc spre el. Nu sunt dușma nultă u. Un zâ mbet mic îmi sa ltă co lțul g urii. Simt a scuțimea din0 țilo r și îmi treclimba peste ei. Pentru întâ ia o a ră , îmi pla ce senza ția .

Ca pito lul 1 8 Bo g da na deschide drumul de înto a rcere spre Cita delă . Hy a cinthe pă șeștea lă turi de mine. Câ nd serv ito rii se plea că în fa ța mea , nu o fa c din simplă curto a zie. Ci din a ce0 ea și tea mă ca re i-a supus îna inte lui La dy No re șiLo rdului J a rel. Frica nu este iubire, da r po a te să -i semene. La fel și puterea . — Scrie Îna ltei Curți! mă îndea mnă Bo g da na . În ca lita te de supusă a lo rcredincio a să , a i recupera t ră mă șitele lui Ma b, a i pus ca pă t a menință rii pe ca re o reprezenta La dy No re și l-a i elibera t pe fo stul Ma re Genera l. Apo icere o fa v o a re - să ră mâ i a ici, în v echiul ca stel, și să îți întemeiezi o Curte a ta . Acesta v a fi primul no stru pa s. Da că mesa jul tă u a jung e la ei îna intea luiTierna n, Îna lta Curte a r putea să -ți împlinea scă fa v o a rea pâ nă să a fle to a te deta liile. Spune-le că prințul este cu tine, co ntinuă ea , da r că a fo st ră nit. Șică îl v ei trimite în Elfha me după ce se v a o dihni și v a fi întrema t. Hy a cinthe îmi a runcă o priv ire ra pidă , de pa rcă a r v rea să se a sig ure

căsunt a ceea și perso a nă ca re disprețuia a tâ t de mult ca
ptiv ita tea , încâ t l-a a juta t să sca pe de ea . Nu sunt sig ură
că ma i sunt a ceea și. — Nu îți ima g ina că po ți să -mi da i o
rdine! îi spun co to 0 ro a nței-furtunii. Ea dev ă ra t că îți da to
rez v ia ța , da r to t ție ți se da to rea ză și mo a rtea mea . Bo g
da na fa ce un pa s îna po i, umilită . Nu v o i fa ce a ceea și g
reșeli pe ca re le-a fă cut Mellith. —De înda tă ce Tierna n și
Ma do c a jung în Elfha me, v o r info rma Îna ltaCurte că îl
ținem prizo nier pe Oa k, spune Hy a cinthe. Indiferent de ce fa
v o a re a r putea să -ți o fere Îna ltul Reg e și Îna lta Reg ină ,
îți v o r o rdo na să -leliberezi.

Mostenitorul furat

—Po a te că o furtună îi v a întâ rzia , sug erez, dâ nd din ca p spre Bo g da na .Po a te că ră nile lui Ma do c v o r trebui îng rijite. Multe lucruri se po t întâ mpla . Împrejurul să lii sunt încă o mulțime de pă să ri. So lda ți co n0 da mna ți să fiehră niți din bună ta te. Co nda mna ți să nu ucidă nimic sa u să ră mâ nă pentru to tdea una îna ripa ți. Îmi închid o chii. Vă d ma g ia ca re îi lea g ă . Este strâ nsăbine și ră sucită în v a luri prin ființele lo r îna ripa te, ca re le strâ ng inimile mici. Îmi ia câ tev a clipe să g ă sesc no durile, da r după a ceea bleste0 mele sedestra mă ca niște pâ nze de pă ia njen. Cu strig ă te entuzia sma te și o fta turi, șo imii a ceștia desco 0 peră că sunt dinno u în trupurile lo r de zâ nă . — Reg ina mea , repetă unul dintre ei, ia r și ia r. Reg ina mea ! Cu sig ura nță , sunt ma i ușo r de urma t decâ t La dy No re. Da u din ca p, da r nu po t să zâ mbesc. Cumv a , o ricâ t de mul0 ținută a ș fi de ceea ce a m fă cut, nimic nu mă emo ți0 nea ză . E ca și cum inima mea a r fi încă încuia tă într-o ra clă și îng ro 0 pa tă sub pă mâ nt.

E de neînțeles, da r mă g ă sesc a tra să spre temniță . Aco lo , în cușca lui de fier, îl v ă d pe Oa k ză câ nd peste blă nurile pe ca re le-a m întins pe jo s, cu o chii fix a ți în ta v a n și cu pelerina fă cută pernă sub ca p. Fluieră o melo die. O recuno sc, este una dintre cele pe ca re a m da nsa t la Curtea Reg inei Annet. Nu ies din umbre, însă pro ba bil că v reo mișca re subtilă mă dă de g o l, pentru că prințul se înto a rce spre mine. Mijește o chii, de pa rcă a r încerca să -mi disting ă fo rma . — Wren? spune. Vo rbește cu mine! Nu-i ră spund. Ca re a r fi ro stul? Știu că mă v a v ră ji cu v o r0 bele lui. Știu că ,da că îi v o i o feri o șa nsă câ t de mică , fiind cre0 a tura înfo meta tă după dra g o ste ca re sunt, v o i că dea din no u sub v ra ja lui. Cu el, v o i fi mereu oflo a re ca re înflo rește no a p0 tea - a tra să și, în a cela și timp, îng ro zită de lumina so a relui. — Dă -mi v o ie să -ți ex plic! strig ă . Dă -mi v o ie să ispă șesc! Îmi mușc v â rfullimbii, ca să nu mă ră stesc la el. A v rut să ră mâ n neștiuto a re. M-a pă că lit. A mințit cu fieca re zâ mbet. Cu fieca resă rut. Cu că ldura din priv irea lui, ca re a r fi trebuit să fie impo sibil de mima t. Am știut de ce este ca pa bil. Mi-a a ră

ta t-o - ia r și ia r. Și ia r și ia r, a m crezutcă nu v o r ma i fi trucuri. Că nu v o r ma i fi secrete. Nu și de a cum înco lo . — Ai mo tiv e întemeia te să fii furio a să . Da r, da că a i fi știut a dev ă rul, nu a i fiputut să minți. M-a m temut că v a trebui să minți. Oa k a ștea ptă și, cum nu spun nimic, se sco a lă în șezut. — Wren? Vă d curelele din piele ca re i se întind pe o bra ji. Da că v a purta pentru mult

timp că pă strul, îi v o r ră mâ ne cica trici. — Vo rbește cu mine! strig ă și se ro sto g o lește pâ nă se ridică în picio a re,pă șind spre ză brele. Vă d stră lucirea a urie a pă rului să u, linia cizela tă a po meți0 lo r, scâ nteia dino chii de v ulpe. — Wren! Wren! La șă cum sunt, fug . Cu inima bubuindu-mi în piept, cu mâ inile tremurâ nd.Da r nu po t să mă pfa c că nu îmi pla ce sunetul v o cii lui strig â ndu-mi numele.

Mulțumiri Sunt no ro co a să să fi a v ut un sto l de încura jă ri și sfa turi pentru a cea stăca rte. Le sunt recuno scă to a re tuturo r celo r ca re m-a u a juta t în că lă to ria ca re adus la ca rtea pe ca re o țineți în mâ ini, în spe0 cia l lui Dho nielle Cla y to n, Zo ra ida Co rdo v a , Ma rie Rutko ski și Kiersten White, ca re m-a u a juta t sătra sez schița a cestui ro ma n în v reme ce îno ta m într-o piscină , în to a mnă . Ma i mult chia r, le sunt recuno scă to a re lui Kelly Link, Ca ssa ndra Cla re,J o shua Lewis și Stev e Berma n, ca re m-a u a juta t să dezmem0 brez ma nuscrisul și să îl pun ia r ca p la ca p în ia rnă (plus de câ tev a o ri încă dupăa ceea). Și lui Leig h Ba rdug o , Sa ra h Rees Brenna n, Ro bin Wa sserma n și Ro sha ni Cho kshi, ca re m-a u a juta t să -l desco s din no u în v a ră . Le mulțumesc și numero a selo r perso a ne ca re mi-a u o ferit un cuv â nt buna u o fă râ mă impo rta ntă de sfa t, fa ță de ca re mă v o i simți v ino v a tă , pentru că nu le-a m inclus a ici. Un mulțumesc din a dâ ncul sufletului tuturo r celo r de la Little, Bro wnBo o ks fô r Yo ung Rea ders, pentru că s-a u înto rs în Elfha me a lă turi de mine. Le mulțumesc în specia l edito 0 rului meu, Alv ina Ling , și lui Ruqa y y a hDa ud, ca re mi-a o fe0 rit info rma ții neprețuite. Îi mulțumesc Ninei Mo nto y a , ca re mi-a o ferit o perspectiv ă diferită . Le mulțumesc, de a seme0 nea , șiMa risei Finkelstein, Virg inia La wther, Emilie Po lster, Sa v a nna h Kennelly , Bill Gra ce, Ka rina Gra nda , Ca ssie Ma lmo , Meg a n Ting ley , J a ckie Eng el,Sha wn Fo ster, Da nielle Ca nta rella și Victo ria Sta pleto n, printre a lții. Și le

mulțumesc celor de la Holt Key Books, în special lui Jane Harris și Emma Matthews, din Regatul Unit. Mulțumiri lui Joanna Voipe, Jordana Hill, Emily Berg e Thielmann, Pouya Shahbazian, Hilary Pecheon și tutorelor de la New Leaf Literary, pentru că au făcut ca lucrurile bune să apară ușor. Și lui Joanna, Jordana și Emily, pentru că au făcut mai mult decât puteam cere, citind ceea ce stă ca re și oferindu-mi un puhoi de note critice (în ambele sensuri ale cuvântului).

Îmi mulțumesc lui Kathleen Jennings pentru ilustrațiile minunate și răcitoare. Și le mulțumesc, pentru toată una, lui Theo și lui Sebastian Black, pentru că au grijă de inima mea.

Despre autoare Holly Black Holly Black este autoarea mai multor serii fantastice pentru copii și adolescenți. Printre cărțile sale se numără Croniclele Spiderwick (scrisă împreună cu Tony DiTerlizzi), seria The Modern Fairies Tale, seria CurseWorkers, Doilies, The Coldest Girl in Town, seria Mysterium (scrisă împreună cu Cassandra Clare) și Darkest Part of the Forest. A ajuns printre finaliștii Premiului Eisner și a primit Premiile Andre Norton, Mythopoeic și Newbery Honor. Holly locuiește în Massachusetts împreună cu soțul ei, Theo, într-o casă cu o ușă secretă. HOLLY BLACK
PE SOCIAL MEDIA FACEBOOK TWITTER INSTAGRAM